

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/955, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, sosiaalisen ilmatorahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2021/1060 muuttamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/956, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, hiilidioksidipäästöjen säätömekanismin perustamisesta rajalle ⁽¹⁾ 52
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/957, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, asetuksen (EU) 2015/757 muuttamisesta niin, että voidaan ottaa huomioon meriliikennetoiminnan sisällyttäminen EU:n päästökauppajärjestelmään ja muiden kasvihuonekaasujen tarkkailu-, raportointi- ja todentamissäännöt sekä muun tyyppisten alusten päästöt ⁽¹⁾ 105

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/958, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse ilmailun panoksesta unionin koko talouden laajuisen päästövähennystavoitteen saavuttamiseksi ja maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen asianmukaisesta toteuttamisesta ⁽¹⁾ 115
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/959, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ja markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään ja sen toiminnasta annetun päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta ⁽¹⁾ 134

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2023/955,

annettu 10 päivänä toukokuuta 2023,

sosiaalisen ilmastorahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2021/1060 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan 1 kohdan d alakohdan, 192 artiklan 1 kohdan, 194 artiklan 2 kohdan ja 322 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen, jäljempänä 'ilmastopuitesopimus', nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytty Pariisin sopimus, jäljempänä 'Pariisin sopimus' ⁽⁴⁾, tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016. Pariisin sopimuksen osapuolet ovat sopineet, että maapallon keskilämpötilan nousu pidetään selvästi alle kahdessa celsiusasteessa verrattuna esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin ja että jatketaan toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen verrattuna esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin. Tätä sitoumusta on vahvistettu hyväksymällä 13 päivänä marraskuuta 2021 ilmastopuitesopimuksen puitteissa Glasgow'n ilmastopuitesopimus, jossa Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva ilmastopuitesopimuksen osapuolten konferenssi toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat huomattavasti pienemmät, jos keskilämpötila nousee kahden celsiusasteen sijasta 1,5 celsiusasteeseen, ja päättää jatkaa toimia keskilämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen.
- (2) Joulukuun 11 päivänä 2019 annetussa komission tiedonannossa "Euroopan vihreän kehityksen ohjelma", jäljempänä 'Euroopan vihreän kehityksen ohjelma', esitellään uusi kasvustrategia, jolla pyritään tekemään unionista kestävä, oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen, samalla kun kasvihuonekaasujen nettopäästöistä pyritään eroon viimeistään vuonna 2050 ja talouskasvuun pyritään lisäämättä resurssien käyttöä. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteena on myös ennallistaa, suojella, säilyttää ja lisätä unionin luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja vaikutuksilta. Tiedonannossa todetaan myös, että siirtymän olisi oltava oikeudenmukainen ja osallistava siten, että ketään ei jätetä jälkeen.

⁽¹⁾ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 158.

⁽²⁾ EUVL C 301, 5.8.2022, s. 70.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2023 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 25. huhtikuuta 2023.

⁽⁴⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (3) Antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 ^(⁹) unioni on kirjannut lainsäädäntöön tavoitteen saavuttaa koko talouden ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä sekä pyrkimyksen saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt. Mainitussa asetuksessa myös vahvistetaan sitovaksi unionin sisäiseksi tavoitteeksi kasvihuonekaasujen nettopäästöjen (päästöt poistumien vähentämisen jälkeen) vähentäminen vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasoista vuoteen 2030 mennessä. Kaikkien talouden alojen odotetaan edistävän tämän tavoitteen saavuttamista.
- (4) Eurooppa-neuvoston päätelmissä 10 ja 11 päivältä joulukuuta 2020 vahvistettiin unionin sisäinen sitova tavoite kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähentämisestä ja painotettiin samalla oikeudenmukaisuus- ja solidaarisuusnäkökohtien merkitystä ja sitä, että ketään ei jätetä jälkeen. Nämä päätelmät vahvistettiin 24–25 päivänä toukokuuta 2021 annetuissa Eurooppa-neuvoston päätelmissä, joissa Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota esittämään pikaisesti lainsäädäntöpaketin sekä perusteelliset arviot ympäristöön liittyvistä, taloudellisista ja yhteiskunnallisista vaikutuksista jäsenvaltioissa.
- (5) Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevassa toimintasuunnitelmassa, joka vahvistettiin 24–25 päivänä kesäkuuta 2021 annetuissa Eurooppa-neuvoston päätelmissä, korostetaan tarvetta vahvistaa sosiaalisia oikeuksia ja Euroopan sosiaalista ulottuvuutta kaikissa unionin politiikoissa. Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteen 20 mukaan ”jokaisella on oikeus laadukkaisiin peruspalveluihin, joita ovat esimerkiksi vesihuolto-, puhtaanapito-, energia-, liikenne- ja rahoituspalvelut sekä digitaalinen tietoliikenne. Tällaisten palvelujen saatavuuteen on tarjottava tukea niitä tarvitseville”.
- (6) Toukokuun 8 päivänä 2021 annetussa Porton julistuksessa vahvistettiin Eurooppa-neuvoston lupaus edetä kohti oikeudenmukaista siirtymää lujittavaa sosiaalista Eurooppaa ja sen aikomus syventää edelleen päättäväisesti Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanoa unionin tasolla ja kansallisesti ottaen asianmukaisesti huomioon asiaankuuluvat toimivaltuudet sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet.
- (7) Ilmastoneutraaliutta koskevan sitoumuksen täytäntöönpanemiseksi unionin ilmasto- ja energialainsäädäntöä on tarkistettu ja muutettu kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen nopeuttamiseksi.
- (8) Näillä muutoksilla on erilaisia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia talouden eri aloihin, kansalaisiin ja jäsenvaltioihin. Erityisesti sen, että rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen, jotka vastaavat muita kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ^(¹⁰) liitteen I soveltamisalaan kuuluvia teollisuuden toimintoja, kasvihuonekaasupäästöt sisällytetään kyseisen direktiivin soveltamisalaan, olisi annettava taloudellinen lisäkannustin investoida fossiilisten polttoaineiden kulutuksen vähentämiseen ja siten nopeutettava kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä. Yhdessä muiden toimenpiteiden kanssa tämän pitäisi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä osaltaan vähentää energiaköyhyyttä ja liikenneköyhyyttä, vähentää rakennuksista ja tieliikenteestä aiheutuvia kustannuksia ja tarjota tarvittaessa uusia mahdollisuuksia laadukkaiden työpaikkojen luomiseen ja kestäviin investointeihin, jotka ovat täysin linjassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden kanssa.
- (9) Näiden investointien rahoittamiseen tarvitaan kuitenkin resursseja. Ennen tällaisten investointien tekemistä kotitalouksille ja liikenteen käyttäjille koituvat lämmitys-, jäähdytys- ja ruoanlaittokustannukset sekä tieliikenteestä aiheutuvat kustannukset todennäköisesti kasvavat, kun polttoaineiden toimittajat, joille on asetettu rakennusten ja tieliikenteen päästökauppajärjestelmän mukaisia velvoitteita, siirtävät hiilidioksidikustannukset kuluttajille.
- (10) Ilmastosiirtymällä on taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia, joita on vaikea arvioida etukäteen. Kunnianhimoisempien ilmastotavoitteiden saavuttaminen edellyttää merkittävän suuria julkisia ja yksityisiä resursseja. Investoinnit energiatehokkuustoimenpiteisiin ja uusiutuvaan energiaan perustuviin lämmitysjärjestelmiin, kuten lämmitys sähkökäyttöisillä lämpöpumpuilla, kaukolämpö ja -jäähdytys sekä osallistuminen uusiutuvan energian yhteisöihin, ovat kustannustehokas keino vähentää tuontiriippuvuutta ja päästöjä samalla kun parannetaan unionin häiriönsietokykyä. Haavoittuville kotitalouksille, haavoittuville mikroyrityksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille on tarpeen osoittaa kohdennettua rahoitusta.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (11) Fossiilisten polttoaineiden hinnannousu voi vaikuttaa suhteettomasti haavoittuviin kotitalouksiin, haavoittuviin mikroyrityksiin ja haavoittuviin liikenteen käyttäjiin, jotka käyttävät entistä suuremman osan tuloistaan energiaan ja liikenteeseen, joilla ei ole tietyillä alueilla mahdollisuutta käyttää vaihtoehtoisia, kohtuuhintaisia liikkumis- ja liikenne ratkaisuja ja joilla ei ehkä ole taloudellisia valmiuksia investoida fossiilisten polttoaineiden kulutuksen vähentämiseen. Sellaisilla maantieteellisillä erityispiirteillä kuin saaret, syrjäisimmät alueet, maaseutualueet tai syrjäseudut, vaikeapääsyiset reuna-alueet, vuoristoalueet ja kehityksestä jälkeen jääneet alueet voi olla erityisiä liikenneköyhyyteen liittyviä vaikutuksia kotitalouksien, mikroyritysten ja liikenteen käyttäjien haavoittuvuuteen. Nämä maantieteelliset erityispiirteet olisi siksi otettava huomioon valmisteltaessa toimenpiteitä ja investointeja, joilla tuetaan haavoittuvia kotitalouksia, haavoittuvia mikroyrityksiä ja haavoittuvia liikenteen käyttäjiä, aina kun se on tapauksen mukaan tarpeellista.
- (12) Osa tuloista, jotka saadaan rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan, olisi käytettävä kyseisestä sisällyttämisestä aiheutuvien sosiaalisten vaikutusten käsittelyyn, jotta siirtymä olisi oikeudenmukainen ja osallistava ja että ketään ei jätettäisi jälkeen. Tällä asetuksella perustetun sosiaalisen ilmaston rahaston, jäljempänä 'rahasto', kokonaismäärässä olisi otettava huomioon hiilestä irtautumisen tavoitetaso, kun rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen kasvihuonekaasupäästöt sisällytetään direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan.
- (13) Nykyisen energiaköyhyyden määrän näkökulmasta on sitäkin tärkeämpää käyttää osa tuloista niiden sosiaalisten vaikutusten käsittelyyn, joita aiheutuu rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan. Energiaköyhyys tarkoittaa tilannetta, jossa kotitalouksilla ei ole mahdollisuutta hankkia keskeisiä energiapalveluja, jotka luovat perustan kohtuulliselle elintasolle ja terveydelle, kuten lämmityksen kautta saatavaa riittävää lämpöä, jäähdytystä, kun lämpötilat nousevat, valaistusta ja sähkölaitteiden käyttöön tarvittavaa energiaa. Vuonna 2021 tehdyssä unionin laajuudessa tutkimuksessa noin 34 miljoonaa eurooppalaista eli lähes 6,9 prosenttia unionin väestöstä totesi, ettei heillä ollut varaa lämmittää kotiaan riittävästi. Energiaköyhyys on siis suuri haaste unionille. Vaikka sosiaalisella hinnoittelulla tai tilapäisellä suoralla tulotuella voidaan tarjota lyhyellä aikavälillä välitöntä apua energiaköyhyydestä kärsiville kotitalouksille, vain kohdennetuilla rakenteellisilla toimenpiteillä, erityisesti rakennusten peruseräparannuksilla, myös uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian saatavuuden ja uusiutuvien energianlähteiden edistämistä koskevien kotitalouksille kohdennettujen tiedotus- ja valistustoimien muodossa, sekä sellaisilla rakennusten peruseräparannuksilla, joilla edistetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/31/EU⁽⁷⁾ asetettujen tavoitteiden saavuttamista, voidaan tarjota kestäviä ratkaisuja ja tukea tehokkaasti energiaköyhyyden torjumista. Tämän asetuksen mukaista energiaköyhyyden määritelmää olisi voitava päivittää, jotta se vastaa energiatehokkuudesta annettavasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä (uudelleenlaadittu) käytävien neuvottelujen tulosta.
- (14) Energiankysyntää voitaisiin saada vähennettyä omaksumalla rakennusten peruseräparannuksiin kokonaisvaltainen lähestymistapa, jossa otetaan tehokkaammin huomioon syrjäytymisvaarassa olevat henkilöt eli ne, jotka unionissa kärsivät eniten energiaköyhyydestä. Rahastosta rakennus alalle annettavalla tuella olisi sen vuoksi pyrittävä parantamaan energiatehokkuutta, mikä vähentäisi kunkin kotitalouden energiankulutusta, toisi säästöjä ja tarjoaisi näin ollen yhden keinon torjua energiaköyhyyttä. Direktiivin 2010/31/EU tarkistaminen loisi perustan näiden tavoitteiden saavuttamiselle, ja se olisi siksi otettava huomioon tätä asetusta täytäntöönpannassa.
- (15) Koska liikenneköyhyyttä ei ole vielä määritelty unionin tasolla, tätä asetusta varten olisi otettava käyttöön tällainen määritelmä. Liikenneköyhyydestä voi tulla entistä kiireellisempi ongelma, kuten todetaan oikeudenmukaisesta siirtymisestä ilmastoneutraaliuteen 16 päivänä kesäkuuta 2022 annetussa neuvoston suosituksessa⁽⁸⁾, ja se voi heikentää erityisesti haavoittuvien henkilöiden ja kotitalouksien pääsyä olennaisesti sosioekonomisiin toimiin ja palveluihin, kuten työllisyyteen, koulutukseen ja terveydenhuoltoon. Liikenneköyhyyden taustalla vaikuttaa usein yksi tai useampi tekijä, kuten matala palkka, korkeat polttoainekustannukset tai kohtuuhintaisen tai helposti saatavilla olevan yksityisen tai julkisen liikenteen puuttuminen. Liikenneköyhyys voi kohdistua erityisesti henkilöihin ja kotitalouksiin maaseutu-, saaristo-, syrjäseutu- ja vuoristoalueilla sekä syrjäisillä ja vaikeapääsyisillä tai vähemmän kehittyneillä alueilla, myös vähemmän kehittyneillä kaupunkien kehysalueilla ja syrjäisimmillä alueilla.

(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).

(8) EUVL C 243, 27.6.2022, s. 35.

- (16) Olisi perustettava rahasto, josta myönnetään varoja jäsenvaltioille niiden sellaisten politiikkojen tukemiseksi, joilla puututaan rakennusten ja tieliikenteen päästökauppajärjestelmän käyttöönotosta haavoittuviin kotitalouksiin, haavoittuviin mikroyrityksiin ja haavoittuviin liikenteen käyttäjiin kohdistuviin sosiaalisiin vaikutuksiin. Tämä olisi toteutettava erityisesti tilapäisellä suoralla tulotuella sekä toimenpiteillä ja investoinneilla, joiden tarkoituksena on vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista parantamalla rakennusten energiatehokkuutta ja vähentämällä rakennusten lämmityksen ja jäähdytyksen hiilidioksidipäästöjä, riippumatta siitä, kuka omistaa kyseiset rakennukset, mihin kuuluu myös uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian integrointi, sekä parantamalla päästöttömän ja vähäpäästöisen liikkumisen ja liikenteen saatavuutta haavoittuvien kotitalouksien, haavoittuvien mikroyritysten ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien hyväksi. Huomiota on kiinnitettävä vuokra-asumisen eri muotoihin, myös yksityisillä vuokramarkkinoilla. Toimenpiteisiin voitaisiin sisällyttää myös rahoitustuki tai verokannustimet, kuten perusparannuskustannusten vähentäminen vuokrasta, jotta voidaan ottaa huomioon vuokralla ja sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvat.
- (17) Kunkin jäsenvaltion olisi toimitettava komissiolle ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelma, jäljempänä 'suunnitelma'. Suunnitelmat olisi toimitettava 30 päivään kesäkuuta 2025 mennessä, jotta ne ehditään käsitellä perusteellisesti ja ajoissa. Suunnitelmiin olisi sisällytettävä omana osuutenaan investoinnit, joilla edistetään pitkän aikavälin ratkaisuna vähentämistä riippuvuutta fossiilisista polttoaineista, ja niissä voitaisiin harkita muita toimenpiteitä, kuten tilapäistä suoraa tulotukea kielteisten tulovaikutusten lieventämiseksi lyhyemmällä aikavälillä. Suunnitelmilla olisi pyrittävä kahteen tavoitteeseen. Ensinnäkin niiden olisi tarjottava haavoittuville kotitalouksille, haavoittuville mikroyrityksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille tarvittavat resurssit, joilla rahoitetaan ja toteutetaan investoinnit energiatehokkuuteen, lämmityksen ja jäähdytyksen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen sekä päästöttömiin ja vähäpäästöisiin ajoneuvoihin ja liikkumiseen, myös arvosetelien, tukien tai nollakorkoisten lainojen muodossa. Toiseksi niillä olisi lievennettävä fossiilisten polttoaineiden hinnannousun vaikutuksia kaikkein haavoittuvimpiin ja siten estettävä energiaköyhyys ja liikenneköyhyys siirtymäkaudella, kunnes tällaiset investoinnit on toteutettu. Suunnitelmilla voitaisiin tukea kohtuuhintaisen energiatehokkaan asumisen saatavuutta, sosiaalinen asuntotuotanto mukaan luettuna. Kun jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä haavoittuvien liikenteen käyttäjien tukemiseksi, niiden olisi voitava asettaa suunnitelmissaan etusijalle nollapäästöisille ajoneuvoille annettava tuki, mikäli se on kohtuuhintainen ja toteuttamiskelpoinen ratkaisu.
- (18) Jäsenvaltioilla, jotka kuuluvat alue- ja paikallisviranomaisia, talouselämän osapuolia, työmarkkinaosapuolia ja asiaankuuluvia kansalaisjärjestöjä, on parhaat edellytykset laatia ja toteuttaa ja tarvittaessa tarkistaa suunnitelmia, jotka on mukautettu ja kohdennettu niiden paikallisiin, alueellisiin ja kansallisiin olosuhteisiin, asianomaisilla aloilla noudatettaviin politiikkoihin ja muiden asiaankuuluvien unionin varojen suunniteltuun käyttöön. Olisi järjestettävä sidosryhmien julkinen kuuleminen aina, kun komission edellytetään arvioivan tiettyä suunnitelmaa. Näin voidaan parhaiten ottaa huomioon useiden eri tilanteiden moninaisuus, paikallis- ja aluehallinnon, talouselämän osapuolten ja työmarkkinaosapuolten, asiaankuuluvien kansalaisjärjestöjen, tutkimus- ja innovointilaitosten, toimialan sidosryhmien ja työmarkkinaosapuolten edustajien erityistietämys sekä kansalliset olosuhteet ja edistää haavoittuvassa asemassa oleville annettavan yleisen tuen vaikuttavuutta ja tehokkuutta.
- (19) Suunnitelmat olisi laadittava tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ja annetun mallin mukaisesti. Liiallisen hallinnollisen rasitteen välttämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava tehdä vähäisiä mukautuksia suunnitelmiin tai korjata niihin jääneitä kirjoitusvirheitä yksinkertaisesti ilmoittamalla komissiolle näistä muutoksista. Vähäisellä muutoksella olisi tarkoitettava alle 5 prosentin lisäystä tai vähennystä suunnitelmassa olevaan tavoitteeseen nähden.
- (20) Oikeudenmukaisen ilmastoneutraaliuteen siirtymisen kannalta keskeistä on varmistaa, että toimenpiteet ja investoinnit kohdennetaan erityisesti energiaköyhyydestä kärsiviin kotitalouksiin tai haavoittuviin kotitalouksiin, haavoittuviin mikroyrityksiin ja haavoittuviin liikenteen käyttäjiin. Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä edistävillä tukitoimenpiteillä olisi autettava jäsenvaltioita puuttumaan rakennus- ja tieliikennealojen päästökaupasta aiheutuviin sosiaalisiin vaikutuksiin.
- (21) Odottaessa näiden investointien vaikutusta kustannusten ja päästöjen vähentämiseen, hyvin kohdennettu suora tulotuki haavoittuville kotitalouksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille vähentäisi osaltaan energia- ja liikkumiskustannuksia ja tukisi oikeudenmukaista siirtymää. Suora tulotuki olisi katsottava tilapäiseksi toimenpiteeksi, jolla tuetaan hiilestä irtautumista asuntotuotannon ja liikenteen aloilla. Tuki ei olisi pysyvä, koska sillä ei puututa energiaköyhyyden ja liikenneköyhyyden perimmäisiin syihin. Tällainen tuki olisi kohdistettava ainoastaan välittömiin vaikutuksiin, joita aiheutuu rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan, eikä sitä pitäisi kohdistaa sähkö- tai lämmityskustannuksiin, jotka liittyvät sähkön ja lämmön tuotannon sisällyttämiseen kyseisen direktiivin soveltamisalaan. Tällaisen suoran tulotuen saamisen olisi oltava ajallisesti rajoitettua. Suoraa tulotukea saaviin olisi kohdennettava yleisenä tuensaajaryhmänä toimenpiteitä ja investointeja, joiden tarkoituksena on auttaa tuensaajat tosiasiallisesti pois energiaköyhyydestä ja

liikenneköyhydestä. Suunnitelmiin olisi siksi sisällytettävä suora tulotuki edellyttäen, että niihin sisältyy myös suoraa tulotukea saaville haavoittuville kotitalouksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille kohdistettuja vaikutuksiltaan pysyviä toimenpiteitä tai investointeja.

- (22) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava valistustoimia haavoittuvien kotitalouksien, haavoittuvien mikroyritysten ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien keskuudessa tarjoamalla kohdennettua, helposti saatavilla olevaa ja kohtuuhintaista tietoa, koulutusta ja neuvontaa kustannustehokkaista toimenpiteistä ja investoinneista ja saatavilla olevasta tuesta, myös rakennusten energiakatselmusten muodossa, sekä räätälöidyistä energia-alan konsultoinneista tai räätälöidyistä liikkumisen hallintapalveluista.
- (23) Kun otetaan huomioon ilmastonmuutoksen torjumisen merkitys Pariisin sopimuksen sitoumusten mukaisesti ja sitoutuminen Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteisiin, tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden ja investointien on tarkoitus olla yhteneväisiä sen tavoitteen kanssa, jonka mukaan vähintään 30 prosenttia kaikista neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽⁹⁾ säädetyt vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen, jäljempänä 'vuosien 2021–2027 monivuotinen rahoituskehitys', mukaisista unionin määrärahoista ja kaikista neuvoston asetuksella (EU) 2020/2094 ⁽¹⁰⁾ perustetun Euroopan unionin elpymisvälineen määrärahoista sekä vähintään 37 prosenttia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/241 ⁽¹¹⁾ perustetun elpymis- ja palautumistukivälineen määrärahoista olisi käytettävä ilmastotavoitteiden valtavirtaistamiseen. Toimenpiteiden ja investointien on myös tarkoitus olla yhdenmukaisia sen tavoitteen kanssa, jonka mukaan vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehityksen vuotuisista menoista 7,5 prosenttia osoitetaan luonnon monimuotoisuutta koskeviin tavoitteisiin vuonna 2024 ja 10 prosenttia vuosina 2026 ja 2027 ottaen samalla huomioon ilmastotavoitteiden ja luonnon monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden päällekkäisyydet.

Tätä varten olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1060 ⁽¹²⁾ liitteessä I esitettyä menetelmää rahaston menojen seuraamiseksi. Rahastosta olisi tuettava toimenpiteitä ja investointeja, jotka noudattavat kaikilta osin unionin ilmasto- ja ympäristönormeja ja -painopisteitä ja ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852 ⁽¹³⁾ 17 artiklassa tarkoitettua "ei merkittävää haittaa" -periaatteen mukaisia. Suunnitelmiin olisi sisällytettävä ainoastaan tällaisia toimenpiteitä ja investointeja. Suorilla tulotukitoimenpiteillä olisi pääsääntöisesti katsottava olevan vain pieni ennakoitavissa oleva vaikutus ympäristötavoitteisiin, joten niiden olisi katsottava olevan "ei merkittävää haittaa" -periaatteen mukaisia. Komission olisi annettava jäsenvaltioille teknisiä ohjeita hyvissä ajoin ennen suunnitelmien laatimista. Ohjeissa olisi selittävä, miten toimenpiteissä ja investoinneissa on määrä noudattaa "ei merkittävää haittaa" -periaatetta.

- (24) Energiaköyhyys ja liikenneköyhyys kohdistuu suhteettomasti naisiin, erityisesti yksinhuoltajaäiteihin, joiden osuus yksinhuoltajaperheistä on 85 prosenttia, sekä yksin eläviin naisiin, vammaisiin naisiin ja yksin asuviin ikääntyneisiin naisiin. Lisäksi naisilla on erilaiset ja monimutkaisemmat liikkumistottumukset. Lapsiköyhyysriski on erityisen suuri yksinhuoltajaperheissä, joissa on huollettavia lapsia. Suunnitelmien laadinnan ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa olisi ylläpidettävä ja edistettävä sukupuolten tasa-arvoa ja yhtäläisiä mahdollisuuksia kaikille, näiden tavoitteiden valtavirtaistamista ja vammaisten henkilöiden esteettömyysoikeuksia sen varmistamiseksi, että ketään ei jätetä jälkeen.
- (25) Aktiiviset asiakkaat, kansalaisten energiayhteisöt ja uusiutuvan energian vertaiskauppa voivat auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan tämän asetuksen tavoitteet kansalaislähtöisen alhaalta ylöspäin suuntautuvan lähestymistavan kautta. Niillä lisätään kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia ja osallistumista ja mahdollistavat tiettyjen kotitalousasiakkaiden ryhmien osallistumisen energiategohkuustoimiin ja -investointeihin, tuetaan uusiutuvan energian käyttöä kotitalouksissa ja samalla edistetään energiaköyhyden torjumista. Jäsenvaltioiden olisi siksi edistettävä kansalaisten energiayhteisöjen ja uusiutuvan energian yhteisöjen asemaa ja katsottava ne tukielpoiksi rahaston tuensaajiksi.

⁽⁹⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) 2020/2093, annettu 17 päivänä joulukuuta 2020, vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 11).

⁽¹⁰⁾ Neuvoston asetus (EU) 2020/2094, annettu 14 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan unionin elpymisvälineen perustamisesta covid-19-kriisin jälkeisen elpymisen tukemiseksi (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 23).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/241, annettu 12 päivänä helmikuuta 2021, elpymis- ja palautumistukivälineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 17).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1060, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 159).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävä sijoittamista helpottavasta kehiksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

- (26) Jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä suunnitelmiin rahoitettavat toimenpiteet ja investoinnit, näiden toimenpiteiden ja investointien arvioidut kustannukset ja kansallinen rahoitusosuus. Suunnitelmien toimittamisen yhteydessä jäsenvaltioiden olisi esitettävä arvio kokonaiskustannuksista ilman arvonlisäveroa (alv), jotta suunnitelmia voidaan vertailla keskenään. Suunnitelmiin olisi sisällytettävä myös tärkeimmät välitavoitteet ja tavoitteet, jotta toimenpiteiden ja investointien tosiasiallista toteutusta voidaan arvioida.
- (27) Rahaston ja suunnitelmien olisi oltava johdonmukaisia suhteessa niihin uudistuksiin ja sitoumuksiin, joita jäsenvaltiot ovat suunnitelleet ja jotka ne ovat tehneet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999⁽¹⁴⁾ mukaisesti päivitettyissä yhdenmetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan, energiatehokkuudesta annettavassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (uudelleenlaadittu), Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevassa toimintasuunnitelmassa, asetuksen (EU) 2021/1060 mukaisissa koheesiopolitiikan ohjelmissa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1056⁽¹⁵⁾ mukaisissa alueellisissa oikeudenmukaisista siirtymää koskevissa suunnitelmissa, asetuksen (EU) 2021/241 mukaisissa elpymis- ja palautumissuunnitelmissa, direktiivin 2003/87/EY 10 d artiklan mukaisessa modernisaatiorahastossa sekä direktiivin 2010/31/EU mukaisissa jäsenvaltioiden pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissa. Hallinnollisen tehokkuuden varmistamiseksi suunnitelmiin sisällytettävien tietojen olisi soveltuvin osin oltava johdonmukaisia mainittujen säädösten ja suunnitelmien kanssa.
- (28) Suunnittelun tehostamiseksi jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava suunnitelmissaan direktiivin 2003/87/EY IV a luvun mukaisesti perustetun päästökauppajärjestelmän käyttöönoton kyseisen direktiivin 30 k artiklan nojalla tapahtuvasta lykkäämisestä aiheutuvat seuraukset. Tätä varten kaikki suunnitelmaan sisällytettävät merkitykselliset tiedot olisi eriteltävä perusteellisesti kahteen eri skenaarioon kuvailemalla ja esittämällä määrällisesti ne tarvittavat mukautukset, joita on tehtävä toimenpiteisiin, investointeihin, välitavoitteisiin, tavoitteisiin, kansallisen rahoitusosuuden määrään ja muihin suunnitelman olennaisiin osiin.
- (29) Unionin olisi tuettava jäsenvaltioita taloudellisin keinoin, jotta ne voivat panna suunnitelmansa täytäntöön rahaston avulla. Rahastosta suoritettavien maksujen edellytyksenä olisi oltava suunnitelmiin sisältyvien välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttaminen. Näin voitaisiin ottaa huomioon kansalliset olosuhteet ja prioriteetit ja yksinkertaistaa rahoitusta ja helpottaa rahastosta myönnettävän rahoituksen integrointia muihin kansallisiin meno-ohjelmiin samalla kun taataan unionin menojen vaikuttavuus ja eheys.
- (30) Rahastoa olisi poikkeuksellisesti ja väliaikaisesti rahoitettava tuloilla, jotka saadaan direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 b kohdan mukaisten 50 miljoonan päästöoikeuden, kyseisen direktiivin 30 d artiklan 3 kohdan mukaisten 150 miljoonan päästöoikeuden ja kyseisen direktiivin 30 d artiklan 4 kohdan mukaisten lisäpäästöoikeuksien määrän huutokaupasta ja jotka olisi katsottava ulkoisiksi käyttötarkoitukseensa sidotuiksi tuloiksi. Rahaston täytäntöönpanoa varten kaudelle 2026–2032 olisi asetettava käyttöön lähtökohtaisesti enintään 65 000 000 000 euroa. Komissio varmistaa mainitun direktiivin IV a luvun kattaman päästöoikeuksien huutokaupan toteutumisen. Jos mainitun luvun mukaisesti perustetun päästökauppajärjestelmän käyttöönottoa lykätään vuoteen 2028 kyseisen direktiivin 30 k artiklan nojalla, rahaston täytäntöönpanoa varten käyttöön asetettavan enimmäismäärän olisi oltava 54 600 000 000 euroa. Kyseinen määrä ja vuotuiset määrät ilmentävät suurempaa rahoitustarvetta rahaston alkuvaiheessa. Kullekin jäsenvaltiolle olisi laskettava enimmäismäärärahat sellaisen jakomenetelmän mukaisesti, joka tarjoaa erityisesti lisätukea niille jäsenvaltioille, joihin rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttäminen direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan vaikuttaa muita enemmän. Koska ulkoiset käyttötarkoitukseensa sidotut tulot on tarkoitus asettaa käyttöön direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 b kohdan, 30 d artiklan 3 kohdan ja 30 d artiklan 4 kohdan mukaisen päästöoikeuksien huutokaupan jälkeen, on tarpeen säätää poikkeuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁶⁾ 22 artiklan 2 kohtaan, jotta unioni voi vuosittain sitoa määrät, jotka ovat tarpeen jäsenvaltioille tämän asetuksen mukaisesti suoritettavia maksuja varten, jotta voidaan ottaa huomioon käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja vastaavat määrärahat.

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1056, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, oikeudenmukaisen siirtymän rahaston perustamisesta (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (31) Jäsenvaltioiden olisi rahoitettava vähintään 25 prosenttia suunnitelmiensa arvioiduista kokonaiskustannuksista.
- (32) Talousarviositoumukset olisi tarpeen mukaan voitava jakaa vuotuisiksi eriksi. Jäsenvaltioiden kanssa tehtävissä sopimuksissa, jotka muodostavat yksittäisiä oikeudellisia sitoumuksia, olisi otettava huomioon muun muassa direktiivin 2003/87/EY 30 k artiklassa tarkoitettu tilanne, jonka johdosta rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan aloittaminen voisi lykkääntyä vuodella. Näissä sopimuksissa olisi myös otettava huomioon mahdolliset unioniin kohdistuvat taloudelliset riskit, jotka voivat edellyttää yksittäisten oikeudellisten sitoumusten muuttamista päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksista saatuihin ulkoisiin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin perustuvan, rahaston tilapäisen ja poikkeuksellisen rahoituksen erityispiirteiden vuoksi.
- (33) Lisävarojen varmistamiseksi rahastoa varten jäsenvaltioiden olisi voitava pyytää asetuksella (EU) 2021/1060 perustettujen yhteistyössä hallinnoitavien koheesiopolitiikan ohjelmien varojen siirtoa rahastoon kyseisessä asetuksessa säädetyin edellytyksin. Jotta jäsenvaltioilla olisi riittävästi joustovaraa rahastosta niille myönnettävien määrärahojen täytäntöönpanossa, niiden vuotuisista määrärahoista olisi voitava siirtää asetuksessa (EU) 2021/1060 säädettyihin yhteistyössä hallinnoitaviin rahastoihin enintään 15 prosenttia. Jotta voitaisiin keventää hallinnollista rasitetta, joka aiheutuu varojen peräkkäisistä siirroista, jotka tehdään rahastosta niille myönnettävistä vuotuisista määrärahoista asetuksen (EU) 2021/1060 soveltamisalaan kuuluviin yhteistyössä hallinnoitaviin rahastoihin, vastaava muutos yhteen tai useampaan ohjelmaan olisi lähtökohtaisesti edellytettävä tehtäväksi ainoastaan kerran, tietyin tehokkaan varainhoidon valvonnan varmistamista koskevin edellytyksin. Määrärahasiirtoja olisi voitava tehdä lisää seuraavina vuosina ilmoittamalla rahoitustaulukot komissiolle edellyttäen, että muutokset liittyvät yksinomaan rahoitusvarojen lisäykseen eikä asianomaiseen ohjelmaan tehdä muita muutoksia.
- (34) Rahastosta olisi tuettava toimenpiteitä, jotka noudattavat unionin rahoituksen täydentävyyden periaatetta. Rahasto ei saisi korvata toistuvia kansallisia menoja, paitsi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, mukaan luettuna suunnitelmissa mainittujen teknisen avun toimien kustannusten maksaminen.
- (35) Jotta voidaan varmistaa varojen tehokas, läpinäkyvä ja johdonmukainen kohdentaminen ja noudattaa moitteettoman varainhoidon periaatetta, tämän asetuksen mukaisten toimien olisi oltava johdonmukaisia käynnissä olevien unionin, kansallisten ja tarvittaessa alueellisten ohjelmien kanssa ja täydennettävä niitä siten, että vältetään päällekkäisen rahoituksen myöntäminen rahastosta ja muista unionin ohjelmista samoihin menoihin. Komission ja jäsenvaltioiden olisi etenkin varmistettava tehokas koordinointi prosessin kaikissa vaiheissa, jotta turvataan rahoituslähteiden välinen johdonmukaisuus, yhtenäisyys, täydentävyys ja synergiaedut. Tätä varten jäsenvaltioilta olisi edellytettävä asiaankuuluvien tietojen esittämistä jo myönnettystä tai suunnitellusta unionin rahoituksesta, kun ne toimittavat suunnitelmansa komissiolle. Rahastosta myönnettävän rahoitustuen olisi täydennettävä muista unionin ohjelmista ja välineistä myönnettävää tukea. Rahastosta rahoitettaviin toimenpiteisiin ja investointeihin olisi voitava saada rahoitusta muista unionin ohjelmista ja välineistä edellyttäen, että tällainen tuki ei kata samoja kustannuksia.
- (36) Maksut olisi suoritettava sellaisen komission päätöksen perusteella, jossa hyväksytään maksun suorittaminen asianomaiselle jäsenvaltiolle. Sen vuoksi on tarpeen poiketa asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 116 artiklan 2 kohdasta, jotta maksun määräaika voi alkaa kuluu päivästä, jona komissio antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle tiedoksi kyseisen päätöksen, eikä päivästä, jona maksupyynnö vastaanotetaan.
- (37) Kaikkien jollakin kierroksella vastaanotettujen maksupyynnöjen analysoinnin jälkeen ja jos direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 4 kohdan mukaisesti rahastoon vastaanotetut käyttötarkoitukseensa sidotut tulot eivät riitä kattamaan jäsenvaltioiden toimittamia maksupyynnöjä, komission olisi suoritettava maksut jäsenvaltioille määräsuhteen mukaisesti, jotta varmistetaan jäsenvaltioiden tasavertainen kohtelu. Seuraavalla maksupyynnökierroksella komission olisi annettava etusija niille jäsenvaltioille, joille kuuluvat edeltävän maksupyynnökierroksen maksut ovat viivästyneet, ja maksettava uusia maksupyynnöjä vastaavat maksut vasta tämän jälkeen.
- (38) Suunnitelmien laatimisen helpottamiseksi ja seuranta ja arviointia koskevien sääntöjen avoimuuden varmistamiseksi tämän asetuksen liitteisiin olisi sisällytettävä luettelo yhteisistä indikaattoreista ja suunnitelmien malli. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää asiaankuuluvia yhteisiä indikaattoreita suunnitelmien välitavoitteiden ja tavoitteiden asettamiseen. Yhteisten indikaattoreiden luettelon olisi sisällettävä yhteiset indikaattorit edistymisestä raportointia sekä suunnitelmien ja rahaston täytäntöönpanon seuranta ja arviointia varten.

- (39) Rahasto olisi pantava täytäntöön moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti, johon kuuluu petosten, veropetosten, veronkierron, lahjonnan ja eturistiriitojen tehokas ehkäiseminen ja niitä koskevien syytetoimien toteuttaminen. Rahastoon sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU, Euratom) 2020/2092⁽¹⁷⁾ käyttöön otettua yleistä ehdollisuusjärjestelmää unionin talousarvion suojaamiseksi tilanteissa, joissa jäsenvaltiot rikkovat oikeusvaltioperiaatetta.
- (40) Moitteettoman varainhoidon varmistamiseksi ja rahaston tuloksellisuuteen perustuvan luonteen mukaisesti olisi vahvistettava erityiset säännöt talousarviositoumuksia, maksuja, rahoituksen keskeyttämistä ja varojen takaisinperintää sekä rahoitustukea koskevien sopimusten irtisanomista varten. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että rahastosta tuettuihin toimenpiteisiin liittyvä varojen käyttö on sovellettavan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaista. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaista tukea myönnetään tarvittaessa unionin valtioneuvoston sääntöjen mukaisesti. Niiden olisi erityisesti varmistettava, että petokset, lahjonta ja eturistiriidat ehkäistään, havaitaan ja korjataan ja että vältetään päällekkäistä rahoitusta rahastosta ja muista unionin ohjelmista. Rahoitus olisi voitava keskeyttää, rahoitustukea koskevat sopimukset olisi voitava irtisanoa ja määrärahoja olisi voitava vähentää ja periä takaisin, jos asianomainen jäsenvaltio ei ole pannut suunnitelmaa täytäntöön tyydyttävällä tavalla tai jos kyseessä ovat rahastosta tuettuihin toimenpiteisiin liittyvät vakavat sääntöjenvastaisuudet eli petokset, lahjonta ja eturistiriidat tai rahoitustukea koskevien sopimusten mukaisten velvoitteiden vakava rikkominen. Jos rahoitustukea koskeva sopimus irtisanoon tai määrärahoja vähennetään ja peritään takaisin, kyseiset määrät olisi jaettava jäsenvaltioille 31 päivään joulukuuta 2033 mennessä direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 5 kohdassa vahvistettujen päästöoikeuksien jakamista koskevien sääntöjen mukaisesti. Olisi otettava käyttöön tarkoituksenmukaiset kuulemismenettelyt sen varmistamiseksi, että rahoituksen keskeyttämistä ja maksettujen määrien takaisinperintää tai rahoitustukea koskevien sopimusten irtisanomista koskevissa komission päätöksissä kunnioitetaan jäsenvaltioiden oikeutta esittää huomautuksia.
- (41) Komission olisi varmistettava, että unionin taloudelliset edut suojataan tehokkaasti. Vaikka on pääasiallisesti jäsenvaltion vastuulla varmistaa, että rahasto pannaan täytäntöön asiaankuuluvan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, komission olisi voitava saada tästä jäsenvaltioilta riittävä varmuus. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten rahaston täytäntöönpanon yhteydessä varmistettava vaikuttavan ja tehokkaan sisäisen valvonnan järjestelmän toimivuus ja perittävä takaisin aiheettomasti maksetut tai väärin käytetyt määrät. Jäsenvaltioiden olisi voitava tässä yhteydessä käyttää tavanomaisia kansallisia talousarviohallinnon järjestelmiään. Jäsenvaltioiden olisi sähköisen järjestelmän avulla kerättävä, tallennettava ja säilytettävä standardoitujen luokkien dataa ja tietoja, joiden avulla voidaan ehkäistä, havaita ja korjata rahastosta tuettuihin toimenpiteisiin ja investointeihin liittyviä vakavia sääntöjenvastaisuuksia, kuten petoksia, lahjontaa ja eturistiriitoja. Komission olisi asetettava käyttöön tieto- ja seurantajärjestelmä, johon kuuluu myös yksi tiedonlouhinta- ja riskienpisteytysväline, kyseiseen dataan ja tietoihin pääsyä ja niiden analysointia varten. Komission olisi kannustettava käyttämään tätä tieto- ja seurantajärjestelmää, jotta jäsenvaltiot ottaisivat sen yleisesti käyttöön.
- (42) Komission, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF), tilintarkastustuomioistuimen ja tapauksen mukaan Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) olisi voitava käyttää tieto- ja seurantajärjestelmää toimivaltansa ja oikeuksiensa puitteissa.
- (43) Jäsenvaltioiden ja komission olisi sallittava käsitellä henkilötietoja ainoastaan, kun se on tarpeen vastuuvapauden, tarkastuksen ja valvonnan sekä varojen käyttöä koskevan tiedotuksen, viestinnän ja näkyvyyden varmistamiseksi rahaston täytäntöönpanotoimenpiteiden yhteydessä. Henkilötietoja olisi käsiteltävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁽¹⁸⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725⁽¹⁹⁾ mukaisesti riippuen siitä, kumpaa asetusta sovelletaan.

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2020/2092, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, yleisestä ehdollisuusjärjestelmästä unionin talousarvion suojaamiseksi (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (44) Asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽²⁰⁾ sekä neuvoston asetusten (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽²¹⁾, (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽²²⁾ ja (EU) 2017/1939 ⁽²³⁾ mukaisesti unionin taloudellisia etuja on suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat petosten, lahjonnan ja eturistiriitojen ehkäisemiseen, havaitsemiseen, korjaamiseen ja tutkimiseen ja soveltuvin osin hallinnollisten seuraamusten määräämiseen liittyvät toimenpiteet.

OLAFilla on valtuudet erityisesti asetusten (Euratom, EY) N:o 2185/96 ja (EU, Euratom) N:o 883/2013 mukaisesti tehdä hallinnollisia tutkimuksia, mukaan lukien paikalla suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko kyse petoksesta, lahjonnasta, eturistiriidoista tai muusta laittomasta toiminnasta, joka vahingoittaa unionin taloudellisia etuja. EPPOlla on asetuksen (EU) 2017/1939 mukaisesti valtuudet tutkia petoksia, lahjontaa, eturistiriitoja ja muuta laitonta toimintaa, joka vahingoittaa unionin taloudellisia etuja, sekä nostaa niistä syyte Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1371 ⁽²⁴⁾ mukaisesti. Unionin rahoitusta saavien henkilöiden ja yhteisöjen on asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 mukaisesti toimittava täydessä yhteistyössä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi, myönnettävä komissiolle, OLAFille, tilintarkastustuomioistuimelle ja niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka osallistuvat asetuksen (EU) 2017/1939 mukaiseen tiiviimpään yhteistyöhön, EPPOlle tarvittavat oikeudet ja valtuudet ja varmistettava, että unionin varojen hoitamiseen osallistuvat kolmannet osapuolet myöntävät vastaavat oikeudet.

- (45) Tähän asetukseen sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 322 artiklan nojalla hyväksymiä horisontaalisia varainhoitosääntöjä. Näissä asetukseen (EU, Euratom) 2018/1046 sisältyvissä säännöissä vahvistetaan varsinkin menettely, joka koskee unionin talousarvion laatimista ja toteuttamista käyttäen avustuksia, hankintoja, palkintoja ja välillistä hallinnointia, sekä säädetään taloushallinnon toimijoiden toiminnan valvonnasta. SEUT 322 artiklan nojalla hyväksyttäviin sääntöihin sisältyy myös yleinen ehdollisuusjärjestelmä unionin talousarvion suojaamiseksi.

- (46) Asetus (EU) 2021/1060 olisi muutettava tämän mukaisesti.

- (47) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on edistää sosiaalisesti oikeudenmukaista siirtymistä ilmastoneutraaliuteen puuttumalla sosiaalisiin vaikutuksiin, joita aiheutuu rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi,

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽²³⁾ Neuvoston asetus (EU) 2017/1939, annettu 12 päivänä lokakuuta 2017, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa (EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2017, unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä asetuksella perustetaan sosiaalinen ilmastorahasto, jäljempänä 'rahasto', kaudeksi 2026–2032.

Rahastosta annetaan jäsenvaltioille rahoitustukea niiden ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelmien, jäljempänä 'suunnitelmat', sisältämiä toimenpiteitä ja investointeja varten.

Rahastosta tuetuilla toimenpiteillä ja investoinneilla tuotetaan hyötyjä kotitalouksille, mikroyrityksille ja liikenteen käyttäjille, jotka ovat haavoittuvassa asemassa ja joihin rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttäminen direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan erityisesti vaikuttaa, etenkin energiaköyhyydestä kärsiville kotitalouksille tai liikenneköyhyydestä kärsiville kotitalouksille.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'energiaköyhyydellä' sitä, että kotitaloudella ei ole mahdollisuutta saada olennaisia energiapalveluja, jotka luovat perustan kohtuulliselle elintasolle ja terveydelle, mukaan lukien riittävä lämpö, jäähdytys, valaistus ja sähkölaitteiden käyttöön tarvittava energia, kulloisessakin kansallisessa tilanteessa ja nykyinen sosiaalipolitiikka ja muut asiaankuuluvat politiikat huomioon ottaen;
- 2) 'liikenneköyhyydellä' sitä, että henkilöt ja kotitaloudet eivät pysty kattamaan yksityisen tai julkisen liikenteen kustannuksia tai se on heille vaikeaa tai henkilöillä ja kotitalouksilla ei ole mahdollisuutta tai heillä on vaikeuksia saada liikennepalveluja, jotka ovat tarpeen, jotta he saisivat pääsyn olennaisiin sosioekonomisiin palveluihin ja toimiin, kansalliset ja maantieteelliset olosuhteet huomioon ottaen;
- 3) 'suunnitelman arvioiduilla kokonaiskustannuksilla' suunnitelmaan sisältyvien toimenpiteiden ja investointien arvioituja kokonaiskustannuksia;
- 4) 'määrärahoilla' rahoitustukea, jota ei makseta takaisin ja joka on käytettävissä jäsenvaltiolle osoitettavaksi tai joka on osoitettu jäsenvaltiolle rahastosta;
- 5) 'välitavoitteella' laadullista saavutusta, jolla mitataan edistymistä toimenpiteen tai investoinnin toteuttamisessa;
- 6) 'tavoitteella' määrällistä saavutusta, jolla mitataan edistymistä toimenpiteen tai investoinnin toteuttamisessa;
- 7) 'uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla' tai 'uusiutuvalla energialla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001⁽²⁵⁾ 2 artiklan toisen kohdan 1 alakohdassa määriteltyä uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa;
- 8) 'kotitaloudella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1700⁽²⁶⁾ 2 artiklan 15 alakohdassa määriteltyä yksityistä kotitaloutta;

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽²⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1700, annettu 10 päivänä lokakuuta 2019, yhteisten puitteiden vahvistamisesta otannalla kerättyihin yksilötason tietoihin perustuville henkilöitä ja kotitalouksia koskeville Euroopan tilastoille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 808/2004, (EY) N:o 452/2008 ja (EY) N:o 1338/2008 muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1177/2003 sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 kumoamisesta (EUVL L 261 I, 14.10.2019, s. 1).

- 9) 'mikroyrityksellä' yritystä, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 10 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai vuosittainen tase on enintään kaksi miljoonaa euroa laskettuna komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 ⁽²⁷⁾ liitteessä I olevan 3–6 artiklan mukaisesti;
- 10) 'haavoittuvilla kotitalouksilla' energiaköyhyydestä kärsiviä kotitalouksia ja kotitalouksia, mukaan lukien pienituloiset ja alemman keskitulotason kotitaloudet, joihin kohdistuu merkittävästi rakennusten kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan aiheutuvia hintavaikutuksia ja joilla ei ole varaa kunnostaa käytössään olevaa rakennusta;
- 11) 'haavoittuvilla mikroyrityksillä' mikroyrityksiä, joihin kohdistuu merkittävästi rakennusten tai tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan aiheutuvia hintavaikutuksia ja joilla ei toimintansa tarkoituksen vuoksi ole varaa tapauksen mukaan joko kunnostaa käytössään olevaa rakennusta tai ostaa päästöttömiä ja vähäpäästöisiä ajoneuvoja tai siirtyä vaihtoehtoisiin kestäviin liikennemuotoihin, julkinen liikenne mukaan luettuna;
- 12) 'haavoittuvilla liikenteen käyttäjillä' liikenneköyhyydestä kärsiviä henkilöitä ja kotitalouksia, mutta myös henkilöitä ja kotitalouksia, mukaan lukien matalan tulotason ja alemman keskitulotason henkilöt ja kotitaloudet, joihin kohdistuu merkittävästi tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan aiheutuvia hintavaikutuksia ja joilla ei ole varaa ostaa päästöttömiä ja vähäpäästöisiä ajoneuvoja tai siirtyä vaihtoehtoisiin kestäviin liikennemuotoihin, julkinen liikenne mukaan luettuna;
- 13) 'rakennusten perusparannuksella' mitä tahansa rakennusten energiaan liittyvää perusparannusta, jolla pyritään lisäämään rakennusten energiatehokkuutta, kuten rakennuksen vaipan eli seinien, katon ja lattian eristämistä ja ikkunoiden uusimista, sekä sellaisten rakennuksen teknisten järjestelmien asentamista, jotka täyttävät mahdolliset asiaa koskevat kansalliset turvallisuusstandardit, myös edistämällä rakennusten energiatehokkuudesta annettavassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (uudelleenlaadittu) vahvistettavia perusparannusvaatimuksia;
- 14) 'rakennuksen teknisellä järjestelmällä' teknisiä laitteita, joita käytetään rakennuksen tai rakennuksen osan tilojen lämmitykseen, tilojen jäähdytykseen, ilmanvaihtoon, käyttöveden lämmitykseen, rakennuksen automaatioon ja valvontaan, paikalla tapahtuvaan uusiutuvan energian tuotantoon ja varastointiin, tai tällaisten laitteiden yhdistelmää, mukaan luettuna uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa käyttävät järjestelmät;
- 15) 'aktiivisella asiakkaalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/944 ⁽²⁸⁾ 2 artiklan 8 alakohdassa määriteltyä aktiivista asiakasta;
- 16) 'kansalaisten energiayhteisöllä' direktiivin (EU) 2019/944 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyä kansalaisten energiayhteisöä;
- 17) 'uusiutuvan energian yhteisöllä' direktiivin (EU) 2018/2001 2 artiklan 16 alakohdassa määriteltyä uusiutuvan energian yhteisöä;
- 18) 'uusiutuvan energian vertaiskaupalla' direktiivin (EU) 2018/2001 2 artiklan 18 alakohdassa määriteltyä uusiutuvan energian vertaiskauppaa;
- 19) 'päästöttömällä ja vähäpäästöisellä ajoneuvolla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/631 ⁽²⁹⁾ 3 artiklan 1 kohdan m alakohdassa määriteltyä päästötöntä ja vähäpäästöistä ajoneuvoa.

3 artikla

Tavoitteet

1. Rahaston yleisenä tavoitteena on edistää sosiaalisesti oikeudenmukaista siirtymistä ilmastoneutraaliuteen puuttamalla sosiaalisiin vaikutuksiin, joita aiheutuu rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan.

⁽²⁷⁾ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽²⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/944, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 125).

⁽²⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/631, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, hiilidioksidipäästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ja uusille kevyille hyötyajoneuvoille ja asetusten (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 kumoamisesta (EUVL L 111, 25.4.2019, s. 13).

2. Rahaston erityistavoitteina on tukea haavoittuvia kotitalouksia, haavoittuvia mikroyrityksiä ja haavoittuvia liikenteen käyttäjiä tilapäisellä suoralla tulotuella sekä toimenpiteillä ja investoinneilla, joilla on tarkoitus lisätä rakennusten energiatehokkuutta, vähentää rakennusten lämmityksen ja jäähdytyksen hiilidioksidipäästöjä, myös integroimalla rakennuksissa uusiutuvan energian tuotanto ja varastointi, sekä parantaa päästöttömän ja vähäpäästöisen liikkumisen ja liikenteen saatavuutta.

II LUKU

Ilmastotoimien Sosiaalisen Tuen Suunnitelmat

4 artikla

Ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelmat

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle suunnitelmansa. Suunnitelman on sisällettävä johdonmukainen joukko olemassa olevia tai uusia kansallisia toimenpiteitä ja investointeja, joilla puututaan hiilen hinnoittelun vaikutuksiin haavoittuviin kotitalouksiin, haavoittuviin mikroyrityksiin ja haavoittuviin liikenteen käyttäjiin, jotta voidaan varmistaa kohtuuhintainen lämmitys, jäähdytys ja liikkuminen siten, että samalla tuetaan ja nopeutetaan unionin ilmastotavoitteiden saavuttamiseen tarvittavia toimenpiteitä.
2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava suunnitelmansa ja asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun päivitetyn yhdenmetyt kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmansa johdonmukaisuus.
3. Suunnitelmaan voi sisältyä kansallisia toimenpiteitä, joilla tarjotaan tilapäistä suoraa tulotukea haavoittuville kotitalouksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille, jotta voidaan vähentää rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan johtuvan fossiilisten polttoaineiden hinnannousun vaikutusta.
4. Suunnitelmaan on sisällytettävä 8 artiklan mukaisesti kansallisia ja tarpeen mukaan paikallisia ja alueellisia toimenpiteitä ja investointeja, joilla
 - a) suoritetaan rakennusten peruseräparannuksia ja vähennetään rakennusten lämmityksen ja jäähdytyksen hiilidioksidipäästöjä, mukaan lukien uusiutuvan energian tuotannon ja varastoinnin integrointi;
 - b) lisätään päästöttömän ja vähäpäästöisen liikkumisen ja liikenteen osuutta.
5. Jos jäsenvaltiolla on jo käytössä kansallinen rakennusten ja tieliikenteen päästökauppajärjestelmä tai hiilivero, jo toteutettavat kansalliset toimenpiteet sosiaalisten vaikutusten ja haasteiden lieventämiseksi voidaan sisällyttää suunnitelmaan, edellyttäen, että ne ovat tämän asetuksen mukaisia.

5 artikla

Julkinen kuuleminen

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle suunnitelma paikallisille ja alueellisille viranomaisille sekä talouselämän osapuolten ja työmarkkinaosapuolten, asiaankuuluvien kansalaisjärjestöjen, nuorisojärjestöjen ja muiden sidosryhmien edustajille järjestetyn julkisen kuulemisen jälkeen. Kunkin jäsenvaltion on järjestettävä kyseinen kuuleminen asetuksen (EU) 2018/1999 10 artiklan vaatimusten ja kyseisen jäsenvaltion kansallisen oikeudellisen kehyksen mukaisesti.
2. Kunkin jäsenvaltion on sisällytettävä suunnitelmaansa yhteenveto
 - a) 1 kohdan mukaisesti järjestetystä kuulemisesta; ja
 - b) siitä, miten kuulemiseen osallistuneiden sidosryhmien panos on otettu suunnitelmassa huomioon.
3. Komissio arvioi 16 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi, onko suunnitelma laadittu tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti sidosryhmiä kuullen.

4. Komissio tukee jäsenvaltioita esittämällä esimerkkejä suunnitelmista järjestettäviä kuulemisia koskevista hyvistä käytännöistä 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

6 artikla

Ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelmien sisältö

1. Suunnitelmassa on esitettävä seuraavat osatekijät:
 - a) 4 ja 8 artiklan mukaiset konkreettiset toimenpiteet ja investoinnit tämän kohdan d alakohdassa tarkoitettujen vaikutusten vähentämiseksi sekä selvitys siitä, miten kyseiset toimenpiteet ja investoinnit tosiasiallisesti edistäisivät 3 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista jäsenvaltion asiaa koskevien politiikkojen yleisissä puitteissa;
 - b) tarvittaessa konkreettiset, keskenään johdonmukaiset ja vahvistetut liitännäistoimenpiteet toimenpiteiden ja investointien toteuttamiseksi ja d alakohdassa tarkoitettujen vaikutusten vähentämiseksi;
 - c) tiedot toimenpiteiden ja investointien nykyisestä tai suunnitellusta rahoituksesta muista unionin, kansainvälisistä, julkisista tai tarvittaessa yksityisistä lähteistä, jotka edistävät suunnitelmassa esitettyjä toimenpiteitä ja investointeja, mukaan lukien tiedot tilapäisestä suorasta tulotuesta;
 - d) arvio rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan johtuvan hintojen nousun todennäköisistä vaikutuksista kotitalouksiin, erityisesti energiaköyhyyden ja liikenneköyhyyden esiintyvyyteen, ja mikroyrityksiin; kyseisiä vaikutuksia on analysitava kunkin jäsenvaltion määrittelemällä asianmukaisella alueellisella tasolla ottaen huomioon kansalliset erityispiirteet ja sellaiset tekijät kuten julkisen liikenteen ja peruspalvelujen saatavuus ja niiden alueiden yksilöiminen, joihin vaikutukset kohdistuvat eniten;
 - e) haavoittuvien kotitalouksien, haavoittuvien mikroyritysten ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien arvioitu lukumäärä ja yksilöinti;
 - f) selvitys siitä, miten energiaköyhyyden ja liikenneköyhyyden määritelmiä on määrä soveltaa kansallisella tasolla;
 - g) jos suunnitelma sisältää 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, perusteet tukikelpoisten lopullisten tuensaajien yksilöimiseksi, kyseisten toimenpiteiden suunniteltu määräaika ja perustelut, jotka pohjautuvat määrälliseen arvioon ja laadulliseen selvitykseen siitä, miten kyseisten toimenpiteiden odotetaan vähentävän energiaköyhyyttä, liikenneköyhyyttä ja kotitalouksien haavoittuvuutta tieliikenteen ja lämmityspolttoaineiden hintojen nousun suhteen;
 - h) toimenpiteiden ja investointien suunnitellut välitavoitteet, tavoitteet ja alustava kattava toteutusaikataulu siten, että ne on saatettava päätökseen 31 päivään heinäkuuta 2032 mennessä;
 - i) tarpeen mukaan aikataulu vähäpäästöisiin ajoneuvoihin liittyvän tuen asteittaiselle vähentämiselle;
 - j) suunnitelman arvioidut kokonaiskustannukset asianmukaisine perusteluineen ja selvitykset siitä, miten ne ovat kustannustehokkuusperiaatteen mukaisia ja oikeassa suhteessa suunnitelman odotettuun vaikutukseen;
 - k) suunniteltu kansallinen osuus suunnitelman arvioiduista kokonaiskustannuksista laskettuna 15 artiklan mukaisesti;
 - l) tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä lukuun ottamatta selvitys siitä, miten suunnitelmalla varmistetaan, ettei mikään toimenpide tai investointi aiheuta merkittävää haittaa asetuksen (EU) 2020/852 17 artiklassa tarkoitetuille ympäristötavoitteille;
 - m) järjestelyt suunnitelman tehokasta seuranta ja toteutusta varten asianomaisessa jäsenvaltiossa, erityisesti ehdotettujen välitavoitteiden ja tavoitteiden osalta, liitteessä IV tarkoitettuja asiaankuuluvia yhteisiä indikaattoreita ja, jos mikään kyseisistä indikaattoreista ei ole yksittäisen toimenpiteen tai investoinnin suhteen asianmukainen, asianomaisen jäsenvaltion ehdottamat yksittäiset lisäindikaattorit;
 - n) suunnitelman valmistelua ja, jos suunnitelma on saatavilla, sen täytäntöönpanoa varten tiivistelmä 5 artiklassa tarkoitettua julkisesta kuulemisprosessista;

- o) selvitys jäsenvaltion järjestelmästä, jolla ehkäistään, havaitaan ja korjataan petoksia, lahjontaa ja eturistiriitoja, kun käytetään rahastosta myönnettyjä määrärahoja, sekä järjestelyistä, joilla pyritään välttämään rahastosta ja muista unionin ohjelmista myönnetty päällekkäinen rahoitus;
- p) kun se on soveltuvissa tapauksissa tarpeellista, selvitys siitä, miten suunnitelmassa on otettu huomioon maantieteelliset erityispiirteet, kuten saaret, syrjäisimmät alueet, maaseutualueet ja syrjäseudut, vaikeapääsyiset reuna-alueet, vuoristoalueet ja kehityksestä jälkeen jääneet alueet;
- q) tarvittaessa selvitys siitä, miten toimenpiteillä ja investoinneilla pyritään puuttumaan sukupuolten epätasa-arvoon.
2. Suunnitelmaan voi sisältyä teknisen avun toimia, joita tarvitaan toimenpiteiden ja investointien tehokkaaseen hallintointiin ja täytäntöönpanoon.
3. Suunnitelmien on oltava sopuoinnussa niiden tietojen ja sitoumusten kanssa, jotka jäsenvaltio on antanut
- a) Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevan toimintasuunnitelman perusteella;
- b) asetuksen (EU) 2021/1060 mukaisessa koheesiopolitiikan toimenpideohjelmassa;
- c) asetuksen (EU) 2021/241 mukaisessa elpymis- ja palautumissuunnitelmassa;
- d) rakennusten energiatehokkuudesta annettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (uudelleenlaadittu) mukaisessa rakennusten perusrakennussuunnitelmassa;
- e) asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisessa päivitetystä yhdenmetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassa; ja
- f) asetuksen (EU) 2021/1056 mukaisissa alueellisissa oikeudenmukaisen siirtymän suunnitelmissaan.
4. Komissio järjestää suunnitelmien laatimisen aikana hyvien käytäntöjen vaihtoa, myös suunnitelmiin sisällytettävistä kustannustehokkaista toimenpiteistä ja investoinneista. Jäsenvaltiot voivat pyytää teknistä tukea Euroopan investointipankin ja komission välisellä sopimuksella vuonna 2009 perustetusta ELENA-välineestä (European Local ENergy Assistance) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/240 ⁽³⁰⁾ perustetusta teknisen tuen välineestä.
5. Komissio antaa tämän artiklan 1 kohdan l alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioille rahaston soveltamisalaan mukautettuja teknisiä ohjeita toimenpiteiden ja investointien yhteensopivuudesta asetuksen (EU) 2020/852 17 artiklassa tarkoitetun ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen kanssa.
6. Avustaakseen jäsenvaltioita tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun tiedon tarjoamisessa komissio tarjoaa yhteisen arvon, jota voidaan pitää rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan johtuvana hiilen hinta-arviona.
7. Kunkin jäsenvaltion on käytettävä liitteessä V esitettyä suunnitelman mallia.

III LUKU

Rahastosta myönnettävä Tuki Ilmastotoimien Sosiaalisen Tuen Suunnitelmiin

7 artikla

Rahastoa koskevat periaatteet

1. Rahastosta annetaan jäsenvaltioille taloudellista tukea niiden suunnitelmissa esitettyjen toimenpiteiden ja investointien rahoittamiseksi.

⁽³⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/240, annettu 10 päivänä helmikuuta 2021, teknisen tuen välineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 1).

2. Taloudellisen tuen maksaminen kullekin jäsenvaltiolle tämän artiklan 1 kohdan nojalla edellyttää, että kyseinen jäsenvaltio saavuttaa tämän asetuksen 8 artiklan mukaisesti toimenpiteille ja investoinneille asetetut välitavoitteet ja tavoitteet. Kyseisten välitavoitteiden ja tavoitteiden on oltava yhteensopivia unionin ilmastotavoitteiden ja asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistetun tavoitteen kanssa, ja sen on katettava erityisesti seuraavat:

- a) energiatehokkuus;
- b) rakennusten perusparannukset;
- c) päästötön ja vähäpäästöinen liikkuminen ja liikenne;
- d) kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen;
- e) haavoittuvien kotitalouksien, etenkin energiaköyhyydestä kärsivien kotitalouksien, haavoittuvien mikroyritysten ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien määrän vähentäminen.

3. Rahastosta tuetaan ainoastaan toimenpiteitä ja investointeja, jotka ovat yhteensopivia asetuksen (EU) 2020/852 17 artiklassa tarkoitetun ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen kanssa.

4. Rahastosta tuettavien toimenpiteiden ja investointien on vähennettävä riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja tarvittaessa edistettävä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanoa sekä kestäviä ja laadukkaita työpaikkoja rahastosta tuettavien toimenpiteiden ja investointien aloilla.

8 artikla

Ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelmiin sisällytettävät tukikelpoiset toimenpiteet ja investoinnit

1. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää seuraavat vaikutuksiltaan pysyvät toimenpiteet ja investoinnit suunnitelman arvioituihin kokonaiskustannuksiin edellyttäen, että niiden kohteena ovat ensisijaisesti haavoittuvat kotitaloudet, haavoittuvat mikroyritykset tai haavoittuvat liikenteen käyttäjät ja että niillä on tarkoitus

- a) tukea rakennusten perusparannuksia erityisesti sellaisten haavoittuvien kotitalouksien ja haavoittuvien mikroyritysten osalta, joiden käytössä on energiatehokkuudeltaan kaikkein heikoimpia rakennuksia, mukaan lukien vuokralla ja sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvat;
- b) tukea kohtuuhintaisen energiatehokkaan asumisen saatavuutta, sosiaalinen asuntotuotanto mukaan luettuna;
- c) edistää rakennusten lämmityksen ja jäähdytyksen sekä ruoanlaiton hiilidioksidipäästöjen vähentämistä, esimerkiksi sähköistämisen avulla, tarjoamalla pääsy kohtuuhintaisiin ja energiatehokkaisiin järjestelmiin sekä integroimalla uusiutuvan energian tuotanto ja varastointi, myös uusiutuvan energian yhteisöjen, kansalaisten energiayhteisöjen ja muiden aktiivisten asiakkaiden kautta tavoitteena edistää itse tuotetun uusiutuvan energian kulutuksen lisäämistä, kuten energian jakamista ja uusiutuvan energian vertaiskauppaa, liittämistä älykkäisiin verkkoihin ja kaukolämpö-verkkoihin, millä edistetään energiansäästöjen saavuttamista tai energiaköyhyyden vähentämistä;
- d) tarjota kohdennettua, helposti saatavilla olevaa ja kohtuuhintaista tietoa, koulutusta, tietämystä ja neuvontaa kustannustehokkaista toimenpiteistä ja investoinneista, saatavilla olevasta tuesta rakennusten perusparannuksiin ja energiatehokkuuteen sekä kestävästä ja kohtuuhintaisista liikkumis- ja liikennevaihtoehdoista;
- e) tukea julkisia ja yksityisiä tahoja, kuten sosiaalisen asuntotuotannon tarjoajia, erityisesti julkisen ja yksityisen sektorin osuuskuntia, sellaisten kohtuuhintaisten energiatehokkuusratkaisujen ja asianmukaisten rahoitusvälineiden kehittämisessä ja tarjoamisessa, jotka ovat rahaston sosiaalisten tavoitteiden mukaisia;
- f) tarjota saataville päästöttömiä ja vähäpäästöisiä ajoneuvoja ja polkupyöriä siten, että säilytetään teknologianeutraalius, mukaan lukien taloudellinen tuki tai verokannustimet niiden ostamiseen sekä asianmukaiseen julkiseen ja yksityiseen infrastruktuuriin, soveltuvilta osin erityisesti päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen ostamiseen, lataus- ja tankkausinfrastruktuuriin ja käytettyjen päästöttömien ajoneuvojen markkinoiden kehittämiseen; jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan, että jos päästöttömät ajoneuvot ovat kohtuuhintainen ja toteuttamiskelpoinen ratkaisu, ne asettavat tällaiset ajoneuvot suunnitelmissaan etusijalle;
- g) kannustaa käyttämään kohtuuhintaista ja helposti saatavilla olevaa julkista liikennettä sekä tukea yksityisiä ja julkisia tahoja, myös osuuskuntia, kestävänsä kysyntään perustuvan liikkumisen, jaettujen liikkumispalvelujen ja aktiivisten liikkumismahdollisuuksien kehittämistä ja tarjoamista.

2. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää suunnitelmien arvioituihin kokonaiskustannuksiin sellaisten toimenpiteiden kustannukset, joilla tarjotaan haavoittuville kotitalouksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille suoraa tulotukea tieliikenteen ja lämmityspolttoaineiden hintojen nousun vaikutuksen vähentämiseksi. Tällaisen tuen on oltava tilapäistä, ja sitä on vähennettävä ajan mittaan. Jäsenvaltiot voivat tarjota tilapäistä suoraa tulotukea, jos niiden suunnitelmiin sisältyy kyseisille haavoittuville kotitalouksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille suunnattuja tämän asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisia toimenpiteitä tai investointeja. Tällaisen tuen on rajoitettava välittömiin vaikutuksiin, joita aiheutuu rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan. Niiden toimenpiteiden, joilla tarjotaan tilapäistä suoraa tulotukea, kustannukset saavat olla enintään 37,5 prosenttia tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitetuista suunnitelman arvioituista kokonaiskustannuksista.

3. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää suunnitelman arvioituihin kokonaiskustannuksiin sellaisen teknisen avun kustannukset, jolla katetaan menoja, jotka liittyvät rahaston hallinnoinnin ja sen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämiin koulutus-, ohjelmasuunnittelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimiin, esimerkiksi selvityksiin, tietotekniikkamenoihin, sidosryhmien julkiseen kuulemiseen sekä tiedotus- ja viestintätoimiin. Tällaisen teknisen avun kustannukset saavat olla enintään 2,5 prosenttia 6 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitetuista suunnitelman arvioituista kokonaiskustannuksista.

9 artikla

Etuuksien siirtäminen kotitalouksille, mikroyrityksille ja liikenteen käyttäjille

1. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää suunnitelmiin sellaisten julkisten tai yksityisten yhteisöjen kautta, jotka ovat muita kuin haavoittuvia kotitalouksia, haavoittuvia mikroyrityksiä ja haavoittuvia liikenteen käyttäjiä, annettavaa tukea edellyttäen, että kyseiset yhteisöt toteuttavat toimenpiteitä ja investointeja, jotka viime kädessä hyödyttävät haavoittuvia kotitalouksia, haavoittuvia mikroyrityksiä tai haavoittuvia liikenteen käyttäjiä.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarvittavat lakisäätteiset ja sopimusperusteiset suojatoimet sen varmistamiseksi, että hyöty siirretään kokonaisuudessaan haavoittuville kotitalouksille, haavoittuville mikroyrityksille tai haavoittuville liikenteen käyttäjille.

10 artikla

Rahaston varat

1. Rahaston täytäntöönpanoa varten asetetaan saataville enintään 65 000 000 000 euroa käypinä hintoina 1 päivän tammikuuta 2026 ja 31 päivän joulukuuta 2032 väliseksi kaudeksi direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 b kohdan, 30 d artiklan 3 kohdan ja 30 d artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tämä määrä on asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 21 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua ulkoiseen käyttötarkoitukseensa sidottua tuloa, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 4 kohdan kuudennen alakohdan soveltamista.

Rahastoon tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistetun enimmäismäärän rajoissa osoitetut vuotuiset määrät eivät saa ylittää direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 4 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettuja määriä.

Jos direktiivin 2003/87/EY IV a luvun mukaisesti perustetun päästökauppajärjestelmän käyttöönottoa lykätään vuoteen 2028 kyseisen direktiivin 30 k artiklan nojalla, rahastoa varten käyttöön saatettava enimmäismäärä on 54 600 000 000 euroa, eivätkä rahastoon osoitetut enimmäismäärät saa ylittää direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettuja määriä.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 22 artiklan 2 kohdassa säädetään, ja rajoittamatta tämän asetuksen 19 artiklan soveltamista maksusitoumusmäärärahat, jotka kattavat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua asiaankuuluvan enimmäismäärän, asetetaan saataville automaattisesti kunkin varainhoitovuoden alussa 1 päivästä tammikuuta 2026 alkaen 1 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien sovellettavien vuotuisien määrien rajoissa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla määrillä voidaan kattaa myös menoja, jotka liittyvät rahaston hallinnoinnin ja sen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämiin valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimiin, erityisesti selvityksiin, asiantuntijakokouksiin, sidosryhmien kuulemiseen, tiedotus- ja viestintätoimiin, mukaan lukien osallistavat yhteistoimet, ja unionin poliittisia painopisteitä koskevaan ulkoiseen viestintään siltä osin kuin painopisteet liittyvät tämän asetuksen tavoitteisiin, sekä tietojenkäsittelyyn ja -vaihtoon keskittyviin tietoteknisiin verkkoihin ja organisaation omiin tietotekniikkavälineisiin liittyviä menoja sekä kaikkia muita komission teknisen ja hallinnollisen tuen menoja, joita

komissiolle aiheutuu rahaston hallinnoinnista. Menoilla voidaan kattaa myös kustannuksia, jotka aiheutuvat muista tukitoimista, kuten hankkeiden laadunvalvonnasta ja seurannasta paikan päällä, sekä vertaisneuvonnasta ja tukikelpoisten toimien arvioinnissa ja toteuttamisessa käytettävistä asiantuntijoista.

11 artikla

Yhteistyössä hallinnoitavista ohjelmista peräisin olevat varat ja niihin ohjattavat varat sekä varojen käyttö

1. Jäsenvaltioille yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin puitteissa myönnettyjä varoja voidaan niiden pyynnöstä siirtää rahastoon asetuksen (EU) 2021/1060 asiaa koskevissa säännöksissä säädetyin edellytyksin. Komissio käyttää kyseisiä varoja suoraan asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti. Kyseiset varat on käytettävä yksinomaan asianomaisten jäsenvaltion hyväksi.

2. Jäsenvaltiot voivat pyytää tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittamisensa suunnitelmissa, että enintään 15 prosenttia niiden määrärahojen vuotuisesta enimmäismäärästä siirretään asetuksessa (EU) 2021/1060 säädettyihin yhteistyössä hallinnoituihin rahastoihin. Siirrettyillä varoilla on rahoitettava tämän asetuksen 8 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja investointeja, ja ne on toteutettava niiden rahastojen sääntöjen mukaisesti, joihin varat siirretään. Jäsenvaltioiden on siirrettävä varat muuttamalla yhtä tai useampaa ohjelmaa, Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) mukaisia ohjelmia lukuun ottamatta, asetuksen (EU) 2021/1060 26 a artiklan mukaisesti, ja ne on käytettävä kyseisessä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen ja niiden rahastojen sääntöjen mukaisesti, joihin varat siirretään.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa asetuksen (EU) 2021/1060 mukaisten koheesiopolitiikan ohjelmien hallintoviranomaisten tehtäväksi toteuttaa rahastosta hyötyviä toimenpiteitä ja investointeja, tarvittaessa ottaen huomioon synergiaedut kyseisten koheesiopolitiikan ohjelmien kanssa ja rahaston tavoitteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on suunnitelmissaan ilmoitettava aikomuksestaan antaa toimenpiteitä kyseisten viranomaisten tehtäväksi. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden toteuttamien ja komissiolle ilmoitettujen olemassa olevien hallinnointi- ja valvontajärjestelmien katsotaan täyttävän tämän asetuksen vaatimukset.

4. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää suunnitelmiinsa osana arvioituja kokonaiskustannuksia asetuksen (EU) 2021/240 7 artiklan mukaiseen tekniseen lisätukeen liittyvät maksut ja jäsenvaltio-osiota varten maksettavan käteissuorituksen määrän Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/523 ⁽³¹⁾ asiaa koskevien säännösten mukaisesti. Nämä kustannukset saavat olla enintään 4 prosenttia suunnitelman enimmäismäärärahoista, ja suunnitelmassa esitettyjen asiaankuuluvien toimenpiteiden on oltava tämän asetuksen mukaisia.

12 artikla

Täytäntöönpano

Komissio hallinnoi rahastoa suoraan SEUT 322 artiklan nojalla hyväksytyjen asiaankuuluvien sääntöjen, erityisesti asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ja yleisestä ehdollisuusjärjestelmästä unionin talousarvion suojaamiseksi annetun asetuksen (EU, Euratom) 2020/2092, mukaisesti.

13 artikla

Täydentävyys ja täydentävä rahoitus

1. Rahastosta myönnettävä tuki täydentää muista unionin rahastoista, ohjelmista ja välineistä myönnettävää tukea. Rahastosta tuettavat toimenpiteet ja investoinnit voivat saada tukea muista unionin rahastoista, ohjelmista ja välineistä edellyttäen, että tällainen tuki ei kata samoja kustannuksia.

⁽³¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/523, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2021, InvestEU-ohjelman perustamisesta ja asetuksen (EU) 2015/1017 muuttamisesta (EUVL L 107, 26.3.2021, s. 30).

2. Rahastosta myönnettävä tuki, mukaan lukien 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tilapäinen suora tulotuki, on täydentävää, eikä se saa korvata toistuvia kansallisia talousarviomenoja.
3. Jäsenvaltioiden saaman teknisen avun osalta suunnitelman täytäntöönpanoon suoraan liittyvien hallintokustannusten ei katsota olevan toistuvia kansallisia talousarviomenoja.

14 artikla

Määrärahojen enimmäismäärät

1. Määrärahojen enimmäismäärät lasketaan kullekin jäsenvaltiolle 10 artiklan ja liitteissä I ja II esitetyn mukaisesti.
2. Kukin jäsenvaltio voi esittää pyynnön suunnitelmansa toteuttamista varten varattuun määrärahojen enimmäismäärään asti.

15 artikla

Kansallinen rahoitusosuus arvioiduista kokonaiskustannuksista

Jäsenvaltioiden on osallistuttava vähintään 25 prosenttiin suunnitelmiansa arvioiduista kokonaiskustannuksista.

16 artikla

Komission arviointi

1. Komissio arvioi suunnitelman ja tarvittaessa jäsenvaltion 18 artiklan mukaisesti toimittamien kyseiseen suunnitelmaan tehtyjen muutosten yhdenmukaisuuden tämän asetuksen kanssa. Komissio toimii kyseistä arviointia tehdessään tiiviissä yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa. Komissio voi esittää huomautuksia tai pyytää lisätietoja kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona jäsenvaltio on toimittanut suunnitelman. Jäsenvaltion on toimitettava pyydetty lisätiedot, ja se voi tarvittaessa tarkistaa suunnitelmaa, myös suunnitelman toimittamisen jälkeen. Jäsenvaltio ja komissio voivat sopia arvioinnin määräajan pidentämisestä kohtuullisella ajanjaksolla, jos se on tarpeen.
2. Komissio arvioi, täyttävätkö 11 artiklan mukaisesti pyydetty siirrot tämän asetuksen tavoitteet.
3. Komissio arvioi suunnitelman merkityksellisyyttä, vaikuttavuutta, tehokkuutta ja johdonmukaisuutta ja ottaa huomioon jäsenvaltion erityishaasteet ja määrärahat, seuraavasti:
 - a) merkityksellisyyttä arvioidessaan komissio ottaa huomioon seuraavat kriteerit:
 - i) vastaako suunnitelma asianmukaisesti sosiaalisiin vaikutuksiin ja haasteisiin, joita asianomaisen jäsenvaltion haavoittuville kotitalouksille, haavoittuville mikroyrityksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille aiheutuu rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan, etenkin energiaköyhyydestä tai liikenneköyhyydestä kärsivien kotitalouksien osalta, ottaen asianmukaisesti huomioon haasteet, jotka on yksilöity komission arvioinneissa, jotka koskevat asianomaisen jäsenvaltion yhdenmukaisesti kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman päivittämistä ja sen edistymistä asetuksen (EU) 2018/1999 9 artiklan 3 kohdan, 13 artiklan ja 29 artiklan mukaisesti, sekä edistymistä asetuksen (EU) 2018/1999 34 artiklan mukaisissa jäsenvaltioille annetuissa komission suosituksissa, kun otetaan huomioon unionin vuoteen 2030 ulottuvat ilmasto- ja energiatarvotteet sekä viimeistään vuoteen 2050 mennessä saavutettava unionin pitkän aikavälin ilmastoneutraaliustavoite;
 - ii) voidaanko olettaa, että suunnitelmalla varmistetaan, että suunnitelmaan sisältyvät toimenpiteet ja investoinnit eivät aiheuta merkittävää haittaa asetuksen (EU) 2020/852 17 artiklassa tarkoitetuille ympäristötavoitteille, ja auttaako suunnitelma vähentämään riippuvuutta fossiilisista polttoaineista;

- iii) sisältääkö suunnitelma toimenpiteitä ja investointeja, joilla edistetään vihreää siirtymää, mukaan lukien siitä aiheutuviin sosiaalisiin vaikutuksiin ja haasteisiin vastaaminen ja erityisesti unionin vuoteen 2030 ulottuvien ilmasto- ja energiatavoitteiden sekä unionin pitkän aikavälin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttaminen viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja kestävä ja älykkään liikkuvuuden strategiassa vuodelle 2030 asetettujen välitavoitteiden saavuttaminen;
- b) vaikuttavuutta arvioidessaan komissio ottaa huomioon seuraavat kriteerit:
- i) onko odotettavissa, että suunnitelma vaikuttaa jäsenvaltiossa pysyvästi suunnitelmassa käsitelyihin haasteisiin unionin vuoteen 2030 ulottuvien ilmasto- ja energiatavoitteiden sekä viimeistään vuoteen 2050 mennessä saavutettavan unionin pitkän aikavälin ilmastoneutraaliustavoitteen mukaisesti ja erityisesti haavoittuviin kotitalouksiin, haavoittuviin mikroyrityksiin ja haavoittuviin liikenteen käyttäjiin, etenkin energiaköyhyydestä kärsiviin kotitalouksiin tai liikenneköyhyydestä kärsiviin kotitalouksiin;
- ii) onko odotettavissa, että jäsenvaltion ehdottamalla järjestelyillä varmistetaan suunnitelman tuloksellinen seuranta ja täytäntöönpano, mukaan lukien suunniteltu aikataulu, välitavoitteet ja tavoitteet sekä niihin liittyvät indikaattorit;
- iii) ovatko jäsenvaltion ehdottamat toimenpiteet ja investoinnit johdonmukaisia ja täyttävätkö ne energiatehokkuudesta annettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (uudelleenlaadittu), direktiivin (EU) 2018/2001, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuuriin käyttöönotosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/94/EU kumoamisesta annettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/33/EY⁽³²⁾ ja direktiivin 2010/31/EU vaatimukset; ja
- iv) edistävätkö jäsenvaltion ehdottamat toimenpiteet ja investoinnit täydentävyyttä, synergiaa, johdonmukaisuutta ja yhtenäisyyttä 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen unionin välineiden kanssa.
- c) tehokkuutta arvioidessaan komissio ottaa huomioon seuraavat kriteerit:
- i) ovatko jäsenvaltion toimittamat perustelut suunnitelman arvioitujen kokonaiskustannusten määrälle mielekkäät, uskottavat, kustannustehokkuusperiaatteen mukaiset ja oikeassa suhteessa odotettuihin kansallisiin ympäristö- ja sosiaalisiin vaikutuksiin, ottaen myös huomioon kansalliset erityispiirteet, jotka saattavat vaikuttaa suunnitelmassa esitettyihin kustannuksiin;
- ii) onko odotettavissa, että jäsenvaltion ehdottamalla järjestelyillä voidaan ehkäistä, havaita ja korjata lahjontaa, petoksia ja eturistiriitoja rahastosta myönnettyjä määrärahoja käytettäessä, mukaan lukien järjestelyt, joilla pyritään välttämään rahastosta ja muista unionin ohjelmista myönnettävän rahoituksen päällekkäisyys;
- iii) ovatko jäsenvaltion ehdottamat välitavoitteet ja tavoitteet tehokkaita rahaston soveltamisalan, tavoitteiden ja tukielpoisten toimien kannalta;
- d) johdonmukaisuutta arvioidessaan komissio ottaa huomioon, sisältyykö suunnitelmaan toimenpiteitä ja investointeja, jotka ovat johdonmukaisia toimia.

17 artikla

Komission päätös

1. Komissio tekee 16 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella päätöksen jäsenvaltion suunnitelmasta täytäntöönpanosäädöksellä viimeistään viiden kuukauden kuluttua päivästä, jona suunnitelma on toimitettu 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jos komissio antaa suunnitelmasta myönteisen arvion, 1 kohdassa tarkoitettussa täytäntöönpanosäädöksessä on esitettävä:

- a) toimenpiteet ja investoinnit, jotka jäsenvaltion on määrä toteuttaa, suunnitelman arvioitujen kokonaiskustannusten määrä sekä välitavoitteet ja tavoitteet;

⁽³²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/33/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, puhtaiden ja energiatehokkaiden tieliikenteen moottoriajoneuvojen edistämisestä (EUVL L 120, 15.5.2009, s. 5).

- b) edellä 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnetty unionin määrärahojen enimmäismäärä, joka maksetaan erissä 20 artiklan mukaisesti sen jälkeen, kun jäsenvaltio on tyydyttävällä tavalla saavuttanut suunnitelman täytäntöönpanon yhteydessä yksilöidyt välitavoitteet ja tavoitteet;
- c) kansallinen rahoitusosuus;
- d) suunnitelman seuranta- ja täytäntöönpanojärjestelyt ja -aikataulu, mukaan lukien tarvittaessa 21 artiklan noudattamisen edellyttämät toimenpiteet;
- e) suunniteltujen välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamista koskevat indikaattorit; ja
- f) järjestelyt, joiden mukaisesti komissiolla on oikeudet tutustua merkityksellisiin taustatietoihin.

3. Tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen määrärahojen enimmäismäärä määritetään jäsenvaltion ehdottaman, 16 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen kriteerien mukaisesti arvioidun suunnitelman arvioitujen kokonaiskustannusten perusteella.

Tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu määrärahojen enimmäismäärä vahvistetaan seuraavasti:

- a) jos suunnitelma täyttää tyydyttävästi 16 artiklan 3 kohdassa vahvistetut kriteerit ja suunnitelman arvioitujen kokonaiskustannusten määrä, josta on vähennetty kansallinen rahoitusosuus, on yhtä suuri tai suurempi kuin 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kyseisen jäsenvaltion määrärahojen enimmäismäärä, jäsenvaltiolle myönnettyjen määrärahojen kokonaismäärä on yhtä suuri kuin 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määrärahojen enimmäismäärä;
- b) jos suunnitelma täyttää tyydyttävästi 16 artiklan 3 kohdassa vahvistetut kriteerit ja suunnitelman arvioitujen kokonaiskustannusten määrä, josta on vähennetty kansallinen rahoitusosuus, on pienempi kuin kyseiselle jäsenvaltiolle 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määrärahojen enimmäismäärä, jäsenvaltiolle kohdennettujen määrärahojen määrä on yhtä suuri kuin suunnitelman arvioitujen kokonaiskustannusten määrä, josta on vähennetty kansallinen rahoitusosuus;
- c) jos suunnitelma täyttää tyydyttävästi 16 artiklan 3 kohdassa vahvistetut kriteerit, mutta arvioinnissa todetaan, että sisäisissä valvontajärjestelmissä on puutteita, komissio voi vaatia, että jäsenvaltiot sisällyttävät suunnitelmaan lisätoimenpiteitä näiden puutteiden korjaamiseksi ja toteuttavat ne ennen ensimmäistä maksua;
- d) jos suunnitelma ei täytä tyydyttävästi 16 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja kriteerejä, jäsenvaltiolle ei myönnetä määrärahoja.

4. Jos komissio antaa suunnitelmasta kielteisen arvion, 1 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä esitetään kielteisen arvion syyt. Jäsenvaltion on toimitettava suunnitelma uudelleen otettuaan huomioon komission arvion.

18 artikla

Ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelmien muuttaminen

1. Jos suunnitelma asiaankuuluvine välitavoitteineen ja tavoitteineen ei enää ole jäsenvaltion toteutettavissa tai jäsenvaltion on merkittävästi mukautettava sitä joko kokonaan tai osittain objektiivisten olosuhteiden – erityisesti rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan aiheutuvien tosiasiallisten välittömien vaikutusten – vuoksi, asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle muutettu suunnitelma tarvittavien ja asianmukaisesti perusteltujen muutosten sisällyttämiseksi. Jäsenvaltiot voivat pyytää 11 artiklan 4 kohdan mukaista teknistä tukea muutetun suunnitelman laatimiseen.

2. Komissio arvioi muutetun suunnitelman 16 artiklan mukaisesti.

3. Jos komissio antaa muutetusta suunnitelmasta myönteisen arvion, se hyväksyy 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa esitetään myönteisen arvion syyt. Edellä 17 artiklan 1 kohdasta poiketen komissio hyväksyy tämän kohdan mukaisen päätöksen kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona asianomainen jäsenvaltio on toimittanut muutetun suunnitelman.

4. Jos komissio antaa muutetusta suunnitelmasta kielteisen arvion, se hylkää muutetun suunnitelman 3 kohdassa tarkoitettujen ajanjakson kuluessa annettuaan asianomaiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona komission muutettua suunnitelmaa koskeva arvio on annettu tiedoksi.

5. Kunkin jäsenvaltion on 15 päivään maaliskuuta 2029 mennessä arvioitava suunnitelmansa asianmukaisuutta suhteessa tosiasiallisiin välittömiin vaikutuksiin, joita aiheutuu rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan. Nämä arviot on toimitettava komissiolle yhdessä asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan mukaisten yhdenntettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevien edistymisraporttien kanssa.

6. Jos suunnitelmaan tehdään vähäisiä mukautuksia, jotka merkitsevät alle 5 prosentin lisäystä tai vähennystä suunnitelmassa asetettuun tavoitteeseen nähden, kuten vähäisiä päivityksiä suunnitelmassa esitettyihin toimenpiteisiin ja investointeihin tai kirjoitusvirheiden korjauksia, jäsenvaltion on ilmoitettava tällaisista muutoksista komissiolle.

19 artikla

Määrärahojen sitominen

1. Kun komissio on antanut tämän asetuksen 17 artiklassa tarkoitetun myönteisen päätöksen, se tekee hyvissä ajoin asianomaisen jäsenvaltion kanssa sopimuksen, joka muodostaa asetuksessa (EU, Euratom) 2018/1046 tarkoitetun yksittäisen oikeudellisen sitoumuksen kaudeksi 2026–2032, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 4 kohdan sekä 30 i ja 30 k artiklan soveltamista. Kyseinen sopimus tehdään aikaisintaan vuotta ennen direktiivin 2003/87/EY IV a luvun mukaisten huutokauppojen aloitusvuotta tai, tapauksissa, joihin sovelletaan tämän asetuksen 10 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa, kaksi vuotta ennen kyseistä vuotta.

2. Talousarviositoumukset voivat perustua kokonaissitoumuksiin, ja tarvittaessa ne voidaan jakaa usealle eri varainhoitovuodelle vuotuisiksi eriksi.

20 artikla

Määrärahojen maksamista, niiden maksamisen keskeyttämistä ja niitä koskevien sopimusten irtisanomista koskevat säännöt

1. Määrärahat maksetaan jäsenvaltiolle tämän artiklan mukaisesti, kun 17 artiklan mukaisesti hyväksytyssä suunnitelmassa esitetyt sovitut välitavoitteet ja tavoitteet on saavutettu, edellyttäen, että rahoitus on saatavilla. Kun välitavoitteet ja tavoitteet on saavutettu, jäsenvaltion on toimitettava komissiolle asianmukaisesti perusteltu maksupyynnö. Jäsenvaltion on toimitettava tällaiset maksupyynnöt komissiolle kerran tai kahdesti vuodessa, 31 päivään heinäkuuta tai 31 päivään joulukuuta mennessä.

2. Saatuaan jäsenvaltiolta maksupyynnön komissio arvioi, onko 17 artiklassa tarkoitetussa komission päätöksessä asetetut välitavoitteet ja tavoitteet saavutettu tyydyttävästi. Välitavoitteiden ja tavoitteiden tyydyttävä saavuttaminen edellyttää, että asianomainen jäsenvaltio ei ole kumonnut aiemmin tyydyttävästi saavutettuihin välitavoitteisiin ja tavoitteisiin liittyviä toimenpiteitä.

3. Jos komissio antaa myönteisen arvion yksittäisestä maksupyynnöstä, se tekee yksittäisen päätöksen, jolla hyväksytään määrärahojen maksaminen asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 mukaisesti, edellyttäen, että rahoitus on saatavilla ja että varmistetaan jäsenvaltioiden tasavertainen kohtelu. Komissio tekee yksittäisen päätöksen aikaisintaan kahden kuukauden ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua maksupyynnön esittämiselle tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti asetetusta määräajasta.

4. Jos komissio tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella toteaa, että 17 artiklassa tarkoitetussa komission päätöksessä asetettuja välitavoitteita ja tavoitteita ei ole saavutettu tyydyttävästi, määrärahojen osan maksaminen keskeytetään suhteessa saavuttamattomaan tavoitteeseen tai välitavoitteeseen. Jäsenvaltio voi esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa komission arvion tiedoksi antamisesta.

Keskeytyksen lopettaminen on ainoastaan, jos välitavoitteet ja tavoitteet on saavutettu tyydyttävästi 17 artiklassa tarkoitettussa komission päätöksessä esitetyllä tavalla.

5. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 116 artiklan 2 kohdassa säädetään, maksumääräaika alkaa päivästä, jona määrärahan maksuun oikeuttava komission päätös on annettu tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti, tai päivästä, jona tämän artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukainen keskeytyksen lopettaminen on annettu tiedoksi.

6. Jos välitavoitteita ja tavoitteita ei ole saavutettu tyydyttävästi yhdeksän kuukauden kuluessa 4 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua keskeytyksestä, komissio vähentää määrärahoja oikeasuhteisesti annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamista koskevien päätelmiensä tiedoksi antamisesta.

7. Jos jäsenvaltio ei ole 15 kuukauden kuluessa päivästä, jona 19 artiklassa tarkoitettuja asiaankuuluvia sopimukset on tehty, edistynyt konkreettisesti minkään asiaankuuluvan välitavoitteen ja tavoitteen osalta, komissio irtisanoa kyseiset sopimukset ja vapauttaa määrärahojen määrän, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 14 artiklan 3 kohdan soveltamista. Komissio tekee päätöksen kyseisten sopimusten irtisanomisesta annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on antanut tiedoksi arvionsa, jonka mukaan konkreettista edistystä ei ole tapahtunut.

8. Kaikki maksut suoritetaan 31 päivään joulukuuta 2033 mennessä.

9. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 116 artiklassa ja tämän artiklan 5 kohdassa säädetään, jos jollakin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla maksupyynnötkierroksella direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 4 kohdan mukaisesti rahastoon vastaanotetut käyttötarkoitukseensa sidotut tulot eivät riitä kattamaan esitettyjä maksupyynnöitä, komissio maksaa jäsenvaltioille määräsuhteessa, joka määritetään käytettävissä olevien maksujen osuutena suhteessa hyväksytyjen maksujen kokonaismäärään. Seuraavalla maksupyynnötkierroksella komission on annettava etusija niille jäsenvaltioille, joiden maksut viivästyivät edeltävällä maksupyynnötkierroksella, ja vasta tämän jälkeen uusille maksupyynnöille.

10. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 12 artiklan 4 kohdan c alakohdassa säädetään, ja rajoittamatta direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 4 kohdan kuudennen alakohdan soveltamista komissio jakaa jäsenvaltioille 31 päivään joulukuuta 2033 mennessä käyttämättä jääneitä määrärahoja vastaavat määrät direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 5 kohdassa määriteltävien päästöoikeuksien jakoa koskevien sääntöjen mukaisesti, jotta tämän asetuksen 3 artiklassa tarkoitettuja tavoitteita voidaan saavuttaa.

21 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Kun jäsenvaltiot panevat suunnitelmia täytäntöön, niiden on rahaston varojen edunsaajina toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että rahastosta tuettuihin toimenpiteisiin ja investointeihin liittyvien määrärahojen käytössä, mukaan lukien muiden julkisten tai yksityisten yhteisöjen kuin haavoittuvien kotitalouksien, haavoittuvien mikroyritysten ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien 9 artiklan mukaisesti toteutettavat toimenpiteet ja investoinnit, noudatetaan sovellettavaa unionin oikeutta ja kansallista lainsäädäntöä, erityisesti petosten, lahjonnan ja eturistiriitojen ehkäisemisen, havaitsemisen ja korjaamisen osalta. Tätä varten jäsenvaltioiden on otettava käyttöön liitteessä III tarkemmin esitetty vaikuttava ja tehokas sisäisen valvonnan järjestelmä sekä aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen määrien takaisinperintä. Jäsenvaltiot voivat käyttää tavanomaisia kansallisia talousarviohallinnon järjestelmiään.

2. Edellä 19 artiklassa tarkoitetuissa sopimuksissa on määrättävä seuraavista jäsenvaltioiden velvollisuuksista:

a) niiden on tarkistettava säännöllisesti, että myönnetty rahoitus on käytetty asianmukaisesti kaikkien sovellettavien sääntöjen mukaisesti ja että kaikki suunnitelman mukaiset toimenpiteet tai investoinnit on toteutettu asianmukaisesti noudattaen kaikkia sovellettavia sääntöjä, jotka koskevat erityisesti petosten, lahjonnan ja eturistiriitojen ehkäisemistä, havaitsemista ja korjaamista;

- b) niiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten ja lahjonnan sekä asetuksessa (EU, Euratom) 2018/1046 61 artiklassa määriteltyjen eturistiriitojen ehkäisemiseksi, havaitsemiseksi ja korjaamiseksi ja ryhdyttävä oikeustoimiin kavallettujen varojen takaisin perimiseksi, myös kaikkiin suunnitelman mukaisesti toteutettuihin toimenpiteisiin tai investointeihin liittyen;
- c) niiden on liitettävä maksupyyntöön
- i) johdon vahvistuslausuma siitä, että määrärahat on käytetty aiottuun tarkoitukseen, että maksupyyntöön mukana toimitetut tiedot ovat täydelliset, paikkansapitävät ja luotettavat ja että käyttöön otetut sisäiset valvontajärjestelmät antavat tarvittavat takeet siitä, että määrärahoja on hallinnoitu kaikkien sovellettavien sääntöjen mukaisesti, erityisesti eturistiriitojen välttämistä, petosten torjuntaa, lahjontaa ja rahaston ja muiden unionin ohjelmien rahoituksen päällekkäisyyttä koskevien sääntöjen mukaisesti moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen; ja
 - ii) yhteenveto kansainvälisesti hyväksytyjen tarkastusstandardien mukaisesti suoritetuista tarkastuksista, mukaan lukien tiedot tarkastusten laajuudesta katettujen menojen määrän ja katetun ajanjakson osalta sekä analyysi havaituista puutteista ja toteutetuista korjaavista toiminnoista;
- d) niiden on tarkastus- ja valvontatarkoituksia varten ja vertailukelpoisten tietojen antamiseksi määrärahojen käytöstä suunnitelman mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden ja investointien yhteydessä kerättävä, kirjattava ja tallennettava sähköiseen järjestelmään seuraavien standardoitujen luokkien tiedot ja varmistettava niiden käytömahdollisuus:
- i) määrärahojen lopullisten saajien nimet, alv-rekisterinumero tai verotunnisteet sekä rahastosta myönnettyjen määrärahojen määrä;
 - ii) toimeksisaajan (toimeksisaajien) ja alihankkijan (alihankkijoiden) nimi (nimet) ja alv-rekisterinumero(t) tai verotunniste(et) sekä sopimuksen (sopimusten) arvo, jos määrärahojen lopullinen saaja on hankintaviranomainen julkisia hankintoja koskevan unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849⁽³³⁾ 3 artiklan 6 alakohdassa määritellyn määrärahojen saajan tai toimeksisaajan tosiasiallis(t)en omistajan (omistajien) ja edunsaajan (edunsaajien) etunimi (-nimet), sukunimi (-nimet), syntymäaika (-ajat) ja alv-rekisterinumero(t) tai verotunniste(et);
 - iv) luettelo kaikista rahaston tuella toteutetuista toimenpiteistä ja investoinneista sekä kyseisten toimenpiteiden ja investointien julkisen rahoituksen kokonaismäärä ja muista unionin talousarviosta rahoitetuista rahastoista maksettujen varojen määrä;
- e) niiden on annettava komissiolle, OLAFille, tilintarkastustuomioistuimelle ja asetuksen (EU) 2017/1939 mukaiseen tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvien jäsenvaltioiden osalta EPPOLle nimenomainen valtuutus käyttää asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 129 artiklan 1 kohdassa säädettyjä oikeuksiaan ja asetettava kaikille suunnitelmaan sisältyvien toimenpiteiden ja investointien toteuttamiseen tarkoitettujen määrärahojen lopullisille saajille tai kaikille muille niiden toteuttamiseen osallistuville henkilöille tai yhteisöille veloitteita antaa komissiolle, OLAFille, tilintarkastustuomioistuimelle ja tapauksen mukaan EPPOLle nimenomainen valtuutus käyttää niiden asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 129 artiklan 1 kohdassa säädettyjä oikeuksia sekä asettaa vastaavia veloitteita kaikille lopullisille varojen saajille;
- f) niiden on säilytettävä rahoitusta koskevat tiedot asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 132 artiklan mukaisesti siten, että viitekohtana on kutakin toimenpidettä tai investointia koskeva asianmukainen maksutapahtuma.

Tämän artiklan ensimmäisen alakohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja tietoja on vaadittava ainoastaan, jos julkisten hankintojen arvo on suurempi kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU⁽³⁴⁾ 4 artiklassa säädetyt unionin kynnysarvot. Alihankkijoiden osalta näitä tietoja on vaadittava ainoastaan:

- a) alihankinnan ensimmäisen tason osalta,

⁽³³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽³⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

- b) jos kyseiset tiedot on kirjattu asianomaisen toimeksisaajan osalta ja
- c) jos on kyse alihankintasopimuksista, joiden kokonaisarvo on yli 50 000 euroa.

3. Jäsenvaltiot ja komissio käsittelevät tämän artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja henkilötietoja 19 artiklassa tarkoitettujen sopimusten täytäntöönpanoon liittyvien määrärahojen käyttöön liittyviä vastuuvapaus-, tarkastus- ja valvontamenettelyjä sekä tiedotus-, viestintä- ja näkyvyysoimia varten ja niiden keston ajan. Henkilötietoja on käsiteltävä tapauksen mukaan asetuksen (EU) 2016/679 tai asetuksen (EU) 2018/1725 mukaisesti. Rahastosta on SEUT 319 artiklan mukaisen komissiota koskevan vastuuvapausmenettelyn yhteydessä raportoitava asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 247 artiklassa tarkoitettua integroidun talous- ja vastuuvastuuvelvollisuusraportoinnin mukaisesti ja erityisesti erikseen vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa.

4. Edellä 19 artiklassa tarkoitetuissa sopimuksissa on myös määrättävä komission oikeudesta vähentää suhteellisesti rahastosta myönnettävää tukea ja periä takaisin kaikki unionin talousarvioon kuuluvat määrät tapauksissa, joissa on kyse unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavasta petoksesta, lahjonnasta ja eturistiriidasta, joita jäsenvaltio ei ole korjannut, tai tällaisista sopimuksista johtuvan velvoitteen vakavasta rikkomisesta.

Päätöksessään takaisinperinnän ja vähennyksen määrästä komissio noudattaa suhteellisuusperiaatetta ja ottaa huomioon unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavan petoksen, lahjonnan ja eturistiriidan tai velvoitteen rikkomisen vakavuuden. Komissio antaa jäsenvaltiolle tilaisuuden esittää huomautuksensa ennen vähennyksen tekemistä.

IV LUKU

Täydentävyys, seuranta ja arviointi

22 artikla

Koordinointi ja täydentävyys

Komissio ja asianomaiset jäsenvaltiot edistävät omiin vastuualueisiinsa suhteutetulla tavalla synergioita ja varmistavat toimivan koordinoinnin rahaston ja tämän asetuksen 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen unionin ohjelmien ja välineiden sekä direktiivin 2003/87/EY 10 d artiklan mukaisen modernisaatiorahaston välillä. Tätä varten ne

- a) varmistavat eri välineiden täydentävyyden, synergian, johdonmukaisuuden ja yhtenäisyyden unionin, kansallisella ja tarvittaessa paikallisella tai alueellisella tasolla sekä suunnitteluvaiheessa että täytäntöönpanon aikana;
- b) optimoivat koordinointimekanismeja päällekkäisyyksien välttämiseksi; sekä
- c) varmistavat täytäntöönpanosta ja valvonnasta vastaavien tahojen tiiviin yhteistyön unionin, kansallisella ja tarvittaessa paikallisella tai alueellisella tasolla rahaston tavoitteiden saavuttamiseksi.

23 artikla

Tiedottaminen, viestintä ja näkyvyys

1. Jäsenvaltioiden on asetettava tämän asetuksen 21 artiklan 2 kohdan d alakohdan i, ii ja iv alakohdassa tarkoitettut tiedot julkisesti saataville ja pidettävä ne ajan tasalla yhdellä verkkosivustolla avoimessa koneellisesti luettavassa muodossa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1024 ⁽³⁵⁾ 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jotta tietoja voidaan lajitella, hakea, poimia, vertailla ja käyttää uudelleen. Tämän asetuksen 21 artiklan 2 kohdan d alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa julkaista asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tai tapauksessa, jossa on kyse tilapäisestä suorasta tulotuesta haavoittuville kotitalouksille.

⁽³⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1024, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, avoimesta datasta ja julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 56).

2. Rahastosta myönnettävän tuen saajille on ilmoitettava kyseisten varojen alkuperä, myös silloin, kun ne hyötyvät kyseisistä varoista välittäjien avulla. Näihin tietoihin on kuuluttava unionin tunnus ja asianmukainen rahoitusta koskeva maininta, jossa lukee "Euroopan unionin rahoittama – sosiaalinen ilmatorahasto", tuensaajille tarkoitetuissa toimenpiteen täytäntöönpanoon liittyvissä asiakirjoissa ja viestintäaineistossa. Rahastosta myönnettävän tuen saajien, lukuun ottamatta luonnollisille henkilöille annettavaa tukea tai tapauksia, joissa on vaarana kaupallisesti arkaluonteisten tietojen tuleminen julkisiksi, on varmistettava unionin rahoituksen näkyvyys, erityisesti kun ne tekevät tunnetuksi toimia ja niiden tuloksia, tarjoamalla johdonmukaista, vaikuttavaa ja oikeasuhteista kohdennettua tietoa useille kohderyhmille, mukaan lukien tiedotusvälineet ja suuri yleisö.

3. Komissio toteuttaa tiedotus- ja viestintätoimia, jotka koskevat rahastoa sekä tämän asetuksen nojalla toteutettuja toimia ja niissä saavutettuja tuloksia, mukaan lukien tarvittaessa ja kansallisten viranomaisten suostumuksella yhteiset viestintätoimet kansallisten viranomaisten sekä Euroopan parlamentin ja komission asianomaisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien edustustojen kanssa.

24 artikla

Täytäntöönpanon seuranta

1. Kunkin jäsenvaltion on raportoitava komissiolle joka toinen vuosi suunnitelmansa täytäntöönpanosta yhdessä asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan ja 28 artiklan mukaisesti esitettävän yhdenmukaisen kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevan edistymisraportin kanssa. Täytäntöönpanon seurannan on oltava kohdennettua ja oikeassa suhteessa suunnitelmassa toteutettaviin toimiin. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä tämän asetuksen liitteessä IV esitetyt indikaattorit edistymisraporttiinsa.

2. Komissio seuraa rahaston täytäntöönpanoa ja mittaa sen tavoitteiden saavuttamista. Täytäntöönpanon seurannan on oltava kohdennettua ja oikeassa suhteessa rahastosta toteutettaviin toimiin.

3. Komission tuloraportointijärjestelmällä on varmistettava, että toimien toteutuksen ja tulosten seurannassa käytettävät tiedot kerätään tehokkaasti, tuloksellisesti ja oikea-aikaisesti. Sitä varten rahastosta myönnettävän tuen saajille on asetettava oikeasuhteiset raportointivaatimukset.

4. Komissio käyttää liitteessä IV olevia yhteisiä indikaattoreita, joiden avulla raportoidaan edistymisestä sekä seurataan ja arvioidaan 3 artiklassa vahvistettujen rahaston tavoitteiden saavuttamista.

25 artikla

Avoimuus

1. Komissio toimittaa jäsenvaltioiden toimittamat suunnitelmat ja komission julkaisemat päätökset samanaikaisesti ja yhtäläisin ehdoin Euroopan parlamentille ja neuvostolle ilman aiheetonta viivytystä.

2. Komission neuvostolle tämän asetuksen tai sen täytäntöönpanon yhteydessä toimittamat tiedot on asetettava yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentin saataville tarvittaessa luottamuksellisuusjärjestelyjä soveltaen.

3. Euroopan parlamentin asiasta vastaavat valiokunnat voivat pyytää komissiota antamaan tietoja komission suorittaman suunnitelmien arvioinnin tilanteesta.

26 artikla

Ilmastotoimien sosiaalista tukea koskeva vuoropuhelu

1. Unionin toimielinten ja erityisesti Euroopan parlamentin ja komission välisen vuoropuhelun tehostamiseksi sekä suuremman avoimuuden ja vastuuvollisuuden varmistamiseksi Euroopan parlamentin asiasta vastaavat valiokunnat voivat kutsua komission keskustelemaan kahdesti vuodessa seuraavista seikoista:

a) jäsenvaltioiden toimittamat suunnitelmat;

- b) komission arvio jäsenvaltioiden toimittamista suunnitelmista;
 - c) jäsenvaltioiden toimittamissa suunnitelmissa asetettujen välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisen tilanne;
 - d) maksu-, keskeyttämis- ja irtisanomismenettelyt, mukaan lukien jäsenvaltioiden esittämät huomautukset ja niiden toteuttamat korjaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden toimittamissa suunnitelmissa asetetut välitavoitteet ja tavoitteet saavutetaan tyydyttävästi.
2. Komissio ottaa huomioon kaikki ilmastotoimien sosiaalista tukea koskevassa vuoropuhelussa esiin tulleet seikat, myös mahdolliset Euroopan parlamentin päätöslauselmat.

V LUKU

Loppusäännökset

27 artikla

Rahaston arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio toimittaa kahden vuoden kuluttua suunnitelmien täytäntöönpanon aloittamisesta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle arviointikertomuksen rahaston täytäntöönpanosta ja toiminnasta ottaen huomioon jäsenvaltioiden 24 artiklan mukaisesti toimittamien ensimmäisten raporttien tulokset ja tekee tarvittaessa ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa arviointikertomuksessa on arvioitava erityisesti:
- a) sitä, missä määrin 3 artiklassa vahvistetut rahaston tavoitteet on saavutettu, sekä varojen käytön tehokkuutta ja unionin tason lisäarvoa;
 - b) maakohtaisesti toimenpiteiden ja investointien tehokkuutta ja suoran tulotuen käyttöä ottaen huomioon suunnitelmissa asetettujen välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisen;
 - c) sitä, miten energiaköyhyyden ja liikenneköyhyyden määritelmiä sovelletaan jäsenvaltioissa 6 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella ja onko kyseisiä määritelmiä tarpeen muuttaa;
 - d) sitä, ovatko kaikki tavoitteet ja tämän asetuksen 8 artiklassa säädetyt toimenpiteet ja investoinnit edelleen merkityksellisiä ottaen huomioon kasvihuonekaasupäästöihin kohdistuva vaikutus, joka aiheutuu rakennusten ja tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan sekä jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842 ⁽³⁶⁾ perusteella toteuttamista kansallisista toimenpiteistä sitovien vuotuisten kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten saavuttamiseksi, sekä ovatko käyttötarkoitukseensa sidotut tulot edelleen merkityksellisiä direktiivin 2003/87/EY IV a luvun mukaisessa rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmässä tapahtuvan päästöoikeuksien huutokaupan mahdollisten muutosten ja muiden asiaan liittyvien näkökohtien kannalta.
3. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle riippumattoman jälkiarviointikertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2033. Jälkiarviointikertomuksessa on esitettävä rahaston kokonaisarviointi, ja siihen on sisällytettävä tiedot rahaston vaikutuksista.
4. Jos direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien huutokaupasta saadut tulot vahvistetaan SEUT 311 artiklan 3 kohdan mukaisiksi omiksi varoiksi, komissio esittää tapauksen mukaan tarvittavat ehdotukset varmistukseksi rahaston, joka väliaikaisesti ja poikkeuksellisesti rahoitetaan päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksista saaduilla ulkoisilla käyttötarkoitukseensa sidotuilla tuloilla, täytäntöönpanon vaikuttavuuden ja jatkuvuuden vuoden 2027 jälkeisen monivuotisen rahoituskehysten yhteydessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vuoden 2027 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä.

⁽³⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

28 artikla

Asetuksen (EU) 2021/1060 muuttaminen

Lisätään asetukseen (EU) 2021/1060 artikla seuraavasti:

”26 a artikla

Sosiaalisesta ilmastorahastosta siirretyt varat

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/955 (*) perustetusta sosiaalisesta ilmastorahastosta siirretyt varat on otettava käyttöön tämän asetuksen ja sitä rahastoa koskevien säännösten mukaisesti, johon varat siirretään, ja siirrot ovat lopullisia. Tällaiset varat ovat asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 21 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, ja ne täydentävät tämän asetuksen 110 artiklassa tarkoitettuja varoja.
2. Kun jäsenvaltiot käyttävät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhteistyössä hallinnoituja varoja, niiden on toimitettava yhtä tai useampaa ohjelmaa koskevat ohjelmamuutokset tämän asetuksen 24 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on suunniteltava kyseisten varojen käyttö unionin talousarviota varten vahvistettujen ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Näillä varoilla on edistettävä asetuksen (EU) 2023/955 3 artiklassa vahvistettujen sosiaalisen ilmastorahaston asiaankuuluvien tavoitteiden saavuttamista, ja niitä on käytettävä mainitun asetuksen 8 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden ja investointien tukemiseen. Varat on kohdennettava yhteen tai useampaan erityiseen toimintalinjaan siten, että ne vastaavat yhtä tai useampaa erityistavoitetta rahastossa, johon varat siirretään, ja tapauksen mukaan yhteen tai useampaan alueluokkaan, ja lisäksi on ilmoitettava varojen vuotuinen jakautuminen. Niitä ei oteta huomioon laskettaessa rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen temaattista keskittämistä koskevien vaatimusten noudattamista.
3. Jos komissio on jo hyväksynyt jäsenvaltion pyynnön muuttaa ohjelmaa siltä osin kuin se koskee varojen siirtoa sosiaalisesta ilmastorahastosta, jäsenvaltio voi seuraavina vuosina tapahtuvaa varojen siirtoa varten toimittaa ohjelman muuttamisen sijasta rahoitustaulukoita koskevan ilmoituksen edellyttäen, että ehdotetut muutokset liittyvät yksinomaan rahavarojen lisäämiseen ilman, että ohjelmaan tehdään lisämuutoksia.
4. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 18 artiklassa ja 86 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, tämän artiklan ja asetuksen (EU) 2023/955 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti siirrettyjä varoja ei oteta huomioon väliarvioinnissa eikä joustomäärässä.
5. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 14 artiklan 3 kohdassa säädetään, määräaika, jonka jälkeen komissio vapauttaa määrät tämän asetuksen 105 artiklan 1 kohdan mukaisesti, alkaa sinä vuonna, jona vastaavat talousarviositoumukset tehdään. Varoja ei saa siirtää Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) mukaisiin ohjelmiin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/955, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, sosiaalisen ilmastorahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2021/1060 muuttamisesta (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 1).”

29 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 30 päivästä kesäkuuta 2024, johon mennessä jäsenvaltioiden on määrä saattaa voimaan direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta direktiivin 2003/87/EY IV a luvun osalta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2023/959 ⁽³⁷⁾ noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 10 päivänä toukokuuta 2023.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

R. METSOLA

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ROSWALL

⁽³⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/959, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa annetun direktiivin 2003/87/EY ja markkinavakaussuorituksen perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään ja sen toiminnasta annetun päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 134).

LIITE I

LASKENTAMENETELMÄ KULLEKIN 14 ARTIKLASSA TARKOITETULLE JÄSENVALTIOLLE RAHASTOSTA
MYÖNNETTÄVIEN MÄÄRÄRAHOJEN ENIMMÄISMÄÄRILLE

Tässä liitteessä esitetään menetelmä kunkin jäsenvaltion käytettävissä olevan määrärahojen enimmäismäärän laskemiseksi 10 ja 14 artiklan mukaisesti.

Menetelmässä otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion osalta seuraavat muuttujat:

- köyhyysvaarassa oleva maaseutualueella asuva väestö (2019);
- kotitalouksien polttoaineiden poltosta syntyvät hiilidioksidipäästöt (vuosien 2016–2018 keskiarvo);
- niiden köyhyysvaarassa olevien kotitalouksien prosenttiosuus, joilla on maksamattomia kaasu-, sähkö- ja vesilaskuja (2019);
- kokonaisväestö (2019);
- jäsenvaltion bruttokansantulo (BKTL) asukasta kohti ostovoimastandardilla mitattuna (2019);
- asetuksen (EU) 2018/842 4 artiklan 2 kohdan mukainen vertailupäästöjen osuus päästölähteille 1A3b, 1A4a ja 1A4b, jotka on vahvistettu IPCC:n vuoden 2006 ohjeissa kansallisista kasvihuonekaasuinventaariorioista (vuosien 2016–2018 keskiarvo) ja jotka on tarkistettu perusteellisesti mainitun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiokohtainen rahastosta myönnettävä määrärahojen enimmäismäärä (MEM_i) vahvistetaan seuraavalla kaavalla:

$$MFA_i = \alpha_i \times (MA)$$

jossa:

Rahaston täytäntöönpanoon tarkoitettu enimmäismäärä (EM) on se, johon viitataan 10 artiklan 1 kohdassa, ja α_i on jäsenvaltion i osuus enimmäismäärästä, joka määräytyy seuraavien vaiheiden perusteella:

$$\alpha_i = (50\% \times \beta_i + 50\% \times \lambda_i) \times \frac{GNI_{EU}^{PC}}{GNI_i^{PC}}$$

jolloin

$$\beta_i = \min\left(\frac{rural\ pop_i}{rural\ pop_{EU}}, \frac{pop_i}{pop_{EU}} \times f_i\right)$$

$$\lambda_i = \gamma_i \times \delta_i$$

$$\gamma_i = \frac{HCO2_i}{HCO2_{EU}}$$

$$\delta_i = \min\left(\frac{arrear_i}{arrear_{EU}}, f_i\right)$$

$$f_i = 1 \text{ if } GNI_i^{PC} \geq GNI_{EU}^{PC}; f_i = 2,5 \text{ if } GNI_i^{PC} < GNI_{EU}^{PC}$$

jossa kullekin jäsenvaltiolle i :

$rural\ pop_i$ on köyhyysvaarassa oleva jäsenvaltion i maaseutualueella asuva väestö;

$rural\ pop_{EU}$ on köyhyysvaarassa oleva EU27-jäsenvaltioiden maaseutualueella asuva kokonaisväestö;

pop_i on jäsenvaltion i väestö;

pop_{EU} on EU27-jäsenvaltioiden kokonaisväestö;

$HCO2_i$ on jäsenvaltion i kotitalouksien polttoaineiden poltosta syntyvien hiilidioksidipäästöjen määrä;

$HCO2_{EU}$ on EU27-jäsenvaltioiden kotitalouksien polttoaineiden poltosta syntyvien hiilidioksidipäästöjen kokonaismäärä;

$arrears_i$ on niiden köyhyysvaarassa olevien jäsenvaltion i kotitalouksien prosenttiosuus, joilla on maksamattomia kaasu-, sähkö- ja vesilaskuja;

$arrears_{EU}$ on niiden köyhyysvaarassa olevien EU27-jäsenvaltioiden kotitalouksien prosenttiosuus, joilla on maksamattomia kaasu-, sähkö- ja vesilaskuja;

GNI_i^{PC} on asukaskohtainen bruttokansantulo jäsenvaltiossa i ;

GNI_{EU}^{PC} on asukaskohtainen bruttokansantulo EU27-jäsenvaltioissa.

β_i mukautetaan suhteellisesti niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa asukaskohtainen bruttokansantulo on alle EU27-jäsenvaltioiden arvon ja joissa $\frac{rural\ pop_i}{rural\ pop_{EU}}$ on vähimmäismäärä, sen varmistamiseksi, että kaikkien jäsenvaltioiden

β_i :iden summa on yhteensä 100 prosenttia. Kaikki λ_i :t mukautetaan suhteellisesti sen varmistamiseksi, että niiden summa on yhteensä 100 prosenttia.

Kaikkien jäsenvaltioiden osalta α_i ei saa olla pienempi kuin 0,07 prosenttia 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärästä. α_i mukautetaan suhteellisesti kaikkien niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa α_i on yli 0,07 prosenttia, sen varmistamiseksi, että kaikkien α_i :iden summa on yhteensä 100 prosenttia.

Niissä jäsenvaltioissa, joiden asukaskohtainen BKTL on pienempi kuin 90 prosentilla EU27-jäsenvaltioista, α_i ei saa olla alhaisempi kuin asetuksen (EU) 2018/842 4 artiklan 2 kohdan mukainen vertailupäästöjen osuus päästölähteistä 1A3b, 1A4a ja 1A4b, jotka on vahvistettu IPCC:n vuoden 2006 ohjeissa kansallisista kasvihuonekaasuinventaariorioista kauden 2016–2018 keskiarvon mukaan ja jotka on tarkistettu perusteellisesti kyseisen asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti. α_i mukautetaan suhteellisesti niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa asukaskohtainen bruttokansantulo on suurempi kuin EU27-jäsenvaltioiden arvo, sen varmistamiseksi, että kaikkien α_i summa on yhteensä 100 prosenttia.

LIITE II

Edellä 10 ja 14 artiklassa tarkoitettu kullekin jäsenvaltiolle rahastosta myönnettävä määrärahojen enimmäismäärä

Liitteessä I esitetyn menetelmän soveltaminen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin määriin johtaa seuraaviin kunkin jäsenvaltion osuuksiin ja määrärahojen enimmäismääriin.

Kaikki 10 artiklan 3 kohdan mukaiset määrät katetaan määräsuhteen mukaisesti kunkin jäsenvaltion määrärahojen enimmäismäärän asettamissa rajoissa.

Jäsenvaltiokohtaiset määrärahojen enimmäismäärät			
Jäsenvaltio	% kokonais- määrästä	YHTEENSÄ 2026–2032 (euroa, käypinä hintoina)	
		10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla	10 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan nojalla
Belgia	2,55	1 659 606 425	1 394 069 397
Bulgaria	3,85	2 499 490 282	2 099 571 836
Tšekki	2,40	1 562 617 717	1 312 598 882
Tanska	0,50	324 991 338	272 992 724
Saksa	8,18	5 317 778 511	4 466 933 949
Viro	0,29	186 244 570	156 445 439
Irlanti	1,02	663 390 868	557 248 329
Kreikka	5,52	3 586 843 608	3 012 948 631
Espanja	10,52	6 837 784 631	5 743 739 090
Ranska	11,19	7 276 283 944	6 112 078 513
Kroatia	1,94	1 263 071 899	1 060 980 395
Italia	10,81	7 023 970 924	5 900 135 577
Kypros	0,20	131 205 466	110 212 591
Latvia	0,71	463 676 528	389 488 284
Liettua	1,02	664 171 367	557 903 948
Luxemburg	0,10	66 102 592	55 526 177
Unkari	4,33	2 815 968 174	2 365 413 267
Malta	0,07	45 500 000	38 220 000
Alankomaat	1,11	720 463 632	605 189 451
Itävalta	0,89	578 936 189	486 306 399
Puola	17,60	11 439 026 446	9 608 782 215
Portugali	1,88	1 223 154 017	1 027 449 374
Romania	9,25	6 012 677 290	5 050 648 923
Slovenia	0,55	357 971 733	300 696 256
Slovakia	2,35	1 530 553 074	1 285 664 582

Jäsenvaltiokohtaiset määrärahojen enimmäismäärät			
Jäsenvaltio	% kokonais- määrästä	YHTEENSÄ 2026–2032 (euroa, käypinä hintoina)	
		10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla	10 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan nojalla
Suomi	0,54	348 132 328	292 431 155
Ruotsi	0,62	400 386 447	336 324 616
EU27	100 %	65 000 000 000	54 600 000 000

LIITE III

Jäsenvaltion sisäisen valvontajärjestelmän keskeiset edellytykset

1. Jäsenvaltion on oman institutionaalisen, oikeudellisen ja taloudellisen kehyksensä mukaisesti järjestettävä vaikuttava ja tehokas sisäinen valvontajärjestelmä, johon kuuluu tehtävien eriyttäminen sekä raportointi-, valvonta- ja seurantajärjestelyt.

Tähän sisältyvät seuraavat:

- a) niiden viranomaisten nimeäminen, joille annetaan vastuu ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelman toteuttamisesta ja siihen liittyvien vastuiden ja tehtävien jakamisesta;
- b) sen viranomaisen tai niiden viranomaisten nimeäminen, joka (jotka) vastaa(vat) maksupyyntöjä koskevien johdon vahvistuslausumien allekirjoittamisesta;
- c) menettelyt, joilla varmistetaan, että kyseinen viranomainen tai kyseiset viranomaiset voi (voivat) varmistua ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelmassa asetettujen välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisesta, että varoja on hallinnoitu kaikkien sovellettavien sääntöjen ja erityisesti eturistiriitöiden välttämistä, petosten ehkäisemistä, lahjontaa ja päällekkäistä rahoitusta koskevien sääntöjen mukaisesti;
- d) johto- ja tarkastustehtävien eriyttäminen tarkoituksenmukaisesti.

2. Jäsenvaltion on tehokkaasti toteutettava oikeasuhtaisia petosten- ja lahjonnantorjuntaan tähtäviä toimenpiteitä sekä muita tarpeellisia toimenpiteitä, joilla tehokkaasti vältetään eturistiriitoja.

Tähän sisältyvät seuraavat:

- a) tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, joilla ehkäistään, havaitaan ja korjataan petoksia, lahjontaa ja eturistiriitoja sekä vältetään päällekkäistä rahoitusta ja ryhdytään oikeudellisiin toimiin väärään tarkoitukseen käytettyjen varojen takaisinperimiseksi;
- b) petosriskin arviointi ja asianmukaisten petosriskiä lieventävien toimenpiteiden määrittely.

3. Jäsenvaltion on huolehdittava tarkoituksenmukaisista menettelyistä johdon vahvistuslausuman ja kansallisella tasolla suoritettuja tarkastuksia koskevan yhteenvedon laatimista varten.

Tähän sisältyvät seuraavat:

- a) toimiva menettely johdon vahvistuslausuman laatimista ja tarkastuksia koskevien yhteenvetöiden dokumentoimista varten sekä tietojen säilyttämiseksi jäljitysketjua varten;
- b) toimivat menettelyt sen varmistamiseksi, että kaikista petos-, lahjonta- ja eturistiriitapauksista tehdään asianmukaisesti ilmoitus ja että ne oikaistaan takaisinperinnän avulla.

4. Tarvittavien tietojen toimittamiseksi jäsenvaltion on varmistettava asianmukaiset hallintoa koskevat tarkastukset, joihin kuuluvat menettelyt välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisen ja moitteettoman varainhoidon horisontaalisten periaatteiden noudattamisen tarkastamiseksi.

Tähän sisältyvät seuraavat:

- a) asianmukaiset hallintoa koskevat tarkastukset, joiden avulla täytäntöönpanoviranomaiset tarkastavat rahaston välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisen (esimerkiksi asiakirjatarkastukset, paikalla tehtävät tarkastukset);
- b) asianmukaiset hallintoa koskevat tarkastukset, joiden avulla toimeenpanevat viranomaiset tarkastavat, ettei vakavia sääntöjenvastaisuuksia eli petoksia, lahjontaa ja eturistiriitoja tai päällekkäistä rahoitusta esiinny (esimerkiksi asiakirjatarkastukset, paikalla tehtävät tarkastukset).

5. Jäsenvaltion on toteutettava asianmukaisia ja riippumattomia järjestelmien ja toimien tarkastuksia kansainvälisesti hyväksytyjen tarkastusstandardien mukaisesti.

Tähän sisältyvät seuraavat:

- a) elimen tai elinten nimeäminen toteuttamaan järjestelmien ja toimien tarkastuksia ja se, miten sen tai niiden toiminnallinen riippumattomuus varmistetaan;

- b) riittävien resurssien jakaminen kyseiselle elimelle tai kyseisille elimille rahaston tarkoituksen mukaisesti;
 - c) elimen tai elinten tuloksellinen puuttuminen petoksiin, lahjontaan, eturistiriitoihin ja päällekkäiseen rahoitukseen liittyviin riskeihin sekä järjestelmätarkastusten että toimien tarkastusten avulla.
6. Jäsenvaltion on pidettävä yllä toimivaa järjestelmää, jolla varmistetaan kaikkien tarvittavien tietojen ja asiakirjojen säilyttäminen jäljitysketjua varten.

Tähän sisältyvät seuraavat:

- a) välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisen kannalta tarpeellisten toimenpiteiden tai investointien lopullisia vastaanottajia koskevien tietojen tehokas kerääminen, kirjaaminen ja tallentaminen sähköiseen järjestelmään;
 - b) komission, OLAFin, Euroopan tilintarkastustuomioistuimen ja asetuksen (EU) 2017/1939 mukaiseen tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvien jäsenvaltioiden osalta EPPOn mahdollisuus tutustua lopullisia vastaanottajia koskeviin tietoihin.
-

Yhteiset indikaattorit 6 artiklan 1 kohdan m alakohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelmien ohjeellisia välitavoitteita ja tavoitteita varten, jäsenvaltion toteuttama 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suunnitelmansa täytäntöönpanon seuranta, 24 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu komission suorittama arviointi edistymisestä kohti rahaston tavoitteiden saavuttamista.

Toimenpiteet ja investoinnit voivat liittyä useaan yhteiseen indikaattoriin. Jos jäsenvaltion ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelma ei sisällä tiettyjä indikaattoreita edistävää toimenpidettä tai investointia, jäsenvaltio voi ilmoittaa, ettei kyseinen kohta koske sitä.

Lukumäärä	Rahaston tukeen liittyvä yhteinen indikaattori	Selitys	Yksikkö
Rakennusala			
Asiayhteysindikaattorit			
1	Haavoittuvien kotitalouksien lukumäärä	2 artiklan 10 alakohdassa olevan määritelmän mukaisesti.	Kotitalouksien lukumäärä
2	Energiaköyhyydestä kärsivien kotitalouksien lukumäärä	2 artiklan 1 alakohdassa olevan määritelmän mukaisesti.	Kotitalouksien lukumäärä
Tuotosindikaattorit			
3	Niiden haavoittuvien kotitalouksien lukumäärä, jotka ovat hyötyneet vähintään yhdestä päästöjänsä vähentämiseen tähtäävästä rakenteellisesta toimenpiteestä rakennusosalalla	2 artiklan 10 alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ainoastaan rahaston tuesta johtuvat toimenpiteet.	Kotitalouksien lukumäärä
4	Sellaisten rakennusten lukumäärä, joihin on tehty pitkälle menevä perusparannus (eli peruskorjaus, jolla muutetaan rakennus tai rakennuksen osa a) ennen 1 päivää tammikuuta 2030 lähes nollaenergiarakennukseksi b) 1 päivästä tammikuuta 2030 päästöttömäksi rakennukseksi)	Indikaattori laskee niiden rakennusten lukumäärän ja vastaavan lattiapinta-alan, jotka kunnostetaan kokonaan tai osittain rahastosta tuettujen toimenpiteiden ja investointien avulla. "Rakennusten perusparannus" on määritelty 2 artiklan 13 alakohdassa. Lisäksi indikaattorissa on eriteltävä rakennukset niiden energiatehokkuustodistuksen luokan perusteella ja erityisesti yksilöitävä, kuinka monta energiatehokkuudeltaan heikointa rakennusta on kunnostettu.	Rakennusyksiköt
5	Sellaisten rakennusten kokonaishyötypinta-ala, joihin on tehty pitkälle menevä perusparannus (eli peruskorjaus, jolla muutetaan rakennus tai rakennuksen osa a) ennen 1 päivää tammikuuta 2030 lähes nollaenergiarakennukseksi b) 1 päivästä tammikuuta 2030 päästöttömäksi rakennukseksi)		Kunnostettu lattiapinta-ala (m ² /vuosi)
6	Sellaisten rakennusten lukumäärä, joihin on tehty muita energiakorjauksia (eli kaikkia muita energiakorjauksia paitsi pitkälle meneviä peruskorjauksia, jotka on ilmoitettava edellä)		Rakennusyksiköt
7	Sellaisten rakennusten kokonaishyötypinta-ala, joihin on tehty muita energiakorjauksia (eli kaikkia muita energiakorjauksia paitsi pitkälle meneviä peruskorjauksia, jotka on ilmoitettava edellä)		Kunnostettu lattiapinta-ala (m ² /vuosi)

Lukumäärä	Rahaston tukeen liittyvä yhteinen indikaattori	Selitys	Yksikkö
8	Fossiilisiin polttoaineisiin perustuvan lämmitysjärjestelmän korvaaminen uusiutuviin energialähteisiin perustuvalla laitteella ja/tai erittäin tehokkaalla laitteistolla asiaankuuluvassa säädöksessä vahvistetun energiamerkkiluokan perusteella.	Näissä toimissa noudatetaan uusiutuvan energian EU:n vertailuarvoa ja uusiutuvien energialähteiden ohjeellista osuutta (energian loppukulutuksesta), jotka on vahvistettu kansallisella tasolla rakennuslalla direktiivin (EU) 2018/2001 asiaankuuluvassa säännöksessä. Sekä uusiutuviin energialähteisiin perustuvilla lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmillä että uusiutuvista energialähteistä tuotetulla sähköllä voidaan edistää tätä vertailuarvoa. Nämä toimet edistäisivät myös kyseisen direktiivin asiaankuuluvan säännöksen mukaista uusiutuvaan energiaan perustuvaa lämmitys- ja jäähdytystavoitetta. Tämä koskee ainoastaan fossiilisiin polttoaineisiin perustuvien lämmitysjärjestelmien uusia korvaamisia rahaston tuen ansiosta.	Niiden fossiilisiin polttoaineisiin perustuvien lämmitysjärjestelmien yksiköiden lukumäärä, jotka on korvattu (esim. lämpöpumpulla tai aurinkovoimalaitteistolla)
9	Uusiutuvaa energiaa varten asennettu operatiivinen lisäkapasiteetti	Katolle asennettavien aurinkosähkö- ja aurinkolämpökeräimien tai aurinkosähköpaneelin lukumäärä ja kapasiteetti (PVT); lämpöpumppujen lukumäärä ja kapasiteetti, muiden uusiutuviin energialähteisiin perustuvien tilalämmitys- ja tilajäähdytysteknologioiden, myös uusiutuviin energialähteisiin perustuvien lämmityskattiloiden, lukumäärä ja kapasiteetti. Koskee ainoastaan rahaston tuen ansiosta saatua operatiivista lisäkapasiteettia.	MW
10			Yksiköiden määrä
Tulosindikaattorit			
11	Haavoittuvien kotitalouksien määrän vähentyminen	Haavoittuvien kotitalouksien lukumäärän vähentyminen rahastosta rahoitettujen toimenpiteiden ja investointien tuloksena.	%
12	Arvioitu kasvihuonekaasupäästöjen vähentyminen rakennuslalla	Rahastosta rahoitettujen toimenpiteiden ja investointien aikaansaama kasvihuonekaasupäästöjen vähentyminen rakennuslalla. Rakennusalan päästöt vahvistetaan direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaa kuuluviksi päästöiksi (rakennuslalla päästölähteet 1A4a ja 1A4b, jotka on vahvistettu IPCC:n vuoden 2006 ohjeissa kansallisista kasvihuonekaasuinventaariorista).	kt CO ₂ e
13	Energiaköyhyydestä kärsivien kotitalouksien määrän vähentyminen	Energiaköyhyydestä kärsivien kotitalouksien määrän vähentyminen rahastosta rahoitettujen toimenpiteiden ja investointien tuloksena. Jäsenvaltioiden, joita asetuksen (EU) 2018/1999 3 artiklan 3 kohdan d alakohta koskee, on sisällytettävä mainitun asetuksen 24 artiklan b alakohdan mukaisesti yhdennettyyn kansalliseen energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevaan edistymisraporttiinsa tiedot energiaköyhyydestä kärsivien kotitalouksien määrästä. Jäsenvaltiot voivat käyttää muun muassa Euroopan unionin tilastotoimiston (Eurostat) saatavilla olevia indikaattoreita, jotka on todettu tarkoituksenmukaisiksi energiaköyhyydestä 14 päivänä lokakuuta 2020 annetussa komission suosituksessa (EU) 2020/1563 ⁽¹⁾ ja jotka luetellaan yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevien edistymisraporttien raportointimallissa.	%

⁽¹⁾ EUVL L 357, 27.10.2020, s. 35.

Lukumäärä	Rahaston tukeen liittyvä yhteinen indikaattori	Selitys	Yksikkö
		Indikaattorin yhteydessä ei lasketa mukaan yhteisasuntoja, kuten sairaaloita, hoitokoteja, vankiloita, varuskuntia, uskonnollisia yhteisöjä, asuntoloita, työntekijöiden asuntoloita jne.	
14	Säästöt primäärienergian vuotuisessa kulutuksessa	Saavutettujen energiansäästöjen laskennan on perustuttava tätä tarkoitusta varten ainoastaan rahastosta myönnettyyn rahoitustukeen. Jäsenvaltioiden on raportoitava vuotuisesta loppu- ja primäärienergian kulutuksen vähenemisestä, jonka haavoittuvat kotitaloudet, energiaköyhyydestä kärsivät henkilöt ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvat henkilöt ovat saavuttaneet energiatehokkuudesta annettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (uudelleenlaadittu) asiaankuuluvien säännösten mukaisesti ja joka johtuu kansallisesta energiatehokkuusrahastoa täydentävästä, mainitun direktiivin asiaankuuluvien säännösten mukaisesta rahaston tuesta, mukaan lukien tuki, joka on kanavoitu energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien ja vaihtoehtoisten politiikkatoimien kautta mainitun direktiivin asiaankuuluvan säännöksen mukaisesti, sekä tukitoimet, jotka on toteutettu energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamiseksi mainitun direktiivin asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.	MWh/vuosi
15			kWh/m ² (jos kokonaislattiapinta-ala on tiedossa)
16	Säästöt vuotuisessa loppuenergian kulutuksessa	Perustasolla tarkoitetaan loppu- ja primäärienergian vuotuista kulutusta ennen tukitointa, ja saavutettu arvo viittaa loppu- ja primäärienergian vuotuisen kulutukseen tukitointa seuraavana vuonna. Yksittäisten rakennusten energiansäästöt on dokumentoitava energiatehokkuustodistusten tai muiden rakennusten energiatehokkuudesta annettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (uudelleenlaadittu) asiaankuuluvassa säännöksessä vahvistettavien kohdennettujen tai saavutettujen energiansäästöjen määrittämistä koskevien kriteerien pohjalta.	kWh/m ² (jos kokonaislattiapinta-ala on tiedossa)
17			MWh/vuosi
Tieliikenneala			
Asiayhteysindikaattorit			
18	Haavoittuvien liikenteen käyttäjien lukumäärä	2 artiklan 12 alakohdassa olevan määritelmän mukaisesti.	Kotitalouksien lukumäärä
19	Liikenneköyhyydestä kärsivien kotitalouksien lukumäärä	2 artiklan 2 alakohdassa olevan määritelmän mukaisesti.	Kotitalouksien lukumäärä
Tuotosindikaattorit			
20	Niiden haavoittuvien liikenteen käyttäjien lukumäärä, jotka ovat hyötynneet vähintään yhdestä päästöjen vähentämiseen tähtäävästä rakenteellisesta toimenpiteestä tieliikennealalla	2 artiklan 12 alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ainoastaan rahaston tuesta johtuvat toimenpiteet.	Kotitalouksien lukumäärä

Lukumäärä	Rahaston tukeen liittyvä yhteinen indikaattori	Selitys	Yksikkö
21	Päästöttömien ajoneuvojen hankinnat	Rahastosta rahoitetuilla toimenpiteillä ja investoinneilla tuettujen päästöttömien ajoneuvojen lukumäärä.	Päästöttömien ajoneuvojen lukumäärä
22	Vähäpäästöisten ajoneuvojen hankinnat	Rahastosta rahoitetuilla toimenpiteillä ja investoinneilla tuettujen vähäpäästöisten ajoneuvojen lukumäärä.	Vähäpäästöisten ajoneuvojen lukumäärä
23	Polkupyörien ja mikroliikenteen ajoneuvojen hankinnat	Rahastosta rahoitetuilla toimenpiteillä ja investoinneilla tuettujen polkupyörien ja mikroliikenteen ajoneuvojen lukumäärä.	Polkupyörien ja mikroliikenteen ajoneuvojen lukumäärä
24	Vaihtoehtoisten polttoaineiden lisäinfrastruktuuri (tankkaus- / latauspisteet)	Niiden päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen (uusien tai parannettujen) tankkaus- ja latauspisteiden lukumäärä, joita tuetaan rahastosta rahoitetuilla toimenpiteillä ja investoinneilla, ottaen erityisesti huomioon syrjäseudut. Ilmaisilla 'vaihtoehtoinen polttoaine', 'latauspiste' ja 'tankkauspiste' on oltava sama merkitys kuin niiden määritelmillä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/94/EU kumoamisesta. Indikaattoria koskevat tiedot on kerättävä ja niistä on raportoitava erikseen i) latauspisteiden ja ii) tankkauspisteiden osalta. Osana jälkimmäistä iii) vedyn tankkauspisteet on ilmoitettava erikseen.	Tankkaus- ja latauspisteiden lukumäärä
25	Alennetut tai ilmaiset julkisen liikenteen matkaliput	Rahastosta rahoitetuilla toimenpiteillä ja investoinneilla tuettujen julkisen liikenteen käyttäjien lukumäärä. Indikaattoria koskevat tiedot on kerättävä ja niistä on raportoitava erikseen i) alennettujen ja ii) ilmaisten matkalippujen osalta.	Käyttäjien lukumäärä
26	Jaettua liikkumista ja kysyntään perustuvaa liikkumista koskevat lisäratkaisut	Rahastosta rahoitetuilla toimenpiteillä ja investoinneilla tuettujen jaettuun liikkumiseen ja kysyntään perustuvien ratkaisujen käyttäjien lukumäärä.	Käyttäjien lukumäärä
27			Yksiköt
28	Tuen piiriin kuuluvat pyörätiet	Rahastosta tuetuilla hankkeilla vastikään rakennetun tai merkittävästi parannetun tuen piiriin kuuluvan pyöräilyinfrastruktuurin pituus. Tuen piiriin kuuluva pyöräilyinfrastruktuuri käsittää pyörätiet, jotka on erotettu ajoneuvoliikenteen teistä tai muista saman tien osista rakenteellisin keinoin (kuten reunakivet ja aidat), polkupyöräkadut, pyöräilytunnelit jne. Pyöräilyinfrastruktuurissa, jossa on erilliset yksisuuntaiset kaistat (esim. tien kummallakin puolella), pituus mitataan kaistan pituutena.	Kilometrimäärä
Tulosindikaattorit			
29	Haavoittuvien liikenteen käyttäjien määrän vähentyminen	Haavoittuvien liikenteen käyttäjien määrän vähentyminen rahastosta rahoitettujen toimenpiteiden ja investointien tuloksena.	%

Lukumäärä	Rahaston tukeen liittyvä yhteinen indikaattori	Selitys	Yksikkö
30	Liikenneköyhyydestä kärsivien kotitalouksien määrän vähentyminen	Liikenneköyhyydestä kärsivien kotitalouksien määrän vähentyminen rahastosta rahoitettujen toimenpiteiden ja investointien tuloksena.	%
31	Kasvihuonekaasupäästöjen vähentyminen tieliikennealalla	Jäsenvaltioiden on raportoitava rahastosta rahoitettujen toimenpiteiden ja investointien aikaansaamasta tieliikennealan kasvihuonekaasupäästöjen vähentymisestä. Tieliikennealan päästöt määritellään direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaa kuuluviksi päästöiksi (tieliikennealan osalta päästölähteet 1A3b, sellaisina kuin ne on vahvistettu IPCC:n vuoden 2006 ohjeissa kansallisista kasvihuonekaasuinventaarioista).	kt CO ₂ e
Mikroyritykset (sekä rakennus- että tieliikenneala)			
Asiayhteysindikaattorit			
32	Haavoittuvien mikroyritysten lukumäärä	2 artiklan 11 alakohdassa olevan määritelmän mukaisesti.	Mikroyritysten lukumäärä
Tuotosindikaattorit			
33	Niiden haavoittuvien mikroyritysten määrä, jotka ovat hyötäneet vähintään yhdestä päästöjen vähentämiseen tähtäävästä rakenteellisesta toimenpiteestä rakennusalaalla ja tieliikennealalla	2 artiklan 11 alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ainoastaan rahaston tuesta johtuvat toimenpiteet.	Mikroyritysten lukumäärä
Tulosindikaattorit			
34	Haavoittuvien mikroyritysten määrän vähentyminen	Haavoittuvien mikroyritysten määrän vähentyminen rahastosta rahoitettujen toimenpiteiden ja investointien tuloksena.	%
Tilapäinen suora tulotuki			
Asiayhteysindikaattorit			
35	Tilapäisen suoran tulotuen osuus ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelmien kokonaiskustannuksista	4 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti.	%
Tuotosindikaattorit			
36	Tilapäistä suoraa tulotukea saaneiden haavoittuvien kotitalouksien ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien lukumäärä	Indikaattori osoittaa tilapäistä suoraa tulotukea saaneiden haavoittuvien kotitalouksien ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien lukumäärän. Tällöin lasketaan kaikki rahastosta maksetun tilapäisen suoran tulotuen lopulliset saajat.	Haavoittuvien kotitalouksien lukumäärä (yksikkö: kotitaloudet)
37		Indikaattoria koskevat tiedot on kerättävä ja niistä on raportoitava erikseen haavoittuvien kotitalouksien ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien osalta 2 artiklan 10 ja 12 alakohdan sekä 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.	Haavoittuvien liikenteen käyttäjien lukumäärä (yksikkö: kotitaloudet)

Lukumäärä	Rahaston tukeen liittyvä yhteinen indikaattori	Selitys	Yksikkö
Tulosindikaattorit			
38	Keskimääräinen tilapäinen suora tulotuki haavoittuvaa kotitaloutta ja haavoittuvaa liikenteen käyttäjää kohden	Indikaattori osoittaa rahastosta myönnetyn tilapäisen suoran tulotuen keskimääräisen määrän haavoittuvaa kotitaloutta ja haavoittuvaa liikenteen käyttäjää kohden.	Euroa/kotitalous (rakennusala)
39			Euroa/kotitalous (tieliikenneala)

LIITE V

Edellä 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu malli ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelmia varten

Sisällysluettelo

1. ILMASTOTOIMIEN SOSIAALISEN TUEN SUUNNITELMAN LAATIMISTA KOSKEVA YHTEENVETO JA MENETTELY	43
1.1 Tiivistelmä	43
1.2 Yhteenveto nykyisestä poliittisesta tilanteesta	43
1.3 Kuulemismenettely	43
2. KUVAUS TOIMENPITEISTÄ, INVESTOINNEISTA, VÄLITAVOITTEISTA JA TAVOITTEISTA	44
2.1 OSIO [1][2]: [rakennusala][liikenneala]	44
i) Kuvaus osiosta	44
ii) Kuvaus osion toimenpiteistä ja investoinneista	44
iii) ”Ei merkittävää haittaa” -periaate	44
iv) Välitavoitteet, tavoitteet ja aikataulu	45
v) Rahoitus ja kustannukset	45
vi) Perustelut muille tuesta hyötyville yhteisöille kuin haavoittuville kotitalouksille, haavoittuville mikroyrityksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille (tarvittaessa)	45
vii) Osion arvioidut kokonaiskustannukset	46
viii) Skenaario päästökauppajärjestelmän käynnistämisen lykkäämisen vuoksi	46
2.2 OSIO [3]: suora tulotuki	46
i) Kuvaus osiosta	46
ii) Kuvaus osion toimenpiteistä	46
iii) Suoraa tulotukea koskevien toimenpiteiden välitavoitteet ja tavoitteet	47
iv) Toimenpiteiden perustelut	47
v) Toimenpiteiden kustannukset	47
vi) Perustelut muille tuesta hyötyville yhteisöille kuin haavoittuville kotitalouksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille (tarvittaessa)	47
vii) Suunnitelman arvioidut kustannukset tilapäisen suoran tulotuen osiossa	48
viii) Skenaario päästökauppajärjestelmän käynnistämisen lykkäämisen vuoksi	48
2.3 Tekninen apu	48
2.4 Siirrot yhteistyössä hallinnoitaviin ohjelmiin	48
2.5 Suunnitelman arvioidut kokonaiskustannukset	48
3. ANALYYSI JA KOKONAISVAIKUTUS	49
3.1 Määritelmät	49
3.2 Ennakoidut vaikutukset haavoittuviin ryhmiin	49
3.3 Suunniteltujen toimenpiteiden ja investointien ennakoitu vaikutus	49
4. SUUNNITELMAN TÄYDENTÄVYYS JA TÄYTÄNTÖÖNPANO	50
4.1 Suunnitelman seuranta ja täytäntöönpano	50
4.2 Johdonmukaisuus muiden aloitteiden kanssa	50
4.3 Täydentävä rahoitus	50

4.4	Täydentävyys	50
4.5	Maantieteelliset erityispiirteet	51
4.6	Lahjonnan, petosten ja eturistiriitojen ehkäiseminen	51
4.7	Tiedottaminen, viestintä ja näkyvyys	51

1. ILMASTOTOIMIEN SOSIAALISEN TUEN SUUNNITELMAN LAATIMISTA KOSKEVA YHTEENVETO JA MENETTELY

1.1 Tiivistelmä

Vihreä siirtymä jäsenvaltiossa painottaen erityisesti niistä sosiaalisista vaikutuksista johtuvia tärkeimpiä haasteita, joita aiheuttaa rakennus- ja tieliikennealojen kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämisestä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan, ja miten suunnitelmalla vastataan näihin haasteisiin.

Yhteenvetotaulukko, jossa esitetään tiivistelmä suunnitelman päätavoitteista sekä suunnitelman arvioidut kokonaiskustannukset, mukaan lukien rahastosta maksettava rahoitusosuus, kansallinen rahoitusosuus ja rahastoon siirrettävät yhteistyössä hallinnoitavien ohjelmien varat. Nämä jaetaan kolmeen toiminta-alaan: toimenpiteet ja investoinnit rakennusosalalla, toimenpiteet ja investoinnit tieliikennealalla sekä suoraa tulotukea koskevat toimenpiteet seuraavan mallin mukaisesti:

Toiminta-ala	Kokonaiskustannukset (absoluuttiset ja prosentteina kokonaisrahoituksesta) rahoituslähteittäin	Yhteenvedo tärkeimmistä suunnitelluista toimenpiteistä ja investoinneista	Toimenpiteiden ja investointien tavoitteet	Toimenpiteiden ja investointien vaikutus	
				Haavoittuvien kotitalouksien ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien vähentyminen (yksikkö: kotitaloudet)	Hiilidioksidipäästöjen vähentyminen
Rakennusala					
Tieliikenne-ala					
Tilapäinen suora tulotuki					
Tekninen apu (8 artiklan 3 kohta)					
Rahoitus-osuus teknisen tuen välineen osalta (11 artiklan 3 kohta)					
Rahoitus-osuus InvestEU-ohjelman jäsenvaltio-osion osalta (11 artiklan 3 kohta)					

1.2 Yhteenvedo nykyisestä poliittisesta tilanteesta

Tiedot nykyisistä kansallisista energia- ja ilmastopolitiikoista ja niiden soveltamisesta kansallisessa yhteydessä keskittyen erityisesti rakennus- ja liikennealoihin sekä kaikista haavoittuvimpiin ryhmiin.

1.3 Kuulemismenettely

Tiivistelmä paikallis- ja alueviranomaisten, työmarkkinaosapuolten, kansalaisjärjestöjen, nuorisjärjestöjen ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemismenettelystä, joka on toteutettu kansallisen oikeudellisen kehyksen mukaisesti suunnitelman valmistelua ja, jos suunnitelma on saatavilla, sen täytäntöönpanoa varten ja joka kattaa kuulemistöimien laajuuden, tyypin ja aikataulun sekä sen, miten sidosryhmien näkemykset otetaan huomioon suunnitelmassa.

2. KUVAUS TOIMENPITEISTÄ, INVESTOINNEISTA, VÄLITAVOITTEISTA JA TAVOITTEISTA

Tiedot suunnitelman kolmen toiminta-alan kustakin osiosta erikseen:

- rakennusala;
- tieliikenneala;
- tilapäinen suora tulotuki.

Osiot voi sisältää useita alaosioita, joissa keskitytään tiettyyn haasteeseen tai tarpeeseen. Kukin osio tai alaosio voi sisältää yhden tai useamman läheisesti toisiinsa liittyvän tai toisistaan riippuvaisen toimenpiteen tai investoinnin.

2.1 OSIO [1][2]: [rakennusala][liikenneala]

Osiota koskevat tiedot:

i) Kuvaus osiosta

Yhteenvetolaatikko:

Yhteenvetolaatikko: osio [1][2] [rakennusala][liikenneala]
Toiminta-ala: [rakennusala][liikenneala]
Tavoite:
Toimenpiteet ja investoinnit:
Arvioidut kokonaiskustannukset: xx euroa, joista
kustannukset, jotka on tarkoitus kattaa rahastosta: xx euroa
kustannukset, jotka on määrä kattaa kansallisella rahoitusosuudella: xx euroa

ii) Kuvaus osion toimenpiteistä ja investoinneista

Yksityiskohtainen kuvaus osiosta ja sen erityistoimenpiteistä ja -investoinneista sekä niiden yhteyksistä ja synergioista ja johon kuuluvat seuraavat:

- Selkeä ja näyttöön perustuva analyysi nykyisistä haasteista ja siitä, miten niihin vastataan toimenpiteiden ja investointien avulla;
- Toimenpiteen tai investoinnin luonne, tyyppi ja koko siten, että niihin voi sisältyä 11 artiklan 4 kohdan mukaista teknistä lisätukea koskevia toimenpiteitä, sekä tieto siitä, onko kyseessä uusi vai nykyinen toimenpide tai investointi, jota on tarkoitus laajentaa rahaston tuella;
- Yksityiskohtaiset tiedot toimenpiteen tai investoinnin tavoitteesta sekä siitä, kuka ja mikä on sen kohteena; selvitys siitä, miten toimenpide ja investointi tosiasiallisesti edistäisivät rahaston tavoitteiden saavuttamista jäsenvaltion asiaa koskevien politiikkojen yleisissä puitteissa ja miten ne vähentäisivät riippuvuutta fossiilisten polttoaineista;
- Kuvaus siitä, miten toimenpide tai investointi pannaan täytäntöön (täytäntöönpanokeinot), viitaten jäsenvaltion hallinnollisiin valmiuksiin keskustasolla ja tarvittaessa alueellisella ja paikallisella tasolla sekä selvitys siitä, miten resurssit hyödynnetään oikea-aikaisesti ja miten ne kanavoidaan tarvittaessa valtiotasoa alemmille tasoille;
- Selvitys siitä, miten toimenpiteellä tai investoinnilla pyritään tarvittaessa puuttumaan sukupuolten epätasa-arvoon;
- Toimenpiteen tai investoinnin aikataulu; aikataulu vähäpäästöisiin ajoneuvoihin liittyvän tuen asteittaiselle vähentämiselle.

iii) "Ei merkittävää haittaa" -periaate

Tiedot siitä, miten tähän osioon kuuluvat toimenpiteet ja investoinnit noudattavat asetuksen (EU) 2020/852 17 artiklassa tarkoitettua "ei merkittävää haittaa" -periaatetta. Komissio antaa teknisiä ohjeita tämän asetuksen 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

iv) Välitavoitteet, tavoitteet ja aikataulu

Kutakin välitavoitetta ja tavoitetta koskevat seuraavat tiedot, jotka osoittavat edistymisen tämän osion toimenpiteiden ja investointien täytäntöönpanossa:

- miksi tietty välitavoite tai tavoite valittiin;
- mitä välitavoite tai tavoite mittaa;
- miten mittaukset tehdään, mitä menetelmiä ja lähdettä käytetään ja miten välitavoitteen tai tavoitteen asianmukainen saavuttaminen todennetaan objektiivisesti;
- mikä on perustaso (lähtökohta) ja mikä on saavutettava taso tai tietty kohta;
- mihin mennessä se saavutetaan (vuosineljännes ja vuosi);
- kuka ja mikä toimitin vastaa täytäntöönpanosta, mittaamisesta ja raportoinnista.

Taulukko, joka sisältää osioiden välitavoitteet, tavoitteet ja aikataulun ja jossa on seuraavat tiedot:

Järjestysnumero	Toimenpiteen/ Investoinnin nimi	Välitavoite tai tavoite	Välitavoitteen/ Tavoitteen nimi	Laadulliset indikaattorit (välitavoitteet)	Määrälliset indikaattorit (tavoitteet)			Saavuttamisaikataulu		Kunkin välitavoitteen ja tavoitteen kuvaus
					Toimenpiteen/ Investoinnin yksikkö	Perustaso	Tavoite	Vuosi- neljännes	Vuosi	

v) Rahoitus ja kustannukset

Tiedot ja selvitys osion sekä kunkin toimenpiteen ja investoinnin arvioiduista kokonaiskustannuksista asianmukaisine perusteluineen, mukaan lukien:

- Käytetty menetelmä, perustana olevat oletukset (esim. yksikkökustannukset ja tuotantopanoskustannukset) ja näiden oletusten perustelut;
- Alustava kattava aikataulu, jossa näiden kustannusten odotetaan syntyvän;
- Tiedot toimenpiteiden ja investointien kokonaiskustannusten kansallisesta rahoitusosuudesta;
- Tiedot siitä, mitä rahoitusta muista unionin välineistä on suunniteltu tai voitaisiin suunnitella samaa osiota varten;
- Tarvittaessa tiedot suunnitellusta yksityisistä lähteistä hankittavasta rahoituksesta ja siitä, mihin velkaviputasoon pyritään;
- Perustelut arvioitujen kustannusten uskottavuudelle ja kohtuullisuudelle ottaen tarvittaessa huomioon kansalliset erityispiirteet.

vi) Perustelut muille tuesta hyötyville yhteisöille kuin haavoittuville kotitalouksille, haavoittuville mikroyrityksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille (tarvittaessa)

Jos rahastosta myönnetään tukea muiden julkisten tai yksityisten yhteisöjen kuin haavoittuvien kotitalouksien, haavoittuvien mikroyritysten tai haavoittuvien liikenteen käyttäjien kautta, selvitys siitä, mihin toimenpiteisiin tai investointeihin kyseiset yhteisöt ryhtyvät ja miten kyseiset toimenpiteet ja investoinnit viime kädessä hyödyttävät haavoittuvia kotitalouksia, haavoittuvia mikroyrityksiä ja haavoittuvia liikenteen käyttäjiä;

Jos rahastosta myönnetään tukea rahoituksen välittäjien kautta, kuvaus toimenpiteistä, joita jäsenvaltio aikoo toteuttaa varmistaakseen, että rahoituksen välittäjät siirtävät edun kokonaisuudessaan lopullisille tuensaajille.

vii) Osion arvioidut kokonaiskustannukset

Osioon kuuluvien toimenpiteiden ja investointien arvioituja kustannuksia koskevan taulukon täyttäminen alla olevan mallin mukaan:

Järjestysnumero	Tukitoimenpide (toimenpide tai investointi)	Tarkasteltava ajanjakso		Arvioidut kustannukset, joihin rahaston rahoitusta haetaan							
				Haettu määrä yhteensä	Jos tiedossa: vuosikohtainen erittely						
		Alkaen (päivämäärä)	Saakka (päivämäärä)		Määrä (milj. euroina)	2026	2027	2028	2029	2030	2031

viii) Skenaario päästökauppajärjestelmän käynnistämisen lykkäämisen vuoksi

Kuvaus tarvittavista mukautuksista toimenpiteisiin, investointeihin, välitavoitteisiin, tavoitteisiin, kansallisen rahoitusosuuden määrään ja muihin asiaankuuluviin suunnitelman osiin, jotka johtuvat direktiivin 2003/87/EY IV a luvun nojalla perustetun päästökauppajärjestelmän käynnistämisen lykkäämisestä mainitun direktiivin 30 k artiklan mukaisesti, ja näiden määrällinen arvio.

Toimitetaan erillinen versio yhteenvetolaatikosta, välitavoitteita, tavoitteita ja aikataulua koskevasta taulukosta sekä arvioituja kustannuksia koskevasta taulukosta.

2.2 OSIO [3]: suora tulotuki

Suoran tulotuen osiota koskevat tiedot:

i) Kuvaus osiosta

Yhteenvetolaatikko:

<p>Osion 3 (suora tulotuki) yhteenvetolaatikko</p> <p>Toiminta-ala: suora tulotuki</p> <p>Tavoite:</p> <p>Toimenpiteet</p> <p>Arvioidut kokonaiskustannukset: xx euroa, joista</p> <p>kustannukset, jotka on tarkoitus kattaa rahastosta: xx euroa</p> <p>kustannukset, jotka on määrä kattaa kansallisella rahoitusosuudella: xx euroa</p>

ii) Kuvaus osion toimenpiteistä

Yksityiskohtainen kuvaus osiosta ja sen erityistoimenpiteistä sekä niiden yhteyksistä ja synergioista, mukaan lukien seuraavat:

- Selkeä ja näyttöön perustuva analyysi nykyisistä haasteista ja niihin vastaamisesta sekä tuen tavoitteista;
- Tuen luonne, tyyppi ja suuruus;
- Yksityiskohtaiset tiedot tuen lopullisista saajista ja kriteerit tuensaajien määrittämiselle;
- Aikataulu suoran tulotuen vähentämiselle rahaston aikataulun mukaisesti, mukaan lukien tuen konkreettinen päättämispäivä;
- Tarvittaessa selvitys siitä, miten tuella pyritään puuttumaan sukupuolten epätasa-arvoon;
- Kuvaus siitä, miten tuki on pantu täytäntöön;
- Tiedot toimenpiteiden kustannuksiin myönnettävästä kansallisesta rahoitusosuudesta.

iii) Suoraa tulotukea koskevien toimenpiteiden välitavoitteet ja tavoitteet

Kutakin välitavoitetta ja tavoitetta koskevat seuraavat tiedot, jotka osoittavat edistymisen tämän osion täytäntöönpanossa:

- miksi tietty välitavoite tai tavoite valittiin;
- mitä välitavoite tai tavoite mittaa;
- miten mittaukset tehdään, mitä menetelmiä ja lähdettä käytetään ja miten välitavoitteen tai tavoitteen asianmukainen saavuttaminen todennetaan objektiivisesti;
- mikä on perustaso (lähtökohta) ja mikä on saavutettava taso tai tietty kohta;
- mihin mennessä se saavutetaan;
- kuka ja mikä toimitella vastaa täytäntöönpanosta, mittaamisesta ja raportoinnista.

Taulukko tilapäistä suoraa tulotukea koskevien toimenpiteiden välitavoitteista, tavoitteista ja aikataulusta (alla olevan mallin mukaan):

Järjestysnumero	Toimenpide	Välitavoite tai tavoite	Välitavoitteen/ Tavoitteen nimi	Laadulliset indikaattorit (välitavoitteet)	Määrälliset indikaattorit (tavoitteet)			Saavuttamisaikataulu		Kunkin välitavoitteen ja tavoitteen kuvaus
					Mittayksikkö	Perustaso	Tavoite	Vuosi- neljännes	Vuosi	

iv) Toimenpiteiden perustelut

Perustelut tilapäisen suoran tulotuen tarpeelle 6 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan mukaisten kriteerien perusteella:

- Määrällinen arvio ja laadullinen selvitys siitä, miten suunnitelman toimenpiteiden odotetaan vähentävän energiaköyhyyttä ja liikenneköyhyyttä sekä kotitalouksien ja liikenteen käyttäjien haavoittuvuutta tieliikenteen ja lämmityspolttoaineiden hintojen nousun vuoksi;
- Perustelut ehdotetulle tilapäisen suoran tulotuen vähentämistä koskevalle aikataululle ja edellytykset, joiden täytyessä sitä ei enää sovelleta;
- Kuvaus siitä, miten tilapäisen suoran tulotuen saajaryhmät ovat myös rakenteellisten toimenpiteiden ja investointien kohteena, jotta kyseiset ryhmät voidaan tosiasiallisesti poistaa energiaköyhyydestä ja liikenneköyhyydestä, ja kuvaus siitä, miten tilapäinen suora tulotuki täydentää rakenteellisia toimenpiteitä ja investointeja, joilla tuetaan haavoittuvia kotitalouksia ja haavoittuvia liikenteen käyttäjiä.

v) Toimenpiteiden kustannukset

Tiedot osion arvioituista kokonaiskustannuksista asianmukaisine perusteluineen, mukaan lukien:

- Käytetty menetelmä, perustana olevat oletukset ja näiden oletusten perustelut;
- Vertailukelpoiset kustannustiedot todellisista kustannuksista, jos vastaavia tukitoimenpiteitä on aiemmin toteutettu;
- Tiedot siitä, mitä rahoitusta muista unionin välineistä on suunniteltu tai voitaisiin suunnitella myönnettäväksi samaan tukeen;
- Asianmukaiset yksityiskohtaiset perustelut arvioitujen kustannusten uskottavuudelle ja kohtuullisuudelle, mukaan lukien kaikki suunnitelman liitteenä olevat tiedot tai todisteet.

vi) Perustelut muille tuesta hyötyville yhteisöille kuin haavoittuville kotitalouksille ja haavoittuville liikenteen käyttäjille (tarvittaessa)

Jos rahastosta myönnetään tukea muiden julkisten tai yksityisten yhteisöjen kuin haavoittuvien kotitalouksien tai haavoittuvien liikenteen käyttäjien kautta, selvitys siitä, millaisiin toimenpiteisiin kyseiset yhteisöt ryhtyvät ja miten nämä toimenpiteet viime kädessä hyödyttävät haavoittuvia kotitalouksia tai haavoittuvia liikenteen käyttäjiä.

Jos rahastosta myönnetään tukea rahoituksen välittäjien kautta, kuvaus toimenpiteistä, joita jäsenvaltio aikoo toteuttaa varmistaakseen, että rahoituksen välittäjät siirtävät edun kokonaisuudessaan lopullisille tuensaajille.

vii) Suunnitelman arvioidut kustannukset tilapäisen suoran tulotuen osiossa.

Osioon kuuluvan tuen arvioituja kustannuksia koskeva taulukon täyttäminen alla olevan mallin mukaan:

Järjestysnumero	Tuki-tyyppi	Tarkasteltava ajanjakso		Arvioidut kustannukset, joihin rahaston rahoitusta haetaan							
				Haettu määrä yhteensä	Jos tiedossa: vuosikohtainen erittely						
					Määrä (milj. euroina)	2026	2027	2028	2029	2030	2031
Alkaen (päivämäärä)	Saakka (päivämäärä)										

viii) Skenaario päästökauppajärjestelmän käynnistämisen lykkäämisen vuoksi

Kuvaus tarvittavista mukautuksista toimenpiteisiin, investointeihin, välitavoitteisiin, tavoitteisiin, kansallisen rahoitusosuuden määrään ja muihin asiaankuuluviin suunnitelman osiin, jotka johtuvat direktiivin 2003/87/EY IV a luvun nojalla perustetun päästökauppajärjestelmän käynnistämisen lykkäämisestä mainitun direktiivin 30 k artiklan mukaisesti, ja näiden määrällinen arvio.

Toimitetaan erillinen versio yhteenvetolaatikosta, välitavoitteita, tavoitteita ja aikataulua koskevasta taulukosta sekä arvioituja kustannuksia koskevasta taulukosta.

2.3 Tekninen apu

Kuvaus teknisen avun toimista, jotka sisällytetään suunnitelmaan kuuluvien toimenpiteiden ja investointien tehokasta hallinnointia ja täytäntöönpanoa varten 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, mukaan lukien seuraavat:

- teknisen avun toimien luonne, tyyppi ja laajuus;
- teknisen avun toimien arvioidut kustannukset.

2.4 Siirrot yhteistyössä hallinnoitaviin ohjelmiin

Jos varoja on tarkoitus siirtää rahastosta yhteistyössä hallinnoitaviin rahastoihin 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ilmoitus siitä, mihin ohjelmiin kyseiset varat siirretään ja missä aikataulussa, sekä siitä, millä tavoin kyseisten ohjelmien nojalla toteutettavat toimenpiteet ja investoinnit olisivat 3 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden mukaisia, mukaan lukien se, kuuluvatko ne 8 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden ja investointien piiriin.

2.5 Suunnitelman arvioidut kokonaiskustannukset

Suunnitelman arvioidut kokonaiskustannukset, mukaan lukien määrät, jotka on asetettu saataville teknistä lisätukea varten tämän asetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jäsenvaltio-osiota varten maksettava käteissuorituksen määrä asetuksen (EU) 2021/523 asiaa koskevien säännösten mukaisesti ja teknistä lisäapua varten käyttöön asetetut määrät tämän asetuksen 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Tiedot suunnitelman kokonaiskustannusten kansallisesta rahoitusosuudesta, mukaan lukien ilmoitus kaikista varoista, jotka aiotaan siirtää rahastoon yhteistyössä hallinnoitavista ohjelmista tämän asetuksen 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sekä kaikista varoista, jotka on tarkoitus siirtää rahastosta yhteistyössä hallinnoitaviin ohjelmiin tämän asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kuvaus siitä, millä tavoin kustannukset noudattavat kustannustehokkuusperiaatetta ja ovat oikeassa suhteessa suunnitelman odotettuun vaikutukseen.

Taulukon, jossa esitetään yhteenveto rahaston kustannuksista rahoituslähteittäin, täyttäminen alla olevan mallin mukaan:

Ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelman kokonaiskustannukset	Perustapaus	Direktiivin 2003/87/EY 30 k artiklan tapaus
SUUNNITELMAN ARVIOIDUT KOKONAISKUSTANNUKSET, joista	XXX euroa	XXX euroa
Katetaan rahastosta	XXX euroa	XXX euroa
Kansallinen rahoitusosuus	XXX euroa	XXX euroa
Siirrot yhteistyössä hallinnoitavista ohjelmista	XXX euroa	XXX euroa
(Siirrot yhteistyössä hallinnoitaviin ohjelmiin)	-XXX euroa	-XXX euroa

3. ANALYYSI JA KOKONAISVAIKUTUS

3.1 Määritelmät

Selvitys siitä, miten energiaköyhyyden ja liikenneköyhyyden määritelmiä on määrä soveltaa kansallisella tasolla.

3.2 Ennakoidut vaikutukset haavoittuviin ryhmiin

Arvio direktiivin 2003/87/EY IV a luvun nojalla perustetusta päästökauppajärjestelmästä johtuvan hintojen nousun todennäköisistä vaikutuksista kotitalouksiin, erityisesti energiaköyhyyden ja liikenneköyhyyden esiintyvyyteen, sekä mikroyrityksiin, mukaan lukien erityisesti haavoittuvien kotitalouksien, haavoittuvien mikroyritysten ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien arvioitu lukumäärä ja yksilöinti. Näitä vaikutuksia on analysoitava kunkin jäsenvaltion vahvistamalla asianmukaisella alueellisella tasolla ottaen huomioon kansalliset erityispiirteet ja sellaiset tekijät kuten julkisen liikenteen ja peruspalvelujen saatavuus ja niiden alueiden yksilöiminen, joihin vaikutukset kohdistuvat eniten.

Kuvaus arvioissa käytetyistä menetelmistä varmistaen samalla, että arviot lasketaan riittävällä alueellisella jaottelutasolla.

3.3 Suunniteltujen toimenpiteiden ja investointien ennakoitu vaikutus

Arvio 2 kohdassa suunniteltujen toimenpiteiden ja investointien ennakoituista vaikutuksista kasvihuonekaasupäästöihin, energiaköyhyyteen ja liikenneköyhyyteen verrattuna edellä kuvattuun perustason.

Kuvaus arvioissa käytetystä menetelmästä.

Suunnitelman vaikutuksia koskevat laadulliset ja määrälliset taulukot (alla olevan mallin mukaan):

Osio	Kuvaus osion odotetuista vaikutuksista seuraaviin: (ottaen huomioon asiaankuuluvat määrälliset indikaattorit)				
	Energia-tehokkuus	Rakennusten perus-parannus	Päästötön ja vähä-päästöinen liikkuminen ja liikenne	Kasvihuone-kaasu-päästöjen vähentyminen	Haavoittuvien kotitalouksien ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien vähentyminen (yksikkö: kotitaloudet)
Kokonais-suunnitelma					
Rakennusala					
Tieliikenneala					

Osio	Määrällinen arvio vaikutuksesta (jos saatavilla), eli poikkeama poliittisesti neutraalista perustasosta prosentteina					
	Lyhyt aikaväli (3 seuraavaa vuotta)			Keskipitkä aikaväli (suunnitelman loppuun asti)		
	Kasvi-huonekaasu-päästöt	Energia-köyhyydestä kärsivät kotitaloudet	Liikenne-köyhyydestä kärsivät kotitaloudet	Kasvi-huonekaasu-päästöt	Energia-köyhyydestä kärsivät kotitaloudet	Liikenne-köyhyydestä kärsivät kotitaloudet
Kokonais-suunnitelma						
Rakennusala						
Tieliikenneala						

Laadullinen ja määrällinen taulukko tilapäistä suoraa tulotukea koskevien toimenpiteiden odotetusta vaikutuksesta haavoittuvien kotitalouksien ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien sekä energiaköyhyydestä ja liikenneköyhyydestä kärsivien kotitalouksien määrän vähentymiseen (alla olevan mallin mukaan):

Osio: suora tulotuki	
Haavoittuvien kotitalouksien ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien määrän vähentyminen	Kuvaus odotetuista vaikutuksista
	Arvio odotetuista vaikutuksista; yksikkö: kotitaloudet
Energiaköyhyydestä ja liikenneköyhyydestä kärsivien kotitalouksien määrän vähentyminen	Kuvaus odotetuista vaikutuksista
	Arvio odotetuista vaikutuksista; yksikkö: kotitaloudet

4. SUUNNITELMAN TÄYDENTÄVYYS JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

Tämä osa koskee koko suunnitelmaa. Seuraavat eri kriteerit on perusteltava koko suunnitelman osalta.

4.1 Suunnitelman seuranta ja täytäntöönpano

Selvitys siitä, miten jäsenvaltio aikoo toteuttaa ehdotetut toimenpiteet ja investoinnit keskittyen seurantaan ja täytäntöönpanoa koskeviin järjestelyihin ja aikatauluun, mukaan lukien tarvittaessa 21 artiklan noudattamisen edellyttämät toimenpiteet.

4.2 Johdonmukaisuus muiden aloitteiden kanssa

Selvitys siitä, millä tavalla suunnitelma on johdonmukainen niiden tietojen ja sitoumusten kanssa, jotka jäsenvaltio on antanut muiden asiaankuuluvien suunnitelmien ja rahastojen yhteydessä, sekä tulevien eri suunnitelmien välisen vuorovaikutuksen osalta 6 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan b alakohdan iii alakohdan mukaisesti.

4.3 Täydentävä rahoitus

Tiedot toimenpiteiden ja investointien nykyisestä tai suunnitellusta rahoituksesta muista unionin, kansainvälisistä, julkisista tai tarvittaessa yksityisistä lähteistä, jotka edistävät suunnitelmassa esitettyjä toimenpiteitä ja investointeja, mukaan lukien tilapäinen suora tulotuki, 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

4.4 Täydentävyys

Selvitys ja perustelut siitä, miten uudet tai nykyiset toimenpiteet tai investoinnit ovat täydentäviä eivätkä korvaa toistuvia kansallisia toimenpiteitä 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti, mukaan lukien kyseinen selvitys ja perustelut suunnitelmaan 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti sisältyvien toimenpiteiden ja investointien osalta.

4.5 Maantieteelliset erityispiirteet

Selvitys siitä, miten suunnitelmassa on otettu huomioon maantieteelliset erityispiirteet, kuten saaret, syrjäisimmät alueet, maaseutualueet ja syrjäseudut, vaikeapääsyiset reuna-alueet, vuoristoalueet ja kehityksestä jälkeen jääneet alueet.

4.6 Lahjonnan, petosten ja eturistiriitojen ehkäiseminen

Järjestelmä, jolla ehkäistään, havaitaan ja korjataan rahastosta myönnettyjen varojen käyttöön liittyvää lahjontaa, petoksia ja eturistiriitoja, sekä järjestelyt, joilla pyritään välttämään rahastosta ja muista unionin ohjelmista 21 artiklan ja liitteen III mukaisesti myönnettävän rahoituksen päällekkäisyyttä, mukaan lukien varat, jotka myönnetään muiden julkisten tai yksityisten yhteisöjen kuin haavoittuvien kotitalouksien, haavoittuvien mikroyritysten ja haavoittuvien liikenteen käyttäjien kautta 9 artiklan mukaisesti.

4.7 Tiedottaminen, viestintä ja näkyvyys

Noudatetaan 23 artiklassa esitettyjä säännöksiä, jotka koskevat tietojen julkista saatavuutta ilmoittamalla verkkosivusto, jolla tiedot julkaistaan, sekä tiedotus-, viestintä- ja näkyvyystoimenpiteitä.

Yhteenveto suunnitellusta kansallisesta viestintästrategiasta, jolla pyritään varmistamaan yleinen tietoisuus unionin rahoituksesta.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2023/956,
annettu 10 päivänä toukokuuta 2023,
hiilidioksidipäästöjen säätömekanismin perustamisesta rajalle
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komissio esitti 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma” uuden kasvustrategian. Kyseisen strategian tavoitteena on tehdä unionista oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen ja jossa kasvihuonekaasujen nettopäästöistä (päästöt poistumien vähentämisen jälkeen), jäljempänä ’kasvihuonekaasupäästöt’, pyritään eroon viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja talouskasvuun pyritään lisäämättä resurssien käyttöä. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteena on suojella, hoitaa ja lisätä unionin luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja vaikutuksilta. Kyseisen muutoksen on oltava oikeudenmukainen ja osallistava niin, että ketään ei jätetä jälkeen. Komissio myös ilmoitti 12 päivänä toukokuuta 2021 antamassaan toimintasuunnitelmassaan ”Terve maapallo kaikille – EU:n toimintasuunnitelma: Kohti ilman, veden ja maaperän saasteettomuutta” edistävänä asiaankuuluvia välineitä ja kannustimia, joilla voidaan parantaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdassa vahvistetun saastuttaja maksaa -periaatteen täytäntöönpanoa ja siten lopettaa ”maksuton saastuttaminen” kokonaan hiilen käytöstä luopumisen ja saasteettomuustavoitteen välisten synergia vaikutusten maksimoimiseksi.
- (2) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytty Pariisin sopimus ⁽⁴⁾, jäljempänä ’Pariisin sopimus’, tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016. Pariisin sopimuksen osapuolet ovat sopineet pitävänsä maapallon keskilämpötilan nousun selvästi alle kahdessa celsiusasteessa suhteessa esiteolliseen aikaan ja pyrkivänsä toimiin, joilla lämpötilan nousu saataisiin rajattua 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan. Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva UNFCCC:n osapuolten konferenssi myös totesi 13 päivänä marraskuuta 2021 hyväksytyssä Glasgow’n ilmastopöytäkirjassa, että maapallon keskilämpötilan nousun rajoittaminen 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan vähentäisi merkittävästi ilmastonmuutoksen riskejä ja vaikutuksia, ja sitoutui tiukentamaan vuodeksi 2030 asetettuja tavoitteita vuoden 2022 loppuun mennessä tavoitetason nostamiseksi tarpeeksi korkealle.

⁽¹⁾ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 181.

⁽²⁾ EUVL C 301, 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2023 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 25. huhtikuuta 2023.

⁽⁴⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (3) Ilmasto- ja ympäristöpolitiikan ja muiden ympäristöön liittyvien haasteiden ratkaiseminen ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttaminen ovat keskeisellä sijalla Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman arvo on vain kasvanut, kun otetaan huomioon covid-19-pandemian erittäin vakavat vaikutukset unionin kansalaisten terveyteen ja taloudelliseen hyvinvointiin.
- (4) Unioni on sitoutunut vähentämään unionin koko talouden kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä, mikä todetaan UNFCCC:lle Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta toimitetussa Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden päivitetystä kansallisesti määritellystä panoksesta.
- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119 ⁽⁵⁾ lainsäädäntöön on kirjattu tavoite saavuttaa koko talouden ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä. Mainitussa asetuksessa myös vahvistetaan sitovaksi unionin sisäiseksi tavoitteeksi kasvihuonekaasujen nettopäästöjen (päästöt poistumien vähentämisen jälkeen) vähentäminen vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä.
- (6) Hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) vuonna 2018 antama erityisraportti vaikutuksista, joita aiheutuu maapallon lämpötilan noususta 1,5 celsiusasteella suhteessa esiteolliseen aikaan, ja niihin liittyvistä maailmanlaajusten kasvihuonekaasupäästöjen kehityspoluista tarjoaa vahvan tieteellisen perustan ilmastomuutoksen torjumiselle ja osoittaa, että ilmastotoimia on tehostettava. Kyseisessä raportissa vahvistetaan, että äärimmäisten sääilmiöiden todennäköisyyden vähentämiseksi kasvihuonekaasupäästöjä on vähennettävä kiireellisesti ja että ilmastomuutosta on rajoitettava niin, että maapallon lämpötilan nousu pidetään 1,5 celsiusasteessa. Jos emme nopeasti pääse ilmastomuutoksen hillitsemisen kehityspoluille, joilla maapallon lämpötilan nousu saadaan rajoitettua 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan, ilmaston tätä suuremman lämpenemisen vaikutusten torjuminen tulee vaatimaan paljon kalliimpia ja monimutkaisempia sopeutumistoinenpiteitä. Työryhmän I panoksessa IPCC:n kuudenteen arviointiraporttiin ”Climate Change 2021: The Physical Science Basis” muistutetaan, että ilmastomuutos vaikuttaa jo kaikkiin maailman alueisiin, ja ennustetaan ilmastomuutoksen vaikutusten lisääntyvän tulevina vuosikymmeninä kaikilla alueilla. Kyseisessä raportissa korostetaan, että ellei kasvihuonekaasupäästöjä vähennetä välittömästi, nopeasti ja laajamittaisesti, ilmaston lämpenemistä ei pystytä rajoittamaan noin 1,5 celsiusasteeseen tai edes kahteen celsiusasteeseen.
- (7) Unioni on harjoittanut kunnianhimoista ilmastopolitiikkaa ja luonut sääntelypuitteet, jotta sen vuodelle 2030 asettama kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoite voitaisiin saavuttaa. Lainsäädäntö, jolla kyseinen tavoite pannaan täytäntöön, koostuu muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2003/87/EY ⁽⁶⁾, jolla perustetaan unionissa sovellettava kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä, jäljempänä ’EU:n päästökauppajärjestelmä’, ja jossa säädetään kasvihuonekaasupäästöjen yhdenmukaisesta hinnoittelusta unionin tasolla energiaintensiivisten toimialojen ja toimialojen osalta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksista (EU) 2018/842 ⁽⁷⁾, jolla otetaan käyttöön kansalliset tavoitteet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi vuoteen 2030 mennessä, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksista (EU) 2018/841 ⁽⁸⁾, jossa jäsenvaltiot veloitetaan kompensoimaan maankäytöstä aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt ilmakehään vapautuneiden päästöjen poistumilla.
- (8) Vaikka unioni on vähentänyt huomattavasti omia kasvihuonekaasupäästöjään, unioniin suuntautuvan tuonnin tuotesidonnaiset kasvihuonekaasupäästöt ovat kasvaneet, mikä on heikentänyt unionin pyrkimyksiä pienentää globaalien kasvihuonekaasupäästöjen jalanjälkeään. Unionilla on velvollisuus jatkossakin toimia johtavassa roolissa maailmanlaajuisissa ilmastotoimissa.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (9) Niin kauan kuin huomattava määrä unionin kansainvälisistä kumppaneista soveltaa politiikassaan sellaisia lähestymistapoja, jotka eivät tuota yhtä kunnianhimoisia ilmastotuloksia, hiilivuodon riski on olemassa. Hiilivuotoa ilmenee, jos ilmastopolitiikkaan liittyvien kustannusten vuoksi tietyillä toimialoilla tai toimialojen osilla toimivat yritykset siirtävät tuotantoa muihin maihin tai jos kyseisistä maista tuotavilla tuotteilla korvataan vastaavia mutta vähemmän kasvihuonekaasupäästöjä aiheuttavia tuotteita. Tällaiset tilanteet voivat johtaa globaalien kokonaispäästöjen lisääntymiseen ja vaarantaa siten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen, jota tarvitaan kiireellisesti, jos maapallon keskilämpötilan nousu halutaan pitää selvästi alle kahdessa celsiusasteessa suhteessa esiteolliseen aikaan ja jotta voidaan jatkaa toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan. Unionin tiukentaessa omia ilmastotavoitteitaan hiilivuodon riski saattaa heikentää unionin päästövähennystoimien tehokkuutta.
- (10) Hiilidioksidipäästöjen säätömekanismeja rajalle, jäljempänä 'CBAM', koskeva aloite on osa lainsäädäntökokonaisuutta nimeltä 55-valmiuspaketti ("Fit for 55"). CBAM:n on määrä olla olennainen osa unionin välineistöä, jolla pyritään saavuttamaan ilmastoneutraalia unionia koskeva tavoite viimeistään vuoteen 2050 mennessä Pariisin sopimuksen mukaisesti puuttumalla hiilivuodon riskiin, joka johtuu unionin entistä kunnianhimoisemmista ilmastotavoitteista. CBAM:n odotetaan myös edistävän hiilestä irtautumista kolmansissa maissa.
- (11) Hiilivuodon riskille alttiilla toimialoilla tai toimialojen osilla kyseisen riskin torjumiseen olemassa olevat mekanismit ovat EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien jakaminen maksutta siirtymäkauden aikana sekä taloudelliset toimenpiteet, joilla korvataan sähkön hintoihin siirretyistä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuvat välilliset päästökustannukset. Kyseisistä mekanismeista säädetään direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 6 kohdassa ja 10 b artiklassa. EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien maksuton jakaminen parhaiten suoriutuneiden tason mukaan on ollut tietyillä teollisuudenaloilla käytetty politiikkaväline, jolla on ehkäisty hiilivuodon riskiä. Täysimääräiseen huutokauppaan verrattuna tällainen maksuton jakaminen heikentää kuitenkin järjestelmän hintasignaalia ja vaikuttaa siten kannustimiin investoida kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen.
- (12) CBAM:n tarkoituksena on korvata kyseiset olemassa olevat mekanismit puuttumalla hiilivuodon riskiin eri tavalla eli varmistamalla, että hiilen hinta on sama tuontituotteille ja kotimaisille tuotteille. Jotta nykyisestä maksuttomien päästöoikeuksien järjestelmästä voitaisiin siirtyä vähitellen CBAM:ään, CBAM olisi otettava käyttöön vaiheittain samalla kun maksuttomat päästöoikeudet CBAM:n soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla vähitellen poistetaan. Se, että siirtymäkauden aikana sovelletaan sekä EU:n päästökauppajärjestelmän maksuttomia päästöoikeuksia että CBAM:ää, ei saisi missään tapauksessa johtaa siihen, että unionitavaroita kohdellaan suotuisammin kuin unionin tullialueelle tuotavia tavaroita.
- (13) Hiilen hinta on nousussa, ja yritykset tarvitsevat pitkän aikavälin näkyvyyttä, ennustettavuutta ja oikeusvarmuutta voidakseen tehdä päätöksensä investoinneista teollisuuden prosessien hiilestä irtautumiseen. Hiilivuodon torjunnan oikeudellisen kehityksen vahvistamiseksi olisikin vahvistettava selkeä etenemissuunnitelma, jonka mukaan CBAM:n soveltamisala ulotettaisiin vaiheittain hiilivuodon riskille alttiisiin tuotteisiin, toimialoihin ja toimialojen osiin.
- (14) Vaikka CBAM:n tavoitteena on ehkäistä hiilivuodon riskiä, tällä asetuksella kannustetaan myös kolmansien maiden tuottajia käyttämään kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen kannalta tehokkaampia teknologioita, jotta päästöjä syntyisi vähemmän. Tästä syystä CBAM:n odotetaan tukevan tehokkaasti kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä kolmansissa maissa.
- (15) Koska CBAM on hiilivuodon ehkäisemiseen ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtäävä väline, sillä olisi varmistettava, että tuontituotteisiin sovelletaan sääntelyjärjestelmää, jossa hiilidioksidikustannukset vastaavat EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisia kustannuksia, minkä tuloksena hiilen hinta on sama tuontituotteille ja kotimaisille tuotteille. CBAM on ilmastotoimenpide, jolla olisi tuettava globaalien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja estettävä hiilivuodon riski, samalla kun varmistetaan yhteensopivuus Maailman kauppajärjestön sääntöjen kanssa.

- (16) Tätä asetusta olisi sovellettava tavaroihin, jotka tuodaan unionin tullialueelle kolmansista maista, paitsi jos niiden tuotanto kuuluu jo EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin, koska kyseistä järjestelmää sovelletaan kolmansiin maihin tai alueisiin, taikka sellaisen hiilen hinnoittelujärjestelmän piiriin, joka on kaikilta osin yhdistetty EU:n päästökauppajärjestelmään.
- (17) Jotta voidaan varmistaa taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden rikkumattomuus hiilineutraaliin talouteen siirryttäessä, tätä asetusta myöhemmin tarkistettaessa olisi otettava huomioon unionin tullialueeseen kuuluvien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettujen syrjäisimpien alueiden ja saarivaltioiden erityispiirteet ja rajoitteet heikentämättä unionin oikeusjärjestyksen, sisämarkkinat ja yhteiset politiikat mukaan lukien, yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta.
- (18) Jotta voidaan ehkäistä hiilivuodon riskiä merilaitoksissa, tätä asetusta olisi sovellettava tavaroihin tai kyseisistä tavaroista sisäisessä jalostusmenettelyssä saatuihin jalostettuihin tuotteisiin, jotka tuodaan tekosaarelle, kiinteälle tai kelluvalle rakennelmalle tai muulle rakennelmalle, joka sijaitsee jäsenvaltion mannerjalustalla tai talousvyöhykkeellä, jos kyseinen mannerjalusta tai talousvyöhyke rajoittuu unionin tullialueeseen. Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa yksityiskohtaiset edellytykset CBAM:n soveltamiselle tällaisiin tavaroihin.
- (19) CBAM:n soveltamisalaan olisi kuuluttava samojen kasviuonekaasujen päästöt, jotka mainitaan direktiivin 2003/87/EY liitteessä I, eli hiilidioksidi ja tarvittaessa typpioksiduuli ja perfluorihilivedyt. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi CBAM:ää olisi aluksi sovellettava kyseisten kasviuonekaasujen suoriin päästöihin, jotka aiheutuvat tavaroiden tuotannosta siihen asti, kun ne tuodaan unionin tullialueelle, jolloin sen soveltamisala vastaisi EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaa. CBAM:ää olisi sovellettava myös epäsuoriin päästöihin. Epäsuoria päästöjä ovat päästöt, jotka aiheutuvat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tavaroiden tuotantoon käytettävän sähkön tuotannosta. Epäsuorien päästöjen sisällyttäminen soveltamisalaan lisäisi entisestään CBAM:n ympäristötehokkuutta ja nostaisi sen tavoitetasoa ilmastonmuutoksen torjunnassa. Epäsuoria päästöjä ei kuitenkaan pitäisi aluksi ottaa huomioon sellaisten tavaroiden osalta, joihin sovelletaan unionissa taloudellisia toimenpiteitä, joilla korvataan sähkön hintoihin siirretyistä kasviuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuvat välilliset päästökustannukset. Kyseiset tavarat yksilöidään tämän asetuksen liitteessä II. EU:n päästökauppajärjestelmää koskevan direktiivin 2003/87/EY tulevat tarkistukset ja erityisesti välillisten kustannusten korvaamistoimenpiteisiin tehtävät tarkistukset olisi otettava asianmukaisesti huomioon CBAM:n soveltamisalassa. Siirtymäkauden aikana olisi kerättävä dataa epäsuorien päästöjen laskentamenetelmän tarkentamiseksi edelleen. Kyseisessä menetelmässä olisi otettava huomioon tämän asetuksen liitteessä I lueteltujen tavaroiden tuotantoon käytetyn sähkön määrä sekä kyseisen sähkön alkuperämaa ja tuotantolähde ja siihen sovellettavat päästökertoimet. Erityistä menetelmää olisi tarkennettava edelleen, jotta löydetään asianmukaisin tapa ehkäistä hiilivuotoa ja varmistaa CBAM:n ympäristötavoitteiden tinkimättömyys.
- (20) Sekä EU:n päästökauppajärjestelmän että CBAM:n tavoitteena on hinnoitella samojen toimialojen ja tavaroiden sitoutuneet kasviuonekaasupäästöt käyttämällä erityisiä päästöoikeuksia tai todistuksia. Molemmat järjestelmät ovat luonteeltaan sääntelyllisiä, ja niitä voidaan perustella tarpeella hillitä kasviuonekaasupäästöjä, jotta voidaan saavuttaa unionin oikeudessa eli asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettu sitova ympäristötavoite unionin kasviuonekaasujen nettopäästöjen vähentämisestä vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä ja tavoite koko talouden ilmastoneutraaliudesta viimeistään vuoteen 2050 mennessä.
- (21) Vaikka EU:n päästökauppajärjestelmässä asetetaan järjestelmän soveltamisalaan kuuluvien toimintojen kasviuonekaasupäästöille päästöoikeuksien kokonaismäärä (niin sanottu päästökatto) ja mahdollistetaan päästöoikeuksien kauppa (niin sanottu päästökatto- ja -kauppajärjestelmä), CBAM:ssä ei pitäisi asettaa tuonnille määrällisiä rajoituksia, jotta kauppavirtoja ei rajoitettaisi. Lisäksi EU:n päästökauppajärjestelmää sovelletaan unionissa sijaitseviin laitoksiin mutta CBAM:ää olisi sovellettava tiettyihin unionin tullialueelle tuotaviin tavaroihin.
- (22) CBAM-järjestelmällä on EU:n päästökauppajärjestelmään verrattuna joitakin erityispiirteitä, jotka liittyvät esimerkiksi CBAM-todistusten hinnan laskemiseen, mahdollisuuteen käydä kauppaa CBAM-todistuksilla ja todistusten voimassaoloaikaan. Kyseiset piirteet johtuvat tarpeesta säilyttää CBAM:n vaikuttavuus hiilivuotoa ajan mittaan ehkäisevänä toimenpiteenä. Lisäksi niillä varmistetaan, että CBAM-järjestelmän hallinnointi ei aiheuta kohtuutonta rasitetta toiminnanharjoittajille asetettujen velvoitteiden ja hallinnon resurssien osalta, samalla kun

toiminnanharjoittajille suodaan vastaava jousto kuin EU:n päästökauppajärjestelmässä. Tällaisen tasapainon varmistaminen on erityisen tärkeää asianomaisille pienille ja keskiuurille yrityksille.

- (23) Jotta CBAM:stä muodostuisi vaikuttava hiilivuotoa ehkäisevä toimenpide, sen hintojen olisi vastattava tarkasti EU:n päästökauppajärjestelmän hintoja. Vaikka EU:n päästökauppajärjestelmän markkinoilla markkinoille laskettavien päästöoikeuksien hinta määritetään huutokaupoissa, CBAM-todistusten hinnan olisi vastattava kohtuullisen hyvin viikoittaisten keskiarvojen perusteella laskettua huutokauppahintaa. Tällaiset viikoittaiset hintojen keskiarvot noudattavat tarkasti EU:n päästökauppajärjestelmän hinnanvaihteluja ja antavat tuojille kohtuullisesti liikkumavaraa hyödyntää EU:n päästökauppajärjestelmän hinnanmuutoksia, ja samalla niillä varmistetaan, että järjestelmä pysyy hallintoviranomaisten hallittavissa.
- (24) EU:n päästökauppajärjestelmässä päästökatto määrittää päästöoikeuksien tarjonnan ja antaa varmuuden kasvihuonekaasujen enimmäispäästöistä. Hiilen hinta määräytyy kyseisen tarjonnan ja markkinoiden kysynnän välisen tasapainon perusteella. Hintakannustimen toimivuus edellyttää niukkuutta. Tässä asetuksessa ei ole tarkoitus asettaa ylärajaa tuojien saatavilla olevien CBAM-todistusten lukumäärälle; jos tuojien olisi mahdollista siirtää CBAM-todistuksia ja käydä niillä kauppaa, kyseinen mahdollisuus voisi johtaa tilanteisiin, joissa CBAM-todistusten hinta ei enää vastaisi hintojen kehitystä EU:n päästökauppajärjestelmässä. Tällainen tilanne heikentäisi kannustinta hiilestä irtautumiseen, edistäisi hiilivuotoa ja haittaisi CBAM:n yleistä ilmastotavoitetta. Se voisi myös johtaa siihen, että hinnat olisivat erilaisia eri maiden toiminnanharjoittajille. CBAM-todistuksilla käytävälle kaupalle ja niiden siirtämiselle asetetut rajoitukset ovatkin perusteltuja, kun otetaan huomioon tarve välttää CBAM:n vaikuttavuuden ja ilmastotavoitteen heikkeneminen ja varmistaa eri maiden toiminnanharjoittajien tasapuolinen kohtelu. Jotta kuitenkin säilytettäisiin tuojien mahdollisuus optimoida kustannuksensa, tässä asetuksessa olisi säädettävä järjestelmästä, jossa viranomaiset voivat ostaa takaisin tietyn määrän ylimääräisiä todistuksia tuojilta. Tällainen määrä olisi vahvistettava tasolle, joka antaa tuojille kohtuullisesti liikkumavaraa pitää kustannuksensa kohtuullisina todistusten voimassaoloaikana ja säilyttää samalla hintojen yleisen välittymisvaikutuksen, millä varmistetaan CBAM:n ympäristötavoitteen säilyminen.
- (25) Koska CBAM:ää sovellettaisiin tavaroiden tuontiin unionin tullialueelle eikä niinkään laitoksiin, CBAM:ssä olisi sovellettava myös tiettyjä mukautuksia ja yksinkertaistuksia. Yksi tällainen yksinkertaistus olisi sellaisen yksinkertaisen ja helppokäyttöisen ilmoitusjärjestelmän käyttöönotto, jossa tuojat ilmoittavat kunakin kalenterivuonna tuotujen tavaroiden todennetut sitoutuneet kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt. Olisi myös sovellettava EU:n päästökauppajärjestelmän vaatimustenmukaisuuskyklisiä poikkeavaa ajoitusta, jotta vältetään mahdolliset pullonkaulat, joita tämän asetuksen ja direktiivin 2003/87/EY mukaiset akkreditoitujen todentajien veloitteet voivat aiheuttaa.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi määrättävä seuraamuksia tämän asetuksen rikkomisesta ja varmistettava, että tällaiset seuraamukset pannaan täytäntöön. Tarkemmin sanottuna seuraamuksen määrän olisi siinä tapauksessa, että valtuutettu CBAM-ilmoittaja ei palauta CBAM-todistuksia, oltava sama kuin direktiivin 2003/87/EY 16 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisen seuraamuksen. Jos muu henkilö kuin valtuutettu CBAM-ilmoittaja on tuonut tavarat unioniin noudattamatta tämän asetuksen mukaisia veloitteita, kyseisten seuraamusten määrän olisi kuitenkin oltava suurempi, jotta ne olisivat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, myös siksi, että tällaisella henkilöllä ei ole veloitetta palauttaa CBAM-todistuksia. Tämän asetuksen mukaisten seuraamusten määrääminen ei rajoita sellaisten seuraamusten soveltamista, joita voidaan määrätä unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla muiden asiaankuuluvien veloitteiden, erityisesti tullisääntöihin liittyvien veloitteiden, rikkomisesta.
- (27) EU:n päästökauppajärjestelmää sovelletaan tiettyihin tuotantoprosesseihin ja -toimintoihin, mutta CBAM:ää olisi sovellettava vastaavien tavaroiden tuontiin. Tämä edellyttää, että tuontitavarat yksilöidään selkeästi käyttäen neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 (*) vahvistetun yhdistetyn nimikkeistön, jäljempänä 'CN', mukaista tavaroiden luokittelua ja että niiden yhteys sitoutuneisiin päästöihin todetaan.

(*) Neuvoston asetukset (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

- (28) CBAM:n kattamien tavaroiden tai jalostettujen tuotteiden olisi vastattava EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvia toimintoja, koska kyseinen järjestelmä perustuu direktiivissä 2003/87/EY säädetyn ympäristötavoitteen määrällisiin ja laadullisiin kriteereihin ja koska se on kattavin kasvihuonekaasupäästöjen sääntelyjärjestelmä unionissa.
- (29) CBAM:n soveltamisalan määrittäminen niin, että se vastaa EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvia toimintoja, auttaisi myös varmistamaan, että tuontituotteille myönnettävä kohtelu ei ole epäedullisempi kuin vastaaville kotimaista alkuperää oleville tuotteille myönnetty kohtelu.
- (30) Vaikka CBAM:n perimmäisenä tavoitteena on laaja tuotekattavuus, olisi kuitenkin järkevää aloittaa valikoiduilla toimialoilla, joilla tavarat ovat suhteellisen homogeenisia ja joilla on olemassa hiilivuodon riski. Hiilivuodon riskille alttiit unionin toimialat luetellaan komission delegoidussa päätöksessä (EU) 2019/708⁽¹⁰⁾.
- (31) Tavarat, joihin tätä asetusta olisi sovellettava, olisi valittava sen jälkeen, kun niiden merkitys kumulatiivisten kasvihuonekaasupäästöjen ja hiilivuodon riskin kannalta on analysoitu huolellisesti vastaavilla EU:n päästökauppajärjestelmän toimialoilla, ja samalla olisi rajoitettava monimutkaisuutta ja asianomaisille toiminnanharjoittajille aiheutuvaa hallinnollista rasitetta. Valinnassa olisi erityisesti otettava huomioon EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvat perusmateriaalit ja -tuotteet, jotta voidaan varmistaa, että unioniin tuotavien päästöintensiivisten tuotteiden sitoutuneista päästöistä veloittava hiilen hinta vastaa unionin tuotteisiin sovellettavaa hintaa, sekä lieventää hiilivuodon riskiä. Valikoiman supistamiseksi olisi käytettävä seuraavia arviointiperusteita: ensiksi toimialojen merkitys päästöjen kannalta eli se, onko toimiala yksi suurimmista kasvihuonekaasupäästöjen kokonaispäästöjen aiheuttajista; toiseksi toimialan alttius merkittäville hiilivuodon riskille, sellaisena kuin se määritellään direktiivissä 2003/87/EY; ja kolmanneksi tarve saavuttaa tasapaino kasvihuonekaasupäästöjen laajan tuotekattavuuden sekä monimutkaisuuden ja hallinnollisen rasitteen rajoittamisen välillä.
- (32) Ensimmäistä arviointiperustetta soveltamalla saataisiin seuraava, kumulatiivisiin päästöihin perustuva luettelo teollisuudenaloista: rauta ja teräs, jalostamot, sementti, alumiini, orgaaniset peruskemikaalit, vety ja lannoitteet.
- (33) Tiettyjä delegoidussa päätöksessä (EU) 2019/708 lueteltuja aloja ei kuitenkaan pitäisi tässä vaiheessa sisällyttää tämän asetuksen soveltamisalaan niiden erityispiirteiden vuoksi.
- (34) Erityisesti orgaanisten kemikaalien ei olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan, koska tämän asetuksen antamishetkellä ei teknisten rajoitusten vuoksi ole mahdollista selkeästi määritellä tällaisten tuontitavaroiden sitoutuneita päästöjä. Kyseisten tavaroiden osalta EU:n päästökauppajärjestelmässä sovellettava vertailuluku on perusparametri, joka ei mahdollista yksittäisten tuontitavaroiden tuotesidonnaisten päästöjen selkeää jakamista. Orgaanisten kemikaalien kohdennetumpi jakaminen edellyttää enemmän tietoja ja analyyseja.
- (35) Vastaavat tekniset rajoitukset koskevat myös jalostamotuotteita, joiden osalta yksittäisten tuotantotuotteiden kasvihuonekaasupäästöjä ei ole mahdollista määrittää selkeästi. EU:n päästökauppajärjestelmän asiaankuuluvat vertailuarvot eivät liity suoraan tiettyihin tuotteisiin, kuten bensiiniin, dieseliin tai petroliin, vaan koko jalostamotuotantoon.
- (36) Alumiinituotteet olisi sisällytettävä CBAM:ään, koska ne ovat erittäin alttiita hiilivuodolle. Lisäksi ne kilpailevat monenlaisessa teollisessa käytössä suoraan terästuotteiden kanssa, koska niiden ominaisuudet muistuttavat läheisesti terästuotteiden ominaisuuksia.
- (37) Tätä asetusta annettaessa vedyn tuonti unioniin on verraten vähäistä. Tilanteen odotetaan kuitenkin muuttuvan merkittävästi tulevina vuosina, sillä unionin 55-valmiuspaketilla edistetään uusiutuvan vedyn käyttöä. Kun koko teollisuus irtautuu hiilestä, uusiutuvan vedyn kysyntä kasvaa, mikä johtaa sellaisten jatkojalostustuotteiden integroimattomiin tuotantoprosesseihin, joissa vety on lähtöaineena. Vedyn sisällyttäminen CBAM:n soveltamisalaan on hyvä keino edistää vedyn hiilestä irtautumista.

⁽¹⁰⁾ Komission delegoitu päätös (EU) 2019/708, annettu 15 päivänä helmikuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY täydentämisestä niiden toimialojen ja toimialojen osien määrittämisen osalta, joiden katsotaan olevan alttiita hiilivuodon riskille vuosina 2021–2030 (EUVL L 120, 8.5.2019, s. 20).

- (38) Samoin tiettyjen tuotteiden olisi kuuluttava CBAM:n soveltamisalaan, vaikka niiden tuotantoprosesseissa syntyy vain vähän tuotesidonnaisia päästöjä, koska niiden jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle lisäisi sen todennäköisyyttä, että terästuotteiden kuuluminen CBAM:ään kierretään muuttamalla kaupan rakennetta kohti jatkojalostustuotteita.
- (39) Sitä vastoin tätä asetusta ei pitäisi aluksi soveltaa tiettyihin tuotteisiin, joiden tuotannosta ei aiheudu merkittäviä päästöjä, kuten rautaromu, jotkut ferroseokset ja tietyt lannoitteet.
- (40) Sähkön tuonti olisi sisällytettävä tämän asetuksen soveltamisalaan, koska kyseisen toimialan osuus unionin kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä on 30 prosenttia. Unionin ilmastotavoitteiden tiukentaminen kasvattaisi unionissa ja kolmansissa maissa tuotetun sähkön hiilikustannusten eroa. Kyseinen kustannusero yhdistettynä edistymiseen unionin sähköverkon liittämässä sen naapurimaiden verkkoon lisäisi hiilivuodon riskiä, koska sähkön tuonti lisääntyy ja merkittävä osa tuontisähköstä tuotetaan hiilivoimalaitoksissa.
- (41) Toimivaltaisten kansallisten hallintojen ja tuojien liiallisen hallinnollisen rasitteen välttämiseksi on aiheellista täsmentää ne muutamat tapaukset, joissa tämän asetuksen mukaisia velvoitteita ei pitäisi soveltaa. Kyseinen de minimis -poikkeus ei kuitenkaan rajoita sellaisten unionin tai kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamisen jatkamista, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden ja erityisesti tullilainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi, petosten torjunta mukaan lukien.
- (42) Koska tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tavaroiden tuojien ei tarvitsisi täyttää tämän asetuksen mukaisia velvoitteita tuontihetkellä, olisi sovellettava erityisiä hallinnollisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tällaiset velvoitteet täytetään myöhemmässä vaiheessa. Sen vuoksi tuojilla olisi oltava oikeus tuoda tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tavaroita vasta sen jälkeen, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet niille valtuutuksen.
- (43) Tulliviranomaisten ei pitäisi sallia muiden henkilöiden kuin valtuutettujen CBAM-ilmoittajien tuoda tavaroita. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013⁽¹⁾ 46 ja 48 artiklan mukaisesti tulliviranomaisilla on oikeus tehdä tavaroiden tarkastuksia, joihin voi kuulua valtuutetun CBAM-ilmoittajan tunnistetietojen, kahdeksannumeroinen CN-koodin, tuontitavaroiden paljouden ja alkuperämaan, ilmoituksen päivämäärän ja tullimenettelyn tarkastaminen. Komission olisi otettava huomioon CBAM:ään liittyvät riskit, kun yhteisiä riskinarviointiperusteita ja -malleja laaditaan asetuksen (EU) N:o 952/2013 50 artiklan nojalla.
- (44) Siirtymäkauden aikana tulliviranomaisten olisi ilmoitettava tulli-ilmoituksen antajille tietojen raportointivelvoitteesta, jotta voidaan edistää tietojen keräämistä ja tarvittaessa lisätä tietoisuutta tarpeesta hakea valtuutetun CBAM-ilmoittajan asemaa. Tulliviranomaisten olisi annettava tällaiset tiedot tarkoituksenmukaisella tavalla sen varmistamiseksi, että tulli-ilmoituksen antajat ovat tietoisia tällaisesta velvoitteesta.
- (45) CBAM:n olisi perustuttava ilmoitusjärjestelmään, jossa valtuutettu CBAM-ilmoittaja, joka voisi edustaa useampaa kuin yhtä tuojaa, toimittaisi vuosittain ilmoituksen unionin tullialueelle tuotujen tavaroiden tuotesidonnaisista päästöistä ja palauttaisi kyseisiä ilmoitettuja päästöjä vastaavan lukumäärän CBAM-todistuksia. Ensimmäinen CBAM-ilmoitus kalenterivuoden 2026 osalta olisi toimitettava viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2027.
- (46) Valtuutetun CBAM-ilmoittajan olisi voitava pyytää palautettavien CBAM-todistusten lukumäärän vähentämistä ilmoitetuista tuotesidonnaisista päästöistä alkuperämaassa jo tosiasiallisesti maksetun hiilen hinnan perusteella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

- (47) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽¹²⁾ mukaisesti tai komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 ⁽¹³⁾ nojalla nimetyn kansallisen akkreditointielimen akkreditoiman henkilön olisi todennettava ilmoitetut tuotesidonnaiset päästöt.
- (48) CBAM:n olisi annettava kolmansissa maissa sijaitsevien tuotantolaitosten toiminnanharjoittajille mahdollisuus rekisteröityä CBAM-rekisteriin ja asettaa tavaroiden tuotannosta aiheutuvat todennetut tuotesidonnaiset päästönsä valtuutettujen CBAM-ilmoittajien saataville. Toiminnanharjoittajan olisi voitava päättää olla antamatta nimeään, osoitetaan ja yhteystietojaan julkisesti saataville CBAM-rekisterissä.
- (49) CBAM-todistukset eroaisivat EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksista, joiden olennaisena piirteenä on niiden päivittäinen huutokauppa. Tarve vahvistaa CBAM-todistuksille selkeä hinta tekisi hintojen päivittäisestä julkaisemisesta kohtuuttoman työlästä ja hämmentävää toiminnanharjoittajille, koska päivittäiset hinnat saattavat olla jo vanhentuneita julkaisuhetkellä. Näin ollen CBAM-hintojen julkaiseminen viikoittain antaisi tarkemman kuvan markkinoille laskettujen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien hinnoittelusuuntauksesta ja täyttäisi saman ilmastotavoitteen. Sen vuoksi CBAM-todistusten hinta olisi laskettava viikoittain eli pidemmällä aikavälillä kuin EU:n päästökauppajärjestelmässä, jossa se tehdään päivittäin. Komissiolle olisi annettava tehtäväksi laskea ja julkaista kyseinen hintojen keskiarvo.
- (50) Jotta valtuutetut CBAM-ilmoittajat voisivat noudattaa tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan joustavasti ja jotta ne voisivat hyödyntää EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien hinnanvaihtelua, CBAM-todistusten olisi oltava voimassa rajoitetun ajan niiden ostopäivästä. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan olisi voitava jälleenmyydä liialliset ostetut todistukset. CBAM-todistusten palauttamista varten valtuutetun CBAM-ilmoittajan olisi kerättävä vuoden mittaan vaadittava todistusten lukumäärä, joka vastaa vahvistettua kynnysarvoa kunkin vuosineljänneksen lopussa.
- (51) Sähkön fyysiset ominaisuudet tuotteena oikeuttavat hieman erilaisen kohtelun CBAM:ssä verrattuna muihin tavaroihin. Oletusarvoja olisi käytettävä selkeästi täsmennetyin edellytyksin, ja valtuutettujen CBAM-ilmoittajien olisi voitava pyytää tämän asetuksen mukaisten velvoitteidensa laskemista tosiasiallisten päästöjen perusteella. Sähköllä käytävä kauppa eroaa muiden tavaroiden kaupasta erityisesti siksi, että sähköllä käydään kauppaa yhteenliitettyjen sähköverkkojen kautta käyttäen sähköpörssejä ja erityisiä kaupankäynnin muotoja. Markkinoiden yhteenkytkeminen on tiheästi säännelty sähkökaupan muoto, joka mahdollistaa osto- ja myyntitarjousten yhdistämisen kaikkialla unionissa.
- (52) Jotta vältettäisiin toimenpiteiden kiertämisen riski ja parannettaisiin sähkön tuonnista ja sen käytöstä tavaroissa aiheutuvien tosiasiallisten hiilidioksidipäästöjen jäljitettävyyttä, tosiasiallisten päästöjen laskeminen olisi sallittava vain tietyin tiukoin edellytyksin. Erityisesti olisi osoitettava, että nimeäminen jaetulle yhteenliittämiskapasiteetille tapahtuu sitovasti ja että on olemassa suora sopimussuhde ostajan ja uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tuottajan välillä taikka sähkön ostajan ja sellaisen tuottajan välillä, jonka päästöt ovat oletusarvoja pienemmät.
- (53) Hiilivuodon riskin vähentämiseksi komission olisi toteutettava toimia kiertämiskäytäntöjen estämiseksi. Komission olisi arvioitava tällaisen kiertämisen riski kaikilla aloilla, joihin tätä asetusta sovelletaan.
- (54) Neuvoston päätöksellä 2006/500/EY ⁽¹⁴⁾ tehdyn energiayhteisön perustamissopimuksen sopimuspuolet ja assosiaatiosopimusten, mukaan lukien pitkälle menevät ja laaja-alaiset vapaakauppa-alueet, osapuolet ovat sitoutuneet hiilestä irtautumiseen, minkä olisi loppujen lopuksi johdettava siihen, että ne ottavat käyttöön hiilen hinnoittelumekanismen, jotka ovat samanlaiset kuin EU:n päästökauppajärjestelmä tai vastaavat sitä, tai että ne osallistuvat EU:n päästökauppajärjestelmään.

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽¹³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2067, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitettua tietojen todentamisesta ja todentajien akkreditoinnista (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 94).

⁽¹⁴⁾ Neuvoston päätös 2006/500/EY, tehty 29 päivänä toukokuuta 2006, energiayhteisön perustamissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 198, 20.7.2006, s. 15).

- (55) Kolmansien maiden integroituminen unionin sähkömarkkinoihin on kyseisille kolmansille maille merkittävä tekijä, joka nopeuttaa niiden siirtymistä energiajärjestelmiin, joissa uusiutuvien energialähteiden osuus on suuri. Komission asetuksessa (EU) 2015/1222⁽¹⁵⁾ säädetty sähkömarkkinoiden yhteenkytkeminen antaa kolmansille maille mahdollisuuden integroida uusiutuvista energialähteistä tuotettu sähkö paremmin sähkömarkkinoihin, vaihtaa tällaista sähköä tehokkaalla tavalla laajemmalla alueella, tasapainottaa tarjonta ja kysyntä unionin laajemmilla unionin markkinoilla ja vähentää sähköntuotantonsa hiilidioksidipäästöjen intensiteettiä. Kolmansien maiden integroituminen unionin sähkömarkkinoihin edistää myös sähkön toimitusvarmuuden turvaamista kyseisissä maissa ja naapurijäsenvaltioissa.
- (56) Kun kolmansien maiden sähkömarkkinat on integroitu tiiviisti unionin sähkömarkkinoihin markkinoiden yhteenkytkennän kautta, olisi löydettävä teknisiä ratkaisuja, joilla varmistetaan CBAM:n soveltaminen kyseisistä maista unionin tullialueelle vietävään sähköön. Jos teknisiä ratkaisuja ei löydy, kolmansien maiden, joiden markkinat on kytketty yhteen unionin markkinoiden kanssa, olisi saatava määräaikainen vapautus CBAM:n soveltamisesta vuoteen 2030 asti yksinomaan sähkön viennin osalta edellyttäen, että tietyt edellytykset täyttyvät. Kyseisten kolmansien maiden olisi kuitenkin kehitettävä etenemissuunnitelma ja sitouduttava panemaan täytäntöön hiilen hinnoittelumekanismi, jossa hinnat vastaavat EU:n päästökauppajärjestelmän hintoja, sekä sitouduttava saavuttamaan hiilineutraalius viimeistään vuonna 2050 ja yhdenmukaistamaan lainsäädäntönsä unionin lainsäädännön kanssa ympäristö-, ilmasto-, kilpailu- ja energia-alalla. Tällainen vapautus olisi peruutettava heti, jos on syytä uskoa, että kyseinen maa ei täytä sitoumuksiaan, tai jos se ei ole vuoteen 2030 mennessä hyväksynyt EU:n päästökauppajärjestelmää vastaavaa päästökauppajärjestelmää.
- (57) Siirtymäsäännöksiä olisi sovellettava rajoitetun ajan. Sen vuoksi CBAM:ää olisi sovellettava ilman rahoitusoikaisua, jotta helpotettaisiin sen sujuvaa käyttöönottoa ja vähennettäisiin näin kauppaan kohdistuvien vahingollisten vaikutusten riskiä. Tuojilla olisi oltava velvoite raportoida neljännesvuosittain kalenterivuoden edellisen neljänneksen aikana tuotujen tavaroiden tuotesidonnaiset päästöt sekä ilmoittaa suorat ja välilliset päästöt sekä mahdollinen ulkomailla tosiasiallisesti maksettu hiilen hinta. Viimeinen CBAM-raportti, joka annetaan vuoden 2025 viimeisestä vuosineljänneksestä, olisi toimitettava viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2026.
- (58) CBAM:n asianmukaisen toiminnan helpottamiseksi ja varmistamiseksi komission olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille tukea niiden hoitaessa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään ja velvollisuuksiaan. Komission olisi koordinoitava, annettava ohjeita ja tuettava parhaiden käytäntöjen vaihtoa.
- (59) Jotta tätä asetusta voitaisiin soveltaa kustannustehokkaasti, komission olisi hallinnoitava CBAM-rekisteriä, joka sisältää tiedot valtuutetuista CBAM-ilmoittajista, toiminnanharjoittajista ja laitoksista kolmansissa maissa.
- (60) CBAM-todistusten myyntiä ja takaisinostoa varten olisi perustettava yhteinen keskuskauppapaikka. Yhteisen keskuskauppapaikan transaktioiden valvomiseksi komission olisi helpotettava tietojenvaihtoa ja yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kyseisten viranomaisten ja komission välillä. Lisäksi olisi varmistettava nopea tiedonsiirto yhteisen keskuskauppapaikan ja CBAM-rekisterin välillä.
- (61) Tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen edistämiseksi komission olisi suoritettava riskiperusteisia tarkastuksia ja tarkastettava CBAM-ilmoitusten sisältö tässä tarkoituksessa.
- (62) Helpottaakseen tämän asetuksen yhdenmukaista soveltamista komission olisi asetettava toimivaltaisten viranomaisten saataville alustavina tietoina palautettavia CBAM-todistuksia koskevat omat laskelmasa, jotka se perustaa suorittamaansa CBAM-ilmoitusten tarkastamiseen. Tällaiset alustavat tiedot on tarkoitettu vain suuntaa antaviksi, eivätkä ne rajoita toimivaltaisen viranomaisen tekemää lopullista laskelmaa. Komission antamiin tällaisiin alustaviin tietoihin ei varsinkaan pitäisi voida hakea muutosta tai muunlaista oikaisua.

⁽¹⁵⁾ Komission asetukset (EU) 2015/1222, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2015, kapasiteetin jakamista ja ylikuormituksen hallintaa koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta (EUVL L 197, 25.7.2015, s. 24).

- (63) Jäsenvaltioiden olisi myös voitava tarkastaa yksittäiset CBAM-ilmoitukset täytäntöönpanon valvontatarkoituksessa. Yksittäisten CBAM-ilmoitusten tarkastamisen päätelmät olisi annettava komission tietoon. Kyseiset päätelmät olisi asetettava myös muiden toimivaltaisten viranomaisten saataville CBAM-rekisterin kautta.
- (64) Jäsenvaltioiden olisi oltava vastuussa tämän asetuksen soveltamisesta saatavien tulojen asianmukaisesta määrittämisestä ja keräämisestä.
- (65) Komission olisi arvioitava säännöllisesti tämän asetuksen soveltamista ja annettava kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kyseisissä kertomuksissa olisi keskityttävä erityisesti mahdollisuuksiin tehostaa ilmastotoimia ilmastoneutraalia unionia koskevan tavoitteen saavuttamiseksi viimeistään vuoteen 2050 mennessä. Komission olisi osana kyseistä raportointia kerättävä tiedot, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen soveltamisalan laajentamiseksi mahdollisimman pian koskemaan liitteessä II lueteltujen tavaroiden tuotesidonnaisia epäsuoria päästöjä sekä muita tavaroita ja palveluja, jotka voisivat olla alttiita hiilivuodon riskille, kuten jatkojalostustuotteita, ja kehitettävä tuotesidonnaisten päästöjen laskentamenetelmiä ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien perusteella komission suosituksen 2013/179/EU⁽¹⁶⁾ mukaisesti. Kyseisiin kertomuksiin olisi myös sisällytettävä arvio CBAM:n vaikutuksesta hiilivuotoon, myös viennin osalta, sekä sen taloudellisesta, sosiaalisesta ja alueellisesta vaikutuksesta koko unionissa ottaen huomioon myös unionin tullialueeseen kuuluvien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettujen syrjäisimpien alueiden ja saarivaltioiden erityispiirteet ja rajoitteet.
- (66) Komission olisi seurattava tämän asetuksen kiertämiskäytäntöjä ja puututtava niihin, mukaan lukien käytännöt, joissa toiminnanharjoittajat saattavat muuttaa tavaroitaan hieman muuttamatta kuitenkaan niiden olennaisia ominaisuuksia taikka jakaa tavaratoimitukset eriin keinotekoisesti välttääkseen tämän asetuksen mukaiset veloitteet. Lisäksi olisi seurattava tilanteita, joissa tavaroita saatetaan tämän asetuksen mukaisen veloitteiden välttämiseksi lähettää kolmanteen maahan tai kolmannelle alueelle ennen niiden tuontia unionin markkinoille, tai tilanteita, joissa kolmansien maiden toiminnanharjoittajat saattavat viedä vähemmän kasvihuonekaasupäästöjä aiheuttavia tuotteita unioniin ja varata enemmän kasvihuonekaasupäästöjä aiheuttavat tuotteensa muille markkinoille taikka joissa viejät tai tuottajat järjestävät uudelleen myynti- ja tuotantorakenteensa ja -kanavansa, sekä kaikkia muita rinnakkaisia tuotanto- ja myyntikäytäntöjä, joilla pyritään välttämään tämän asetuksen mukaiset veloitteet.
- (67) Tämän asetuksen soveltamisalan laajentamista koskevassa työssä olisi oltava päämääränä kaikkien direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien alojen sisällyttäminen vuoteen 2030 mennessä tässä asetuksessa vahvistettuja periaatteita täysimääräisesti noudattaen. Sen vuoksi komission olisi tämän asetuksen soveltamista tarkastellessaan ja arvioidessaan säilytettävä viittaus tähän aikatauluun ja pyrittävä ensisijaisesti sisällyttämään tämän asetuksen soveltamisalaan sellaisten tavaroiden tuotesidonnaiset kasvihuonekaasupäästöt, jotka ovat kaikkein alttiimpia hiilivuodolle ja kaikkein hiili-intensiivisimpiä, sekä sellaisten jatkojalostustuotteiden sitoutuneet kasvihuonekaasupäästöt, joihin sisältyy merkittävä osuus vähintään yhtä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa tavaraa. Jos komissio ei vuoteen 2030 mennessä anna lainsäädäntöehdotusta tämän asetuksen soveltamisalan tällaisesta laajentamisesta, sen olisi ilmoitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle syyt tähän ja toteutettava tarvittavat toimet, jotta saavutetaan tavoite sisällyttää kaikki direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvat alat mahdollisimman pian tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (68) Komission olisi myös annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän asetuksen soveltamisesta kahden vuoden kuluttua siirtymäkauden päättymisestä ja sen jälkeen joka toinen vuosi. Kertomukset olisi toimitettava saman aikataulun mukaisesti kuin direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti annettavat kertomukset hiilimarkkinoiden toiminnasta. Kertomuksiin olisi sisällytettävä arvio CBAM:n vaikutuksista.
- (69) Jotta voidaan reagoida nopeasti ja tehokkaasti ennalta arvaamattomiin, poikkeuksellisiin ja provosoimattomiin olosuhteisiin, joilla on tuhoisia seurauksia yhden tai useamman CBAM:n soveltamisalaan kuuluvan kolmannen maan taloudelliselle ja teolliselle infrastruktuurille, komission olisi tarvittaessa annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen muuttamisesta. Tällaisessa lainsäädäntöehdotuksessa olisi vahvistettava kyseisen kolmannen maan tai kyseisten kolmansien maiden kohtaamien olosuhteiden kannalta tarkoituksenmukaisimmat toimenpiteet mutta säilytettävä samalla tämän asetuksen tavoitteet. Kyseisten toimenpiteiden olisi oltava ajallisesti rajattuja.

⁽¹⁶⁾ Komission suositus 2013/179/EU, annettu 9 päivänä huhtikuuta 2013, yhteisten menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 124, 4.5.2013, s. 1).

- (70) Olisi jatkettava vuoropuhelua kolmansien maiden kanssa ja annettava tilaa yhteistyölle ja ratkaisuille, joista voidaan saada tietoja CBAM:n yksityiskohtia koskevien erityisten valintojen tekemiseksi sen täytäntöönpanon ja erityisesti siirtymäkauden aikana.
- (71) Komission olisi pyrittävä tasapuoliseen ja unionin kansainvälisten velvoitteiden mukaiseen vuorovaikutukseen niiden kolmansien maiden kanssa, joiden kauppiaan unionin kanssa tämä asetus vaikuttaa, jotta voidaan tarkastella mahdollisuutta vuoropuheluun ja yhteistyöhön CBAM:n tiettyjen osien täytäntöönpanossa. Komission olisi myös tarkasteltava mahdollisuutta tehdä sopimuksia, joissa otetaan huomioon kolmansien maiden hiilen hinnoittelumekanismi. Unionin olisi annettava näihin tarkoituksiin teknistä apua kehitysmailla ja Yhdistyneiden kansakuntien määrittämille vähiten kehittyneille maille.
- (72) CBAM:n käyttöönotto edellyttää kahdenvälisen, monenvälisen ja kansainvälisen yhteistyön kehittämistä kolmansien maiden kanssa. Tätä varten olisi perustettava hiilen hinnoitteluvälineitä tai muita vastaavia välineitä käyttävien maiden foorumi, jäljempänä 'ilmastoklubi', jotta voidaan edistää kunnianhimoisen ilmastopolitiikan täytäntöönpanoa kaikissa maissa ja tasoittaa tietä hiilen maailmanlaajuiselle hinnoittelukehykselle. Ilmastoklubin olisi oltava avoin, vapaaehtoinen ja ei-valikoiva, ja sen päämääränä olisi etenkin oltava Pariisin sopimuksen mukainen kunnianhimoinen ilmastotavoitetaso. Ilmastoklubi voisi toimia monenvälisen kansainvälisen järjestön alaisuudessa, ja sen olisi helpotettava asiaankuuluvien päästövähennyksiin vaikuttavien toimenpiteiden vertailua ja tarvittaessa koordinointia. Ilmastoklubin olisi myös edistettävä asiaankuuluvien ilmastotoimenpiteiden vertailukelpoisuutta varmistamalla ilmaston seurannan ja ilmastoon liittyvän raportoinnin ja todentamisen laatu jäsentensä keskuudessa ja tarjoamalla mahdollisuus unionin ja sen kauppakumppaneiden väliseen vuorovaikutukseen ja avoimuuteen.
- (73) Jotta voidaan edelleen edistää Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista kolmansissa maissa, on suotavaa, että unioni antaa edelleen rahoitustukea unionin talousarviosta ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen vähiten kehittyneissä maissa, myös niiden pyrkiessä irtauttamaan hiilestä ja muuttamaan valmistusteollisuuttaan. Kyseisellä unionin tuella olisi myös helpotettava asianomaisten teollisuudenalojen mukautumista tästä asetuksesta johtuviin uusiin sääntelyvaatimuksiin.
- (74) Koska CBAM:llä pyritään kannustamaan puhtaampaan tuotantoon, unioni on sitoutunut työskentelemään matalan tulotason ja keskitulotason kolmansien maiden kanssa ja tukemaan niitä, kun ne pyrkivät valmistusteollisuutensa hiilestä irtautumiseen, osana Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ulkoista ulottuvuutta ja Pariisin sopimuksen mukaisesti. Unionin olisi jatkettava kyseisten maiden, erityisesti vähiten kehittyneiden maiden, tukemista unionin talousarviosta, jotta voidaan osaltaan varmistaa niiden mukautuminen tämän asetuksen mukaisiin velvoitteisiin. Lisäksi unionin olisi edelleen tuettava ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista kyseisissä maissa, myös niiden pyrkiessä irtauttamaan hiilestä ja muuttamaan valmistusteollisuuttaan, monivuotisen rahoituskehyksen enimmäismäärän puitteissa ja unionin kansainväliseen ilmastorahoitukseen myöntämän rahoitustuen rajoissa. Unioni pyrkii ottamaan käyttöön uuden omien varojen lähteen, joka perustuu CBAM-todistusten myynnistä saataviin tuloihin.
- (75) Tämä asetus ei rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) 2016/679 ⁽¹⁷⁾ ja (EU) 2018/1725 ⁽¹⁸⁾ soveltamista.
- (76) Tehokkuuden vuoksi tähän asetukseen olisi sovellettava soveltuvin osin neuvoston asetusta (EY) N:o 515/97 ⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 515/97, annettu 13 päivänä maaliskuuta 1997, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1).

- (77) Tämän asetuksen tiettyjen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla:
- täydennetään tätä asetusta vahvistamalla vaatimuksia ja menettelyjä, jotka koskevat niitä kolmansia maita tai alueita, jotka on poistettu liitteessä III olevan 2 kohdan luettelosta, sen varmistamiseksi, että tätä asetusta sovelletaan kyseisiin maihin tai alueisiin sähkönsäilytyksen osalta;
 - muutetaan liitteessä III olevan 1 tai 2 kohdan luetteloa kolmansista maista ja alueista joko lisäämällä kyseisiä maita tai alueita kyseiseen luetteloon, jotta CBAM:n ulkopuolelle voidaan jättää kolmannet maat tai alueet, jotka integroidaan kaikilta osin tai yhdistetään EU:n päästökauppajärjestelmään mahdollisilla tulevilla sopimuksilla, tai poistamalla kolmansia maita tai alueita kyseisestä luettelosta niin, että niihin sovelletaan CBAM:ää, jos ne eivät tosiasiallisesti veloita EU:n päästökauppajärjestelmän hintaa unioniin viedyistä tavaroista;
 - täydennetään tätä asetusta täsmentämällä edellytykset todentajien akkreditoinnin myöntämiselle, akkreditoitujen todentajien tarkastuksille ja valvonnalle, akkreditoinnin peruuttamiselle sekä akkreditointielinten vastavuoroiselle tunnustamiselle ja vertaisarviointille;
 - täydennetään tätä asetusta määrittämällä tarkemmin CBAM-todistusten myynnin ja takaisinoston ajoitus, hallinnointi ja muut näkökohdat; ja
 - muutetaan liitteessä I olevaa tavaraluetteloa lisäämällä siihen tietyissä olosuhteissa tavaroita, joita on hieman muutettu, jotta voidaan vahvistaa kiertämiskäytäntöjen torjuntatoimenpiteitä.

On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽²⁰⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (78) Tällaiset kuulemiset olisi toteutettava avoimesti, ja niihin voi sisältyä sidosryhmien, kuten toimivaltaisten elinten, toimialojen (myös pienten ja keskisuurten yritysten), työmarkkinaosapuolten, kuten ammattijärjestöjen, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja ympäristöjärjestöjen, ennakkokuulemisia.
- (79) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²¹⁾ mukaisesti.
- (80) Unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin hallinnolliset ja taloudelliset seuraamukset. CBAM:ssä olisi näin ollen käytettävä tarkoituksenmukaisia ja tehokkaita mekanismeja tulojen menetysten ehkäisemiseksi.
- (81) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat hiilivuodon riskin ehkäiseminen ja tällä tavoin globaalien hiilidioksidipäästöjen vähentäminen, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (82) Jotta tämän asetuksen nojalla annettavat delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset voidaan hyväksyä oikea-aikaisesti, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

⁽²⁰⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

1. Tällä asetuksella perustetaan rajalle hiilidioksidipäästöjen säätömekanismi, jäljempänä 'CBAM', jolla puututaan liitteessä I lueteltujen tavaroiden tuotesidonnaisiin kasvihuonekaasupäästöihin tuotaessa tavaroita unionin tullialueelle, jotta voidaan ehkäistä hiilivuodon riskiä ja tällä tavoin vähentää globaaleja hiilidioksidipäästöjä ja tukea Pariisin sopimuksen tavoitteita, myös luomalla kannustimia päästöjen vähentämiseen kolmansissa maissa toimiville toiminnanharjoittajille.
2. CBAM täydentää direktiivillä 2003/87/EY perustettua unionin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmää, jäljempänä 'EU:n päästökauppajärjestelmä', soveltamalla vastaavia sääntöjä tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden unionin tullialueelle suuntautuvaan tuontiin.
3. CBAM:n on tarkoitus korvata direktiivillä 2003/87/EY perustetut mekanismit hiilivuodon riskin ehkäisemiseksi ottamalla huomioon, missä määrin EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia jaetaan maksutta mainitun direktiivin 10 a artiklan mukaisesti.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan liitteessä I lueteltuihin kolmannen maan alkuperätavaroihin, kun kyseisiä tavaroita tai niistä asetuksen (EU) N:o 952/2013 256 artiklassa tarkoitettussa sisäisessä jalostusmenettelyssä saatuja jalostettuja tuotteita tuodaan unionin tullialueelle.
2. Tätä asetusta sovelletaan myös tämän asetuksen liitteessä I lueteltuihin kolmannen maan alkuperätavaroihin, kun kyseisiä tavaroita tai niistä asetuksen (EU) N:o 952/2013 256 artiklassa tarkoitettussa sisäisessä jalostusmenettelyssä saatuja jalostettuja tuotteita tuodaan tekosaarelle, kiinteälle tai kelluvalla rakennelmalle tai muulle rakennelmalle, joka sijaitsee unionin tullialueeseen rajoittuvalla jäsenvaltion mannerjalustalla tai talousvyöhykkeellä.

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset edellytykset CBAM:n soveltamiselle tällaisiin tavaroihin, erityisesti käsitteet, jotka vastaavat unionin tullialueelle tuonnin ja vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen käsitteitä, sekä tällaisia tavaroita koskevan CBAM-ilmoituksen antamismenettelyt ja tulliviranomaisten suorittamat tarkastukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin:
 - a) unionin tullialueelle tuotavat tämän asetuksen liitteessä I luetellut tavarat, kun tällaisten tavaroiden todellinen arvo ei ylitä lähetystä kohti neuvoston asetuksen (EY) N:o 1186/2009⁽²²⁾ 23 artiklassa tarkoitettua vähäarvoisille tavaroille määritettyä arvoa;
 - b) kolmannelta maasta tulevan matkustajan henkilökohtaisiin matkatavaroihin sisältyvät tavarat, kun tällaisten tavaroiden todellinen arvo ei ylitä asetuksen (EY) N:o 1186/2009 23 artiklassa tarkoitettua vähäarvoisille tavaroille määritettyä arvoa;

⁽²²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1186/2009, annettu 16 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta (EUVL L 324, 10.12.2009, s. 23).

- c) komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 ⁽²³⁾ 1 artiklan 49 alakohdan mukaisen sotilaallisen toiminnan yhteydessä siirrettävät tai käytettävät tavarat.
4. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, tätä asetusta ei sovelleta liitteessä III olevassa 1 kohdassa lueteltujen kolmansien maiden ja alueiden alkuperätavaroihin.
5. Tuontitavarat katsotaan kolmansien maiden alkuperätavaroiksi asetuksen (EU) N:o 952/2013 59 artiklassa tarkoitettujen muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevien sääntöjen mukaisesti.
6. Kolmannet maat ja alueet luetellaan liitteessä III olevassa 1 kohdassa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) EU:n päästökauppajärjestelmää sovelletaan kyseiseen kolmanteen maahan tai alueeseen, tai kyseisen kolmannen maan tai alueen ja unionin välillä on tehty sopimus, jolla EU:n päästökauppajärjestelmä ja kyseisen kolmannen maan tai alueen päästökauppajärjestelmä yhdistetään kaikilta osin;
- b) tavaroiden alkuperämaassa maksettu hiilen hinta veloitetaan tosiasiallisesti kyseisten tavaroiden tuotesidonnaisista kasvihuonekaasupäästöistä myöntämättä niille muita alennuksia kuin myös EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisesti sovellettavat alennukset.
7. Jos kolmannen maan tai alueen sähkömarkkinat on integroitu unionin sähkön sisämarkkinoihin markkinoiden yhteenkytkemisen kautta eikä ole olemassa teknistä ratkaisua CBAM:n soveltamiseksi sähkön tuontiin kyseisestä kolmanteesta maasta tai kyseiseltä kolmannelta alueelta unionin tullialueelle, tällainen sähkön tuonti kyseisestä maasta tai kyseiseltä alueelta on vapautettava CBAM:n soveltamisesta edellyttäen, että komission suorittaman arvioinnin mukaan kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät 8 kohdan mukaisesti:
- a) kyseinen kolmas maa tai alue on tehnyt unionin kanssa sopimuksen, jossa vahvistetaan velvoite soveltaa unionin sähköalan lainsäädäntöä, mukaan lukien uusiutuvien energialähteiden kehittämistä koskeva lainsäädäntö, sekä muita energia-, ympäristö- ja kilpailualan sääntöjä;
- b) kyseisen kolmannen maan tai alueen omalla lainsäädännöllä pannaan täytäntöön unionin sähkömarkkinalainsäädännön keskeiset säännökset, mukaan lukien uusiutuvien energialähteiden kehittämisestä ja sähkömarkkinoiden yhteenkytkemisestä annetut säännökset;
- c) kolmas maa tai alue on toimittanut komissiolle etenemissuunnitelman, jossa on aikataulu d ja e alakohdassa säädettyjen edellytysten täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksymiselle;
- d) kyseinen kolmas maa tai alue on sitoutunut ilmastoneutraaliuteen vuoteen 2050 mennessä ja on tarvittaessa laatinut ja ilmoittanut virallisesti ilmastomuutosta koskevalle Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimukselle (UNFCCC) vuosisadan puoliväliin ulottuvan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtäävän pitkän aikavälin kehitysstrategian, joka on sovitettu yhteen kyseisen tavoitteen kanssa, ja pannut kyseisen sitoumuksen täytäntöön lainsäädännössään;
- e) kolmas maa tai alue on osoittanut c alakohdassa tarkoitetun etenemissuunnitelman täytäntöönpanon yhteydessä noudattaneensa asetettuja määräaikoja ja edistyneensä merkittävästi lainsäädäntönsä sovittamisessa yhteen unionin ilmastoalan lainsäädännön kanssa kyseisen etenemissuunnitelman mukaisesti, myös hiilen hinnoittelun saattamisessa unionin tasoa vastaavalle tasolle erityisesti sähköntuotannon osalta; sähkön päästökauppajärjestelmän, jossa hinnat vastaavat EU:n päästökauppajärjestelmän hintoja, täytäntöönpano saatetaan päätökseen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2030;
- f) kyseinen kolmas maa tai alue on ottanut käyttöön tehokkaan järjestelmän, jolla estetään sähkön välillinen tuonti unioniin sellaisista muista kolmansista maista tai sellaisilta muilta kolmansilta alueilta, jotka eivät täytä a–e alakohdassa säädettyjä edellytyksiä.

⁽²³⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/2446, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä tietyt unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 1).

8. Kolmas maa tai alue, joka täyttää kaikki 7 kohdassa säädetyt edellytykset, otetaan liitteessä III olevan 2 kohdan luetteloon, ja sen on toimitettava kaksi raporttia kyseisten edellytysten täyttymisestä, ensimmäinen kertomus viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2025 ja toinen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027. Komissio arvioi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 ja viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2028 erityisesti 7 kohdan c alakohdassa tarkoitetun etenemissuunnitelman ja kyseiseltä kolmannelta maalta tai alueelta saatujen kertomusten perusteella, täyttääkö kyseinen kolmas maa tai alue edelleen 7 kohdassa säädetyt edellytykset.

9. Liitteessä III olevan 2 kohdan luettelossa oleva kolmas maa tai alue poistetaan kyseisestä luettelosta, jos yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) komissiolla on syytä katsoa, että kyseinen kolmas maa tai alue ei ole edistynyt riittävästi jonkin 7 kohdassa säädetyt edellytyksen täyttämiseksi, tai kyseinen kolmas maa tai alue on toteuttanut toimia, jotka ovat ristiriidassa unionin ilmasto- ja ympäristölainsäädännössä asetettujen tavoitteiden kanssa;
- b) kyseinen kolmas maa tai alue on toteuttanut hiilestä irtautumista koskevien tavoitteidensa vastaisia toimia, kuten julkisen tuen antaminen sellaiselle uudelle tuotantokapasiteetille, josta aiheutuvat päästöt ovat yli 550 grammaa fossiilisista polttoaineista peräisin olevaa hiilidioksidia tuotettua kilowattituntia sähköä kohti;
- c) komissiolla on näyttöä siitä, että kyseisen maan tai alueen sähköntuotannon päästöt tuotettua kilowattituntia sähköä kohti ovat unioniin suuntautuvan sähkön viennin kasvusta johtuen lisääntyneet vähintään 5 prosentilla 1 päivään tammikuuta 2026 verrattuna.

10. Siirretään komissiolle valta antaa 28 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla vaatimukset ja menettelyt liitteessä III olevassa 2 kohdassa olevasta luettelosta poistettuja kolmansia maita tai alueita varten sen varmistamiseksi, että tätä asetusta sovelletaan kyseisiin maihin tai alueisiin sähkön osalta. Jos tällaisissa tapauksissa markkinoiden yhteenkytkeminen on edelleen yhteensopimatonta tämän asetuksen soveltamisen kanssa, komissio voi päättää sulkea kyseiset kolmannet maat tai alueet unionin markkinoiden yhteenkytkemisen ulkopuolelle ja vaatia eksplisiittisen kapasiteetin jakamista unionin ja kyseisten kolmansien maiden tai alueiden välisellä rajalla, jotta CBAM:ää voidaan soveltaa.

11. Siirretään komissiolle valta antaa 28 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä III olevassa 1 tai 2 kohdassa olevaa kolmansien maiden tai alueiden luetteloa lisäämällä luetteloon tai poistamalla luettelosta kolmas maa tai alue sen mukaan, täytyvätkö tämän artiklan 6, 7 tai 9 kohdassa säädetyt edellytykset kyseisen kolmannen maan tai alueen osalta.

12. Unioni voi tehdä kolmansien maiden tai alueiden kanssa sopimuksia tällaisten maiden tai alueiden soveltamien hiilen hinnoittelumekanismien huomioon ottamiseksi 9 artiklan soveltamiseksi.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'tavaroilla' liitteessä I lueteltuja tavaroita;
- 2) 'kasvihuonekaasuilla' kasvihuonekaasuja, jotka on täsmennetty liitteessä I kunkin kyseisessä liitteessä luetellun tavarankohdalla;
- 3) 'päästöillä' ilmaan päästettyjä tavaroiden tuotannosta aiheutuvia kasvihuonekaasuja;
- 4) 'tuonnilla' asetuksen (EU) N:o 952/2013 201 artiklassa säädettyä luovutusta vapaaseen liikkeeseen;
- 5) 'EU:n päästökauppajärjestelmällä' kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmää, jota sovelletaan unionissa direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltuihin toimintoihin, lukuun ottamatta ilmailutoimintaa;
- 6) 'unionin tullialueella' asetuksen (EU) N:o 952/2013 4 artiklassa määriteltyä aluetta;
- 7) 'kolmannella maalla' unionin tullialueen ulkopuolella olevaa maata tai aluetta;

- 8) 'mannerjalustalla' Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen 76 artiklassa määriteltyä mannerjalustaa;
- 9) 'talousvyöhykkeellä' Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen 55 artiklassa määriteltyä talousvyöhykettä, jonka jäsenvaltio on kyseisen yleissopimuksen nojalla julistanut talousvyöhykkeeksi;
- 10) 'todellisella arvolla' delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 1 artiklan 48 alakohdassa määriteltyä luonteeltaan kaupallisten tavaroiden todellista arvoa;
- 11) 'markkinoiden yhteenkytkemisellä' siirtokapasiteetin jakamista sellaisen unionin järjestelmän kautta, jolla samanaikaisesti täsmätetään toimeksiantoja ja jaetaan alueiden välistä kapasiteettia asetuksen (EU) 2015/1222 mukaisesti;
- 12) 'eksplisiittisen kapasiteetin jakamisella' rajat ylittävän siirtokapasiteetin jakamista erillään sähkökaupasta;
- 13) 'toimivaltaisella viranomaisella' kunkin jäsenvaltion 11 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;
- 14) 'tulliviranomaisilla' asetuksen (EU) N:o 952/2013 5 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä jäsenvaltioiden tullihallintoja;
- 15) 'tuojalla' joko henkilöä, joka antaa tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan tulli-ilmoituksen omista nimissään ja omaan lukuunsa, tai, jos tulli-ilmoituksen antaa välillinen tulliedustaja asetuksen (EU) N:o 952/2013 18 artiklan mukaisesti, henkilöä, jonka lukuun tällainen ilmoitus annetaan;
- 16) 'tulli-ilmoituksen antajalla' asetuksen (EU) N:o 952/2013 5 artiklan 15 alakohdassa määriteltyä ilmoittajaa, joka antaa tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan tulli-ilmoituksen omista nimissään, tai henkilöä, jonka nimissä tällainen ilmoitus annetaan;
- 17) 'valtuutetulla CBAM-ilmoittajalla' toimivaltaisen viranomaisen 17 artiklan mukaisesti valtuuttamaa henkilöä;
- 18) 'henkilöllä' luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä tai henkilöiden yhteenliittymää, joka ei ole oikeushenkilö mutta joka tunnustetaan unionin lainsäädännössä tai kansallisessa lainsäädännössä oikeustoimikelpoiseksi;
- 19) 'jäsenvaltioon sijoittautuneella':
 - a) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, henkilöä, jonka asuinpaikka on jäsenvaltiossa;
 - b) kun on kyse oikeushenkilöstä tai henkilöiden yhteenliittymästä, henkilöä, jonka sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollinen päätoimipaikka tai pysyvä toimipaikka on jäsenvaltiossa;
- 20) 'talouden toimijan rekisteröinti- ja tunnistenumeroilla' (EORI-numerolla) numeroa, jonka tulliviranomainen antaa, kun rekisteröinti tullitarkoituksiin on suoritettu asetuksen (EU) N:o 952/2013 9 artiklan mukaisesti;
- 21) 'suorilla päästöillä' tavaroiden tuotantoprosesseista aiheutuvia päästöjä, mukaan lukien kyseisten tuotantoprosessien aikana kulutetun lämmityksen ja jäähdytyksen tuotannosta aiheutuvat päästöt, riippumatta lämmityksen tai jäähdytyksen tuotantopaikasta;
- 22) 'tuotesidonnaisilla päästöillä' tavaroiden tuotannon aikana vapautuvia suoria päästöjä ja tuotantoprosessien aikana kulutetun sähkön tuotannosta aiheutuvia epäsuoria päästöjä, jotka lasketaan liitteessä IV vahvistetuilla ja 7 artiklan 7 kohdan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä tarkennetuilla menetelmillä;
- 23) 'hiilidioksidiekvivalenttitonnilla' yhtä metristä tonnia hiilidioksidia tai lämmityspotentialiltaan vastaavaa määrää liitteessä I lueteltua muuta kasvihuonekaasua;
- 24) 'CBAM-todistuksella' sähköisessä muodossa olevaa todistusta, joka vastaa yhtä hiilidioksidiekvivalenttitonnia tavaroiden tuotesidonnaisia päästöjä;

- 25) 'palauttamisella' tuontitavaroiden ilmoitettujen tuotesidonnaisten päästöjen tai tuontitavaroiden sellaisten tuotesidonnaisten päästöjen, jotka olisi pitänyt ilmoittaa, kompensoimista CBAM-todistuksilla;
- 26) 'tuotantoprosesseilla' kemiallisia ja fysikaalisia prosesseja, jotka suoritetaan tavaroiden tuottamiseksi laitoksessa;
- 27) 'oletusarvolla' arvoa, joka lasketaan tai saadaan sekundaaridatasta ja joka edustaa tavaroiden tuotesidonnaisia päästöjä;
- 28) 'tosiasiallisilla päästöillä' päästöjä, jotka lasketaan tavaroiden tuotantoprosesseista ja kyseisten prosessien aikana kulutetun sähkön tuotannosta saadun primaaridatan perusteella ja jotka määritetään liitteessä IV vahvistetuilla menetelmillä;
- 29) 'hiilen hinnalla' rahamäärää, joka maksetaan kolmannessa maassa hiilidioksidipäästöjen vähentämissuunnitelman mukaisesti kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmässä verona, maksuna tai päästöoikeuksina ja joka lasketaan tällaisen toimenpiteen piiriin kuuluvista ja tavaroiden tuotannon aikana vapautuvista kasvihuonekaasuista;
- 30) 'laitoksella' kiinteää teknistä yksikköä, jossa tuotantoprosessi tapahtuu;
- 31) 'toiminnanharjoittajalla' henkilöä, joka käyttää kolmannessa maassa sijaitsevaa laitosta tai jolla on määräysvalta kolmannessa maassa sijaitsevaan laitokseen;
- 32) 'kansallisella akkreditointielimellä' kunkin jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 765/2008 4 artiklan 1 kohdan nojalla nimittämää kansallista akkreditointielintä;
- 33) 'EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeudella' direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a alakohdassa määriteltyä päästöoikeutta, joka liittyy kyseisen direktiivin liitteessä I lueteltuihin toimintoihin, lukuun ottamatta ilmailutoimintaa;
- 34) 'epäsuorilla päästöillä' tavaroiden tuotantoprosessien aikana kulutetun sähkön tuotannosta aiheutuvia päästöjä, riippumatta kulutetun sähkön tuotantopaikasta.

II LUKU

VALTUUTETTUJEN CBAM-ILMOITTAJIEN VELVOITTEET JA OIKEUDET

4 artikla

Tavaroiden tuonti

Unionin tullialueelle saa tuoda tavaroita ainoastaan valtuutettu CBAM-ilmoittaja.

5 artikla

Valtuutuksen hakeminen

1. Jäsenvaltioon sijoittautuneen tuojan on ennen tavaroiden tuontia unionin tullialueelle haettava valtuutetun CBAM-ilmoittajan asemaa, jäljempänä 'valtuutushakemus'. Jos tällainen tuoja nimeää välillisen tulliedustajan asetuksen (EU) N:o 952/2013 18 artiklan mukaisesti ja välillinen tulliedustaja sitoutuu toimimaan valtuutettuna CBAM-ilmoittajana, välillisen tulliedustajan on jätettävä valtuutushakemus.
2. Jos tuoja ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, välillisen tulliedustajan on jätettävä valtuutushakemus.
3. Valtuutushakemus on jätettävä 14 artiklan mukaisesti perustetussa CBAM-rekisterissä.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos sähköä tuotaessa siirtokapasiteetti jaetaan eksplisiittisen kapasiteetin jakamisen kautta, henkilöä, jolle kapasiteettia on jaettu tuontia varten ja joka nimeää kyseisen kapasiteetin tuontia varten, pidetään tätä asetusta sovellettaessa valtuutettuna CBAM-ilmoittajana siinä jäsenvaltiossa, jossa henkilö on ilmoittanut sähköön tuonnista tulli-ilmoituksella. Tuonti on mitattava rajaa kohti enintään tunnin pituisina ajanjaksoina, eikä siitä ole mahdollista vähentää saman tunnin aikana tapahtuvaa vientiä tai kauttakuljetusta.

Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa tulli-ilmoitus on annettu, on rekisteröitävä henkilö CBAM-rekisteriin.

5. Valtuutushakemuksessa on oltava seuraavat tiedot hakijasta:

- a) nimi, osoite ja yhteystiedot;
- b) EORI-numero;
- c) pääasiallinen taloudellinen toiminta unionissa;
- d) sen jäsenvaltion, johon hakija on sijoittautunut, veroviranomaisen antama vahvistus siitä, että hakijaa ei koske maksamaton kansallisen verovelan perintämääräys;
- e) kunnian ja omantunnon kautta annettu vakuutus siitä, että hakemuksen jättämisvuotta edeltäneiden viiden vuoden aikana hakija ei ole ollut osallisena tullilainsäädännön, verosääntöjen tai markkinoiden väärinkäyttöä koskevien sääntöjen vakavassa tai toistuvassa rikkomisessa, mukaan lukien se, että hakijalla ei ole merkintöjä taloudelliseen toimintaansa liittyvistä vakavista rikoksista;
- f) tiedot, jotka tarvitaan, jotta voidaan osoittaa hakijan taloudelliset ja toiminnalliset valmiudet täyttää tämän asetuksen mukaiset velvoitteensa, ja, jos toimivaltainen viranomainen riskinarvioinnin perusteella niin päättää, kyseisten tietojen vahvistamiseksi tarvittavat asiakirjatodisteet, kuten tuloslaskelma ja tase enintään kolmelta viimeiseltä päättyneeltä tilikaudelta;
- g) unionin tullialueelle tuotavien tavaroiden arvioitu rahallinen arvo ja määrä tavaralajeittain sinä kalenterivuonna, jonka aikana hakemus jätetään, ja sitä seuraavana kalenterivuonna;
- h) tarvittaessa niiden henkilöiden nimet ja yhteystiedot, joiden lukuun hakija toimii.

6. Hakija voi peruuttaa hakemuksensa milloin tahansa.

7. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle CBAM-rekisterin kautta sellaisista mahdollisista muutoksista tämän artiklan 5 kohdan nojalla annettuihin tietoihin, jotka ovat tapahtuneet sen jälkeen, kun päätös valtuutetun CBAM-ilmoittajan aseman myöntämisestä on annettu 17 artiklan mukaisesti, ja jotka voivat vaikuttaa kyseiseen päätökseen tai sillä myönnetyn valtuutuksen sisältöön.

8. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat hakijan, toimivaltaisen viranomaisen ja komission välistä viestintää, valtuutushakemuksen vakiomuotoa, menettelyä tällaisen hakemuksen jättämiseksi CBAM-rekisterissä, menettelyä, jota toimivaltaisen viranomaisen on noudatettava sekä määräaikoja tämän artiklan 1 kohdan mukaisten valtuutushakemusten käsittelyssä, sekä sääntöjä, jotka koskevat toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa valtuutettujen CBAM-ilmoittajien tunnistamista sähköön tuontia varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 artikla

CBAM-ilmoitus

1. Kunkin valtuutetun CBAM-ilmoittajan on viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä toukokuuta, ja ensimmäisen kerran vuonna 2027 vuoden 2026 osalta, annettava edellistä kalenterivuotta koskeva CBAM-ilmoitus käyttäen 14 artiklassa tarkoitettua CBAM-rekisteriä.

2. CBAM-ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) kunkin tavaralajin osalta edellisenä kalenterivuonna tuotu kokonaispaljous, joka ilmaistaan sähkön osalta megawattitunteina ja muiden tavaroiden osalta tonneina;
- b) tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden 7 artiklan mukaisesti lasketut ja 8 artiklan mukaisesti todennetut tuotesidonnaiset kokonaispäästöt, jotka ilmaistaan sähkön osalta tonneina hiilidioksidiekvivalenttipäästöjä megawattituntia kohti ja muiden tavaroiden osalta tonneina hiilidioksidiekvivalenttipäästöjä kunkin tavaralajin tonnia kohti;
- c) tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tuotesidonnaisia kokonaispäästöjä vastaavien palautettavien CBAM-todistusten kokonaislukumäärä sen jälkeen, kun kyseistä lukumäärää on vähennetty alkuperämaassa 9 artiklan mukaisesti maksetun hiilen hinnan perusteella ja se on mukautettu vastaamaan sitä, missä määrin EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia jaetaan maksutta 31 artiklan mukaisesti;
- d) jäljennökset akkreditoitujen todentajien 8 artiklan ja liitteen VI nojalla antamista todentamisraporteista.

3. Jos tuodaan asetuksen (EU) N:o 952/2013 256 artiklassa tarkoitettua sisäisessä jalostusmenettelyssä saatuja jalostettuja tuotteita, valtuutetun CBAM-ilmoittajan on ilmoitettava CBAM-ilmoituksessa niiden tavaroiden tuotesidonnaiset päästöt, jotka asetettiin sisäiseen jalostusmenettelyyn ja joista tuotavat jalostetut tuotteet saatiin, vaikka kyseiset jalostetut tuotteet eivät olisi tämän asetuksen liitteessä I lueteltuja tavaroita. Tätä kohtaa sovelletaan myös, kun sisäisessä jalostusmenettelyssä saadut jalostetut tuotteet ovat asetuksen (EU) N:o 952/2013 205 artiklassa tarkoitettuja palautustavaroita.

4. Jos tämän asetuksen liitteessä I luetellut tuontitavarat ovat asetuksen (EU) N:o 952/2013 259 artiklassa tarkoitettua ulkoisessa jalostusmenettelyssä saatuja jalostettuja tuotteita, valtuutetun CBAM-ilmoittajan on ilmoitettava CBAM-ilmoituksessa ainoastaan unionin tullialueen ulkopuolella toteutetun jalostustoiminnon päästöt.

5. Jos tuontitavarat ovat asetuksen (EU) N:o 952/2013 203 artiklassa tarkoitettuja palautustavaroita, valtuutetun CBAM-ilmoittajan on tehtävä CBAM-ilmoitukseen erillinen maininta "nolla" kyseisiä tavaroita vastaavien tuotesidonnaisten kokonaispäästöjen osalta.

6. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat CBAM-ilmoituksen vakiomuotoa, sisältäen yksityiskohtaisia tietoja kustakin laitoksesta ja ilmoitettavien tavaroiden alkuperämaasta ja tavaralajista tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kokonaismäärien tueksi, erityisesti tuotesidonnaisten päästöjen ja maksetun hiilen hinnan osalta, menettelyä CBAM-ilmoituksen antamiseksi CBAM-rekisterissä sekä järjestelyjä tämän artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen CBAM-todistusten palauttamiseksi 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti, erityisesti prosessia ja valtuutetun CBAM-ilmoittajan suorittamaa palautettavien todistusten valintaa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 artikla

Tuotesidonnaisten päästöjen laskeminen

1. Tavaroiden tuotesidonnaiset päästöt lasketaan liitteessä IV vahvistetuilla menetelmillä. Liitteessä II lueteltujen tavaroiden osalta lasketaan ja otetaan huomioon ainoastaan suorat päästöt.

2. Muiden tavaroiden kuin sähkön tuotesidonnaiset päästöt määritetään tosiasiallisten päästöjen perusteella liitteessä IV olevassa 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen menetelmien mukaisesti. Kun tosiasiallisia päästöjä ei voida määrittää asianmukaisesti, ja samoin kun on kyse epäsuorista päästöistä, tuotesidonnaiset päästöt määritetään oletusarvojen perusteella liitteessä IV olevassa 4.1 kohdassa vahvistettujen menetelmien mukaisesti.

3. Tuontisähkön tuotesidonnaiset päästöt määritetään oletusarvojen perusteella liitteessä IV olevassa 4.2 kohdassa vahvistetun menetelmän mukaisesti, paitsi jos valtuutettu CBAM-ilmoittaja osoittaa, että liitteessä IV olevassa 5 kohdassa luetellut kriteerit tuotesidonnaisten päästöjen määrittämiseksi tosiasiallisten päästöjen perusteella täyttyvät.

4. Tuotesidonnaiset epäsuorat päästöt lasketaan liitteessä IV olevassa 4.3 kohdassa vahvistetun ja tämän artiklan 7 kohdan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä tarkennetun menetelmän mukaisesti, paitsi jos valtuutettu CBAM-ilmoittaja osoittaa, että liitteessä IV olevassa 6 kohdassa luetellut kriteerit tuotesidonnaisten päästöjen määrittämiseksi tosiasiallisten päästöjen perusteella täyttyvät.

5. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on pidettävä kirjaa tiedoista, jotka vaaditaan tuotesidonnaisten päästöjen laskemiseksi liitteessä V vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Kyseisen kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta 18 artiklan nojalla akkreditoitujen todentajien voidaan todentaa tuotesidonnaiset päästöt 8 artiklan ja liitteen VI mukaisesti ja jotta komissio ja toimivaltainen viranomaisvirasto voivat tarkastaa CBAM-ilmoituksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

6. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on säilytettävä 5 kohdassa tarkoitettuja tietoja koskeva kirjanpito, mukaan lukien todentajan raportti, sitä vuotta, jona CBAM-ilmoitus on annettu tai olisi pitänyt antaa, seuraavan neljän vuoden loppuun asti.

7. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

a) liitteessä IV vahvistettujen laskentamenetelmien osatekijöiden soveltaminen, mukaan lukien tuotantoprosessien järjestelmärajojen ja asiaankuuluvien tuotantopanosten (prekursoreiden), päästökerrointen, tosiasiallisten päästöjen laitospaikoittain arvojen ja oletusarvojen määrittely ja niiden soveltaminen yksittäisiin tavaroihin sekä sellaisten menetelmien vahvistaminen, joilla varmistetaan niiden tietojen luotettavuus, joiden perusteella oletusarvot määritetään, mukaan lukien tietojen yksityiskohtaisuus ja todentaminen sekä mukaan lukien niiden tavaroiden tarkempi määrittäminen, jotka on katsottava liitteessä IV olevassa 1 kohdassa tarkoitetuiksi 'yksinkertaisiksi tavaroiksi' ja 'monimutkaisiksi tavaroiksi'; näissä täytäntöönpanosäädöksissä on myös täsmennettävä, millä edellytyksillä katsotaan, että tosiasiallisia päästöjä ei voida määrittää asianmukaisesti, ja mikä kelpaa 2 kohtaa sovellettaessa näytöksi niiden kriteerien täyttymisestä, joita tosiasiallisten päästöjen käyttäminen tavaroiden tuotantoprosesseissa kulutetun sähkön määrittämiseen edellyttää ja jotka luetellaan liitteessä IV olevissa 5 ja 6 kohdassa; ja

b) laskentamenetelmien osatekijöiden soveltaminen 4 kohdan nojalla liitteessä IV olevan 4.3 kohdan mukaisesti.

Kun se on objektiivisesti perusteltua, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä on säädettävä, että oletusarvoja voidaan mukauttaa tiettyjen alueiden tai maiden osalta, jotta voidaan ottaa huomioon päästöihin vaikuttavat erityiset objektiiviset tekijät, kuten vallitsevat energialähteet tai teolliset prosessit. Näiden täytäntöönpanosäädösten on perustuttava voimassa olevaan lainsäädäntöön, joka koskee direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästöjen ja toimintotietojen tarkkailua ja todentamista, erityisesti komission täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2018/2066⁽²⁴⁾, täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2018/2067 ja komission delegoituun asetukseen (EU) 2019/331⁽²⁵⁾. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 artikla

Tuotesidonnaisten päästöjen todentaminen

1. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on varmistettava, että 18 artiklan nojalla akkreditoitu todentaja todentaa 6 artiklan nojalla annetuissa CBAM-ilmoituksissa ilmoitetut tuotesidonnaiset kokonaispäästöt liitteessä VI vahvistettuja todentamisperiaatteita noudattaen.

2. Kun kyseessä ovat kolmannessa maassa sijaitsevassa 10 artiklan mukaisesti rekisteröidyssä laitoksessa tuotettujen tavaroiden tuotesidonnaiset päästöt, valtuutettu CBAM-ilmoittaja voi päättää käyttää sille 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti luovutettuja todennettuja tietoja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua velvoitteen täyttämiseen.

⁽²⁴⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitettua kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista sekä komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 muuttamisesta (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 1).

⁽²⁵⁾ Komission delegoitu asetukseen (EU) 2019/331, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajusten siirtymäsäännösten määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti (EUVL L 59, 27.2.2019, s. 8).

3. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä liitteessä VI vahvistettujen todentamisperiaatteiden soveltamiseksi seuraavien osalta:

- a) mahdollisuus luopua asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa ja tuotesidonnaisten päästöjen luotettavaa arviointia vaarantamatta todentajan velvollisuudesta käydä laitoksessa, jossa asiaankuuluvia tavaroita tuotetaan;
- b) kynnysarvojen määrittäminen, jotta voidaan päättää, ovatko väärintulkinnat tai vaatimustenvastaisuudet olennaisia; ja
- c) todentamisraportin tueksi tarvittavat perusteena olevat asiakirjat, mukaan lukien raportin muoto.

Kun komissio antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädöksiä, se pyrkii vastaavuuteen ja johdonmukaisuuteen täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2018/2067 säädettyjen menettelyjen kanssa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Kolmannessa maassa maksettu hiilen hinta

1. Valtuutettu CBAM-ilmoittaja voi CBAM-ilmoituksessa pyytää palautettavien CBAM-todistusten lukumäärän vähentämistä ottaakseen huomioon ilmoitetuista tuotesidonnaisista päästöistä alkuperämaassa maksetun hiilen hinnan. Vähennystä voidaan pyytää vain, jos hiilen hinta on tosiasiallisesti maksettu alkuperämaassa. Tällaisessa tapauksessa on otettava huomioon kyseisessä maassa mahdollisesti saatavissa olevat alennukset tai muut kompensatiomuodot, jotka olisivat alentaneet kyseistä hiilen hintaa.

2. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on pidettävä kirjaa asiakirjoista, jotka vaaditaan sen osoittamiseksi, että ilmoitetuista tuotesidonnaisista päästöistä on veloitettu tavaroiden alkuperämaassa hiilen hinta, joka on maksettu tosiasiallisesti 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on erityisesti säilytettävä näyttö mahdollisesti saatavissa olevista alennuksista tai muista kompensatiomuodoista, erityisesti viittaukset kyseisen maan asiaankuuluvaan lainsäädäntöön. Valtuutetusta CBAM-ilmoittajasta ja alkuperämaan viranomaisista riippumattoman henkilön on varmennettava kyseisten asiakirjojen sisältämät tiedot. Asiakirjoissa on oltava kyseisen riippumattoman henkilön nimi ja yhteystiedot. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on myös säilytettävä todisteet hiilen hinnan tosiasiallisesta maksamisesta.

3. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on säilytettävä 2 kohdassa tarkoitettu kirjanpito sitä vuotta, jonka aikana CBAM-ilmoitus on annettu tai olisi pitänyt antaa, seuraavan neljännen vuoden loppuun asti.

4. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat 1 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksetun vuotuisen keskimääräisen hiilen hinnan muuntamista vastaavaksi palautettavien CBAM-todistusten lukumäärän vähennykseksi, myös ulkomaan valuuttana tosiasiallisesti maksetun hiilen hinnan muuntamista euroiksi vuotuista vaihtokurssien keskiarvoa käyttäen, hiilen hinnan tosiasiallisesta maksamisesta vaadittavia todisteita, esimerkkejä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista mahdollisista asiaankuuluvista alennuksista tai muista kompensatiomuodoista, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettoman henkilön pätevyyttä ja edellytyksiä kyseisen henkilön riippumattomuuden varmentamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Toiminnanharjoittajien ja kolmansissa maissa sijaitsevien laitosten rekisteröinti

1. Komissio kirjaa kolmannessa maassa sijaitsevan laitoksen toiminnanharjoittajan pyynnöstä tiedot kyseisestä toiminnanharjoittajasta ja sen laitoksesta 14 artiklassa tarkoitettuun CBAM-rekisteriin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua rekisteröintipyyntöä on sisällettävä seuraavat tiedot, jotka kirjataan CBAM-rekisteriin rekisteröinnin yhteydessä:

- a) toiminnanharjoittajan nimi, osoite ja yhteystiedot;

- b) kunkin laitoksen sijainti, mukaan lukien täydellinen osoite ja maantieteelliset koordinaatit pituus- ja leveysasteina kuuden desimaalin tarkkuudella;
- c) laitoksen pääasiallinen taloudellinen toiminta.
3. Komissio ilmoittaa toiminnanharjoittajalle rekisteröinnistä CBAM-rekisteriin. Rekisteröinti on voimassa viisi vuotta siitä päivästä, jona se on ilmoitettu laitoksen toiminnanharjoittajalle.
4. Toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava komissiolle mahdollisista 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja koskevista rekisteröinnin jälkeisistä muutoksista, ja komissio päivittää asiaankuuluvat tiedot CBAM-rekisteriin.
5. Toiminnanharjoittajan on:
- a) määritettävä liitteessä IV vahvistettujen menetelmien mukaisesti lasketut tuotesidonnaiset päästöt eriteltyinä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa laitoksessa tuotettujen tavaralajien mukaan;
- b) varmistettava, että 18 artiklan nojalla akkreditoitu todentaja todentaa tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotesidonnaisien päästöjen liitteessä VI vahvistettujen todentamisperiaatteiden mukaisesti;
- c) säilytettävä jäljennös todentamisraportista sekä kirjanpidon tiedot, jotka vaaditaan tavaroiden tuotesidonnaisten päästöjen laskemiseksi liitteessä V vahvistettujen vaatimusten mukaisesti, neljän vuoden ajan todentamisen suorittamisesta.
6. Tämän artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta tuotesidonnaiset päästöt voidaan todentaa 8 artiklan ja liitteen VI mukaisesti ja jotta valtuutetun CBAM-ilmoittajan, jolle asiaankuuluvat tiedot on luovutettu tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti, antamaa CBAM-ilmoitusta voidaan tarkastella 19 artiklan mukaisesti.
7. Toiminnanharjoittaja voi luovuttaa tiedot tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tuotesidonnaisten päästöjen todentamisesta valtuutetulle CBAM-ilmoittajalle. Valtuutetulla CBAM-ilmoittajalla on oikeus käyttää kyseisiä luovutettuja tietoja 8 artiklassa tarkoitettujen velvoitteen täyttämiseen.
8. Toiminnanharjoittaja voi milloin tahansa pyytää, että se poistetaan CBAM-rekisteristä. Saatuaan tällaisen pyynnön ja ilmoitettuaan siitä toimivaltaisille viranomaisille komissio poistaa toiminnanharjoittajan sekä kyseistä toiminnanharjoittajaa ja sen laitosta koskevat tiedot CBAM-rekisteristä edellyttäen, että tällaisia tietoja ei tarvita annettujen CBAM-ilmoitusten tarkasteluun. Annettuaan asianomaiselle toiminnanharjoittajalle mahdollisuuden tulla kuulluksi ja kuultuaan asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia komissio voi poistaa tiedot rekisteristä myös, jos komissio katsoo, etteivät kyseistä toiminnanharjoittajaa koskevat tiedot enää pidä paikkaansa. Komissio ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille tällaisista poistoista.

III LUKU

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET

11 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen hoitamaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviä ja velvollisuuksia ja ilmoitettava tästä komissiolle.

Komissio asettaa jäsenvaltioiden saataville luettelon kaikista toimivaltaisista viranomaisista ja julkaisee kyseiset tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja asettaa kyseiset tiedot saataville CBAM-rekisteriin.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään tietoja, jotka ovat olennaisia tai merkityksellisiä niiden tämän asetuksen mukaisten tehtävien ja velvollisuuksien hoitamiseksi.

*12 artikla***Komissio**

Tämän asetuksen nojalla suorittamiensa muiden tehtävien lisäksi komissio avustaa toimivaltaisia viranomaisia niiden tämän asetuksen mukaisten tehtävien ja velvollisuuksien hoitamisessa ja koordinoi niiden toimintaa edistämällä tämän asetuksen soveltamisalalla noudatettavien parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja antamalla niitä koskevia ohjeita sekä edistämällä riittävää tietojenvaihtoa ja yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä toimivaltaisten viranomaisten ja komission välillä.

*13 artikla***Salassapitovelvollisuus ja tietojen luovuttaminen**

1. Kaikkia toimivaltaisen viranomaisen tai komission tehtäviensä hoidon yhteydessä saamia luottamuksellisia tai niille luottamuksellisina annettuja tietoja koskee salassapitovelvollisuus. Toimivaltainen viranomainen tai komissio ei saa luovuttaa tällaisia tietoja muuten kuin tiedot antaneen henkilön tai viranomaisen nimenomaisella ennakkoluvulla taikka unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön nojalla.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset ja komissio voivat jakaa tällaisia tietoja keskenään taikka tulliviranomaisten, hallinnollisista tai rikosoikeudellisista seuraamuksista vastaavien viranomaisten ja Euroopan syyttäjänviraston kanssa, jotta voidaan varmistaa, että henkilöt noudattavat tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan, ja jotta voidaan varmistaa tullilainsäädännön soveltaminen. Tällaisia jaettuja tietoja koskee salassapitovelvollisuus, eikä niitä saa luovuttaa kenellekään muulle henkilölle tai viranomaiselle muuten kuin unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön nojalla.

*14 artikla***CBAM-rekisteri**

1. Komissio perustaa standardoidun sähköisen tietokannan muodossa valtuutettuja CBAM-ilmoittajia koskevan CBAM-rekisterin, joka sisältää tiedot kyseisten valtuutettujen CBAM-ilmoittajien CBAM-todistuksista. Komissio asettaa CBAM-rekisterissä olevat tiedot automaattisesti ja reaaliaikaisesti tulliviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten saataville.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa CBAM-rekisterissä on oltava tilit, joissa on tiedot kustakin valtuutetusta CBAM-ilmoittajasta ja erityisesti seuraavat tiedot:

- a) valtuutetun CBAM-ilmoittajan nimi, osoite ja yhteystiedot;
- b) valtuutetun CBAM-ilmoittajan EORI-numero;
- c) CBAM-tilin numero;
- d) kunkin valtuutetun CBAM-ilmoittajan osalta CBAM-todistusten tunnistenumero, myyntihinta, ostopäivä sekä palautus-, takaisinosto- tai mitätöintipäivä.

3. CBAM-rekisterissä on oltava rekisterin erillisessä osassa tiedot 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti rekisteröidyistä toiminnanharjoittajista ja kolmansissa maissa sijaitsevista laitoksista.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut CBAM-rekisterissä olevat tiedot ovat luottamuksellisia, lukuun ottamatta toiminnanharjoittajien nimiä, osoitteita ja yhteystietoja sekä laitosten sijaintia kolmansissa maissa. Toiminnanharjoittaja voi päättää olla antamatta nimeään, osoitettaan ja yhteystietojaan julkisesti saataville. Komissio asettaa CBAM-rekisterin julkiset tiedot saataville yhteentoimivassa muodossa.

5. Komissio julkaisee vuosittain kunkin liitteessä I luetellun tavarantoimittajan osalta tuontitavaroiden tuotesidonnaisten päästöjen kokonaismäärän.

6. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat CBAM-rekisterin infrastruktuuria ja erityisiä prosesseja ja menettelyjä, mukaan lukien 15 artiklassa tarkoitettu riskianalyysi, sähköiset tietokannat, jotka sisältävät tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot, 16 artiklassa tarkoitettujen CBAM-rekisterin tilien tiedot, 20 artiklassa tarkoitettua CBAM-todistusten myyntiä, takaisinostoa ja mitätöintiä koskevien tietojen siirtäminen CBAM-rekisteriin sekä 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tietojen tarkastaminen vertailemalla. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15 artikla

Riskianalyysi

1. Komissio tekee 14 artiklassa tarkoitettuun CBAM-rekisteriin kirjattujen tietojen ja tapahtumien riskiperusteisia tarkastuksia sen varmistamiseksi, että CBAM-todistusten ostoon, hallussapitoon, palautukseen, takaisinostoon ja mitätöintiin ei liity sääntöjenvastaisuuksia.

2. Jos komissio havaitsee 1 kohdan nojalla tehtyjen tarkastusten tuloksena sääntöjenvastaisuuksia, se ilmoittaa asiasta asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, jotta voidaan tehdä lisätutkimuksia havaittujen sääntöjenvastaisuuksien korjaamiseksi.

16 artikla

CBAM-rekisterin tilit

1. Komissio antaa kullekin valtuutetulle CBAM-ilmoittajalle yksilöllisen CBAM-tilinumeron.

2. Kullekin valtuutetulle CBAM-ilmoittajalle myönnetään pääsy omalle CBAM-rekisterin tililleen.

3. Komissio perustaa tilin heti, kun 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtuutus on myönnetty, ja ilmoittaa tästä valtuutetulle CBAM-ilmoittajalle.

4. Jos valtuutettu CBAM-ilmoittaja on lopettanut taloudellisen toimintansa tai sen valtuutus on kumottu, komissio sulkee kyseisen valtuutetun CBAM-ilmoittajan tilin edellyttäen, että valtuutettu CBAM-ilmoittaja on täyttänyt kaikki tämän asetuksen mukaiset velvoitteensa.

17 artikla

Valtuuttaminen

1. Kun valtuutushakemus jätetään 5 artiklan mukaisesti, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, johon hakija on sijoittautunut, on myönnettävä valtuutetun CBAM-ilmoittajan asema edellyttäen, että tämän artiklan 2 kohdassa säädetyt kriteerit täyttyvät. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan asema on tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa.

Ennen kuin toimivaltainen viranomainen myöntää valtuutetun CBAM-ilmoittajan aseman, sen on suoritettava valtuutushakemuksesta konsultaatiomenettely CBAM-rekisterin kautta. Konsultaatiomenettelyyn osallistuvat muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja komissio, ja se saa kestää enintään 15 työpäivää.

2. Kriteerit valtuutetun CBAM-ilmoittajan aseman myöntämiseksi ovat seuraavat:

a) hakemuksen jättämistä edeltävien viiden vuoden aikana hakija ei ole ollut osallisena tullilainsäädännön, verotussääntöjen, markkinoiden väärinkäyttöä koskevien sääntöjen tai tämän asetuksen ja tämän asetuksen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten vakavassa tai toistuvassa rikkomisessa eikä hakijalla etenkään ole merkintöjä taloudelliseen toimintaansa liittyvistä vakavista rikoksista;

b) hakija osoittaa taloudelliset ja toiminnalliset valmiutensa täyttää tämän asetuksen mukaiset velvoitteensa;

- c) hakija on sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa hakemus on jätetty; ja
- d) hakijalle on annettu EORI-numero asetuksen (EU) N:o 952/2013 9 artiklan mukaisesti.

3. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että tämän artiklan 2 kohdassa säädetyt kriteerit eivät täyty, tai jos hakija ei ole antanut 5 artiklan 5 kohdassa lueteltuja tietoja, valtuutetun CBAM-ilmoittajan asemaa ei myönnetä. Tällaisessa päätöksessä evätä valtuutetun CBAM-ilmoittajan asema on esitettävä epäämisen perustelut ja annettava tiedot muutoksenhakumahdollisuudesta.

4. Toimivaltaisen viranomaisen päätös valtuutetun CBAM-ilmoittajan aseman myöntämisestä kirjataan CBAM-rekisteriin, ja siinä on oltava seuraavat tiedot:

- a) valtuutetun CBAM-ilmoittajan nimi, osoite ja yhteystiedot;
- b) valtuutetun CBAM-ilmoittajan EORI-numero;
- c) valtuutetulle CBAM-ilmoittajalle 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettu CBAM-tilinumero;
- d) tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti vaadittu vakuus.

5. Tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjen kriteerien täyttämiseksi toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava vakuuden antamista, jos hakija ei ole ollut olemassa 5 artiklan 1 kohdan mukaisen hakemuksen jättämistä edeltävien kahden kokonaisen tilikauden ajan.

Toimivaltainen viranomainen vahvistaa tällaisen vakuuden määrän, joka saadaan määrittämällä se lukumäärä CBAM-todistuksia, joka valtuutetun CBAM-ilmoittajan kuuluisi 5 artiklan 5 kohdan g alakohdan mukaisesti ilmoitetun tavaroiden tuonnin perusteella palauttaa 22 artiklan mukaisesti, ja laskemalla yhteen kyseisten todistusten arvo. Vakuus annetaan unionissa toimivan rahoituslaitoksen antamana vaadittaessa maksettavana pankkitakauksena tai vastaavalla tavalla turvaavana muunlaisena vakuutena.

6. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että annettu vakuus ei turvaa tai ei enää riitä turvaamaan valtuutetun CBAM-ilmoittajan taloudellisia ja toiminnallisia valmiuksia noudattaa tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan, sen on vaadittava valtuutettua CBAM-ilmoittajaa valitsemaan, antaako se lisävakuuden vai korvaako se alkuperäisen vakuuden uudella 5 kohdan mukaisesti.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on vapautettava vakuus viipymättä sitä vuotta, jona valtuutettu CBAM-ilmoittaja on palauttanut CBAM-todistukset 22 artiklan mukaisesti, seuraavan toisen vuoden 31 päivän toukokuuta jälkeen.

8. Toimivaltaisen viranomaisen on kumottava valtuutetun CBAM-ilmoittajan asema, jos:

- a) valtuutettu CBAM-ilmoittaja pyytää kumoamista; tai
- b) valtuutettu CBAM-ilmoittaja ei enää täytä tämän artiklan 2 tai 6 kohdassa säädettyjä kriteerejä tai jos se on rikkonut vakavasti tai toistuvasti 22 artiklan 1 kohdassa säädettyä CBAM-todistusten palauttamisvelvoitetta tai 22 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvoitetta varmistaa, että sen tilillä CBAM-rekisterissä on kunkin vuosineljänneksen lopussa riittävä lukumäärä CBAM-todistuksia.

Ennen kuin toimivaltainen viranomainen kumoaa valtuutetun CBAM-ilmoittajan aseman, sen on annettava valtuutetulle CBAM-ilmoittajalle mahdollisuus tulla kuulluksi ja järjestettävä konsultaatiomenettely tällaisen aseman mahdollisesta kumoamisesta. Konsultaatiomenettelyyn osallistuvat muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja komissio, ja se saa kestää enintään 15 työpäivää.

Kumoamispäätöksessä on esitettävä päätöksen perustelut ja annettava tiedot muutoksenhakuoikeudesta.

9. Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava CBAM-rekisteriin tiedot seuraavista:

- a) hakijat, joiden valtuutushakemus on hylätty 3 kohdan nojalla; ja
- b) henkilöt, joiden valtuutetun CBAM-ilmoittajan asema on kumottu 8 kohdan nojalla.

10. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä edellytykset seuraaville:

- a) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kriteerien soveltaminen, mukaan lukien tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetty kriteeri ei-osallisuudesta vakavaan tai toistuvaan rikkomiseen;
- b) tämän artiklan 5, 6 ja 7 kohdassa tarkoitetun vakuuden soveltaminen;
- c) tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitetun vakavaa tai toistuvaa rikkomista koskevan kriteerin soveltaminen;
- d) valtuutetun CBAM-ilmoittajan aseman tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitetun kumoamisen seuraukset; ja
- e) tämän artiklan 1 ja 8 kohdassa tarkoitetun konsultaatiomenettelyn erityiset määräajat ja muoto.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

18 artikla

Todentajien akkreditointi

1. Tätä asetuksen soveltamiseksi akkreditoituja todentajia ovat täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 mukaisesti asiaankuuluvaa toimintoryhmää varten akkreditoituneet henkilöt. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään asiaankuuluvat toimintoryhmät yhdenmukaistamalla akkreditoituneelta todentajalta tämän asetuksen mukaisten todentamisten suorittamiseksi vaadittava pätevyys täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 liitteessä I luetellun ja akkreditointitodistuksessa ilmoitetun asiaankuuluvan toimintoryhmän vaatimusten kanssa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Kansallinen akkreditointielin voi pyynnöstä akkreditoida henkilön todentajaksi tämän asetuksen soveltamiseksi, jos se katsoo sille toimitettujen asiakirjojen perusteella, että tällaisella henkilöllä on valmiudet soveltaa liitteessä VI tarkoitettuja todentamisperiaatteita suorittaessaan 8 ja 10 artiklassa säädettyjä tuotesidonnaisten päästöjen todentamistehtäviä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 28 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä edellytykset tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun akkreditoinnin myöntämiselle, akkreditoitujen todentajien tarkastuksille ja valvonnalle, akkreditoinnin peruuttamiselle sekä akkreditointielinten vastavuoroiselle tunnustamiselle ja vertaisarvioinnille.

19 artikla

CBAM-ilmoitusten tarkastus

1. Komissiolla on valvova rooli CBAM-ilmoitusten tarkastamisessa.

2. Komissio voi sitä vuotta, jonka aikana CBAM-ilmoitukset olisi pitänyt antaa, seuraavan neljännen vuoden loppuun asti tarkastaa CBAM-ilmoituksia noudattaen tarkastusstrategiaa, mukaan lukien riskitekijät.

Tarkastuksessa voidaan todentaa CBAM-ilmoituksessa ja todentamisraporteissa annetut tiedot tulliviranomaisten 25 artiklan mukaisesti antamien tietojen ja mahdollisen muun asiaankuuluvan näytön perusteella sekä tarpeelliseksi katsottujen, myös valtuutetun CBAM-ilmoittajan tiloissa suoritettavien, yritystarkastusten perusteella.

Komissio ilmoittaa tarkastuksen vireillepanosta ja tuloksista CBAM-rekisterin kautta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon CBAM-ilmoittaja on sijoittautunut.

Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon valtuutettu CBAM-ilmoittaja on sijoittautunut, voi myös tarkastaa CBAM-ilmoituksen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ajanjakson kuluessa. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tarkastuksen vireillepanosta ja tuloksista komissiolle CBAM-rekisterin kautta.

3. Komissio vahvistaa määräajoin CBAM:n täytäntöönpanoa unionin tasolla koskevan riskianalyysin perusteella erityiset riskitekijät ja huomioon otettavat seikat ottaen huomioon CBAM-rekisterin sisältämät tiedot, tulliviranomaisten antamat tiedot ja muut asiaankuuluvat tietolähteet, mukaan lukien 15 artiklan 2 kohdan ja 25 artiklan nojalla tehdyt tarkastukset.

Komissio edistää myös tietojenvaihtoa toimivaltaisten viranomaisten kanssa petollisesta toiminnasta ja seuraamusten määrittämisestä 26 artiklan mukaisesti.

4. Jos valtuutettu CBAM-ilmoittaja ei ole antanut CBAM-ilmoitusta 6 artiklan mukaisesti tai jos komissio tämän artiklan 2 kohdan nojalla suorittamansa tarkastuksen perusteella katsoo, että CBAM-todistusten ilmoitettu lukumäärä on virheellinen, komissio arvioi kyseisen valtuutetun CBAM-ilmoittajan tämän asetuksen mukaiset velvoitteet käytettävissään olevien tietojen perusteella. Komissio laskee alustavasti niiden CBAM-todistusten kokonaislukumäärän, jotka olisi pitänyt palauttaa, viimeistään sitä vuotta seuraavan vuoden 31 päivänä joulukuuta, jona CBAM-ilmoitus olisi pitänyt antaa tai tapauksen mukaan viimeistään sitä vuotta seuraavan neljännen vuoden 31 päivänä joulukuuta, jona virheellinen CBAM-ilmoitus on annettu. Komissio toimittaa toimivaltaisille viranomaisille tällaisen alustavan laskelman, joka on suuntaa antava eikä rajoita sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, johon valtuutettu CBAM-ilmoittaja on sijoittautunut, tekemää lopullista laskelmaa.

5. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että palautettavien CBAM-todistusten ilmoitettu lukumäärä on virheellinen tai että CBAM-ilmoitusta ei ole annettu 6 artiklan mukaisesti, sen on määritettävä niiden CBAM-todistusten lukumäärä, jotka valtuutetun CBAM-ilmoittajan olisi pitänyt palauttaa, ottaen huomioon komission toimittamat tiedot.

Toimivaltaisen viranomaisen on annettava CBAM-todistusten lukumäärän määrittämistä koskeva päätöksensä tiedoksi valtuutetulle CBAM-ilmoittajalle ja pyydettyä tätä palauttamaan puuttuva lukumäärä CBAM-todistuksia kuukauden kuluessa.

Toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on esitettävä päätöksen perustelut ja annettava tiedot muutoksenhakuoikeudesta. Päätös on annettava tiedoksi myös CBAM-rekisterin kautta.

Jos toimivaltainen viranomainen saatuaan komissiolta alustavan laskelman tämän artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti päättää olla ryhtymättä toimiin, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta komissiolle CBAM-rekisterin kautta.

6. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että CBAM-todistuksia on palautettu suurempi lukumäärä kuin mitä niitä olisi pitänyt palauttaa, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle. Liikaa palautetut CBAM-todistukset on ostettava takaisin 23 artiklan mukaisesti.

IV LUKU

CBAM-TODISTUKSET

20 artikla

CBAM-todistusten myynti

1. Jäsenvaltion on myytävä CBAM-todistuksia yhteisessä keskuskauppapaikassa kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille valtuutetuille CBAM-ilmoittajille.

2. Komissio perustaa yhteisen keskuskauppapaikan ja hallinnoi sitä komission ja jäsenvaltioiden yhteisen hankintamennettelyn jälkeen.

Komissiolla ja toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava pääsy yhteisen keskuskauppapaikan tietoihin.

3. Yhteisen keskuskauppapaikan tiedot CBAM-todistusten myynnistä, takaisinostosta ja mitätöinnistä on siirrettävä CBAM-rekisteriin kunkin työpäivän lopussa.

4. CBAM-todistukset myydään valtuutetuille CBAM-ilmoittajille 21 artiklan mukaisesti lasketulla hinnalla.

5. Komissio varmistaa, että kullekin CBAM-todistukselle annetaan sen luomisen yhteydessä yksilöllinen tunnistenumero. Komissio kirjaa yksilöllisen tunnistenumeron sekä CBAM-todistuksen hinnan ja myyntipäivän CBAM-rekisteriin sen valtuutetun CBAM-ilmoittajan tilille, joka ostaa kyseisen todistuksen.

6. Komissio antaa 28 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tarkemmin CBAM-todistusten myynnin ja takaisinoston ajoitus, hallinnointi ja muut hallinnointiin liittyvät näkökohdat pyrkien johdonmukaisuuteen komission asetuksessa (EU) N:o 1031/2010 ⁽²⁶⁾ säädettyjen menettelyjen kanssa.

21 artikla

CBAM-todistusten hinta

1. Komissio laskee CBAM-todistusten hinnan kullekin kalenteriviikolle EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien päätöshintojen keskiarvona huutokauppapaikassa noudattaen asetuksessa (EU) N:o 1031/2010 säädettyjä menettelyjä.

Niinä kalenteriviikkoina, joina huutokauppapaikassa ei ole huutokauppoja, CBAM-todistusten hinta on EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien päätöshintojen keskiarvo sinä viimeisimpänä viikkona, jona huutokauppapaikassa pidettiin huutokauppoja.

2. Komissio julkaisee 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun hintojen keskiarvon verkkosivustollaan tai muulla tarkoituksenmukaisella tavalla seuraavan kalenteriviikon ensimmäisenä työpäivänä. Kyseistä hintaa sovelletaan sen julkaisemista seuraavasta ensimmäisestä työpäivästä seuraavan kalenteriviikon ensimmäiseen työpäivään.

3. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn CBAM-todistusten hintojen keskiarvon laskentamenetelmän soveltamisesta ja kyseisen hinnan julkaisemiseksi tarvittavista käytännön järjestelyistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

22 artikla

CBAM-todistusten palauttaminen

1. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on palautettava viimeistään kunkin vuoden toukokuun 31 päivänä, ja ensimmäisen kerran vuonna 2027 vuoden 2026 osalta CBAM-rekisterin kautta sellainen lukumäärä CBAM-todistuksia, joka vastaa 6 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti ilmoitettuja ja 8 artiklan mukaisesti todennettuja tuotesidonnaisia päästöjä palauttamista edeltävänä kalenterivuonna. Komissio poistaa palautetut CBAM-todistukset CBAM-rekisteristä. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on varmistettava, että sen tilillä CBAM-rekisterissä on saatavilla vaadittava lukumäärä CBAM-todistuksia.

⁽²⁶⁾ Komission asetus (EU) N:o 1031/2010, annettu 12 päivänä marraskuuta 2010, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien huutokaupan ajoituksesta, hallinnoinnista ja muista näkökohdista (EUVL L 302, 18.11.2010, s. 1).

2. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on varmistettava, että sen tilillä CBAM-rekisterissä kunkin vuosineljänneksen lopussa olevien CBAM-todistusten lukumäärä vastaa vähintään 80:tä prosenttia sen kalenterivuoden alusta lähtien tuomien kaikkien tavaroiden tuotesidonnaisista päästöistä, jotka on määritetty oletusarvojen perusteella liitteessä IV vahvistetuilla menetelmillä.

3. Jos komissio toteaa, että valtuutetun CBAM-ilmoittajan tilillä olevien CBAM-todistusten lukumäärä ei ole 2 kohdassa säädettyjen veloitteiden mukainen, se ilmoittaa asiasta CBAM-rekisterin kautta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon valtuutettu CBAM-ilmoittaja on sijoittautunut.

Toimivaltaisen viranomaisen on kuukauden kuluessa tällaisesta ilmoituksesta huomautettava valtuutetulle CBAM-ilmoittajalle tarpeesta varmistaa, että sen tilillä on riittävä lukumäärä CBAM-todistuksia.

Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava valtuutetulle CBAM-ilmoittajalle annettu huomautus ja tämän vastaus CBAM-rekisteriin.

23 artikla

CBAM-todistusten takaisinosto

1. Jos valtuutettu CBAM-ilmoittaja sitä pyytää, sen jäsenvaltion, johon valtuutettu CBAM-ilmoittaja on sijoittautunut, on ostettava takaisin CBAM-todistukset, jotka ovat jäljellä ilmoittajan tilillä CBAM-rekisterissä sen jälkeen, kun todistukset on palautettu 22 artiklan mukaisesti.

Komissio ostaa takaisin jäljellä olevat CBAM-todistukset 20 artiklassa tarkoitetun yhteisen keskuskauppapaikan kautta sen jäsenvaltion puolesta, johon valtuutettu CBAM-ilmoittaja on sijoittautunut. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan on jätettävä takaisinostopyyntö viimeistään sen vuoden 30 päivänä kesäkuuta, jonka aikana CBAM-todistukset palautettiin.

2. Niiden todistusten lukumäärä, jotka voidaan ostaa takaisin 1 kohdan mukaisesti, saa olla enintään yksi kolmannes valtuutetun CBAM-ilmoittajan edellisenä kalenterivuonna ostamien CBAM-todistusten kokonaislukumäärästä.

3. Kunkin CBAM-todistuksen takaisinostohinta on se hinta, jonka valtuutettu CBAM-ilmoittaja maksoi kyseisestä todistuksesta ostohetkellä.

24 artikla

CBAM-todistusten mitätöinti

Komissio mitätöi kunkin vuoden 1 päivänä heinäkuuta kaikki CBAM-todistukset, jotka on ostettu edellistä kalenterivuotta edeltävänä vuonna ja jotka ovat jääneet valtuutetun CBAM-ilmoittajan tilille CBAM-rekisterissä. Kyseiset CBAM-todistukset mitätöidään ilman korvausta.

Jos palautettavien CBAM-todistusten lukumäärä on riitautettu jäsenvaltiossa vireillä olevassa riita-asiassa, komissio keskeyttää CBAM-todistusten mitätöimisen riidanalaista määrää vastaavan määrän osalta. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, johon valtuutettu CBAM-ilmoittaja on sijoittautunut, on viipymättä annettava kaikki merkitykselliset tiedot komissiolle.

V LUKU

TAVAROIDEN TUONTIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

25 artikla

Tavaroiden tuontiin sovellettavat säännöt

1. Tulliviranomaisten ei pidä sallia muiden henkilöiden kuin valtuutettujen CBAM-ilmoittajien tuoda tavaroita.
2. Tulliviranomaisten on määräajoin ja ilman eri toimenpiteitä, erityisesti asetuksen (EU) N:o 952/2013 56 artiklan 5 kohdan nojalla perustetun valvontamekanismin avulla, annettava komissiolle määrätyt tiedot tuotaviksi ilmoitetuista tavaroista. Kyseisiin tietoihin on kuuluttava valtuutetun CBAM-ilmoittajan EORI-numero ja CBAM-tilinumero, tavaroiden kahdeksannumeroinen CN-koodi, paljous, alkuperämaa, tulli-ilmoituksen päivämäärä ja tullimenettely.
3. Komissio toimittaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon valtuutettu CBAM-ilmoittaja on sijoittautunut, ja tarkastaa kyseiset tiedot kunkin CBAM-ilmoittajan osalta vertaamalla niitä CBAM-rekisterissä 14 artiklan mukaisesti oleviin tietoihin.
4. Tulliviranomaiset voivat asetuksen (EU) N:o 952/2013 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti antaa sellaisia luottamuksellisia tietoja, jotka tulliviranomaiset ovat saaneet tehtäviensä hoidon yhteydessä, tai tulliviranomaisille luottamuksellisina annettuja tietoja komissiolle ja sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on myöntänyt asianomaisen valtuutetun CBAM-ilmoittajan aseman.
5. Tähän asetukseen sovelletaan soveltuvin osin asetusta (EY) N:o 515/97.
6. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen laajuus sekä kyseisten tietojen antamisen tiheys, ajankohta ja keinot. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANON VALVONTA

26 artikla

Seuraamukset

1. Valtuutettu CBAM-ilmoittaja, joka ei ole viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä toukokuuta palauttanut edellisenä kalenterivuonna tuotujen tavaroiden tuotesidonnaisia päästöjä vastaavaa lukumäärää CBAM-todistuksia, on velvollinen maksamaan seuraamusmaksun. Tällaisen seuraamusmaksun on oltava sama kuin direktiivin 2003/87/EY 16 artiklan 3 kohdassa säädetty liikapäästösakko, sellaisena kuin sitä sovelletaan tavaroiden tuontivuonna, korotettuna mainitun direktiivin 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tällaista seuraamusta sovelletaan kunkin sellaisen CBAM-todistuksen osalta, jota valtuutettu CBAM-ilmoittaja ei ole palauttanut.
2. Jos muu henkilö kuin valtuutettu CBAM-ilmoittaja tuo tavaroita unionin tullialueelle noudattamatta tämän asetuksen mukaisia velvoitteita, kyseinen henkilö on velvollinen maksamaan seuraamusmaksun. Tällaisen seuraamusmaksun on oltava tehokas, oikeasuhteinen ja varoittava, ja ottaen huomioon erityisesti noudattamatta jättämisen kesto, vakavuus, laajuus, tahallisuus ja toistuvuus sekä asianomaisen henkilön yhteistyöhalukkuus toimivaltaisen viranomaisen kanssa, sen on oltava määrältään kolmesta viiteen kertaa suurempi kuin 1 kohdassa tarkoitettu seuraamusmaksu, sellaisena kuin sitä sovelletaan tavaroiden tuontivuonna, kunkin sellaisen CBAM-todistuksen osalta, jota henkilö ei ole palauttanut.
3. Seuraamusmaksun maksaminen ei vapauta valtuutettua CBAM-ilmoittajaa velvoitteesta palauttaa kulloisenkin vuoden puuttuva lukumäärä CBAM-todistuksia.

4. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, myös komission 19 artiklan mukaisesti tekemien alustavien laskelmien perusteella, että valtuutettu CBAM-ilmoittaja ei ole noudattanut velvoitetta palauttaa CBAM-todistuksia tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti tai että henkilö on tuonut tavaroita unionin tullialueelle noudattamatta tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä tämän asetuksen mukaisia velvoitteita, toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä seuraamusmaksu tapauksen mukaan tämän artiklan 1 tai 2 kohdan nojalla. Tätä varten toimivaltaisen viranomaisen on annettava seuraavat seikat tiedoksi valtuutetulle CBAM-ilmoittajalle tai, jos sovelletaan tämän artiklan 2 kohtaa, henkilölle:

- a) toimivaltainen viranomainen on päätellyt, että valtuutettu CBAM-ilmoittaja tai tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö ei ole noudattanut tämän asetuksen mukaisia velvoitteita;
- b) päätelmänsä perustelut;
- c) valtuutetulle CBAM-ilmoittajalle tai tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle henkilölle määrätyn seuraamusmaksun määrä;
- d) päivämäärä, jona seuraamusmaksu eräännyy maksettavaksi;
- e) toimet, jotka valtuutetun CBAM-ilmoittajan tai tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettun henkilön on toteutettava seuraamusmaksun maksamiseksi; ja
- f) valtuutetun CBAM-ilmoittajan tai tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettun henkilön oikeus hakea muutosta.

5. Jos seuraamusmaksua ei ole maksettu 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava sen maksaminen kaikin keinoin, joita sillä on käytettävissään asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista seuraamuksista tehdyt päätökset komissiolle ja kirjattava 5 kohdassa tarkoitettu maksun lopullinen suorittaminen CBAM-rekisteriin.

27 artikla

Kiertäminen

1. Komissio toteuttaa tämän artiklan mukaisesti asiankuuluviin ja puolueettomiin tietoihin perustuvia toimia puuttuakseen tämän asetuksen kiertämiskäytäntöihin.

2. Kiertämiskäytännöt määritellään tavarakaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, prosessista tai toiminnasta, jolle ei ole riittävää perusteltua syytä tai muuta taloudellista perustetta kuin tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden välttäminen kokonaan tai osittain. Tällainen käytäntö, prosessi tai toiminta voi koostua muun muassa seuraavista:

- a) asianomaisten tavaroiden muuttaminen hieman, jotta ne kuuluisivat CN-koodeihin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, muuttamatta kuitenkaan kyseisten tavaroiden olennaisia ominaisuuksia;
- b) tavaratoimitusten jakaminen keinotekoisesti eriin, joiden todellinen arvo ei ylitä 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa.

3. Komissio seuraa jatkuvasti tilannetta unionin tasolla tunnistaakseen kiertämiskäytännöt, muun muassa valvomalla markkinoita ja hyödyntämällä asiaankuuluvia tietolähteitä, kuten kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ilmoituksia ja raportteja.

4. Jäsenvaltio tai mikä tahansa osapuoli, johon mikä tahansa 2 kohdassa tarkoitettu tilanne on vaikuttanut tai joka on saanut siitä hyötyä, voi ilmoittaa komissiolle, jos se havaitsee kiertämiskäytäntöjä. Suoraan vaikutusten kohteena olevien tai hyötyä saaneiden osapuolten lisäksi myös muut asianomaiset osapuolet, kuten ympäristöjärjestöt ja kansalaisjärjestöt, jotka löytävät konkreettista näyttöä kiertämiskäytännöistä, voivat ilmoittaa tästä komissiolle.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on esitettävä syyt, joihin se perustuu, ja siinä on oltava asiaankuuluvat tiedot ja tilastot, jotka tukevat väitettä tämän asetuksen kiertämisestä. Komissio käynnistää tutkimuksen väitetystä kiertämisestä, jos se on saanut asiasta ilmoituksen jäsenvaltiolta, vaikutusten kohteena olevalta tai hyötyä saaneelta osapuolelta taikka muulta asianomaiselta osapuolelta, edellyttäen, että ilmoitus täyttää tässä kohdassa tarkoitettut vaatimukset, tai jos komissio itse katsoo, että tällainen tutkimus on tarpeen. Toimivaltaiset viranomaiset ja tulliviranomaiset voivat avustaa komissiota tutkimuksen tekemisessä. Komissio saattaa tutkimuksen päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa ilmoituksen antamispäivästä. Komissio ilmoittaa käynnistämistään tutkimuksista kaikille toimivaltaisille viranomaisille.

6. Kun komissiolla on asiaankuuluvien, myös tulliviranomaisilta saatujen, tietojen, raporttien ja tilastojen perusteella riittävä syy uskoa, että tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu menettely on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa vakiintunut käytäntö, komissiolle siirretään valta antaa 28 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä I olevaa tavaroiden luetteloa lisäämällä siihen tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hieman muutettujen tavarain, jotta voidaan estää toimenpiteiden kiertäminen.

VII LUKU

SIIRRETYN SÄÄDÖSVALLAN KÄYTTÄMINEN JA KOMITEAMENETTELY

28 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 17 päivästä toukokuuta 2023 viiden vuoden ajaksi 2 artiklan 10 kohdassa, 2 artiklan 11 kohdassa, 18 artiklan 3 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa ja 27 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 10 kohdassa, 2 artiklan 11 kohdassa, 18 artiklan 3 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa ja 27 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa.
4. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
5. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
6. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
7. Edellä olevan 2 artiklan 10 kohdan, 2 artiklan 11 kohdan, 18 artiklan 3 kohdan, 20 artiklan 6 kohdan tai 27 artiklan 6 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

*29 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa CBAM-komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

VIII LUKU

RAPORTOINTI JA UUELLEENTARKASTELU*30 artikla***Komission suorittama uudelleentarkastelu ja raportointi**

1. Komissio kerää asiaankuuluvia sidosryhmiä kuullen tiedot, joita tarvitaan tämän asetuksen soveltamisalan laajentamiseksi 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla ja tuotesidonnaisten päästöjen laskentamenetelmien kehittämiseksi ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien perusteella.
2. Komissio esittää ennen 32 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden päättymistä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta.

Kertomukseen on sisällytettävä arviointi seuraavista:

- a) mahdollisuus laajentaa soveltamisala koskemaan seuraavia:
 - i) liitteessä II lueteltujen tavaroiden tuotesidonnaiset epäsuorat päästöt;
 - ii) liitteessä I lueteltujen tavaroiden kuljetuksen ja kuljetuspalvelujen tuotesidonnaiset päästöt;
 - iii) muut kuin liitteessä I luetellut hiilivuodon riskille alttiit tavarat ja erityisesti orgaaniset kemikaalit ja polymeerit;
 - iv) liitteessä I lueteltujen tavaroiden muut tuotantopanokset (prekursorit);
- b) perusteet, joita käytetään tämän asetuksen liitteessä I olevaan luetteloon sisällytettävien tavaroiden yksilöimiseksi direktiivin 2003/87/EY 10 b artiklan nojalla määritettyjen hiilivuodon riskille alttiiden toimialojen perusteella; kyseiseen arviointiin on liitettävä vuonna 2030 päättyvä aikataulu, jonka mukaan tavarat sisällytetään vaiheittain tämän asetuksen soveltamisalaan ottaen erityisesti huomioon niiden alttius hiilivuodon riskille;
- c) tekniset vaatimukset liitteessä I olevaan luetteloon sisällytettävien muiden tavaroiden tuotesidonnaisten päästöjen laskemiseksi;
- d) ilmastotoimia koskevissa kansainvälisissä keskusteluissa saavutettu edistys;
- e) hallinnointijärjestelmä, mukaan lukien hallinnolliset kustannukset;
- f) tämän asetuksen vaikutus liitteessä I lueteltuihin, kehityksistä tuotaviin tavaroihin, joilla on erityistä merkitystä Yhdistyneiden kansakuntien määrittämille vähiten kehittyneille maille, sekä annetun teknisen avun vaikutukset;
- g) 7 artiklan 7 kohdan ja liitteessä IV olevan 4.3 kohdan mukainen epäsuorien päästöjen laskentamenetelmä.

3. Komissio antaa vähintään vuotta ennen siirtymäkauden päättymistä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa yksilöidään liitteessä I lueteltujen tavaroiden arvoketjussa alempana olevat tuotteet, joiden sisällyttämistä tämän asetuksen soveltamisalaan raportissa suositellaan. Tätä varten komissio kehittää hyvissä ajoin menetelmän, jonka olisi perustuttava kumulatiivisten kasvihuonekaasupäästöjen ja hiilivuodon riskin mittavuuteen.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin liitetään tarvittaessa siirtymäkauden loppuun mennessä lainsäädäntöehdotus, johon sisältyy yksityiskohtainen vaikutustenarviointi, erityisesti tämän asetuksen soveltamisalan laajentamiseksi kyseisten kertomusten päätelmien perusteella.

5. Komissio arvioi siirtymäkauden päätyttyä joka toinen vuosi osana direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 5 kohdan nojalla Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavaa vuosittaista kertomustaan CBAM:n vaikuttavuutta sellaisten tavaroiden hiilivuotoriskin käsittelyssä, jotka tuotetaan unionissa vietäviksi kolmansiin maihin, joissa ei sovelleta EU:n päästökauppajärjestelmää tai vastaavaa hiilen hinnoittelumekanismia. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti unionin viennin kehitystä CBAM:ään kuuluvilla toimialoilla sekä kyseisten tavaroiden kauppavirtojen ja tuotesidonnaisten päästöjen kehitystä maailmanmarkkinoilla. Jos kertomuksessa todetaan, että sellaisiin tavaroihin liittyy hiilivuotoriski, jotka tuotetaan unionissa vietäviksi sellaisiin kolmansiin maihin, joissa ei sovelleta EU:n päästökauppajärjestelmää tai vastaavaa hiilen hinnoittelumekanismia, komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, jolla puututaan kyseiseen riskiin tavalla, joka on Maailman kauppajärjestön sääntöjen mukainen ja jossa otetaan huomioon laitosten vähähiilistäminen unionissa.

6. Komissio seuraa CBAM:n toimintaa arvioidakseen sen soveltamisen vaikutuksia ja mahdollisia mukautuksia.

Komissio esittää ennen 1 päivää tammikuuta 2028 ja sen jälkeen joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja CBAM:n toiminnasta. Kertomukseen on sisällyttävä ainakin seuraavat:

a) arviointi CBAM:n vaikutuksista seuraaviin:

- i) hiilivuoto, myös viennin osalta;
- ii) soveltamisalaan kuuluvat toimialat;
- iii) sisämarkkinoihin kohdistuvat vaikutukset sekä taloudelliset ja alueelliset vaikutukset kaikkialla unionissa;
- iv) inflaatio ja hyödykkeiden hinta;
- v) vaikutus liitteessä I lueteltuja tavaroita käyttäviin teollisuudenaloihin;
- vi) kansainvälinen kauppa, mukaan lukien resurssijärjestelyt; ja
- vii) vähiten kehittyneet maat;

b) arviointi seuraavista:

- i) hallinnointijärjestelmä, mukaan lukien arviointi CBAM-ilmoittajien valtuuttamisen toteuttamisesta ja hallinnoinnista jäsenvaltioissa;
- ii) tämän asetuksen soveltamisala,
- iii) kiertämiskäytännöt;
- iv) seuraamusten soveltaminen jäsenvaltioissa;

c) tutkimusten tulokset ja määrätyt seuraamukset;

d) kootut tiedot liitteessä I lueteltujen eri tavaroiden päästöintensiteetistä kunkin alkuperämaan osalta.

7. Jos yhteen tai useampaan CBAM:n soveltamisalaan kuuluvaan kolmanteen maahan kohdistuu ennalta arvaamaton, poikkeuksellinen ja provosoimaton tapahtuma, johon se tai ne eivät voi vaikuttaa ja jolla on tuhoisia seurauksia sen tai niiden taloudelliselle ja teolliselle infrastruktuurille, komissio arvioi tilanteen ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen muuttamisesta säätämällä kyseisten poikkeuksellisten olosuhteiden edellyttämistä väliaikaisista toimenpiteistä.

8. Kun tämän asetuksen 32 artiklassa tarkoitettu siirtymäkausi on päättynyt, komissio arvioi osana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/947⁽²⁷⁾ 41 artiklan mukaista vuotuista raportointia, miten kyseisen asetuksen mukainen rahoitus on edistännyt vähiten kehittyneiden maiden valmistusteollisuuden vähähiilistämistä, ja antaa siitä kertomuksen.

IX LUKU

KOORDINOINTI EU:N PÄÄSTÖKAUPPAJÄRJESTELMÄSSÄ MAKSUTTA JAETTAVIEN PÄÄSTÖOIKEUKSIEN KANSSA

31 artikla

Päästöoikeuksien jakaminen maksutta EU:n päästökauppajärjestelmässä ja CBAM-todistusten palauttamisvelvoite

1. Edellä olevan tämän asetuksen 22 artiklan mukaisesti palautettavien CBAM-todistusten lukumäärä mukautetaan vastaamaan sitä, missä määrin EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia jaetaan maksutta direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti laitoksille, jotka tuottavat tämän asetuksen liitteessä I lueteltuja tavaroita unionissa.

2. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun mukautuksen laskemista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Tällaiset yksityiskohtaiset säännöt laaditaan niiden periaatteiden perusteella, joita EU:n päästökauppajärjestelmässä sovelletaan päästöoikeuksien jakamiseen maksutta laitoksille, jotka tuottavat unionissa liitteessä I lueteltuja tavaroita, ja niissä otetaan huomioon EU:n päästökauppajärjestelmässä päästöoikeuksien maksutta jakamiseen käytettävät erilaiset vertailuarvot, jotka yhdistämällä saadaan vastaavat asianomaisia tavaroita koskevat arvot, sekä asiaankuuluvat tuotantopanokset (prekursorit). Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

X LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

32 artikla

Siirtymäkauden soveltamisala

Siirtymäkauden aikana 1 päivästä lokakuuta 2023 31 päivään joulukuuta 2025 tämän asetuksen mukaisiin tuojan velvoitteisiin kuuluvat vain tämän asetuksen 33, 34 ja 35 artiklassa säädetyt raportointivelvoitteet. Jos tuoja on sijoittautunut jäsenvaltioon ja nimeää välillisen tulliedustajan asetuksen (EU) N:o 952/2013 18 artiklan mukaisesti ja jos välillinen tulliedustaja sitoutuu siihen, raportointivelvoitteita sovelletaan tällaiseen välilliseen tulliedustajaan. Jos tuoja ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, raportointivelvoitteita sovelletaan välilliseen tulliedustajaan.

⁽²⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/947, annettu 9 päivänä kesäkuuta 2021, naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen – Globaali Eurooppa perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 466/2014/EU muuttamisesta ja kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1601 ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 480/2009 kumoamisesta (EUVL L 209, 14.6.2021, s. 1).

*33 artikla***Tavaroiden tuonti**

1. Tulliviranomaisten on ilmoitettava maahantuojalle tai 32 artiklan kattamissa tilanteissa välilliselle tulliedustajalle 35 artiklassa tarkoitetusta raportointivelvoitteesta viimeistään tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen hetkellä.
2. Tulliviranomaisten on määrääjain ja ilman eri toimenpiteitä, erityisesti asetuksen (EU) N:o 952/2013 56 artiklan 5 kohdan nojalla perustetun valvontamekanismin avulla tai käyttäen sähköisiä tiedonsiirtovälineitä, annettava komissiolle tiedot tuontitavaroista, mukaan lukien ulkoisessa jalostusmenettelyssä saadut jalostetut tuotteet. Tällaisiin tietoihin on sisällyttävä tulli-ilmoituksen antajan ja tuojan EORI-numero, tavaroiden kahdeksannumeroinen CN-koodi, paljous, alkuperämaa, tulli-ilmoituksen päivämäärä ja tullimenettely.
3. Komissio toimittaa 2 kohdassa tarkoitetut tiedot niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin tulli-ilmoituksen antaja ja tapauksen mukaan tuoja ovat sijoittautuneet.

*34 artikla***Tiettyjä tullimenettelyjä koskeva raportointivelvoite**

1. Jos tuodaan asetuksen (EU) N:o 952/2013 256 artiklassa tarkoitetussa sisäisessä jalostusmenettelyssä saatuja jalostettuja tuotteita, tämän asetuksen 35 artiklassa tarkoitettu raportointivelvoite koskee myös tietoja tavaroista, jotka asetettiin sisäiseen jalostusmenettelyyn ja joista tuodut jalostetut tuotteet saatiin, vaikka jalostettuja tuotteita ei luetella tämän asetuksen liitteessä I. Tätä kohtaa sovelletaan myös, kun sisäisessä jalostusmenettelyssä saadut jalostetut tuotteet ovat asetuksen (EU) N:o 952/2013 205 artiklassa tarkoitettuja palautustavaroita.
2. Jäljempänä tämän asetuksen 35 artiklassa tarkoitettu raportointivelvoite ei koske seuraavien tavaroiden tuontia:
 - a) asetuksen (EU) N:o 952/2013 259 artiklassa tarkoitetussa ulkoisessa jalostusmenettelyssä saadut jalostetut tuotteet;
 - b) asetuksen (EU) N:o 952/2013 203 artiklan mukaisiksi palautustavaroiksi katsottavat tavarat.

*35 artikla***Raportointivelvoite**

1. Kunkin tavaroita kalenterivuoden tietyn vuosineljänneksen aikana tuoneen maahantuojan tai 32 artiklan kattamissa tilanteissa välillisen tulliedustajan on annettava komissiolle viimeistään kuukauden kuluttua kunkin vuosineljänneksen päättymisestä kyseistä vuosineljänneestä koskeva raportti, jäljempänä 'CBAM-raportti', joka sisältää tiedot kyseisen vuosineljänneksen aikana tuoduista tavaroista.
2. CBAM-raportissa on oltava seuraavat tiedot:
 - a) kunkin tavaralajin kokonaispaljous megawattitunteina sähkön osalta ja tonneina muiden tavaroiden osalta eriteltyinä kutakin sellaista laitosta kohden, joka tuottaa tavarat alkuperämaassa;
 - b) liitteessä IV vahvistetulla menetelmällä lasketut tosiasialliset tuotesidonnaiset kokonaispäästöt, jotka ilmaistaan sähkön osalta tonneina hiilidioksidiekvivalenttipäästöjä megawattituntia kohti ja muiden tavaroiden osalta tonneina hiilidioksidiekvivalenttipäästöjä kunkin tavaralajin tonnia kohti;
 - c) epäsuorat kokonaispäästöt, jotka lasketaan 7 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti;
 - d) hiilen hinta, joka alkuperämaassa on maksettava tuontitavaroitten tuotesidonnaisista päästöistä, ottaen huomioon mahdolliset saatavissa olevat alennukset tai muut kompensatiomuodot.

3. Komissio toimittaa määräjain asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille luettelon, mukaan lukien tapauskohtaiset perustelut, niistä unioniin sijoittautuneista maahantuojista tai välillisistä tulliedustajista, joiden osalta sillä on syytä uskoa, että ne eivät ole noudattaneet velvoitetta toimittaa CBAM-raportti 1 kohdan mukaisesti.

4. Jos komissio pitää CBAM-raporttia puutteellisena tai virheellisenä, se ilmoittaa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon maahantuojia on sijoittautunut tai 32 artiklan kattamissa tilanteissa välillinen tulliedustaja on sijoittautunut, kyseisen raportin täydentämiseen tai oikaisemiseen komission mukaan tarvittavat lisätiedot. Tällaiset tiedot on tarkoitettu suuntaa antaviksi, eivätkä ne rajoita kyseisen toimivaltaisen viranomaisen tekemää lopullista arviota. Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on aloitettava korjaamismenettely ja ilmoitettava maahantuojalle tai 32 artiklan kattamissa tapauksissa välilliselle tulliedustajalle raportin oikaisemiseen tarvittavista lisätiedoista. Kyseisen maahantuojan tai välillisen tulliedustajan on tarvittaessa toimitettava oikaistu raportti asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja komissiolle.

5. Jos tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen käynnistää korjaamismenettelyn, myös tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti saatujen tietojen perusteella, ja toteaa, että maahantuojia tai tarvittaessa 32 artiklan mukaisesti välillinen tulliedustaja ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä CBAM-raportin oikaisemiseksi, tai jos asianomainen toimivaltainen viranomainen toteaa, myös tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti saatujen tietojen perusteella, että maahantuojia tai tarvittaessa 32 artiklan mukaisesti välillinen tulliedustaja ei ole noudattanut velvoitetta antaa CBAM-raportti tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä maahantuojalle tai tarvittaessa 32 artiklan mukaisesti välilliselle tulliedustajalle tehokas, oikeasuhteinen ja varoittava seuraamus. Tätä varten toimivaltaisen viranomaisen on annettava maahantuojalle tai tarvittaessa 32 artiklan mukaisesti välilliselle tulliedustajalle tiedoksi ja ilmoitettava komissiolle seuraavat seikat:

- a) päätelmä, että maahantuojia tai tarvittaessa 32 artiklan mukaisesti välillinen tulliedustaja ei ole noudattanut velvoitetta antaa raportti tiettyinä vuosineljänneksinä tai että se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä raportin oikaisemiseksi, ja kyseisen päätelmän perustelut;
- b) maahantuojalle tai tarvittaessa 32 artiklan mukaisesti välilliselle tulliedustajalle määrätyn seuraamusmaksun määrä;
- c) päivämäärä, jona seuraamusmaksu eräänny maksettavaksi;
- d) toimet, jotka maahantuojan tai tarvittaessa 32 artiklan mukaisesti välillisen tulliedustajan on toteutettava seuraamusmaksun maksamiseksi; ja
- e) maahantuojan tai tarvittaessa 32 artiklan mukaisesti välillisen tulliedustajan oikeus hakea muutosta.

6. Jos toimivaltainen viranomainen saatuaan komissiolta tiedot tämän artiklan mukaisesti päättää olla ryhtymättä toimiin, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta komissiolle.

7. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) raportoitavat tiedot, kyseisen raportoinnin keinot ja muoto, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot kustakin tavaroiden alkuperämaasta ja lajista 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen kokonaismäärien tueksi, sekä esimerkkejä 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista mahdollisista saatavissa olevista alennuksista tai muista kompensatiomuodoista;
- b) 5 kohdan nojalla määrättävien seuraamusmaksujen ohjeellinen vaihteluväli ja tosiasiallisen määrän määrittämisessä huomioon otettavat kriteerit, mukaan lukien raportoinnin laiminlyönnin vakavuus ja kesto;
- c) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun, ulkomaan valuutassa ilmaistun vuotuisen keskimääräisen hiilen hinnan muuntamista euroiksi vuotuista vaihtokurssien keskiarvoa käyttäen;

- d) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat liitteessä IV vahvistettujen laskentamenetelmien osatekijöitä, mukaan lukien tuotantoprosessien järjestelmärajoiden, päästökerrointen ja tosiasiallisten päästöjen laitospöytäarvojen määrittely ja niiden soveltaminen yksittäisiin tavaroihin, sekä sellaisten menetelmien vahvistaminen, joilla varmistetaan tietojen luotettavuus, myös niiden yksityiskohtaisuus; ja
- e) tuontitavaroiden epäsuorien päästöjen raportointivaatimuksiin liittyvät keinot ja muoto; kyseiseen muotoon on sisällyttävä liitteessä I lueteltujen tavaroiden tuotantoon käytetyn sähkön määrä sekä kyseisen sähkön alkuperämaa, tuotantolähde ja sovellettavat päästökertoimet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Niitä sovelletaan tuontitavaroihin tämän asetuksen 32 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana, ja niiden on perustuttava direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin sovellettavaan voimassa olevaan lainsäädäntöön.

XI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

36 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2023. Tästä poiketen:
 - a) 5, 10, 14, 16 ja 17 artiklaa sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2024,
 - b) 2 artiklan 2 kohtaa, 4 artiklaa, 6–9 artiklaa, 15 ja 19 artiklaa, 20 artiklan 1, 3, 4 ja 5 kohtaa sekä 21–27 ja 31 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2026.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 10 päivänä toukokuuta 2023.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

R. METSOLA

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ROSWALL

LIITE I

Luettelo tavaroista ja kasvihuonekaasuista

1. Tavaroita yksilöitäessä tätä asetusta sovelletaan tavaroihin, jotka kuuluvat jäljempänä olevassa taulukossa esitettyihin yhdistetyn nimikkeistön (CN) koodeihin. Käytetään asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 vahvistettuja CN-koodeja.
2. Tätä asetusta sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettuihin tavaroihin liittyvillä kasvihuonekaasuilla tarkoitetaan jäljempänä olevassa taulukossa asianomaisten tavaroiden kohdalla esitettyjä kasvihuonekaasuja.

Sementti

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
2507 00 80 – Muut kaoliinipitoiset savet	Hiilidioksidi
2523 10 00 – Sementtiklinkkerit	Hiilidioksidi
2523 21 00 – Portlandsementti, valkoinen, myös keinotekoisesti värjätty	Hiilidioksidi
2523 29 00 – Muu portlandsementti	Hiilidioksidi
2523 30 00 – Aluminaattisementti	Hiilidioksidi
2523 90 00 – Muu hydraulinen sementti	Hiilidioksidi

Sähkö

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
2716 00 00 – Sähköenergia	Hiilidioksidi

Lannoitteet

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
2808 00 00 – Typpihappo; typpi-rikkihapot (nitraushapot)	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
2814 – Ammoniakki, vedetön tai vesiliuoksena	Hiilidioksidi
2834 21 00 – Kaliumnitraatit	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
3102 – Typpilannoitteet, kivennäiset tai kemialliset	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
3105 – Kivennäis- tai kemialliset lannoitteet, joissa on kahta tai kolmea seuraavista lannoittavista aineista: typpeä, fosforia tai kaliumia; muut lannoitteet; tämän ryhmän lannoitteet tabletteina tai niiden kaltaisessa muodossa tai bruttopainoltaan enintään 10 kg:n pakkauksissa Paitsi: 3105 60 00 – Kivennäis- tai kemialliset lannoitteet, joissa on kahta lannoittavaa ainetta: fosforia ja kaliumia	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli

Rauta ja teräs

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
72 – Rauta ja teräs Paitsi: 7202 2 – Ferropii 7202 30 00 – Ferropiimangaani 7202 50 00 – Ferropiikromi 7202 70 00 – Ferromolybdeeni 7202 80 00 – Ferrovolframi ja ferropiivolframi 7202 91 00 – Ferrotitaani ja ferropiititaani 7202 92 00 – Ferrovanadiini 7202 93 00 – Ferroniobium 7202 99 – Muu: 7202 99 10 – Ferrofosfori 7202 99 30 – Ferropiimagnesium 7202 99 80 – Muut 7204 – Rautapohjaiset jätteet ja romu; romusta sulatetut harkot, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
2601 12 00 – Agglomeroidut rautamalmit ja -rikasteet, ei kuitenkaan pasutetut rautapyriitit	Hiilidioksidi
7301 – Ponttirauta ja -teräs, myös porattu, reiätetty tai osista koottu; hitsatut rauta- tai teräsprofiilit	Hiilidioksidi
7302 – Rautatie- tai raitiotieradan rakennusosat, rautaa tai terästä, kuten kiskot, johtokiskot, hammaskiskot, vaihteenkielet, risteyskappaleet, vaihdetangot ja muut raideristeyksien tai -vaihteiden osat, ratapölkkyt, sidekiskot, kiskontuolit ja niiden kiilat, aluslaatat, puristuslaatat, liukulaatat, sideraudat ja muut kiskojen asentamiseen, liittämiseen tai kiinnittämiseen käytettävät erityistavarat	Hiilidioksidi
7303 00 – Putket ja profiiliputket, valurautaa	Hiilidioksidi
7304 – Putket ja profiiliputket, saumattomat, rautaa (muuta kuin valurautaa) tai terästä	Hiilidioksidi
7305 – Muut putket (esim. hitsaamalla, niittaamalla tai vastaavalla tavalla saumatut), joiden poikkileikkaus on ympyrän muotoinen ja ulkoläpimitta suurempi kuin 406,4 mm, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
7306 – Muut putket ja profiiliputket (esim. avosaumaiset tai hitsaamalla, niittaamalla tai vastaavalla tavalla saumatut), rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
7307 – Putkien liitos- ja muut osat (esim. liitoskappaleet, kulmakappaleet ja muhvit), rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
7308 – Rakenteet (ei kuitenkaan nimikkeen 9406 tehdasvalmisteiset rakennukset) ja rakenteiden osat (esim. sillat ja siltaelementit, sulkuportit, tornit, ristikomastot, katot, kattorakenteet, ovet, ikkunat, ovenkarmit, ikkunankehukset ja -karmit, kynnykset, ikkunaluukut, portit, kaiteet ja pylvääät), rautaa tai terästä; levyt, tangot, profiilit, putket ja niiden kaltaiset tavarat, rakenteissa käytettäviksi valmistetut, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
7309 00 – Säiliöt, altaat, sammiot ja niiden kaltaiset astiat, kaikkia aineita (ei kuitenkaan tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja) varten, rautaa tai terästä, enemmän kuin 300 litraa vetävät, myös vuoratut tai lämpöeristetyt, mutta ilman mekaanisia tai lämmitys- tai jäähdytysvarusteita	Hiilidioksidi
7310 – Altaat, astiat, tynnyrit, tölkit, laatikot, rasiat ja niiden kaltaiset säilytyspäälykset, kaikkia aineita (ei kuitenkaan tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja) varten, rautaa tai terästä, enintään 300 litraa vetävät, myös vuoratut tai lämpöeristetyt, mutta ilman mekaanisia tai lämmitys- tai jäähdytysvarusteita	Hiilidioksidi
7311 00 – Säiliöt tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja varten, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
7318 – Ruuvit, pultit, mutterit, kansiruuvit, koukkuruuvit, niitit, sokat ja sokkanaulat, aluslaatat (myös jousilaatat) ja niiden kaltaiset tavarat, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
7326 – Muut tavarat, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi

Alumiini

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
7601 – Muokkaamaton alumiini	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7603 – Alumiinijauheet ja -suomut	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7604 – Alumiinitangot ja -profiilit	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7605 – Alumiinilanka	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7606 – Alumiinilevyt ja -nauhat, paksuus suurempi kuin 0,2 mm	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7607 – Alumiinifolio (myös painettu tai paperilla, kartongilla, pahvilla, muovilla tai niiden kaltaisella tukiaineella vahvistettu), paksuus (tukiainetta huomioon ottamatta) enintään 0,2 mm	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7608 – Alumiiniputket	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7609 00 00 – Putkien liitos- ja muut osat (esim. liitoskappaleet, kulmakappaleet ja muhvit), alumiinia	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7610 – Alumiiniset rakenteet (ei kuitenkaan nimikkeen 9406 tehdasvalmisteiset rakennukset) ja rakenteiden osat (esim. sillat ja siltaelementit, tornit, ristikkomastot, katot, kattorakenteet, ovet, ikkunat, ovenkarmit, ikkunankehyykset ja -karmit, kynnykset, kaiteet ja pylvääät); alumiinilevyt, -tangot, -profiilit, -putket ja niiden kaltaiset tavarat, rakenteissa käytettäväksi valmistetut	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7611 00 00 – Alumiiniset säiliöt, altaat, sammiot ja niiden kaltaiset astiat, kaikkia aineita (ei kuitenkaan tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja) varten, enemmän kuin 300 litraa vetävät, myös vuoratut tai lämpöeristetyt, mutta ilman mekaanisia tai lämmitys- tai jäähdytysvarusteita	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
7612 – Alumiiniset altaat, astiat, tynnyrit, tölkit, laatikot, rasiat ja niiden kaltaiset säilytyspäälykset (myös pursot ja muut putkilot), kaikkia aineita (ei kuitenkaan tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja) varten, enintään 300 litraa vetävät, myös vuoratut tai lämpöeristetyt, mutta ilman mekaanisia tai lämmitys- tai jäähdytysvarusteita	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7613 00 00 – Alumiinisäiliöt tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja varten	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7614 – Säikeislanka, kaapeli, punottu nauha ja niiden kaltaiset tavarat, alumiinia, ilman sähköeristystä	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt
7616 – Muut alumiinitavarat	Hiilidioksidi ja perfluorihiiilivedyt

Kemikaalit

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
2804 10 00 – Vety	Hiilidioksidi

LIITE II

Luettelo tavaroista, joiden osalta otetaan huomioon ainoastaan suorat päästöt 7 artiklan 1 kohdan nojalla

Rauta ja teräs

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
72 – Rauta ja teräs Paitsi: 7202 2 – Ferropii 7202 30 00 – Ferropiimangaani 7202 50 00 – Ferropiikromi 7202 70 00 – Ferromolybdeeni 7202 80 00 – Ferrovolfraami ja ferropiivolfraami 7202 91 00 – Ferrotitaani ja ferropiititaani 7202 92 00 – Ferrovanadiini 7202 93 00 – Ferroniobium 7202 99 – Muu: 7202 99 10 – Ferrofosfori 7202 99 30 – Ferropiimagnesium 7202 99 80 – Muut 7204 – Rautapohjaiset jätteet ja romu; romusta sulatetut harkot, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
7301 – Ponttirauta ja -teräs, myös porattu, rei'itetty tai osista koottu; hitsatut rautat tai teräsprofiilit	Hiilidioksidi
7302 – Rautatie- tai raitiotieradan rakennusosat, rautaa tai terästä, kuten kiskot, johtokiskot, hammaskiskot, vaihteenkielet, risteyskappaleet, vaihdetangot ja muut raideristeyksien tai -vaihteiden osat, ratapölkkyt, sidekiskot, kiskontuolit ja niiden kiilat, aluslaatat, puristuslaatat, liukulaatat, sideraudat ja muut kiskojen asentamiseen, liittämiseen tai kiinnittämiseen käytettävät erityistavarat	Hiilidioksidi
7303 00 – Putket ja profiiliputket, valurautaa	Hiilidioksidi
7304 – Putket ja profiiliputket, saumattomat, rautaa (muuta kuin valurautaa) tai terästä	Hiilidioksidi
7305 – Muut putket (esim. hitsaamalla, niittaamalla tai vastaavalla tavalla saumatut), joiden poikkileikkaus on ympyrän muotoinen ja ulkoläpimitta suurempi kuin 406,4 mm, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
7306 – Muut putket ja profiiliputket (esim. avosaumaiset tai hitsaamalla, niittaamalla tai vastaavalla tavalla saumatut), rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
7307 – Putkien liitos- ja muut osat (esim. liitospappaleet, kulmakappaleet ja muhvit), rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
7308 – Rakenteet (ei kuitenkaan nimikkeen 9406 tehdasvalmisteiset rakennukset) ja rakenteiden osat (esim. sillat ja siltaelementit, sulkuportit, tornit, ristikkomastot, katot, kattorakenteet, ovet, ikkunat, ovenkarmit, ikkunankehukset ja -karmit, kynnykset, ikkunaluukut, portit, kaiteet ja pylväät), rautaa tai terästä; levyt, tangot, profiilit, putket ja niiden kaltaiset tavarat, rakenteissa käytettäviksi valmistetut, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
7309 00 – Säiliöt, altaat, sammiot ja niiden kaltaiset astiat, kaikkia aineita (ei kuitenkaan tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja) varten, rautaa tai terästä, enemmän kuin 300 litraa vetävät, myös vuoratut tai lämpöeristetyt, mutta ilman mekaanisia tai lämmitys- tai jäähdytysvarusteita	Hiilidioksidi
7310 – Altaat, astiat, tynnyrit, tölkit, laatikot, rasiat ja niiden kaltaiset säilytyspölykset, kaikkia aineita (ei kuitenkaan tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja) varten, rautaa tai terästä, enintään 300 litraa vetävät, myös vuoratut tai lämpöeristetyt, mutta ilman mekaanisia tai lämmitys- tai jäähdytysvarusteita	Hiilidioksidi
7311 00 – Säiliöt tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja varten, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
7318 – Ruuvit, pultit, mutterit, kansiruuvit, koukkuruuvit, niitit, sokat ja sokk-naulat, aluslaatat (myös jousilaatat) ja niiden kaltaiset tavarat, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi
7326 – Muut tavarat, rautaa tai terästä	Hiilidioksidi

Alumiini

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
7601 – Muokkaamaton alumiini	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7603 – Alumiinijauheet ja -suomut	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7604 – Alumiinitangot ja -profiilit	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7605 – Alumiinilanka	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7606 – Alumiinilevyt ja -nauhat, paksuus suurempi kuin 0,2 mm	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7607 – Alumiinifolio (myös painettu tai paperilla, kartongilla, pahvilla, muovilla tai niiden kaltaisella tukiaineella vahvistettu), paksuus (tukiainetta huomioon ottamatta) enintään 0,2 mm	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7608 – Alumiiniputket	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7609 00 00 – Putkien liitos- ja muut osat (esim. liitoskappaleet, kulmakappaleet ja muhvit), alumiinia	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7610 – Alumiiniset rakenteet (ei kuitenkaan nimikkeen 9406 tehdasvalmisteiset rakennukset) ja rakenteiden osat (esim. sillat ja siltaelementit, tornit, ristikkomastot, katot, kattorakenteet, ovet, ikkunat, ovenkarmit, ikkunankehukset ja -karmit, kynnykset, kaiteet ja pylväät); alumiinilevyt, -tangot, -profiilit, -putket ja niiden kaltaiset tavarat, rakenteissa käytettäviksi valmistetut	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7611 00 00 – Alumiiniset säiliöt, altaat, sammiot ja niiden kaltaiset astiat, kaikkia aineita (ei kuitenkaan tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja) varten, enemmän kuin 300 litraa vetävät, myös vuoratut tai lämpöeristetyt, mutta ilman mekaanisia tai lämmitys- tai jäähdytysvarusteita	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
7612 – Alumiiniset altaat, astiat, tynnyrit, tölkit, laatikot, rasiat ja niiden kaltaiset säilytyspäälykset (myös pursot ja muut putkilot), kaikkia aineita (ei kuitenkaan tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja) varten, enintään 300 litraa vetävät, myös vuorattut tai lämpöeristetyt, mutta ilman mekaanisia tai lämmitys- tai jäähdytysvarusteita	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7613 00 00 – Alumiinisäiliöt tiivistettyjä tai nesteytettyjä kaasuja varten	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7614 – Säikeislanka, kaapeli, punottu nauha ja niiden kaltaiset tavarat, alumiinia, ilman sähköeristystä	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
7616 – Muut alumiinitavarat	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt

Kemikaalit

CN-koodi	Kasvihuonekaasu
2804 10 00 – Vety	Hiilidioksidi

LIITE III

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomat kolmannet maat ja alueet 2 artiklan soveltamiseksi

1. TÄMÄN ASETUKSEN SOVELTAMISALAAN KUULUMATTOMAT KOLMANNET MAAT JA ALUEET

Tätä asetusta ei sovelleta seuraavien maiden alkuperätavaroihin:

- Islanti
- Liechtenstein
- Norja
- Sveitsi

Tätä asetusta ei sovelleta seuraavien alueiden alkuperätavaroihin:

- Büsingen
- Helgoland
- Livigno
- Ceuta
- Melilla

2. TÄMÄN ASETUKSEN SOVELTAMISALAAN KUULUMATTOMAT KOLMANNET MAAT JA ALUEET UNIONIN TULLIALUEELLE TUOTAVAN SÄHKÖN OSALTA

[Kolmannet maat tai alueet, jotka komissio lisää tai poistaa 2 artiklan 11 kohdan nojalla.]

LIITE IV

Tuotesidonnaisten päästöjen laskentamenetelmät 7 artiklan soveltamiseksi

1. MÄÄRITELMÄT

Tässä liitteessä sekä liitteissä V ja VI tarkoitetaan:

- a) 'yksinkertaisilla tavaroilla' sellaisessa tuotantoprosessissa tuotettuja tavaroita, jossa tarvitaan yksinomaan tuotesidonnaisia päästöjä aiheuttamattomia tuotantopanoksia (prekursoreita) ja polttoaineita;
- b) 'monimutkaisilla tavaroilla' muita tavaroita kuin yksinkertaisia tavaroita;
- c) 'tuotesidonnaisilla ominaispäästöillä' tonnin painoisen tavaramäärän tuotesidonnaisia päästöjä, jotka ilmaistaan tonneina hiilidioksidiekvivalenttipäästöjä tavaratonnia kohti;
- d) 'hiilidioksidin päästökertoimella' jollakin maantieteellisellä alueella fossiilisista polttoaineista tuotetun sähkön hiilidioksidi-intensiteetin painotettua keskiarvoa; hiilidioksidin päästökerroin saadaan jakamalla asianomaisen maantieteellisen alueen sähköntuotantosektorin hiilidioksidipäästöt fossiilisilla polttoaineilla tuotetun sähkön bruttotuotannolla; se ilmaistaan hiilidioksiditonneina megawattituntia kohti;
- e) 'sähkön päästökertoimella' hiilidioksidiekvivalenteina ilmaistua oletusarvoa, joka edustaa tavaroiden tuotannossa kulutetun sähkön päästöintensiteettiä;
- f) 'sähkönhankintasopimuksella' sopimusta, jonka nojalla henkilö sopii ostavansa sähköä suoraan sähköntuottajalta;
- g) 'siirtoverkonhaltijalla', Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/944 ⁽¹⁾ 2 artiklan 35 alakohdassa määriteltyä toiminnanharjoittajaa.

2. TOSIASIALLISTEN TUOTESIDONNAISTEN OMINAISPÄÄSTÖJEN MÄÄRITTÄMINEN YKSINKERTAISTEN TAVAROIDEN TAPAUKSESSA

Määritettäessä tietyssä laitoksessa tuotettujen yksinkertaisten tavaroiden tosiasiallisia tuotesidonnaisia ominaispäästöjä otetaan huomioon suorat ja tarvittaessa epäsuorat päästöt. Tätä varten käytetään seuraavaa yhtälöä:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g}{AL_g}$$

Jossa

SEE_g	ilmaisee tavaroiden g tuotesidonnaisia ominaispäästöjä hiilidioksidiekvivalenteina tonnia kohti,
$AttrEm_g$	ilmaisee tavaroille g osoitettuja päästöjä, ja
AL_g	ilmaisee tavaroiden g tuotantotasoa eli kyseisessä laitoksessa raportointikaudella tuotettujen tavaroiden paljoutta.

Ilmaisulla 'osoitetut päästöt' tarkoitetaan sitä osaa laitoksen raportointikaudella aiheutuneista päästöistä, joka aiheutuu tavaroiden g tuotantoprosessissa silloin, kun sovelletaan 7 artiklan 7 kohdan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä määriteltyjä tuotantoprosessin järjestelmärajoja. Osoitetut päästöt lasketaan käyttäen seuraavaa yhtälöä:

$$AttrEm_g = DirEm + IndirEm$$

Jossa

$DirEm$	ilmaisee tuotantoprosessista aiheutuvia suoria päästöjä hiilidioksidiekvivalenttitonneina 7 artiklan 7 kohdan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksessä tarkoitettujen järjestelmärajojen sisällä, ja
---------	--

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/944, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 125).

Indir Em ilmaisee tavaroiden tuotantoprosesseissa kulutetun sähkön tuotannosta aiheutuvia epäsuoria päästöjä hiilidioksidiekvivalenttina 7 artiklan 7 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä tarkoitettujen järjestelmärajojen sisällä.

3. TOSIASIALLISTEN TUOTESIDONNAISTEN PÄÄSTÖJEN MÄÄRITTÄMINEN MONIMUTKAISTEN TAVAROIDEN TAPAUKSESSA

Määritettäessä tietyssä laitoksessa tuotettujen monimutkaisten tavaroiden tosiasiallisia tuotesidonnaisia ominaispäästöjä käytetään seuraavaa yhtälöä:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{ImpMat}}{AL_g}$$

Jossa

AttrEm_g ilmaisee tavaroille g osoitettuja päästöjä,

AL_g ilmaisee tavaroiden g tuotantotasoa eli kyseisessä laitoksessa raportointikaudella tuotettujen tavaroiden paljoutta, ja

EE_{ImpMat} ilmaisee tuotantoprosessissa kulutettujen tuotantopanosten (prekursorien) tuotesidonnaisia päästöjä. Huomioon otetaan ainoastaan sellaiset tuotantopanokset (prekursorit), jotka on määritetty merkitykselliseksi tuotantoprosessin järjestelmärajojen kannalta 7 artiklan 7 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä täsmennetyllä tavalla. Asiaankuuluva EE_{ImpMat} lasketaan seuraavasti:

$$EE_{ImpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

Jossa

M_i ilmaisee tuotantoprosessissa käytetyn tuotantopanoksen (prekursorin) i massaa, ja

SEE_{SEE_i}:n ilmaisee tuotantopanoksen (prekursorin) i tuotesidonnaisia ominaispäästöjä. SEE_i:n osalta laitoksen toiminnanharjoittajan on käytettävä sen laitoksen päästöjen arvoa, jossa tuotantopanoksen (prekursori) on tuotettu, edellyttäen, että laitoksen tiedot voidaan mitata asianmukaisesti.

4. 7 ARTIKLAN 2 JA 3 KOHDASSA TARKOITETTUIEN OLETUSARVOJEN MÄÄRITTÄMINEN

Tuotesidonnaisten päästöjen oletusarvoja määritettäessä käytetään ainoastaan tosiasiallisia arvoja. Jos tosiasiallisia tietoja ei ole, voidaan käyttää kirjallisuusarvoja. Ennen kuin komissio kerää tarvittavat tiedot kunkin liitteessä I luetellun tavaralajin asiaankuuluvien oletusarvojen määrittämiseksi, komissio julkaisee ohjeet siitä, miten tarvittava korjaus tuotantopanoksina käytettyjen jäte- tai kasvihuonekaasujen osalta tehdään. Oletusarvot määritetään parhaiden saatavilla olevien tietojen perusteella. Parhaiden saatavilla olevien tietojen on perustuttava luotettaviin ja julkisesti saatavilla oleviin tietoihin. Oletusarvoja tarkistetaan määräajoin 7 artiklan 7 kohdan nojalla annettavilla täytäntöönpanosäädöksillä käyttäen perustana ajantasaisimpia ja luotettavimpia tietoja, myös kolmannen maan tai kolmansien maiden ryhmän toimittamia tietoja.

4.1. 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen oletusarvot

Oletusarvoja käytetään silloin, kun valtuutettu CBAM-ilmoittaja ei pysty määrittämään tosiasiallisia päästöjä riittävästi. Kyseiset arvot on vahvistettava kunkin viejamaan ja kunkin liitteessä I luetellun muun tavarankin sähkön keskimääräisen päästöintensiteetin perusteella lisätyn oikeasuhteisella korotuksella. Tämä korotus määritetään 7 artiklan 7 kohdan nojalla annettavissa täytäntöönpanosäädöksissä, ja se vahvistetaan asianmukaiselle tasolle, jotta voidaan varmistaa CBAM:n ympäristötavoitteiden tunkimättömyys, käyttäen perustana ajantasaisimpia ja luotettavimpia tietoja, myös siirtymäkauden aikana kerättyjä tietoja. Jos viejamaata koskevia luotettavia tietoja ei voida soveltaa tiettyyn tavaralajiin, oletusarvot perustetaan keskimääräiseen päästöintensiteettiin X prosentissa kyseisen tavaralajin osalta heikoimmin suoriutuvista, EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvista laitoksista. X:n arvo määritetään 7 artiklan 7 kohdan nojalla annettavissa täytäntöönpanosäädöksissä, ja se vahvistetaan asianmukaiselle tasolle, jotta voidaan varmistaa CBAM:n ympäristötavoitteiden tunkimättömyys, käyttäen perustana ajantasaisimpia ja luotettavimpia tietoja, myös siirtymäkauden aikana kerättyjä tietoja.

4.2. 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuontisähkön oletusarvot

Tuontisähkön oletusarvot on määritettävä kolmannen maan, kolmansien maiden ryhmän tai kolmannessa maassa sijaitsevan alueen osalta joko erityisten oletusarvojen perusteella 4.2.1 kohdan mukaisesti tai, jos kyseisiä arvoja ei ole saatavilla, vaihtoehtoisten oletusarvojen perusteella 4.2.2 kohdan mukaisesti.

Jos sähkö tuotetaan kolmannessa maassa, kolmansien maiden ryhmässä tai kolmannessa maassa sijaitsevalla alueella ja se siirretään kolmansien maiden, kolmansien maiden ryhmien tai kolmannessa maassa sijaitsevien alueiden kautta tai jäsenvaltioiden kautta tarkoituksena tuoda sitä unioniin, käytetään sen kolmannen maan, kolmansien maiden ryhmän tai kolmannessa maassa sijaitsevan alueen oletusarvoja, jossa sähkö tuotettiin.

4.2.1. Kolmannen maan, kolmansien maiden ryhmän tai kolmannessa maassa sijaitsevan alueen erityiset oletusarvot

Erityisenä oletusarvona on hiilidioksidin päästökerroin kolmannessa maassa, kolmansien maiden ryhmässä tai kolmannessa maassa sijaitsevalla alueella parhaiden komission saatavilla olevien tietojen perusteella.

4.2.2. Vaihtoehtoiset oletusarvot

Jos kolmannelle maalle, kolmansien maiden ryhmälle tai kolmannessa maassa sijaitsevalle alueelle ei ole saatavilla erityistä oletusarvoa, sähkön vaihtoehtoisena oletusarvona on unionin hiilidioksidipäästökerroin.

Jos voidaan luotettavien tietojen perusteella osoittaa, että kolmannen maan, kolmansien maiden ryhmän tai kolmannessa maassa sijaitsevan alueen hiilidioksidipäästökerroin on pienempi kuin komission määrittämä erityinen oletusarvo tai pienempi kuin unionin hiilidioksidipäästökerroin, kyseisen kolmannen maan, kolmansien maiden ryhmän tai kolmannessa maassa sijaitsevan alueen osalta voidaan käyttää kyseiseen hiilidioksidipäästökertoimeen perustuvaa vaihtoehtoista oletusarvoa.

4.3 Tuotesidonnaisten epäsuorien päästöjen oletusarvot

Kolmannessa maassa tuotetun tavaran tuotesidonnaisten epäsuorien päästöjen oletusarvot määritetään oletusarvosta, joka lasketaan käyttäen perusteena kyseisen tavaran tuotannossa käytetyn sähkön keskimääräistä päästökerrointa, joka on joko unionin sähköverkon päästökerroin, alkuperämaan sähköverkon päästökerroin tai alkuperämaan hinnanmuodostuslähteiden hiilidioksidipäästökerroin.

Jos kolmas maa tai kolmansien maiden ryhmä osoittaa komissiolle luotettavien tietojen perusteella, että kolmannen maan tai kolmansien maiden ryhmän sähköntuotantolähteiden keskimääräinen päästökerroin tai kolmannen maan tai kolmansien maiden ryhmän hinnanmuodostuslähteiden keskimääräinen hiilidioksidipäästökerroin on pienempi kuin epäsuorien päästöjen oletusarvo, kyseiselle kolmannelle maalle tai kolmansien maiden ryhmälle on vahvistettava kyseiseen keskimääräiseen hiilidioksidipäästökertoimeen perustuva vaihtoehtoinen oletusarvo.

Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2025 7 artiklan 7 kohdan nojalla täytäntöönpanosäädöksen, jossa tarkennetaan, mitä ensimmäisen alakohdan mukaisesti määritetyistä laskentamenetelmistä oletusarvojen laskemiseen käytetään. Tätä varten komissio käyttää perustana ajantasaisimpia ja luotettavimpia tietoja, myös siirtymäkauden aikana kerättyjä tietoja, liitteessä I lueteltujen tavaroiden tuotantoon käytetyn sähkön määrästä sekä tämän sähkön alkuperämaasta, tuotantolähteestä ja sovellettavista päästökertoimista. Tapauskohtainen laskentamenetelmä on määritettävä tarkoituksenmukaisimmalla tavalla kummankin seuraavan kriteerin täyttämiseksi:

— hiilivuodon ehkäiseminen;

— CBAM:n ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden varmistaminen.

5. TOSIASIALLISTEN TUOTESIDONNAISTEN PÄÄSTÖJEN SOVELTAMISEN EDELLYTYKSET TUONTISÄHKÖN TAPAUKSESSA

Valtuutettu CBAM-ilmoittaja voi käyttää 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua laskelmassa oletusarvojen sijasta tosiasiallisia tuotesidonnaisia päästöjä, jos seuraavat kumulatiiviset kriteerit täyttyvät:

- a) valtuutetun CBAM-ilmoittajan ja kolmannessa maassa sijaitsevan sähköntuottajan välinen sähkönhankintasopimus kattaa sähkömäärän, jonka osalta pyydetään saada käyttää tosiasiallisia tuotesidonnaisia päästöjä;
- b) sähköä tuottava laitos on joko liitetty suoraan unionin siirtoverkkoon tai voidaan osoittaa, että vientihetkellä verkon fyysistä ylikuormitusta ei esiintynyt missään verkon kohdassa laitoksen ja unionin siirtoverkon välillä;
- c) sähköä tuottava laitos aiheuttaa päästöjä enintään 550 grammaa fossiilista polttoaineista peräisin olevaa hiilidioksidia tuotettua kilowattituntia sähköä kohti;
- d) kaikki alkuperämaan, määrämaan ja tarvittaessa kunkin kauttakulkumaana toimivan maan vastuussa olevat siirtoverkonhaltijat ovat sitovasti nimenneet sen sähkömäärän, jonka osalta pyydetään saada käyttää tosiasiallisia tuotesidonnaisia päästöjä, jaetulle yhteenliittämiskapasiteetille, ja laitoksen nimeämä kapasiteetti ja sähköntuotanto viittaavat samaan enintään tunnin pituiseen ajanjaksoon;
- e) edellä mainittujen kriteerien täyttymisen varmentaa akkreditoitu todentaja, jonka on saatava vähintään kuukausittaiset väliraportit, joista käy ilmi, miten kyseiset kriteerit täyttyvät.

Sähkönhankintasopimuksen kattaman sähkön yhteenlaskettu määrä ja sitä vastaavat tosiasialliset tuotesidonnaiset päästöt jätetään pois laskettaessa maakohtaista päästökerrointa tai hiilidioksidipäästökerrointa, jota käytetään tavaroiden tuotantoon käytettävän sähkön tuotannosta aiheutuvien tuotesidonnaisten epäsuorien päästöjen laskemiseen 4.3 kohdan mukaisesti.

6. TOSIASIALLISTEN TUOTESIDONNAISTEN PÄÄSTÖJEN SOVELTAMISEN EDELLYTYKSET EPÄSUORIEN PÄÄSTÖJEN TAPAUKSESSA

Valtuutettu CBAM-ilmoittaja voi käyttää 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa laskelmassa oletusarvojen sijasta tosiasiallisia tuotesidonnaisia päästöjä, jos se voi osoittaa suoran teknisen yhteyden tuontitavaran tuotantolaitoksen ja sähkön tuotantolähteen välillä tai jos kyseisen laitoksen toiminnanharjoittaja on tehnyt kolmannessa maassa sijaitsevan sähköntuottajan kanssa sähkönhankintasopimuksen sellaisesta sähkömäärästä, joka vastaa määrää, johon pyydetään saada soveltaa erityistä arvoa.

7. 7 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTUIJEN OLETUSARVOJEN MUKAUTTAMINEN ALUEELLISTEN ERITYISPIIRTEIDEN PERUSTEELLA

Oletusarvoja voidaan mukauttaa kolmansien maiden tietyillä alueilla, joilla on objektiivisista päästökijöistä johtuvia erityispiirteitä. Kun kyseisiin paikallisiin erityispiirteisiin mukautettuja tietoja on saatavilla ja voidaan määrittää kohdennettumpia oletusarvoja, kyseisiä oletusarvoja voidaan käyttää.

Jos kolmannen maan, kolmansien maiden ryhmän tai kolmannessa maassa sijaitsevan alueen alkuperätavaroiden ilmoittajat voivat osoittaa luotettavien tietojen perusteella, että alueellisesti mukautetut vaihtoehtoiset oletusarvot ovat pienempiä kuin komission määrittämät oletusarvot, tällaisia alueellisesti mukautettuja arvoja voidaan käyttää.

LIITE V

Tuotesidonnaisten päästöjen laskennassa käytettävien tietojen kirjanpito vaatimukset 7 artiklan 5 kohdan soveltamiseksi

1. VÄHIMMÄISTIEDOT, JOTKA VALTUUTETUN CBAM-ILMOITTAJAN ON SÄILYTETTÄVÄ TUONTITAVAROISTA:

1. Valtuutetun CBAM-ilmoittajan tunnistetiedot:

- a) nimi;
- b) CBAM-tilinumero.

2. Tuontitavaroita koskevat tiedot:

- a) tavaralaji ja kunkin tavaralajin paljous;
- b) alkuperämaa;
- c) tosiasialliset päästöt tai oletusarvot.

2. VÄHIMMÄISTIEDOT, JOTKA VALTUUTETUN CBAM-ILMOITTAJAN ON SÄILYTETTÄVÄ TOSIASIALLISTEN PÄÄSTÖJEN PERUSTEELLA MÄÄRITETYISTÄ TUONTITAVAROIDEN TUOTESIDONNAISISTA PÄÄSTÖISTÄ

Jokaisesta sellaisten tuontitavaroiden lajista, joiden tuotesidonnaiset päästöt määritetään tosiasiallisten päästöjen perusteella, on säilytettävä seuraavat lisätiedot:

- a) sen laitoksen tunnistetiedot, jossa tavarat on tuotettu;
 - b) sen laitoksen toiminnanharjoittajan yhteystiedot, jossa tavarat on tuotettu;
 - c) liitteessä VI vahvistetut todentamisraportit;
 - d) tavaroiden tuotesidonnaiset ominaispäästöt.
-

LIITE VI

Todentamisperiaatteet ja todentamisraporttien sisältö 8 artiklan soveltamiseksi

1. TODENTAMISPERIAATTEET

Sovelletaan seuraavia periaatteita:

- a) todentajien on tehtävä todennukset ammatillista skeptisyyttä noudattaen;
- b) CBAM-ilmoituksessa ilmoitettavia tuotesidonnaisia kokonaispäästöjä pidetään todennettuina vain, jos todentaja katsoo kohtuullisella varmuudella, ettei todentamisraportissa ole olennaisia väärintulkintoja eikä olennaisia poikkeamia liitteen IV sääntöjen mukaisesti suoritettujen tuotesidonnaisten päästöjen laskennan suhteen;
- c) todentajan tekemät laitosvierailut ovat pakollisia, paitsi jos erityiset perusteet laitosvierailusta luopumiselle täyttyvät;
- d) päättäessään, ovatko väärintulkinnat tai poikkeamat olennaisia, todentajan on käytettävä 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja kynnysarvoja.

Niiden muuttujien osalta, joille tällaisia kynnysarvoja ei ole määritetty, todentajan on käytettävä asiantuntija-arviota siitä, onko väärintulkintoja tai poikkeamia pidettävä niiden kokoluokan ja luonteen vuoksi olennaisina joko yksittäin tai yhdistettyinä muihin väärintulkintoihin tai poikkeamiin.

2. TODENTAMISRAPORTIN SISÄLTÖ

Todentaja laatii todentamisraportin, jossa vahvistetaan tavaroiden tuotesidonnaiset päästöt ja esitetään kaikki toteutetun työn kannalta asiaankuuluvat seikat ja johon sisältyvät vähintään seuraavat tiedot:

- a) niiden laitosten tunnistetiedot, joissa tavarat on tuotettu;
- b) niiden laitosten toiminnanharjoittajan yhteystiedot, joissa tavarat on tuotettu;
- c) sovellettava raportointikausi;
- d) todentajan nimi ja yhteystiedot;
- e) todentajan akkreditointinumero ja akkreditointielimen nimi;
- f) soveltuviin tapauksiin laitosvierailujen päivämäärät tai syyt siihen, miksi laitosvierailua ei tehty;
- g) raportointikaudella tuotettujen ilmoitettujen tavaroiden määrä tavaralajeittain;
- h) laitoksen raportointikaudella aiheutuneiden suorien päästöjen määrä;
- i) kuvaus siitä, miten laitoksen päästöt osoitetaan eri tavaralajeille;
- j) määrälliset tiedot tavaroista, päästöistä ja energiavirroista, jotka eivät liity kyseisiin tavaroihin;
- k) monimutkaisten tavaroiden tapauksessa:
 - i) kunkin käytetyn tuotantopanoksen (prekursorin) määrä;
 - ii) kuhunkin käytettyyn tuotantopanokseen (prekursoriin) liittyvät tuotesidonnaiset ominaispäästöt;
 - iii) jos käytetään tosiasiallisia päästöjä: niiden laitosten tunnistetiedot, joissa tuotantopanoksen (prekursorin) on tuotettu, ja kyseisen tuotantopanoksen tuotannon tosiasialliset päästöt;

- l) todentajan lausunto, jossa hän vahvistaa katsovansa kohtuullisella varmuudella, ettei raportissa ole olennaisia väärintulkintoja eikä olennaisia poikkeamia liitteen IV laskentasääntöjen suhteen;
 - m) tiedot havaituista ja oikaistuista olennaisista väärintulkintoista;
 - n) tiedot havaituista ja oikaistuista olennaisista poikkeamista liitteessä IV vahvistettujen laskentasääntöjen suhteen.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2023/957,**annettu 10 päivänä toukokuuta 2023,****asetuksen (EU) 2015/757 muuttamisesta niin, että voidaan ottaa huomioon meriliikennetoiminnan sisällyttäminen EU:n päästökauppajärjestelmään ja muiden kasvihuonekaasujen tarkkailu-, raportointi- ja todentamissäännöt sekä muun tyyppisten alusten päästöt****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytty Pariisin sopimus ⁽⁴⁾, jäljempänä 'Pariisin sopimus', tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016. Pariisin sopimuksen osapuolet ovat sopineet pitävänsä maapallon keskilämpötilan nousun selvästi alle kahdessa celsiusasteessa suhteessa esiteolliseen aikaan ja pyrkivänsä toimiin, joilla lämpötilan nousu saataisiin rajattua 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan. Kyseistä sitoumusta on vahvistettu hyväksymällä UNFCCC:n nojalla 13 päivänä marraskuuta 2021 Glasgow'n ilmastopopimus, jossa Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva UNFCCC:n osapuolten konferenssi toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat huomattavasti pienemmät, jos lämpötila nousee 2 celsiusasteen sijasta 1,5 celsiusastetta, ja päättää jatkaa toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen.
- (2) Tarve pysyä Pariisin sopimuksen 1,5 celsiusasteen tavoitteessa on entistäkin kiireellisempi, sillä hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin kuudennessa arviointiraportissaan esittämien havaintojen mukaan ilmaston lämpeneminen voidaan rajoittaa 1,5 celsiusasteeseen vain, jos ryhdytään välittömästi vähentämään maailmanlaajuisia kasvihuonekaasupäästöjä voimakkaasti ja pysyvästi tämän vuosikymmenen aikana.
- (3) Ilmastohaasteiden ja ympäristöön liittyvien haasteiden ratkaiseminen ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttaminen ovat keskeisellä sijalla 11 päivänä joulukuuta 2019 annetussa komission tiedonannossa "Euroopan vihreän kehityksen ohjelma".
- (4) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa yhdistetään kattava joukko toisiaan vahvistavia toimenpiteitä ja aloitteita, joilla pyritään saavuttamaan ilmastoneutraalius unionissa vuoteen 2050 mennessä, ja esitellään uusi kasvustrategia, jonka tavoitteena on tehdä unionista oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen, samalla kun talouskasvuun pyritään lisäämättä resurssien käyttöä. Tavoitteena on myös suojella, hoitaa ja lisätä unionin luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia

⁽¹⁾ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 175.

⁽²⁾ EUVL C 301, 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2023 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 25. huhtikuuta 2023.

⁽⁴⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja vaikutuksilta. Tämä siirtymä vaikuttaa eri alojen työntekijöihin eri tavoin. Samalla tähän siirtymään liittyy sukupuolten tasa-arvoa koskevia näkökohtia ja erityinen vaikutus joihinkin heikommassa ja haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten ikäihmisiin, vammaisiin henkilöihin, rodullisiin tai etnisiin vähemmistöihin kuuluviin henkilöihin sekä matalan ja alemman keskitulotason henkilöihin ja kotitalouksiin. Se asettaa myös suurempia haasteita tietyille alueille, erityisesti alueille, joilla on rakenteellisia haittoja, ja syrjäseutualueille sekä saarialueille. Siksi on varmistettava, että siirtymä on oikeudenmukainen ja osallistava niin, että ketään ei jätetä jälkeen.

- (5) Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteuttamisen tarpeellisuus ja arvo ovat vain kasvaneet, kun otetaan huomioon covid-19-pandemian erittäin vakavat vaikutukset unionin kansalaisten terveyteen, elin- ja työoloihin ja hyvinvointiin. Nämä vaikutukset ovat osoittaneet, että yhteiskuntamme ja taloutemme on parannettava kykyään selviytyä ulkoisista häiriöistä ja toimittava varhaisessa vaiheessa ulkoisten häiriöiden vaikutusten ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi tavalla, joka on oikeudenmukainen eikä jätä jälkeensä ketään, ei myöskään niitä, joita uhkaa energiaköyhyys. Eurooppalaiset ovat edelleen vahvasti sitä mieltä, että tämä koskee erityisesti ilmastonmuutosta.
- (6) Unioni on sitoutunut vähentämään unionin koko talouden kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä UNFCCC:n sihteeristölle 17 päivänä joulukuuta 2020 toimitetussa päivitettyssä kansallisesti määritellyssä panoksessa.
- (7) Antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 ⁽⁵⁾ unioni on kirjannut lainsäädäntöön tavoitteen saavuttaa koko talouden ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä sekä pyrkimyksen saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt. Mainitussa asetuksessa myös vahvistetaan sitovaksi unionin tavoitteeksi kasvihuonekaasujen nettopäästöjen (päästöt poistumien vähentämisen jälkeen) vähentäminen vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä ja säädetään, että komissio pyrkii sovittamaan kaikki tulevat toimenpide-ehdotukset tai lainsäädäntöehdotukset, talousarvioehdotukset mukaan lukien, yhteen mainitun asetuksen tavoitteiden kanssa ja, jos ehdotuksia ei soviteta yhteen tavoitteiden kanssa, perustelee tämän osana kyseisiin ehdotuksiin liittyvää vaikutustenarviointia.
- (8) Kaikkien talouden alojen on tarpeen edistää asetuksessa (EU) 2021/1119 säädettyjen päästövähennysten saavuttamista. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/87/EY ⁽⁶⁾ ollaan sen vuoksi muuttamassa meriliikennetoiminnan sisällyttämiseksi EU:n päästökauppajärjestelmään, jotta varmistetaan, että kyseinen toiminta edistää oikeudenmukaisella osuudella unionin tiukennettujen ilmastotavoitteiden sekä Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista. Sen vuoksi on tarpeen muuttaa myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/757 ⁽⁷⁾, jotta voidaan ottaa huomioon meriliikennetoiminnan sisällyttäminen EU:n päästökauppajärjestelmään.
- (9) Unionin tiukennettujen ilmastotavoitteiden sekä Pariisin sopimuksen tavoitteiden huomioon ottamiseksi olisi muutettava myös asetuksen (EU) 2015/757 soveltamisalaa. Luotettava tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmä on minkä tahansa markkinaperusteisen toimenpiteen, tehokkuusstandardin tai muun asiaankuuluvan toimenpiteen edellytys riippumatta siitä, sovelletaanko sitä unionin tasolla tai maailmanlaajuisesti. Selvä enemmistö meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöistä on hiilidioksidin (CO₂) päästöjä, mutta myös metaanin (CH₄) ja typpioksiduulin (N₂O) päästöt muodostavat huomattavan osan tällaisista päästöistä. Metaani- ja typpioksiduulipäästöjen sisällyttäminen asetukseen (EU) 2015/757 edistäisi ympäristötavoitteiden tunkimättömyyttä ja kannustaisi hyviin käytäntöihin, ja sitä olisi sovellettava vuodesta 2024 alkaen. Kappaletavara-alukset, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000 mutta vähintään 400, muodostavat merkittävän osan kaikkien kappaletavara-alusten kasvihuonekaasupäästöistä. Jotta voitaisiin lisätä tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän ympäristötehokkuutta, varmistaa

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/757, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 55).

tasapuoliset toimintaedellytykset ja vähentää riskiä sääntöjen kiertämisestä, asetukseen (EU) 2015/757 olisi vuodesta 2025 alkaen sisällytettävä kappaletavara-alkuset, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000 mutta vähintään 400. Offshore-alkuset aiheuttavat huomattavan osan kasvihuonekaasupäästöistä. Mainittua asetusta olisi sen vuoksi sovellettava vuodesta 2025 alkaen myös offshore-alkuksiin, joiden bruttovetoisuus on 400 tai enemmän. Komission olisi ennen 31 päivää joulukuuta 2024 arvioitava, olisiko asetukseen (EU) 2015/757 sisällytettävä muun tyyppisiä aluksia, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000 mutta vähintään 400.

- (10) Asetusta (EU) 2015/757 olisi muutettava siten, että yhtiöt veloitetaan raportoimaan yhtiötason yhdistetyt päästötiedot ja toimittamaan tällaiset tiedot vastaavalle hallinnointiviranomaiselle ja toimittamaan todennetut tarkkailusuunnitelmansa hyväksyttäväksi kyseiselle viranomaiselle. Suorittaessaan yhtiötason todentamisia todentajan ei pitäisi todentaa alustason päästöselvityksiä eikä alustason selvityksiä, koska nämä alustason selvitykset olisi jo todennettu. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi hallinnoinnissa ja täytäntöönpanon valvonnassa asetuksen (EU) 2015/757 noudattamisesta vastaavan tahon olisi oltava sama kuin direktiivin 2003/87/EY noudattamisesta vastaava tahon.
- (11) Jotta voitaisiin varmistaa EU:n päästökauppajärjestelmän tehokas toiminta hallinnollisella tasolla ja ottaa huomioon metaani- ja typpioksiduulipäästöjen sekä offshore-alusten kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttäminen asetuksen (EU) 2015/757 soveltamisalaan, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tarkkailumenetelmiä ja -sääntöjä sekä raportointisääntöjä asetuksen (EU) 2015/757 soveltamisalaan kuuluvien päästöjen sekä mainitussa asetuksessa säädettyjen muiden merkittävien tietojen osalta, sääntöjä, joiden mukaisesti vastaavat hallinnointiviranomaiset hyväksyvät tarkkailusuunnitelmat ja niiden muutokset, sääntöjä, jotka koskevat yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen tarkkailua, raportointia ja toimittamista, sekä sääntöjä, jotka koskevat yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen todentamista ja todentamisraporttien antamista yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti⁽⁸⁾. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (12) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli vahvistaa tarkkailu-, raportointi- ja todentamissääntöjä, jotka ovat tarpeen EU:n päästökauppajärjestelmän laajentamiseksi meriliikennetoimintaan, ja säätää muiden kasvihuonekaasujen ja muiden alustyyppien päästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (13) Asetus (EU) 2015/757 olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) 2015/757 muuttaminen

Muutetaan asetusta (EU) 2015/757 seuraavasti:

- 1) korvataan otsikko seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/757, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta”;

⁽⁸⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- 2) korvataan koko asetuksessa, lukuun ottamatta 2 artiklaa, 5 artiklan 2 kohtaa ja 21 artiklan 5 kohtaa sekä liitteitä I ja II, sana 'hiilidioksidi' sanalla 'kasvihuonekaasu' ja tehdään tarvittavat kielipilliset muutokset;
- 3) korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Kohde

"Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluviin satamiin saapuvista, tällaisissa satamissa olevista tai tällaisista satamista lähtevistä aluksista peräisin olevien kasvihuonekaasupäästöjen ja muiden asiaankuuluvien tietojen täsmällistä tarkkailua, raportointia ja todentamista, jotta voidaan edistää meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä kustannustehokkaalla tavalla.";

- 4) korvataan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Tätä asetusta sovelletaan aluksiin, joiden bruttovetoisuus on vähintään 5 000, niiden kasvihuonekaasupäästöjen osalta, jotka ovat vapautuneet tällaisten alusten rahdin tai matkustajien kuljettamiseksi kaupallisiin tarkoituksiin tekemillä matkoilla viimeisimmästä käyntisatamasta jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta seuraavaan käyntisatamaan sekä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa käyntisatamissa olon aikana.

1 a. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025 myös kappaletavara-aluksiin, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000 mutta vähintään 400, niiden kasvihuonekaasupäästöjen osalta, jotka ovat vapautuneet alusten rahdin kuljettamiseksi kaupallisiin tarkoituksiin tekemillä matkoilla viimeisimmästä käyntisatamasta jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta seuraavaan käyntisatamaan sekä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa käyntisatamissa olon aikana, sekä offshore-aluksiin, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000 mutta vähintään 400, niiden kasvihuonekaasupäästöjen osalta, jotka ovat vapautuneet alusten tekemillä matkoilla viimeisimmästä käyntisatamasta jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta seuraavaan käyntisatamaan sekä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa käyntisatamissa olon aikana.

1 b. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025 offshore-aluksiin, joiden bruttovetoisuus on vähintään 5 000, niiden kasvihuonekaasupäästöjen osalta, jotka ovat vapautuneet alusten tekemillä matkoilla viimeisimmästä käyntisatamasta jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta seuraavaan käyntisatamaan sekä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa käyntisatamissa olon aikana.

1 c. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat kasvihuonekaasut:

- a) hiilidioksidi (CO₂);
- b) metaani (CH₄), kun kyse on vuodesta 2024 alkaen vapautuneista päästöistä; ja
- c) typpioksiduuli (N₂O), kun kyse on vuodesta 2024 alkaen vapautuneista päästöistä.

Kun tässä asetuksessa viitataan kasvihuonekaasujen yhteenlaskettuihin kokonaispäästöihin tai yhteenlaskettuihin kasvihuonekaasupäästöihin yhteensä, sen katsotaan viittaavan erikseen kunkin kaasun yhteenlaskettuihin kokonaismääriin.";

- 5) muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan a–d alakohhta seuraavasti:

- "a) 'kasvihuonekaasupäästöillä' tämän asetuksen soveltamisalaan 2 artiklan 1 c kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kuuluvien kasvihuonekaasujen vapautumista aluksista;
- b) 'käyntisatamalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY (*) 3 artiklan z alakohdassa määriteltyä käyntisatamaa;

- c) 'matkalla' kaikkia aluksen liikkeitä, jotka alkavat käyntisatamasta tai päättyvät käyntisatamaan;
- d) 'yhtiöllä' direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan w alakohdassa määriteltyä laivayhtiötä;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).";

- b) korvataan m alakohta seuraavasti:

"m) 'raportointikaudella' minkä tahansa vuoden 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta välistä ajanjaksoa; jos matka päättyy eri vuonna kuin se on alkanut, kutakin vuotta koskevat tiedot kirjataan kyseiselle vuodelle;"

- c) lisätään alakohdat seuraavasti:

"p) 'vastaavalla hallinnointiviranomaisella' direktiivin 2003/87/EY 3 g f artiklassa tarkoitettua laivayhtiöstä vastaavaa hallinnointiviranomaista;

q) 'yhtiötason yhdistetyillä päästötiedoilla' niiden direktiivissä 2003/87/EY lueteltuihin kasvihuonekaasuihin mainitun direktiivin liitteen I mukaisen meriliikennetoiminnan osalta liittyvien kasvihuonekaasupäästöjen yhteenlaskettua määrää, jotka yhtiön on raportoitava mainitun direktiivin nojalla kaikista sen vastuulla olevista aluksista raportointikaudella.";

- 6) lisätään 4 artiklaan kohta seuraavasti:

"8. Yhtiöiden on raportoitava yhtiötason yhdistetyt päästötiedot vastuullaan olevista aluksista raportointikaudella 11 a artiklan nojalla.";

- 7) korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteiden I ja II muuttamiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon metaani- ja dityppioksidipäästöjen sekä offshore-alusten kasvihuonepäästöjen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan ja direktiivin 2003/87/EY muuttaminen sekä sovittaa nämä liitteet yhteen mainitun direktiivin 14 artiklan 1 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten, asiaa liittyvien kansainvälisten sääntöjen sekä kansainvälisten ja eurooppalaisten standardien kanssa. Siirretään komissiolle myös valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteiden I ja II muuttamiseksi, jotta voidaan täsmentää niissä esitettyjen tarkkailumenetelmien osia teknologian ja tieteen kehityksen perusteella ja varmistaa direktiivin 2003/87/EY nojalla perustetun EU:n päästökauppajärjestelmän tehokas toiminta.

Komissio antaa viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2023 tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua delegoituja säädöksiä, jotta voidaan ottaa huomioon metaani- ja dityppioksidipäästöjen samoin kuin offshore-alusten kasvihuonepäästöjen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan. Metaani- ja dityppioksidipäästöjen tarkkailumenetelmien on perustuttava samoihin periaatteisiin kuin tämän asetuksen liitteessä I hiilidioksidipäästöjen tarkkailumetelmiksi esitettyjen menetelmien, asianomaisten kasvihuonekaasujen luonne huomioon ottaen tarvittavin mukautuksin. Tämän asetuksen liitteessä I esitetyt menetelmät ja tämän asetuksen liitteessä II esitetyt säännöt on tapauksen mukaan sovittava yhteen uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden käytöstä meriliikenteessä sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa esitettyjen menetelmien ja sääntöjen kanssa.";

- 8) muutetaan 6 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) yhtiön nimi sekä yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite sekä yhtiön ja rekisteröidyn omistajan IMO-numero;"

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Yhtiöiden on käytettävä vakiomuotoisia tarkkailusuunnitelmia, jotka perustuvat asiakirjamalleihin, ja niiden on toimitettava kyseiset suunnitelmat automatisoituja järjestelmiä ja tietojenvaihtomuotoja käyttäen. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä kyseiset asiakirjamallit, mukaan lukien niiden yhdenmukaista soveltamista ja automaattista siirtoa koskevat tekniset säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.";

c) lisätään kohdat seuraavasti:

"6. Yhtiöiden on viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2024 toimitettava vastaavalle hallinnointiviranomaiselle kunkin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan aluksensa osalta tarkkailusuunnitelma, jonka todentaja on arvioinut tämän asetuksen vaatimusten mukaiseksi ja jossa on otettava huomioon metaani- ja dityppioksidipäästöjen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan.

7. Sen estämättä, mitä 6 kohdassa säädetään, yhtiöiden on niiden alusten osalta, joihin tätä asetusta sovelletaan ensimmäistä kertaa 1 päivän tammikuuta 2024 jälkeen, toimitettava vastaavalle hallinnointiviranomaiselle tämän asetuksen vaatimusten mukainen tarkkailusuunnitelma ilman aiheetonta viivytystä, kuitenkin viimeistään kolmen kuukauden kuluttua kunkin aluksen ensimmäisestä käynnistä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvassa satamassa.

8. Vastaavien hallinnointiviranomaisten on viimeistään 6 päivänä kesäkuuta 2025 hyväksyttävä yhtiöiden toimittamat tarkkailusuunnitelmat komission tämän kohdan kolmannen alakohdan nojalla hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Vastaavan hallinnointiviranomaisen on niiden alusten osalta, joihin direktiiviä 2003/87/EY sovelletaan ensimmäistä kertaa 1 päivän tammikuuta 2024 jälkeen, hyväksyttävä toimitettu tarkkailusuunnitelma neljän kuukauden kuluessa siitä, kun alus on ensimmäisen kerran saapunut jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan, komission tämän kohdan kolmannen alakohdan nojalla hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Komissio antaa 1 päivään lokakuuta 2023 mennessä delegeoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti 6–10 artiklan muuttamiseksi tarkkailusuunnitelmia koskevien sääntöjen osalta, jotta voidaan ottaa huomioon metaani- ja dityppioksidipäästöjen sekä offshore-alusten kasvihuonepäästöjen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan.

Siirretään komissiolle valta antaa delegeoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi niiden sääntöjen osalta, joiden mukaisesti vastaavat hallinnointiviranomaiset hyväksyvät tarkkailusuunnitelmat.";

9) muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Todentajan on arvioitava tarkkailusuunnitelmaan tämän artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdan nojalla tehdyt muutokset 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Todentaja ilmoittaa yhtiölle arvioinnin jälkeen, ovatko kyseiset muutokset vaatimusten mukaisia. Yhtiön on toimitettava muutettu tarkkailusuunnitelmansa vastaavalle hallinnointiviranomaiselle, kun se on saanut todentajalta ilmoituksen siitä, että tarkkailusuunnitelma on vaatimusten mukainen.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"5. Vastaavan hallinnointiviranomaisen on hyväksyttävä tarkkailusuunnitelmaan 2 kohdan a–d alakohdan nojalla tehdyt muutokset komission tämän kohdan toisen alakohdan nojalla hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta antaa delegeoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi niiden sääntöjen osalta, joiden mukaisesti vastaavat hallinnointiviranomaiset hyväksyvät tarkkailusuunnitelmiin tehdyt muutokset.";

10) lisätään 10 artiklan ensimmäiseen kohtaan alakohta seuraavasti:

"k) direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien, mainitun direktiivin liitteen I mukaiseen meriliikenne-toimintaan liittyvien kasvihuonekaasujen yhteenlasketut kokonaispäästöt, jotka on raportoitava mainitun direktiivin nojalla, sekä tarvittavat tiedot, joilla perustellaan mainitun direktiivin 12 artiklan 3 kohdasta tehtävien, sen 3 -e-3 -b kohdassa säädettyjen asiaankuuluvien poikkeusten soveltaminen.";

11) muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Yhtiöiden on vuodesta 2025 alkaen viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta toimitettava kunkin niiden vastuulla olevan aluksen osalta vastaavalle hallinnointiviranomaiselle, jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten osalta asianomaisten lippuvaltioiden viranomaisille ja komissiolle koko raportointikaudelta päästöselvitys, jonka todentaja on todentanut tyydyttäväksi 13 artiklan mukaisesti. Vastaava hallinnointiviranomainen voi vaatia yhtiöitä toimittamaan päästöselvitykset ennen 31 päivää maaliskuuta mutta aikaisintaan 28 päivänä helmikuuta.";

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos yhtiö vaihtuu, edellisen yhtiön on toimitettava vastaavalle hallinnointiviranomaiselle, jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten osalta asianomaisten lippuvaltioiden viranomaisille, uudelle yhtiölle ja komissiolle niin lähellä vaihtumisen toteutumispäivää kuin käytännössä mahdollista, kuitenkin viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, todennettu selvitys, joka kattaa samat tiedot kuin 1 kohdassa tarkoitettu päästöselvitys mutta rajoittuu kauteen, joka vastaa sen vastuulla harjoitettua toimintaa.";

c) lisätään kohta seuraavasti:

"4. Komissio antaa 1 päivään lokakuuta 2023 mennessä delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti 11, 11 a ja 12 artiklan muuttamiseksi raportointisääntöjen osalta, jotta voidaan ottaa huomioon metaani- ja dityppioksidipäästöjen sekä offshore-alusten kasvihuonepäästöjen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan.";

12) lisätään artikla seuraavasti:

"11 a artikla

Yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen raportointi ja toimittaminen

1. Yhtiöiden on määritettävä yhtiötason yhdistetyt päästötiedot raportointikaudella päästöselvityksen ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun selvityksen tietojen perusteella kunkin niiden vastuulla raportointikaudella olleen aluksen osalta tämän artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Yhtiöiden on vuodesta 2025 alkaen viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta toimitettava vastaavalle hallinnointiviranomaiselle tämän artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti yhtiötason yhdistetyt päästötiedot, jotka kattavat direktiivin 2003/87/EY nojalla meriliikenne-toiminnan osalta raportoitavat päästöt edellisen vuoden raportointikaudella ja jotka on todennettu tämän asetuksen III luvun mukaisesti.

3. Vastaava hallinnointiviranomainen voi vaatia yhtiöitä toimittamaan 2 kohdassa tarkoitettuja todennettuja yhtiötason yhdistetyt päästötiedot ennen 31 päivää maaliskuuta mutta aikaisintaan 28 päivänä helmikuuta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, jotka koskevat yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen tarkkailua ja raportointia sekä yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen toimittamista vastaavalle hallinnointiviranomaiselle.";

13) muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Päästöselvityksen ja yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen raportoinnin muoto”

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Päästöselvitys ja yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen raportointi on toimitettava automatisoituja järjestelmiä ja tietojenvaihtomuotoja käyttäen, mukaan lukien sähköiset asiakirjamallit.”;

14) muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Todentajan on arvioitava, ovatko päästöselvitys ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu selvitys 8–12 artiklassa ja liitteissä I ja II vahvistettujen vaatimusten mukaisia.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Todentajan on arvioitava, ovatko yhtiötason yhdistetyt päästötiedot 6 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

Jos todentaja toteaa riittävällä varmuudella, että yhtiötason yhdistetyt päästötiedot eivät sisällä olennaisia väärintulkintoja, todentajan on annettava todentamisraportti, jonka mukaan yhtiötason yhdistetyt päästötiedot on todennettu tyydyttäväksi 6 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi säännöillä, jotka koskevat yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen todentamista, mukaan lukien todentamismenetelmät ja todentamismenettely, ja todentamisraportin antamista.”;

15) muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) laskelmia, joilla määritetään kasvihuonekaasupäästöt yhteensä ja direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien, mainitun direktiivin liitteen I mukaiseen meriliikennetoimintaan liittyvien kasvihuonekaasujen yhteenlasketut kokonaispäästöt ja jotka on raportoitava mainitun direktiivin nojalla;”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Todentaessaan yhtiötason yhdistettyjä päästötietoja todentajan on arvioitava raportoitujen tietojen täydellisyyttä ja johdonmukaisuutta yhtiön antamien tietojen kanssa, mukaan lukien sen todennetut päästöselvitykset ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut selvitykset.”;

16) lisätään 15 artiklaan kohta seuraavasti:

”6. Yhtiötason yhdistettyjen päästötietojen todentamisen osalta todentajan ja yhtiön on noudatettava 13 artiklan 6 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja todentamissääntöjä. Todentaja ei todenna päästöselvitystä ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua selvitystä kustakin yhtiön vastuulla olevasta aluksesta.”;

17) korvataan 16 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kansallinen akkreditointielin akkreditoi asetuksen (EY) N:o 765/2008 nojalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tehtäviin todentajat, jotka arvioivat tarkkailusuunnitelmat, päästöselvitykset, tämän asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut selvitykset ja yhtiötason yhdistetyt päästötiedot sekä antavat tämän asetuksen 13 artiklan 3 ja 5 kohdassa tarkoitettuja todentamisraportteja ja tämän asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimustenmukaisuusasiakirjoja.”;

18) muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tulosataman jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi, kun se on antanut ensin asianomaiselle yhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, antaa aluksille, jotka eivät ole noudattaneet tarkkailu- ja raportointivelvoitteita kahdella tai useammalla peräkkäisellä raportointikaudella ja joiden osalta vaatimusten noudattamista ei ole onnistuttu varmistamaan muilla täytäntöönpanotoimenpiteillä, karkotusmääräyksen, joka on annettava tiedoksi komissiolle, Euroopan meriturvallisuusvirastolle (EMSA), muille jäsenvaltioille ja asianomaiselle lippuvaltiolle. Karkotusmääräyksen seurauksena jokaisen jäsenvaltion, lukuun ottamatta sitä jäsenvaltiota, jonka lipun alla alus purjehtii, on kiellettävä asianomaiselta alukselta pääsy satamiinsa, kunnes yhtiö täyttää tarkkailu- ja raportointivelvoitteensa 11 ja 18 artiklan mukaisesti. Kun tällainen alus purjehtii jäsenvaltion lipun alla ja saapuu johonkin sen satamista tai havaitaan jossakin sen satamista, asianomaisen jäsenvaltion on, kun se on antanut ensin asianomaiselle yhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, pysäytettävä alus, kunnes yhtiö täyttää tarkkailu- ja raportointivelvoitteensa.

Kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua alusta havaitaan sen ollessa jossakin sen jäsenvaltion satamista, jonka lipun alla se purjehtii, asianomainen jäsenvaltio voi, kun se on antanut ensin asianomaiselle yhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, antaa pysäyttämismääräyksen, kunnes yhtiö täyttää tarkkailu- ja raportointivelvoitteensa. Sen on ilmoitettava tästä komissiolle, EMSAlle ja muille jäsenvaltioille.

Mainittujen tarkkailu- ja raportointivelvoitteiden noudattaminen vahvistetaan antamalla voimassa oleva vaatimustenmukaisuusasiakirja tiedoksi sille toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle, joka antoi karkotusmääräyksen. Tämän kohdan säännökset eivät rajoita merihädässä olevien alusten tapauksessa sovellettavien kansainvälisten merenkulkua koskevien sääntöjen soveltamista.”;

b) lisätään 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Mahdollisuutta poiketa tämän artiklan säännöksistä ensimmäisen alakohdan nojalla ei sovelleta jäsenvaltioon, jonka viranomainen on vastaava hallinnointiviranomainen.”;

19) muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) aluksen tunnistetiedot (nimi, yhtiö, IMO-numero ja rekisteröinti- tai kotisatama);”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio arvioi joka toinen vuosi meriliikennetoimintojen kokonaisvaikutusta maapallon ilmastoon, myös vaikutusta, joka aiheutuu muista kuin hiilidioksidin liittyvistä päästöistä tai vaikutuksista, jotka ovat peräisin muista kasviuonekaasuista kuin hiilidioksidista tai sellaisista tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomista hiukkasista, joilla on lämmityspotentiaalia.”;

20) lisätään artikla seuraavasti:

”22 a artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tätä asetusta uudelleen 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä ottaen huomioon erityisesti sen täytäntöönpanosta saadut lisäkokemukset, etenkin sitä silmällä pitäen, olisiko tämän asetuksen soveltamisalaan sisällytettävä aluksia, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000 mutta vähintään 400, tällaisten alusten mahdollista myöhempiä sisällyttämistä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan varten tai olisiko ehdotettava muita toimenpiteitä tällaisten alusten kasviuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Kyseiseen uudelleentarkasteluun on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi.”;

21) muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle 1 päivästä heinäkuuta 2015 viiden vuoden ajaksi 5 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa ja 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Siirretään komissiolle 5 päivästä kesäkuuta 2023 viiden vuoden ajaksi 6 artiklan 8 kohdassa, 7 artiklan 5 kohdassa, 11 artiklan 4 kohdassa, 11 a artiklan 4 kohdassa ja 13 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen asianomaisen viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 2 kohdassa, 6 artiklan 8 kohdassa, 7 artiklan 5 kohdassa, 11 artiklan 4 kohdassa, 11 a artiklan 4 kohdassa, 13 artiklan 6 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa ja 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamis päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevan 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 8 kohdan, 7 artiklan 5 kohdan, 11 artiklan 4 kohdan, 11 a artiklan 4 kohdan, 13 artiklan 6 kohdan, 15 artiklan 5 kohdan tai 16 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan viimeistä virkettä ei kuitenkaan sovelleta 1 päivään lokakuuta 2023 mennessä 5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 6 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan tai 11 artiklan 4 kohdannoilla annettuihin delegoituihin säädöksiin.”;

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 5 päivästä kesäkuuta 2023. Tämän asetuksen 1 artiklan 5 alakohdan a ja b alakohtaa asetuksen (EU) 2015/757 3 artiklan b, d ja m alakohdan osalta sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2024.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 10 päivänä toukokuuta 2023.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

R. METSOLA

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ROSWALL

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2023/958,

annettu 10 päivänä toukokuuta 2023,

direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse ilmailun panoksesta unionin koko talouden laajuisen päästövähennystavoitteen saavuttamiseksi ja maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen asianmukaisesta toteuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY ⁽⁴⁾ perustettiin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä unionissa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti. Ilmailutoiminta sisällytettiin EU:n päästökauppajärjestelmään (EU ETS) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/101/EY ⁽⁵⁾. Euroopan unionilla on toimivalta laajentaa EU:n päästökauppajärjestelmä koskemaan kaikkia jäsenvaltioissa sijaitsevalle lentopaikalta lähteviä tai sinne saapuvia lentoja.
- (2) Ympäristönsuojelu on yksi unionin ja muun maailman suurimmista haasteista. Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytty Pariisin sopimus ⁽⁶⁾, jäljempänä 'Pariisin sopimus', tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016. Pariisin sopimuksen osapuolet ovat sopineet, että maapallon keskilämpötilan nousu pidetään selvästi alle kahdessa celsiusasteessa verrattuna esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon ja että jatketaan toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen verrattuna esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon. Kyseistä sitoumusta on vahvistettu 13 päivänä marraskuuta 2021 hyväksymällä UNFCCC:n nojalla Glasgow'n ilmastopopimus, jossa Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva UNFCCC:n osapuolten konferenssi toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat huomattavasti pienemmät, jos lämpötila nousee kahden celsiusasteen sijasta 1,5 celsiusasteella, ja kyseiset osapuolet sitoutuivat tiukentamaan vuodeksi 2030 asettamia tavoitteita vuoden 2022 loppuun mennessä nopeuttaakseen ilmastotoimia tällä ratkaisevalla vuosikymmenellä ja kuroakseen umpeen 1,5 celsiusasteen tavoitteeseen liittyvän vajeen. Jotta Pariisin sopimuksen tavoitteet saavutettaisiin, talouden kaikkien alojen, myös kansainvälisen ilmailun, on osallistuttava kasvihuonekaasujen päästövähennysten toteuttamiseen.

⁽¹⁾ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 152.

⁽²⁾ EUVL C 301, 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2023 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 25. huhtikuuta 2023.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/101/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta ilmailutoiminnan sisällyttämiseksi yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään (EUVL L 8, 13.1.2009, s. 3).

⁽⁶⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (3) Ilmailun osuus maailman hiilidioksidipäästöistä on 2–3 prosenttia, ja ilmailun kokonaisilmastovaikutus on vähintään kaksi kertaa suurempi kuin sen pelkästä hiilidioksidista aiheutuva vaikutus. Ilmailu on tieliikenteen jälkeen toiseksi suurin liikenteen ilmastovaikutusten lähde. Vuonna 2022 Eurocontrol ennusti, että vuoteen 2050 mennessä ilmailuala kasvaisi Euroopassa 44 prosenttia vuodesta 2019. Tarve toteuttaa toimia hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi on yhä kiireellisempi, kuten hallitustenvälinen ilmastonmuutospaneeli on todennut tuoreimmissa raporteissaan eli 7 päivänä elokuuta 2021 julkaistussa raportissa ”Climate Change 2021: The Physical Science Basis”, 28 päivänä helmikuuta 2022 julkaistussa raportissa ”Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability” ja 4 päivänä huhtikuuta 2022 julkaistussa raportissa ”Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change”. Kyseisessä 4 päivänä huhtikuuta 2022 julkaistussa raportissa todetaan kansainvälisestä ilmailusta, että alalla tehdyissä alakohtaisissa sopimuksissa hyväksytyt ilmastonmuutoksen hillitsemistä koskevat tavoitteet eivät riitä lähimainkaan Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin lämpötilatavoitteen saavuttamiseen. Unionin olisi tämän vuoksi reagoitava kyseiseen kiireelliseen tarpeeseen toteuttaa toimia tehostamalla toimiaan ja ottamalla ilmastonmuutoksen torjunnassa kansainvälinen johtoasema.
- (4) Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) neuvosto hyväksyi 214. istuntonsa 10. kokouksessa 27 päivänä kesäkuuta 2018 kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen, joka on allekirjoitettu 7 päivänä joulukuuta 1944, jäljempänä ’Chicagon yleissopimus’, liitteen 16 niteen IV ensimmäisen painoksen – kansainvälisen lentoliikenteen päästöhyvitysjärjestelmä (CORSA), jolla otettiin käyttöön CORSIA-järjestelmän ympäristönsuojelua koskevat kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat. Unioni ja sen jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön CORSIA-järjestelmää vuodet 2021–2023 kestävästä kokeiluvaiheesta alkaen neuvoston päätöksen (EU) 2020/954 (7) mukaisesti.
- (5) Neuvoston päätöksen (EU) 2018/2027 (8) mukaisesti jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet ICAOn sihteeristölle CORSIA-järjestelmän ja EU:n päästökauppajärjestelmän välisistä eroavuuksista. Tavoitteena oli säilyttää unionin säännöstö ja tulevat poliittiset valtaoikeudet sekä unionin ilmastotavoitteiden taso sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston yksinomainen rooli unionin oikeuden sisällöstä päätettäessä. Kun tämä direktiivi hyväksytään, ICAOn sihteeristölle tehtävää ilmoitusta CORSIA-järjestelmän ja EU:n päästökauppajärjestelmän välisistä eroavuuksista olisi päivitettävä toisella unionin oikeuden mukaisella ilmoituksella eroavuuksista, jotta se vastaisi direktiiviin 2003/87/EY tehtyjä tarkistuksia.
- (6) Ilmastohaasteiden ja ympäristöön liittyvien haasteiden ratkaiseminen ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttaminen ovat keskeisellä sijalla 11 päivänä joulukuuta 2019 annetussa komission tiedonannossa ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma”, jäljempänä ’Euroopan vihreän kehityksen ohjelma’.
- (7) Unioni sitoutui UNFCCC:n sihteeristölle 17 päivänä joulukuuta 2020 toimitetussa unionin ja sen jäsenvaltioiden päivitetystä kansallisesti määritellyssä panoksessa vähentämään unionin koko talouden kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosenttia verrattuna vuoden 1990 tasoon vuoteen 2030 mennessä. Ilmailun olisi osallistuttava kyseisiin päästövähennystoimiin.
- (8) Antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 (9) unioni on kirjannut lainsäädäntöön tavoitteen vähentää nettopäästöt nollaan viimeistään vuoteen 2050 mennessä sekä pyrkimyksen saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt. Mainitussa asetuksessa myös vahvistetaan sitovaksi unionin sisäiseksi ilmastoa koskevaksi välitavoitteeksi vähentää kasvihuonekaasujen nettopäästöjä (päästöjä poistumien vähentämisen jälkeen) vähintään 55 prosentilla verrattuna vuoden 1990 tasoon vuoteen 2030 mennessä.
- (9) Tällä direktiivillä tehtävät muutokset ovat olennaisen tärkeitä EU:n päästökauppajärjestelmän eheyden ja tehokkaan ohjaamisen varmistamiseksi, jotta sillä voidaan edistää politiikan välineenä unionin tavoitteita vähentää kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä ja saavuttaa ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä sekä pyrkimystä saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt asetuksen (EU) 2021/1119 2

(7) Neuvoston päätös (EU) 2020/954, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2020, kansainvälisessä siviili-ilmailujärjestössä (ICAO) Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta, joka koskee ilmoitusta vapaaehtoisesta osallistumisesta kansainvälisen lentoliikenteen päästöhyvitysjärjestelmään (CORSA) 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen sekä vaihtoehtoa, joka on valittu lentotoiminnan harjoittajien päästöhyvitysvaatimusten laskemiseen vuosina 2021–2023 (EUVL L 212, 3.7.2020, s. 14).

(8) Neuvoston päätös (EU) 2018/2027, annettu 29 päivänä marraskuuta 2018, kansainvälisessä siviili-ilmailujärjestössä Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta ensimmäiseen painokseen ympäristönsuojelua koskevista kansainvälisistä standardeista ja suositelluista menettelytavoista – kansainvälisen lentoliikenteen päästöhyvitysjärjestelmä (CORSA) (EUVL L 325, 20.12.2018, s. 25).

(9) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puiteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla. Kyseisten muutosten tavoitteena on näin ollen myös panna täytäntöön unionin Pariisin sopimuksen mukainen panos ilmailualalla. Tämän vuoksi olisi vahvistettava ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä ja sovellettava siihen lineaarista vähennyskerrointa direktiivin 2003/87/EY 9 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

- (10) Hiilidioksidin lisäksi ilmailu vaikuttaa ilmastoon muiden kuin hiilidioksidipäästöjen, kuten typen oksidien (NO_x), nokihiukkasten, rikkidioksidin ja vesihöyryn sekä tällaisten päästöjen aiheuttamien ilmakehän prosessien, kuten otsonin ja tiivistymisvanojen muodostumisen, kautta. Tällaisten muiden kuin hiilidioksidipäästöjen ilmastovaikutus riippuu käytetyn polttoaineen ja moottoreiden tyypistä, päästöjen sijainnista, erityisesti ilma-alusten matkalentokorkeudesta ja sijainnista leveys- ja pituusasteina, sekä päästöjen ajankohdasta ja kyseisen ajankohdan sääolosuhteista. Ilmailun sisällyttämisestä EU:n päästökauppajärjestelmään vuonna 2006 tehdyn komission vaikutustenarvioinnin perusteella direktiivissä 2008/101/EY todettiin, että ilmailu vaikuttaa ilmastoon maailmanlaajuisesti, koska siitä aiheutuu muita kuin hiilidioksidipäästöjä. Direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/410⁽¹⁰⁾, 30 artiklan 4 kohdassa veloitettiin komissio esittämään ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päivitetty analyysi ilmailun muista kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutuksista sekä tarvittaessa ehdotus siitä, miten näihin vaikutuksiin voitaisiin parhaiten puuttua. Tämän vaatimuksen täyttämiseksi Euroopan unionin lentoturvallisuusvirasto (EASA) teki päivitetyn analyysin ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutuksista ilmastonmuutokseen ja julkaisi tutkimuksensa 23 päivänä marraskuuta 2020. Kyseisen tutkimuksen tulokset vahvistivat aiempien arvioiden tuloksen eli sen, että ilmailutoiminnan muut kuin hiilidioksidin liittyvät vaikutukset ovat yhteensä vähintään yhtä merkittäviä kuin pelkästään hiilidioksidin liittyvien vaikutusten.
- (11) EASAn 23 päivänä marraskuuta 2020 julkaiseman tutkimuksen tulosten perusteella ilmailun muita kuin hiilidioksidivaikutuksia ei ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti voida enää jättää huomiotta. Tarvitaan unionin sääntelytoimenpiteitä, jotta voidaan saavuttaa Pariisin sopimuksen mukaiset päästövähennykset. Näin ollen komission olisi perustettava ilmailun muiden kuin hiilidioksidivaikutusten tarkkailu-, raportointi- ja todentamiskehys. Kyseisestä kehiksestä saataviin tuloksiin pohjautuen komission olisi toimitettava viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2028 kertomus ja tarvittaessa tehtävä vaikutustenarvioinnin perusteella lainsäädäntöehdotus, joka sisältää ilmailun muita kuin hiilidioksidivaikutuksia koskevia hillintätoimia, jotta EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaa voidaan laajentaa koskemaan tällaisia vaikutuksia.
- (12) Tiukennetun ilmastotavoitteen saavuttamiseksi on ohjattava mahdollisimman paljon resursseja ilmastosiirtymään, jonka olisi myös oltava oikeudenmukainen siirtymä. Sitä varten kaikki päästöoikeuksien huutokaupasta saatavat tulot, joita ei osoiteta unionin talousarvioon, olisi käytettävä ilmastotavoitteiden tukemiseen.
- (13) Ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä olisi vahvistettava niitä lentoja koskevan päästöoikeuksien määrän tasolla, joiden osalta päästöoikeuksia on palautettava direktiivin 2003/87/EY mukaisesti. Vuoden 2024 päästöoikeuksien jakamisen perusteena olisi oltava aktiivisille ilma-alusten käyttäjille vuonna 2023 jaettujen oikeuksien kokonaismäärä, vähennettynä lineaarisella vähennyskertoimella kyseisessä direktiivissä tarkoitetulla tavalla. Päästöoikeuksien määrää olisi lisättävä, jotta voidaan ottaa huomioon reitit, jotka eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmään vuonna 2023 mutta jotka kuuluvat siihen vuodesta 2024 alkaen.
- (14) Ilmailualan päästöoikeuksien jakamisen olisi perustuttava huutokauppaamisen osuuden lisäämiseen tämän direktiiviin voimaantuloa seuraavasta vuodesta alkaen ottaen huomioon alan kyvyn siirtää lisääntyneet hiilidioksidikustannukset hintoihin. Maksuttomien päästöoikeuksien jakaminen olisi lakkautettava asteittain vuosina 2024 ja 2025 ja täysimittainen huutokauppa aloitettava vuonna 2026.
- (15) Direktiivillä 2003/87/EY olisi osaltaan kannustettava kaupallisen lentoliikenteen hiilestä irtautumiseen. Siirtyminen pois fossiilisten polttoaineiden käytöstä edistäisi tällaista hiilestä irtautumista. Kun otetaan kuitenkin huomioon ilma-alusten käyttäjien välinen kova kilpailu, kestävien lentopolttoaineiden kehittyvät unionin markkinat sekä merkittävä hintaero fossiilisen lentopetrolin ja kestävien lentopolttoaineiden välillä, siirtymää olisi tuettava edelläkävijöille annettavilla kannustimilla. Sen vuoksi 1 päivän tammikuuta 2024 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana olisi varattava 20 miljoonaa päästöoikeutta jaettavaksi kattamaan osa fossiilisen lentopetrolin ja hyväksyttävien lentopolttoaineiden välisestä jäljellä olevasta hintaerosta yksittäisille ilma-alusten käyttäjille. Kyseiset päästöoikeudet olisi otettava ilmailulle saatavilla olevien päästöoikeuksien kokonaismäärästä, ja niitä olisi jaettava syrjimättömästi ainoastaan direktiivin 2003/87/EY palauttamisvelvoitteen piiriin kuuluviin lentoihin. Kyseisen varannon toimintaa koskevan arvioinnin perusteella komissio voi päättää antaa lainsäädäntöehdotuksen päästöoikeuksien ajallisesti rajoitetun enimmäismäärän jakamisesta. Tällainen jakaminen saisi ulottua ainoastaan 31 päivää joulukuuta 2034 saakka.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/410, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyyttä edistävien investointien edistämiseksi sekä päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta (EUVL L 76, 19.3.2018, s. 3).

- (16) Kaupallisten yliäänilentojen saataville asettaminen lopetettiin muun muassa niiden aiheuttamien suhteettoman suurten ympäristöhaittojen vuoksi. Nykyisestä kehityksestä päätellen ääntä nopeampien lentojen käyttöön ottamiseksi tehdään kuitenkin runsaasti tutkimusta. Positiivinen korrelaatio matkanopeuden ja polttoaineen kulutuksesta johtuvan päästötason välillä on peruste ääntä hitaampien lentojen ja yliäänilentojen erilaiselle kohtelulle. Sen vuoksi on aiheellista sulkea mahdolliset tulevat ääntä nopeammat lennot tämän direktiivin nojalla myönnettävän muille kuin fossiilisille polttoaineille annettavan tuen ulkopuolelle.
- (17) Direktiivissä 2003/87/EY olisi muutettava myös vaatimusten noudattamisen osalta hyväksyttävistä yksiköistä, jotta voitaisiin ottaa huomioon CORSIA-järjestelmän päästöyksiköiden hyväksyttävyyttä koskevat kriteerit, jotka ICAOn neuvosto hyväksyi 216. istunnossaan maaliskuussa 2019 olennaisena osana CORSIA-järjestelmää. Unioniin sijoittautuneiden ilma-alusten käyttäjien olisi voitava käyttää CORSIA-järjestelmän vaatimusten noudattamisen osalta hyväksyttävistä yksiköistä niihin kolmansiin maihin saapuvilla tai niistä kolmansista maista lähtevillä tai niiden kolmansien maiden välisillä lennoilla, joiden katsotaan osallistuvan CORSIA-järjestelmään. Sen varmistamiseksi, että CORSIA-järjestelmän toteuttaminen unionissa tukee Pariisin sopimuksen tavoitteita ja tarjoaa kannustimia laaja-alaiseen osallistumiseen CORSIA-järjestelmään, vaatimusten noudattamisen osalta hyväksyttävien yksiköiden olisi oltava peräisin valtioista, jotka ovat Pariisin sopimuksen osapuolia ja osallistuvat CORSIA-järjestelmään, ja kaksinkertaista laskemista olisi vältettävä.
- (18) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset yksiköiden käytölle direktiivin 2003/87/EY mukaisesti, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta laatia yksiköistä luettelo, joka perustuu yksikköihin, jotka ICAOn neuvosto on hyväksynyt käytettäväksi CORSIA-järjestelmän mukaisten veloitteiden noudattamiseksi ja jotka täyttävät tässä direktiivissä säädetyt hyväksyttävyyshaavat. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (19) Jotta voidaan varmistaa tarvittavien järjestelyjen yhdenmukainen täytäntöönpano osallistuvien osapuolten hyväksyntää varten, sille, että osallistuvien osapuolten kansallisesti määriteltyihin panoksiin sisältyviä, ihmisen toiminnan aiheuttamia lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevaan raportointiin tehdään oikea-aikaisesti muutoksia ja sille, että kaksinkertainen laskenta ja koko maailman nettopäästöjen lisääntyminen vältetään, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää tällaisia järjestelyjä koskevista yksityiskohtaisista vaatimuksista. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (20) Jotta voidaan varmistaa unioniin sijoittautuneiden ilma-alusten käyttäjien CORSIA-järjestelmän mukaisten päästöhyvitysvaatimusten laskemisen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä vastaavaa täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (21) Koska CORSIA-järjestelmän täytäntöönpanon ja sen valvonnan unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden ilma-alusten käyttäjien osalta on tarkoitus olla yksinomaan kyseisten ilma-aluksen käyttäjien kotivaltion vastuulla, unionin ulkopuolelle sijoittautuneita ilma-alusten käyttäjiä ei saisi vaatia mitätöimään CORSIA-järjestelmän vaatimusten noudattamisen osalta hyväksyttävistä yksiköistä tämän direktiivin nojalla.
- (22) Koska CORSIA-järjestelmän täytäntöönpanon ja sen valvonnan unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden ilma-alusten käyttäjien osalta on tarkoitus olla yksinomaan kyseisten ilma-aluksen käyttäjien kotivaltion vastuulla, valtio, johon kyseinen ilma-aluksen käyttäjä on sijoittautunut, voi myös ilmoittaa eroavuuksista CORSIA-järjestelmän soveltamisessa Euroopan sisäisten lentojen osalta, kun unionin ulkopuolelle sijoittautuneen ilma-aluksen käyttäjän Euroopan talousalueen (ETA) sisäisistä lennoista tai ETA-alueella sijaitsevalta lentopaikalta Sveitsissä tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevaan lentopaikkaan lähtevistä lennoista aiheutuu merkittäviä päästöjä. Direktiivissä 2003/87/EY olisi tarkasteltava uudelleen tältä osin tapahtuvan kehityksen valossa.
- (23) Jotta varmistetaan reittien yhdenvertainen kohtelu, lennot niihin valtioihin ja niistä valtioista, jotka eivät toteuta CORSIA-järjestelmää unionin lainsäädännön tarkoituksia varten, lukuun ottamatta lentoja, jotka lähtevät ETA-alueella sijaitsevalta lentopaikalta ja saapuvat ETA-alueella, Sveitsissä tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevalle lentopaikalle, olisi vapautettava päästöoikeuksien palauttamisvelvoitteista tai yksiköiden mitätöimisvelvoitteista. Jotta voitaisiin kannustaa CORSIA-järjestelmän täysimittaiseen toteuttamiseen vuodesta 2027 alkaen, poikkeusta olisi sovellettava vain 31 päivään joulukuuta 2026 asti syntyneisiin päästöihin päästöoikeuksien palauttamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (24) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklassa määrätään, että unionin ympäristöpolitiikalla myötävaikutetaan sellaisten toimenpiteiden edistämiseen kansainvälisellä tasolla, joilla torjutaan ilmastonmuutosta, ja edellytetään, että unioni ja jäsenvaltiot tekevät kukin toimivaltaansa kuuluvaa yhteistyötä kolmansien maiden ja toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa. Näillä tavoitteilla on merkitystä myös ICAOn sekä CORSIA-järjestelmän jatkokehittämisen kannalta.
- (25) Tietojen avoimuus ja julkinen saatavuus ovat olennaisen tärkeitä vastuuvollisuuden ja täytäntöönpanokelpoisuuden parantamiseksi. Tämän vuoksi komission olisi julkaistava käyttäjystävällisellä tavalla tiedot ilma-alusten käyttäjien päästöistä ja päästöhyvityksistä. Tällainen julkaiseminen helpottaisi sen arvioimista, miten CORSIA-järjestelmä vaikuttaa hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen maailmanlaajuisesti ja miten se edistää Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista.
- (26) Lennot niistä Yhdistyneiden kansakuntien määrittelemistä vähiten kehittyneistä maista ja pienistä kehittyvistä saarivaltioista, jotka eivät toteuta CORSIA-järjestelmää unionin lainsäädännön tarkoituksia varten, lukuun ottamatta valtioita, joiden BKT asukasta kohti on yhtä suuri tai suurempi kuin unionin keskiarvo, sekä lennot näihin maihin ja saarivaltioihin olisi vapautettava päästöoikeuksien palauttamisvelvoitteista tai yksiköiden mitätöimisvelvoitteista. Kyseisellä vapauttamisella ei olisi oltava päättymispäivää.
- (27) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset ilma-alusten käyttäjien vapauttamiseksi tässä direktiivissä säädetyistä päästöhyvitysvaatimuksista niiden päästöjen osalta, jotka aiheutuvat lennoista niihin valtioihin ja niistä valtioista, jotka soveltavat CORSIA-järjestelmää väljempien vaatimusten mukaisesti oman lainsäädäntönsä nojalla tai eivät pane CORSIA-järjestelmää koskevia säännöksiä täytäntöön yhdenvertaisesti kaikkien ilma-alusten käyttäjien osalta tämän direktiivin mukaisesti, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vapauttaa unioniin sijoittautuneita ilma-alusten käyttäjiä päästöhyvitysvaatimuksista niiden päästöjen osalta, jotka aiheutuvat lennoista, joilla kilpailu vääristyy huomattavasti unioniin sijoittautuneiden ilma-alusten käyttäjien vahingoksi, koska kolmannet maat toteuttavat CORSIA-järjestelmää tai panevat sen täytäntöön väljempien vaatimusten mukaisesti. Kilpailun vääristyminen voi johtua vähemmän tiukasta lähestymistavasta hyväksyttäviin yksiköihin tai kaksinkertaista laskemista koskeviin säännöksiin. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (28) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi kahden CORSIA-järjestelmää soveltavan eri valtion välisille reiteille, kun kyseiset valtiot antavat ilma-alusten käyttäjien käyttää muita kuin tämän direktiivin mukaisen täytäntöönpanosäädöksen nojalla hyväksytyssä luettelossa olevia vaatimusten noudattamisen osalta hyväksyttäviä yksiköitä, komissiolle olisi annettava täytäntöönpanovalta sallia jäsenvaltioon sijoittautuneiden ilma-alusten käyttäjien käyttää muitakin kuin kyseisessä vaatimusten noudattamisen osalta hyväksyttäviä yksiköitä koskevassa luettelossa olevia yksikkötyyppejä tai määrätä, että tällä direktiivillä käyttöön otetut yksiköiden kelpoisuuden edellytykset eivät sido niitä. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (29) Komission olisi raportoitava CORSIA-järjestelmän ja ICAOn 41. yleiskokouksen 7. lokakuuta 2022 hyväksymän, pitkän aikavälin maailmanlaajuisen ei-sitovan tavoitteen, että kansainvälinen ilmailu on hiilineutraali viimeistään vuonna 2050, jäljempänä 'pitkän aikavälin maailmanlaajuinen ei-sitova tavoite', saavuttamiseksi toteutettavan ICAOn toimenpidekokonaisuuden täytäntöönpanosta.
- (30) ICAOssa tehtävän työn edistämiseksi unioni on kolmeen kertaan hyväksynyt EU:n päästökauppajärjestelmään ajallisesti rajattuja poikkeuksia, joilla rajoitetaan noudattamisvelvoitteet ainoastaan ETA-alueella sijaitsevien lentopaikkojen välisistä lennoista aiheutuviin päästöihin ja varmistetaan ilma-alusten käyttäjien reittien yhdenvertainen kohtelu niiden sijoittautumispaikasta riippumatta. Näistä EU:n päästökauppajärjestelmään tehdyistä poikkeuksista uusimmassa, josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/2392⁽¹²⁾, noudattamisvelvoitteet rajataan koskemaan ainoastaan ETA:n sisäisistä lennoista vuoteen 2023 saakka syntyneisiin päästöihin ja järjestelmän soveltamisalaa saatetaan muuttaa 1 päivästä tammikuuta 2024 alkaen ETA:n ulkopuolella sijaitseville lentopaikoille saapuvien ja niiltä lähtevien lentojen osalta sen jälkeen, kun mainitussa asetuksessa säädetty uudelleentarkastelu on tehty. Jotta voidaan arvioida CORSIA-järjestelmän täytäntöönpanoa, jonka kokeiluvaihe on alkanut, ja sitä, miten sitä sovelletaan käytännössä, nykyistä poikkeusta EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisista palauttamisvelvoitteista olisi jatkettava 31 päivään joulukuuta 2026 CORSIA-järjestelmän piiriin kuulumattomilla reiteillä liikennöivien ilma-aluksen käyttäjien liikennöimien asiaankuuluviin kolmansiiin maihin saapuvien ja niistä lähtevien lentojen osalta, joihin muutoin sovellettaisiin EU:n päästökauppajärjestelmän raportointivelvoitetta viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2027 ja palauttamisvelvoitetta viimeistään 30

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2392, annettu 13 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta voimassa olevan ilmailutoimintaa koskevan rajoitetun soveltamisen jatkamiseksi ja maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen vuonna 2021 alkavan täytäntöönpanon valmistelemiseksi (EUVL L 350, 29.12.2017, s. 7).

päivänä syyskuuta 2027. Tämän olisi oltava viimeinen EU:n päästökauppajärjestelmään tehtävä ajallisesti rajattu poikkeus. CORSIA-järjestelmän uudelleentarkastelu olisi toteutettava 1 päivään heinäkuuta 2026 mennessä. Jos ICAOn yleiskokous ei ole 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä lujittanut CORSIA-järjestelmää pitkän aikavälin maailmanlaajuisen ei-sitovan tavoitteensa mukaisesti Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi tai jos komission tulevaisuudessa hyväksymässä täytäntöönpanosäädöksessä luetellut valtiot edustavat alle 70:tä prosenttia kansainvälisen ilmailun päästöistä uusimpien saatavilla olevien tietojen perusteella, komission olisi tarvittaessa ehdotettava, että EU:n päästökauppajärjestelmää sovelletaan lähtevien lentojen päästöihin vuodesta 2027 ja että ilma-alusten käyttäjien olisi voitava vähentää CORSIA-järjestelmän mukaisesta hyvityksestä kyseisillä reiteillä aiheutuneet kustannukset, jotta vältetään kaksinkertaisen maksun periminen. Vastaavasti, jos kolmas maa ei sovelle CORSIA-järjestelmää vuodesta 2027 alkaen, EU:n päästökauppajärjestelmää olisi sovellettava kyseiseen kolmanteen valtioon lennettävistä lähtevistä lennoista aiheutuviin päästöihin.

- (31) Tiedot CORSIA-järjestelmän mukaisten päästöhyvitysvaatimusten noudattamisen osalta hyväksyttävien yksiköiden käytöstä olisi asetettava julkisesti saataville vähintään yhtä avoimesti kuin tiedot direktiivin 2003/87/EY mukaisten kansainvälisten hyvitysten käytöstä vuoteen 2020 saakka komission asetuksen (EU) N:o 389/2013⁽¹³⁾ liitteen XIV mukaisesti.
- (32) ICAOn 41. yleiskokous päätti 7. lokakuuta 2022 covid-19-pandemian yhteydessä muuttaa CORSIA-järjestelmän aiempaa perustasoa vuosiksi 2024–2035 vuosien 2019 ja 2020 hiilidioksidipäästöjen keskiarvosta 85 prosenttiin vuoden 2019 hiilidioksidipäästöistä. Kauden 2019–2020 kaikkien raportoitujen hiilidioksidipäästöjen keskiarvo oli 435 859 594 tonnia. Vuoden 2019 hiilidioksidipäästöt olivat 608 076 604 tonnia, ja 85 prosenttia kyseisestä määrästä on 516 865 113 tonnia. Todellinen perustaso, jota ICAO käyttää alan kasvukertoimen laskemiseen, määritetään kuitenkin käyttäen hiilidioksidipäästöjen osajoukkoa, jossa otetaan huomioon ainoastaan päästöhyvitysvaatimusten alaisilla reiteillä syntyvät päästöt. ICAO ei julkaise vuosien 2019 ja 2020 hiilidioksidipäästöjen keskiarvoa kaikkien päästöhyvitysvaatimusten piiriin vuonna 2021 kuuluneiden valtioparien osajoukon osalta, mutta se on arviolta 245 miljoonaa tonnia, ja vuoden 2019 hiilidioksidipäästöt olivat 341 380 188 tonnia, josta 85 prosenttia on 290 173 160 tonnia. Kaikkien niiden valtioparien osalta, joiden odotetaan kuuluvan päästöhyvitysvaatimusten piiriin vuonna 2027, kauden 2019–2020 hiilidioksidipäästöjen keskiarvo on arviolta noin 373 miljoonaa tonnia ja 85 prosenttia vuoden 2019 hiilidioksidipäästöistä on arviolta noin 439 miljoonaa tonnia.
- (33) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset luettelon laatimiseksi niistä valtioista, joiden katsotaan soveltavan CORSIA-järjestelmää direktiivin 2003/87/EY tarkoituksia varten, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä ja pitää voimassa luettelo niistä muista valtioista kuin ETA:n jäsenvaltiot, Sveitsi ja Yhdistynyt kuningaskunta, joiden katsotaan osallistuvan CORSIA-järjestelmään unionin lainsäädännön tarkoituksia varten. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (34) Ilmailualan siirtymisessä kohti kestävästä ilmailusta on otettava huomioon alan sosiaalinen ulottuvuus ja sen kilpailukyky, jotta varmistetaan, että kyseinen siirtymä on sosiaalisesti oikeudenmukainen ja työntekijöille annetaan koulutusta sekä uudelleen- ja täydennyskoulutusta. Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta ja sen sosiaalisista vaikutuksista ilmailualaan.
- (35) Ilmailun kokonaishiilidioksidipäästöistä 6–9 prosenttia aiheutuu enintään 1 000 kilometrin pituisista lennoista. Komission olisi esitettävä kertomus toimenpiteistä, joilla edistetään liikennemuotosiirtymää kohti vaihtoehtoisia, kestävämpiä liikennemuotoja odottaessa teknologisia läpimurtoja ja sitä, että saatavilla on päästöttömiä lentopolttoaineita ja ilma-aluksia.
- (36) EU:n päästökauppajärjestelmää on sovellettu lentoihin vuodesta 2012, mutta 55-valmiuspakettiin sisältyy uusia toimenpiteitä, joilla saattaa yhdessä EU:n päästökauppajärjestelmän kanssa olla yhteisvaikutuksia alaan. Saarialueiden tai pienten lentoasemien lentoyhteyksien turvaamiseksi tämän direktiivin mukaisella mekanismilla, jolla on tarkoitus kattaa jäljellä oleva hintaero fossiilisten polttoaineiden ja sen vaihtoehtojen välillä, olisi vähennettävä lentoyhteyksiin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia ja pienennettävä hiilivuodon riskiä. Komission olisi vuoteen 2026 mennessä raportoitava mahdollisista vaikutuksista lentoyhteyksiin.
- (37) EU:n päästökauppajärjestelmän mukainen lentopetrolin (Jet A1 tai Jet A) päästökerroin olisi yhdenmukaistettava CORSIA-järjestelmän ympäristönsuojelua koskevissa kansainvälisissä standardeissa ja suositelluissa menettelytavoissa kyseiselle polttoaineelle vahvistetun päästökertoimen kanssa. Päästöoikeuksien tasoja ei olisi muutettava lentopetrolin päästökertoimen korottamisen vuoksi, koska ilmailun maksuttomien päästöoikeuksien jakaminen lakkautetaan asteittain tämän direktiivin johdosta ja siirrytään huutokauppaamiseen suurempien päästövähennysten saamiseksi.

⁽¹³⁾ Komission asetus (EU) N:o 389/2013, annettu 2 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten N:o 280/2004/EY ja N:o 406/2009/EY mukaisen unionin rekisterin perustamisesta ja komission asetusten (EU) N:o 920/2010 ja N:o 1193/2011 kumoamisesta (EUVL L 122, 3.5.2013, s. 1).

- (38) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001⁽¹⁴⁾ 25 artiklan mukaiset uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa vetyä käyttävät muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet olisi luokiteltava päästöttömiksi niitä käyttäville ilma-alusten käyttäjille, kunnes asianmukaista laskentaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt on vahvistettu tämän direktiivin nojalla.
- (39) Jotta voidaan vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt fossiilisen lentopetrolin ja hyväksyttävien polttoaineiden välisen hintaeron vuosittaiselle laskemiselle noudattaen asetusta tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamisesta kestäväälle lentoliikenteelle, tällaisten hyväksyttävien polttoaineiden käytöstä myönnettävien päästöoikeuksien jakamiselle ja tällaisten hyväksyttävien polttoaineiden käytön johdosta säästettyjen kasvihuonekaasupäästöjen laskemiselle sekä hiilen hintaan ja fossiilisten polttoaineiden yhdenmukaistettuihin vähimmäisverotasoihin perustuvien kannustinten huomioon ottamista koskevien järjestelyjen vahvistamiselle, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotta voidaan vahvistaa yksityiskohtaiset järjestelyt, jotka koskevat jäsenvaltioissa järjestettäviä ilmailun päästöoikeuksien huutokauppoja, mukaan lukien huutokauppaa koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt, joita tarvitaan siirrettäessä tietty osuus tällaisesta huutokaupasta saatavista tuloista unionin yleiseen talousarvioon omina varoina. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹⁵⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (40) Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä unionin syrjäisimpien alueiden kulkuyhteyksien edistämiseen. Sen vuoksi olisi säädettävä, että jäsenvaltion jollakin syrjäisimmällä alueella sijaitsevan lentopaikan ja samassa jäsenvaltiossa kyseisen syrjäisimmän alueen ulkopuolella sijaitsevan toisen lentopaikan välisistä lennoista aiheutuvat päästöt vapautetaan EU:n päästökauppajärjestelmän vaatimuksista tilapäisesti 31 päivään joulukuuta 2030 saakka, jotta voidaan ottaa huomioon asukkaiden tärkeimmät tarpeet työllisyyden, koulutuksen ja muiden mahdollisuuksien suhteen. Kyseisen vapautuksen olisi samoista syistä katettava lennot sellaisten lentopaikkojen välillä, joista molemmat sijaitsevat samalla syrjäisimmällä alueella tai eri syrjäisimmillä alueilla samassa jäsenvaltiossa.
- (41) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöstä (EU) 2023/136⁽¹⁶⁾ on määrä soveltaa ilmoitukseen, joka jäsenvaltioiden on direktiivin 2003/87/EY nojalla tehtävä 30 päivään marraskuuta 2023 mennessä ilma-alusten käyttäjille, edellyttäen että ICAOn julkaisema vuoden 2022 päästöjä koskeva alakohtainen kasvukerroin on nolla.
- (42) Vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisen ja Euroopan teollisuuden kilpailukyyn kannalta on tärkeää, että innovoinnissa sovelletaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa. Sitäkin tärkeämpää se on niillä talouden aloilla, joilla hiilidioksidipäästöjen vähentäminen on vaikeaa, kuten ilmailussa ja merenkulussa, ja siksi näillä aloilla on hyödynnettävä toiminnallisten parannusten, vaihtoehtoisten ilmastoneutraalien polttoaineiden ja teknologisten ratkaisujen yhdistelmää. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, etteivät kansalliset täytäntöönpanosäännökset vaikeuta innovointia ja että ne ovat teknologianeutraaleja. Tarvittavia tutkimus- ja innovointitoimia tuetaan unionin tasolla muun muassa tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta ”Horisontti Eurooppa”, johon sisältyy merkittävää rahoitusta ja uusia välineitä EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluville aloille.
- (43) Direktiivillä 2003/87/EY perustetusta innovaatorihastosta on määrä tukea hiilestä irtautumista koskevien ratkaisujen tutkimusta sekä kehittämistä ja käyttöönottoa, mukaan lukien päästöttömät teknologiat, ja sen avulla olisi vähennettävä ilmailualan ilmasto- ja ympäristövaikutuksia. Siitä on myös määrä tukea sähköistämistä ja toimia ilmailun kokonaisvaikutusten vähentämiseksi.

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽¹⁵⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2023/136, annettu 18 päivänä tammikuuta 2023, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse päästöhyvitysmäärän ilmoittamisesta unioniin sijoittautuneille ilma-alusten käyttäjille maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen osalta (EUVL L 19, 20.1.2023, s. 1).

- (44) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli varmistaa ilmailun panosta unionin koko talouden päästövähennystavoitteeseen ja CORSIA-järjestelmän asianmukaista täytäntöönpanoa unionin oikeudessa, vaan ne voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (45) Jäsenvaltioiden olisi saatettava tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä ottaen huomioon tarve kiireellisiin ilmastotoimiin ja siihen, että kaikki alat osallistuvat päästövähennyksiin kustannustehokkaasti.
- (46) Yksinkertaistamalla hallinnollisia menettelyjä ja mukauttamalla kyseisiä menettelyjä parhaisiin käytäntöihin voitaisiin minimoida hallinnollinen taakka.
- (47) Direktiivi 2003/87/EY olisi näin ollen muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2003/87/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2003/87/EY seuraavasti:

- 1) lisätään 3 artiklaan alakohta seuraavasti:

”v) ’ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutuksilla’ liitteessä I lueteltua ilmailutoimintaa harjoittavasta ilma-aluksesta polttoaineen polton aikana ilmaan päästettyjen typen oksidien (NO_x), nokihiukkasten ja hapettuneiden rikkilajien ilmastoon kohdistuvia vaikutuksia sekä vesihöyryn vaikutuksia, mukaan lukien tiivistymisvanat;”;

- 2) muutetaan 3 c artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohta;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Komissio määrittää ilma-alusten käyttäjille vuodeksi 2024 jaettavan päästöoikeuksien kokonaismäärän niille ilma-aluksen käyttäjille jaettujen päästöoikeuksien kokonaismäärän perusteella, jotka harjoittivat liitteessä I lueteltua ilmailutoimintaa vuonna 2023, vähennettynä 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella vähennyskertoimella, ja julkaisee tämän määrän sekä maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrän, jota olisi noudatettu vuonna 2024 ennen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2023/958 (*) käyttöön otettuja muutoksia voimassa olleiden maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevien sääntöjen nojalla.

6. Tammikuun 1 päivän 2024 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana enintään 20 miljoonaa 5 kohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien kokonaismäärästä varataan kaupallisten ilma-alusten käyttäjien osalta avoimella, yhdenvertaiseen kohteluun perustuvalla ja syrjimättömällä tavalla kestävien lentopolttoaineiden ja muiden lentopolttoaineiden, jotka eivät ole peräisin fossiilista polttoaineista ja jotka on yksilöity tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamista kestäväälle lentoliikenteelle koskevassa asetuksessa, käyttämiseksi, minkä katsotaan täyttävän sellaisen kestävien lentopolttoaineiden vähimmäisosuuden, jonka lentopolttoaineen toimittajien ilma-alusten käyttäjien saataville unionin lentokentillä asettaman lentopolttoaineen edellytetään sisältävän kyseisen asetuksen mukaisesti, sellaisilla ääntä hitaammilla lennoilla, joiden osalta päästöoikeuksia on palautettava tämän direktiivin 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Jos lentoasemalla hyväksyttävää lentopolttoainetta ei voida fyysisesti määrittää tiettyyn lentoon kuuluvaksi, tämän alakohdan nojalla varatut päästöoikeudet ovat saatavilla kyseisellä lentoasemalla tankattavia hyväksyttäviä lentopolttoaineita varten suhteessa niihin päästöihin, jotka aiheutuvat kyseiseltä lentoasemalta lähtevistä ilma-aluksen käyttäjän lennoista, joiden osalta päästöoikeuksia on palautettava tämän direktiivin 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on jaettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla varatut päästöoikeudet siten, että voidaan kattaa osittain tai kokonaan fossiilisen lentopetrolin käytön ja asiaankuuluvien hyväksyttävien lentopolttoaineiden käytön välinen hintaero, ottaen huomioon hiilen hintaan ja fossiilisten polttoaineiden yhdenmukaistettuihin vähimmäisverotaseihin perustuvat kannustimet. Kyseistä hintaeroa laskiessaan komissio ottaa huomioon Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamista kestäväälle lentoliikenteelle koskevan asetuksen mukaisesti julkaiseman teknisen raportin. Jäsenvaltioiden on varmistettava tämän kohdan mukaisen rahoituksen näkyvyys tämän direktiivin 30 m artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan vaatimuksia vastaavalla tavalla.

Tämän kohdan mukaisesti jaettavilla päästöoikeuksilla katetaan

- a) 70 prosenttia jäljellä olevasta hintaerosta fossiilisen lentopetrolin sekä sellaisten uusiutuvista lähteistä peräisin olevan vedyn ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 (**) 2 artiklan toisen kohdan 34 alakohdassa määriteltyjen kehittyneiden biopolttoaineiden käytön välillä, joiden päästökerroin on nolla tämän direktiivin liitteen IV mukaisesti tai tämän direktiivin 14 artiklan nojalla hyväksytyyn täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti;
- b) 95 prosenttia jäljellä olevasta hintaerosta fossiilisen lentopetrolin ja sellaisten direktiivin (EU) 2018/2001 25 artiklan mukaisten, ilmailussa käytettävien muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käytön välillä, joiden päästökerroin on nolla tämän direktiivin liitteen IV mukaisesti tai tämän direktiivin 14 artiklan nojalla annetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti;
- c) 100 prosenttia jäljellä olevasta hintaerosta fossiilisen lentopetrolin ja minkä tahansa sellaisen hyväksyttävän lentopolttoaineen käytön välillä, joka ei ole peräisin tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisalaan kuuluvista fossiilisista polttoaineista, lentoasemilla, jotka sijaitsevat pinta-alaltaan alle 10 000 km²:n saarilla ja joilla ei ole tie- tai raideyhteyttä mantereeseen, lentoasemilla, jotka eivät ole riittävän suuria, jotta ne voitaisiin määritellä unionin lentoasemiksi tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamista kestäväälle lentoliikenteelle koskevan asetuksen mukaisesti, ja syrjäisimmillä alueilla sijaitsevilla lentoasemilla;
- d) muissa kuin a, b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 50 prosenttia jäljellä olevasta hintaerosta fossiilisen lentopetrolin ja sellaisen hyväksyttävän lentopolttoaineen käytön välillä, jotka eivät ole peräisin tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisalaan kuuluvista fossiilisista polttoaineista.

Tämän kohdan mukaisten päästöoikeuksien jakamisessa voidaan ottaa huomioon muista kansallisen tason järjestelmistä mahdollisesti saatava tuki.

Kaupalliset ilma-alusten käyttäjät voivat vuosittain hakea jaettavia päästöoikeuksia tässä kohdassa tarkoitetun kunkin hyväksyttävän lentopolttoaineen sellaisen määrän perusteella, joka on käytetty lennoilla, joiden osalta päästöoikeudet on palautettava 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti 1 päivän tammikuuta 2024 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana, lukuun ottamatta lentoja, joiden osalta kyseinen vaatimus katsotaan täytetyksi 28 a artiklan 1 kohdan nojalla. Jos jonakin vuonna tällaisten polttoaineiden käytöstä myönnettävien päästöoikeuksien kysyntä on suurempi kuin päästöoikeuksien saatavuus, päästöoikeuksien määrää on vähennettävä yhdenmukaisesti kaikkien niiden ilma-alusten käyttäjien osalta, joille päästöoikeuksia tuona vuonna jaetaan.

Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* vuosittain edellisen vuoden yksityiskohtaiset tiedot fossiilisen lentopetrolin ja asiaankuuluvien hyväksyttävien lentopolttoaineiden välisestä keskimääräisestä hintaerosta ottaen huomioon hiilen hintaan ja fossiilisten polttoaineiden yhdenmukaistettuihin vähimmäisverotaseihin perustuvat kannustimet.

Siirretään komissiolle valta antaa 23 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä vahvistamalla yksityiskohtaiset säännöt tämän kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitetun hintaeron vuotuiselle laskemiselle, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa yksilöityjen polttoaineiden käytöstä myönnettävien päästöoikeuksien jakamiselle sekä 14 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyyn täytäntöönpanosäädöksen nojalla raportoidun polttoaineiden käytön johdosta säästettyjen kasvihuonekaasupäästöjen laskemiselle ja hiilen hintaan ja fossiilisten polttoaineiden yhdenmukaistettuihin vähimmäisverotaseihin perustuvien kannustinten huomioon ottamista koskevien järjestelyjen vahvistamiselle.

Komissio toteuttaa 1 päivään tammikuuta 2028 mennessä arvioinnin tämän kohdan soveltamisesta ja toimittaa kyseisen arvioinnin tulokset oikea-aikaisesti kertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotus päästöoikeuksien ajallisesti rajoitetun enimmäismäärän jakamisesta 31 päivään joulukuuta 2034 saakka, jotta voidaan edelleen tarjota kannustimia tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa yksilöityjen polttoaineiden käyttöön, erityisesti sellaisten direktiivin (EU) 2018/2001 25 artiklan mukaisten, ilmailussa käytettävien muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käyttöön, joiden päästökerroin on nolla tämän direktiivin liitteen IV mukaisesti tai 14 artiklan nojalla annetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti.

Komissio arvioi 1 päivästä tammikuuta 2028 tämän kohdan soveltamista vuosikertomuksessa, joka sen on annettava 10 artiklan 5 kohdan nojalla.

7. Niiden lentojen osalta, jotka lähtevät ETA-alueella sijaitsevalta lentopaikalta ja saapuvat ETA-alueella, Sveitsissä tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevalle lentopaikalle ja jotka eivät kuuluneet EU:n päästökauppajärjestelmään vuonna 2023, ilma-alusten käyttäjille jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärää suurennetaan sillä päästöoikeuksien määrällä, mukaan lukien sekä maksutta jaettavat että huutokaupattavat päästöoikeudet, jota olisi noudatettu, jos nämä lennot olisivat kuuluneet EU:n päästökauppajärjestelmään mainittuna vuotena, vähennettynä 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella vähennyskertoimella.

8. Poiketen siitä, mitä 12 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 3 kohdassa ja 16 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on katsottava kyseisissä säännöksissä esitetyt vaatimukset täytetyiksi eivätkä ne saa ryhtyä toimiin ilma-alusten käyttäjiä vastaan niiden 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä syntyvien päästöjen osalta, jotka aiheutuvat jollakin jäsenvaltion syrjäisimmällä alueella sijaitsevan lentopaikan ja samassa jäsenvaltiossa sijaitsevan lentopaikan, mukaan lukien toinen lentopaikka samalla syrjäisimmällä alueella tai toisella saman jäsenvaltion syrjäisimmällä alueella, välisistä lennoista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/958, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse ilmailun panoksesta unionin koko talouden laajuisen päästövähennystavoitteen saavuttamiseksi ja maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen asianmukaisesta toteuttamisesta (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 115).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).”;

3) muutetaan 3 d artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vuosina 2024 ja 2025 on myytävä huutokaupalla 15 prosenttia 3 c artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuista päästöoikeuksista sekä vuonna 2024 25 % ja vuonna 2025 50 % kyseisistä päästöoikeuksista jäljellä olevasta 85 prosentista osuus, jonka perusteella päästöoikeuksia olisi jaettu maksutta, lukuun ottamatta 3 c artiklan 6 kohdassa ja 10 a artiklan 8 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettuja päästöoikeuksien määriä. Jäljellä olevat kyseisten vuosien päästöoikeudet jaetaan maksutta.

Tammikuun 1 päivästä 2026 on myytävä huutokaupalla koko se päästöoikeuksien määrä, jonka perusteella päästöoikeuksia olisi jaettu maksutta kyseisenä vuonna, lukuun ottamatta 3 c artiklan 6 kohdassa ja 10 a artiklan 8 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien määrää.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Maksutta jaettavat päästöoikeudet on jaettava ilma-aluksen käyttäjille suhteessa niiden osuuteen vuodelta 2023 raportoiduista ilmailutoiminnan todennetuista päästöistä. Kyseisessä laskennassa on otettava huomioon myös raportoidut ilmailutoiminnan todennetut päästöt niiden lentojen osalta, jotka kuuluvat EU:n päästökauppajärjestelmään vasta 1 päivästä tammikuuta 2024. Toimivaltaisten viranomaisten on asiaankuuluvan vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä myönnettävä päästöoikeudet, jotka jaetaan maksutta kyseisenä vuonna.”;

c) kumotaan 2 kohta;

d) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi yksityiskohtaisin järjestelyin, jotka koskevat tämän artiklan 1 ja 1 a kohdan mukaisesti jäsenvaltioissa järjestettäviä ilmailun päästöoikeuksien huutokauppoja, mukaan lukien huutokauppaa koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt, joita tarvitaan siirrettäessä tietty osuus tästä huutokaupasta saatavista tuloista unionin yleiseen talousarvioon omina varoina Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti. Kunkin jäsenvaltion on myytävä päästöoikeuksia kunakin kautena huutokaupalla määrä, joka on suhteessa kyseisen jäsenvaltion osuuteen kaikkien jäsenvaltioiden ilmailun viitevuonna aiheuttamista kokonaispäästöistä, joista on raportoitu 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka on todennettu 15 artiklan mukaisesti. Kunkin 13 artiklassa tarkoitettuna kauden viitevuosi on se kalenterivuosi, joka päättyy 24 kuukautta ennen huutokaupan kohteena olevan kauden alkua. Delegoiduilla säädöksillä on varmistettava, että 10 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt periaatteet noudatetaan.

4. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten tämän luvun soveltamisalaan kuuluvasta päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään, lukuun ottamatta tuloja, jotka otetaan käyttöön omina varoina Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti ja jotka otetaan unionin yleiseen talousarvioon. Jäsenvaltioiden on käytettävä päästöoikeuksien huutokaupasta saatavat tulot taikka kyseisiä tuloja vastaava määrä tämän direktiivin 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti.”;

4) kumotaan 3 e ja 3 f artikla;

5) muutetaan 11 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Jollei tämän artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, ilma-alusten käyttäjät, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä lentotoimintalupa tai jotka on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa, mukaan lukien kyseisen jäsenvaltion syrjäisimmät alueet ja sille kuuluvat merentakaiset alueet, voivat käyttää seuraavia yksiköitä noudattaakseen 12 artiklan 9 kohdassa säädettyjä veloitteitaan mitätöidä yksiköitä 12 artiklan 6 kohdan nojalla ilmoitetun määrän osalta:

a) Pariisin sopimuksen 6 artiklan 4 kohdan nojalla vahvistettuun mekanismiin osallistuvien osapuolten hyväksymät hyvitykset;

b) päästöhyvitysohjelmiin osallistuvien osapuolten hyväksymät hyvitykset, jotka ICAOn neuvosto on katsonut hyväksyttäväksi ja jotka on määritetty 8 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä;

c) 5 kohdan nojalla tehtyjen sopimusten osapuolten hyväksymät hyvitykset;

d) unionin tason hankkeille 24 a artiklan nojalla myönnettyt hyvitykset.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja yksiköitä voidaan käyttää, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ne ovat peräisin valtiosta, joka on käyttökellällä Pariisin sopimuksen osapuoli;

b) ne ovat peräisin valtiosta, joka on lueteltu 25 a artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä ICAOn kansainvälisen lentoliikenteen päästöhyvitysjärjestelmään (CORSLA) osallistuvana valtiona. Tätä edellytystä ei sovelleta ennen vuotta 2027 syntyneisiin päästöihin, eikä sitä sovelleta myöskään Yhdistyneiden kansakuntien määrittelemiін vähiten kehittyneisiin maihin ja pieniin kehittyviin saarivaltioihin, lukuun ottamatta valtioita, joiden BKT asukasta kohti on yhtä suuri tai suurempi kuin unionin keskiarvo.

3. Edellä 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja yksiköitä voidaan käyttää, jos käytössä on tarvittavat järjestelyt osallistuvien osapuolten hyväksyntää varten, jos osallistuvien osapuolten kansallisesti määriteltyihin panoksiin sisältyviä, ihmisen toiminnan aiheuttamia lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevaan raportointiin tehdään oikea-aikaisesti muutoksia ja jos kaksinkertainen laskenta ja koko maailman nettopäästöjen lisääntyminen vältetään.

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään yksityiskohtaisista vaatimuksista tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja järjestelyjä varten, mihin voi sisältyä myös raportointiin ja rekistereihin liittyviä vaatimuksia, ja kyseisiä järjestelyjä soveltavien maiden tai ohjelmien luettelointia varten. Kyseisissä järjestelyissä on otettava huomioon vähiten kehittyneisiin maihin ja pieniin kehittyviin saarivaltioihin tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti sovellettavat joustomahdollisuudet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

b) kumotaan 4 kohta;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”8. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa luetellaan ICAOn neuvoston hyväksyttäväksi katsomat sekä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävät yksiköt. Komissio hyväksyy myös täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se päivittää kyseistä luetteloa tarvittaessa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

6) muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on laskettava tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettussa täytäntöönpanosäädöksessä säädetyn menetelmän mukaisesti päästöhyvitysvaatimukset joka vuosi edeltävältä kalenterivuodelta niiden lentojen osalta, jotka lennetään 25 a artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä lueteltuihin valtioihin, näistä valtioista ja niiden välillä, ja niiden lentojen osalta, jotka lennetään Sveitsin tai Yhdistyneen kuningaskunnan ja 25 a artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä lueteltujen valtioiden välillä, ja ilmoitettava asiasta ilma-aluksen käyttäjille viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä marraskuuta.

Jäsenvaltioiden on laskettava tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetun menetelmän mukaisesti myös tietyn CORSIA-järjestelmän velvoitekauden lopullisten päästöhyvitysvaatimusten kokonaismäärä ja ilmoitettava kyseisistä vaatimuksista ilma-alusten käyttäjille, jotka täyttävät tämän kohdan kolmannessa alakohdassa vahvistetut edellytykset, viimeistään CORSIA-järjestelmän asiaankuuluvan velvoitekauden viimeistä vuotta seuraavan vuoden 30 päivänä marraskuuta.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava päästöhyvitysten taso niille ilma-aluksen käyttäjille, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

- a) ilma-aluksen käyttäjillä on jonkin jäsenvaltion myöntämä lentotoimintalupa tai ne on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa, mukaan lukien kyseisen jäsenvaltion syrjäisimmät alueet ja sille kuuluvat merentakaiset alueet; ja
- b) niiden vuosittaiset hiilidioksidipäästöt 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen ovat yli 10 000 tonnia lentokoneista, joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on yli 5 700 kg ja joilla suoritetaan liitteen I soveltamisalaan kuuluvia lentoja, lukuun ottamatta niitä, joiden lähtö- ja saapumispaikka on samassa jäsenvaltiossa, saman jäsenvaltion syrjäisimmät alueet mukaan luettuina.

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa ei oteta huomioon seuraavan tyyppisten lentojen hiilidioksidipäästöjä:

- i) valtion tarkoituksiin suoritettavat lennot;
 - ii) humanitaariset avustuslennot;
 - iii) lääkintälennot;
 - iv) sotilaslennot;
 - v) palonsammutuslennot;
 - vi) lennot ennen humanitaarista avustuslentoa, lääkintälentoa tai palonsammutuslentoa tai sellaisen jälkeen edellyttäen, että tällaiset lennot suoritettiin samalla ilma-aluksella ja että ne olivat välttämättömiä niihin liittyvien humanitaaristen, lääketieteellisten tai palonsammutustoimien toteuttamiseksi tai että ilma-alus oli tällaisen toiminnan jälkeen sijoitettava uudelleen seuraavaa lentoa varten.”;
- b) lisätään kohdat seuraavasti:

”8. Tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettu päästöhyvitysvaatimusten laskenta CORSIA-järjestelmää varten on tehtävä komission täsmentämän menetelmän mukaisesti niiden lentojen osalta, jotka lennetään 25 a artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä lueteltuihin valtioihin, näistä valtioista ja niiden välillä, ja niiden lentojen osalta, jotka lennetään Sveitsin tai Yhdistyneen kuningaskunnan ja 25 a artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä lueteltujen valtioiden välillä.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään menetelmä ilma-alusten käyttäjien tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen päästöhyvitysvaatimusten laskemiseksi.

Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä on erityisesti täsmennettävä niiden vaatimusten soveltamista, jotka johtuvat tämän direktiivin asiaa koskevista säännöksistä, erityisesti 3 c, 11 a, 12 ja 25 a artiklasta, sekä mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin asiaa koskevat säännökset huomioon ottaen, CORSIA-järjestelmän ympäristönsuojelua koskevista kansainvälisistä standardeista ja suosittelusta menettelytaivoista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Ensimmäinen tällainen täytäntöönpanosäädös annetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024.

9. Ilma-alusten käyttäjien, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä lentotoimintalupa tai jotka on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa, mukaan lukien kyseisen jäsenvaltion syrjäisimmät alueet ja sille kuuluvat merentakaiset alueet, on mitätöitävä 11 a artiklassa tarkoitettuja yksiköitä vain sen määrän osalta, jonka kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut 6 kohdan mukaisesti asiaankuuluvalla CORSIA-järjestelmän velvoitekaudelta. Kauden 2021–2023 päästöjen osalta mitätöinti on tehtävä viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2025 ja kauden 2024–2026 päästöjen osalta viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2028.”;

7) lisätään 14 artiklaan kohdat seuraavasti:

”5. Ilma-alusten käyttäjien on raportoitava kerran vuodessa ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutuksista, jotka ilmenevät 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen. Tätä varten komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä elokuuta 2024 ensimmäisen kohdan nojalla täytäntöönpanosäädöksen ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutusten sisällyttämiseksi tarkkailu-, raportointi- ja todentamiskehykseen. Kyseisen tarkkailu-, raportointi- ja todentamiskehyksen on sisällettävä vähintään saatavilla olevat ilma-aluksen kolmiulotteiset lentoratatiedot sekä ilmankosteus ja lämpötila, jotta voidaan tuottaa hiilidioksidiekvivalentti lentoa kohti. Komissio varmistaa käytettävissä olevien resurssien rajoissa, että käytettävissä on välineitä, joilla voidaan helpottaa tarkkailua, raportointia ja todentamista ja mahdollisuuksien mukaan automatisoida ne hallinnollisen taakan minimoimiseksi.

Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen varmistettava, että kukin ilma-aluksen käyttäjä tarkkailee kunkin kalenterivuoden aikana käyttämänsä kunkin ilma-aluksen muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutuksia ja raportoi niistä toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin vuoden päätyttyä 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

Komissio antaa vuosittain vuodesta 2026 alkaen osana 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kertomusta kertomuksen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tarkkailu-, raportointi- ja todentamiskehyksen soveltamisen tuloksista.

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutusten tarkkailu-, raportointi- ja todentamiskehyksen soveltamisesta saatujen tulosten perusteella kertomuksen ja tarvittaessa, tehtyään ensin vaikutustenarvioinnin, lainsäädäntöehdotuksen ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutusten hillitsemiseksi siten, että ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutukset sisällytetään EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan.

6. Komissio julkaisee viimeistään kolmen kuukauden kuluttua raportoinnin määräajasta käyttäjäystävällisellä tavalla vähintään seuraavat ilmailutoiminnan vuosittaisia yhteenlaskettuja päästöjä koskevat tiedot, jotka on raportoitu jäsenvaltioille tai toimitettu komissiolle komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2066 (*) ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/1603 (**) 7 artiklan mukaisesti:

a) kunkin ETA-alueella sijaitsevan lentopaikkaparin osalta:

- i) kaikista lennoista aiheutuvat päästöt;
- ii) lentojen kokonaismäärä;
- iii) matkustajien kokonaismäärä;
- iv) ilma-alusten tyypit;

b) kunkin ilma-alusten käyttäjän osalta:

- i) tiedot ETA:n sisäisistä lennoista, ETA-alueelta lähtevistä lennoista, ETA-alueelle saapuvista lennoista ja kahden kolmannen maan välisistä lennoista aiheutuneista päästöistä valtiopareittain eriteltynä sekä tiedot päästöistä, joihin sovelletaan CORSIA-järjestelmän hyväksyttävien päästöyksiköiden mitätöimisvelvoitetta;
- ii) 12 artiklan 8 kohdan mukaisesti laskettu päästöhyvitysvaativuorokausen määrä;
- iii) ilma-alusten käyttäjien 11 a artiklan mukaisten hyvitysten määrä ja tyyppi, joita käytetään tämän kohdan ii alakohdassa tarkoitettuun päästöhyvitysvaativuorokausen täyttämiseen;
- iv) niiden käytettyjen polttoaineiden määrä ja tyyppi, joiden päästökerroin on nolla tämän direktiivin mukaisesti tai jotka oikeuttavat ilma-aluksen käyttäjän saamaan päästöoikeuksia 3 c artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan osalta erityisolosuhteissa, joissa ilma-aluksen käyttäjä toimii hyvin rajoitetulla määrällä lentopaikkapareja tai hyvin rajoitetulla määrällä valtiopareja, joihin sovelletaan päästöhyvitysvaativuokkia, tai hyvin rajoitetulla määrällä valtiopareja, joihin ei sovelleta päästöhyvitysvaativuokkia, kyseinen ilma-aluksen käyttäjä voi pyytää, että hallinnoiva jäsenvaltio ei julkaise tällaisia tietoja ilma-aluksen käyttäjän tasolla, ja selitettävä, miksi tietojen antamisen katsottaisiin vahingoittavan sen kaupallisia etuja. Kyseisen pyynnön perusteella hallinnoiva jäsenvaltio voi pyytää komissiota julkaisemaan kyseiset tiedot korkeammalla yhdistämistasolla. Komissio tekee pyyntöä koskevan päätöksen.

(*) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista sekä komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 muuttamisesta (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 1).

(**) Komission delegoitu asetus (EU) 2019/1603, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY täydentämisestä siltä osin kuin on kyse Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön ilmailun päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista varten hyväksymistä toimenpiteistä maailmanlaajuisen markkinaperusteisen järjestelmän täytäntöön panemiseksi (EUVL L 250, 30.9.2019, s. 10).";

8) muutetaan 18 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti

"2. Jos ilma-aluksen käyttäjää hallinnoivan jäsenvaltion alueella ei 13 artiklassa tarkoitetun kauden ensimmäisten kahden vuoden aikana ole aiheutunut yhtään ilma-aluksen käyttäjän toiminnasta johtuvista, tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaa kuuluvista ilmailun päästöistä, kyseinen ilma-aluksen käyttäjä on siirrettävä seuraavaksi kaudeksi johonkin toiseen hallinnoivaan jäsenvaltioon. Uuden hallinnoivan jäsenvaltion on oltava se jäsenvaltio, jonka alueella on aiheutunut suurin osa kyseisen ilma-aluksen käyttäjän suorittamien lentojen aiheuttamista arvioituista päästöistä edellisen kauden kahden ensimmäisen vuoden aikana.";

b) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) päivittää luettelon vuodesta 2024 alkaen vähintään joka toinen vuosi lisäksi siihen sellaiset ilma-alusten käyttäjät, jotka ovat ryhtyneet harjoittamaan liitteessä I lueteltua ilmailutoimintaa; jos ilma-aluksen käyttäjä ei ole harjoittanut liitteessä I lueteltua ilmailutoimintaa luettelon päivittämistä edeltävien neljän peräkkäisen kalenterivuoden aikana, kyseistä ilma-aluksen käyttäjää ei sisällytetä luetteloon.";

9) muutetaan 25 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Unioni ja sen jäsenvaltiot pyrkivät edelleen tekemään sopimuksia maailmanlaajuisista toimenpiteistä ilmailun aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi asetuksen (EU) 2021/1119 tavoitteiden ja Pariisin sopimuksen mukaisesti. Komissio harkitsee näiden sopimusten perusteella, onko tätä direktiiviä tarpeen muuttaa siltä osin kuin se koskee ilma-alusten käyttäjiä.";

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jossa luetellaan muut valtiot kuin Euroopan talousalueen jäsenvaltiot, Sveitsi ja Yhdistynyt kuningaskunta, joiden katsotaan soveltavan CORSIA-järjestelmää tämän direktiivin tarkoituksia varten siten, että vuosi 2019 on kauden 2021–2023 perustaso ja 85 prosenttia vuoden 2019 päästöistä on vuodesta 2024 alkaen kunkin vuoden lähtötaso. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Sellaisista lennoista 31 päivään joulukuuta 2026 saakka syntyvien päästöjen osalta, jotka lennetään tämän artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä lueteltuun valtioon tai luetellusta valtiosta, ilma-alusten käyttäjien ei tarvitse palauttaa päästöoikeuksia 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti näiden päästöjen osalta.

5. Sellaisista lennoista 31 päivään joulukuuta 2026 saakka syntyvien päästöjen osalta, jotka lennetään Euroopan talousalueen ja muiden kuin tämän artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä lueteltujen valtioiden välillä, lukuun ottamatta Sveitsiin ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan lennettäviä lentoja, ilma-alusten käyttäjien ei tarvitse palauttaa päästöoikeuksia 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti näiden päästöjen osalta.

6. Sellaisista lennoista aiheutuvien päästöjen osalta, jotka lennetään Yhdistyneiden kansakuntien määrittelemiin vähiten kehittyneisiin maihin ja pieniin kehittyviin saarivaltioihin ja näistä maista ja valtioista, lukuun ottamatta tämän artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä lueteltuja maita ja valtioita sekä valtioita, joiden BKT asukasta kohti on yhtä suuri tai suurempi kuin unionin keskiarvo, ilma-alusten käyttäjien ei tarvitse palauttaa päästöoikeuksia 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti näiden päästöjen osalta.

7. Jos komissio tulee siihen tulokseen, että kilpailu vääristyy merkittävästi, kuten tilanteessa, jossa kolmas maa, joka soveltaa CORSIA-järjestelmää väljempien vaatimusten mukaisesti oman lainsäädäntönsä nojalla tai ei pane CORSIA-järjestelmää koskevia säännöksiä täytäntöön yhdenvertaisella tavalla kaikkien ilma-alusten käyttäjien osalta, ja että siitä on haittaa ilma-alusten käyttäjille, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä lentotoimintalupa tai jotka on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa, mukaan lukien kyseisen jäsenvaltion syrjäisimmät alueet ja sille kuuluvat merentakaiset alueet, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla kyseiset ilma-alusten käyttäjät vapautetaan 12 artiklan 9 kohdan mukaisista päästöhyvitysvaatimuksista tällaisiin valtioihin suuntautuvista ja tällaisista valtioista saapuvista lennoista aiheutuvien päästöjen osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Jos ilma-alusten käyttäjät, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä lentotoimintalupa tai jotka on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa, mukaan lukien kyseisen jäsenvaltion syrjäisimmät alueet ja sille kuuluvat merentakaiset alueet, suorittavat lentoja kahden tämän artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä luetellun valtion välillä, mukaan lukien lennot, jotka lennetään Sveitsin, Yhdistyneen kuningaskunnan ja tämän artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä lueteltujen valtioiden välillä, ja jos nämä valtiot antavat ilma-alusten käyttäjien käyttää muita kuin 11 a artiklan 8 kohdan nojalla hyväksytyssä luettelossa olevia yksiköitä, siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla annetaan näiden ilma-alusten käyttäjien käyttää muitakin kuin kyseisessä luettelossa olevia yksikkötyyppejä tai määrätään, että 11 a artiklan 2 ja 3 kohdan edellytykset eivät sido niitä näiden lentojen aiheuttamien päästöjen osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

10) korvataan 28 a ja 28 b artikla seuraavasti:

”28 a artikla

Poikkeukset, joita sovelletaan ennen ICAOn maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen pakollista täytäntöönpanoa

1. Poiketen siitä, mitä 12 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 3 kohdassa ja 16 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on katsottava kyseisissä säännöksissä esitetyt vaatimukset täytetyiksi eivätkä ne saa ryhtyä toimiin ilma-alusten käyttäjiä vastaan seuraavien osalta:

- a) kaikki ETA:n ulkopuolisissa valtioissa sijaitseviin lentopaikkoihin, lukuun ottamatta Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Sveitsissä sijaitsevia lentopaikkoja, saapuvista tai niistä lähtevistä lennoista aiheutuvat päästöt kunakin kalenterivuonna 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen 31 päivään joulukuuta 2026 saakka, jollei 28 b artiklassa tarkoitettua uudelleentarkastelusta muuta johdu;
- b) kaikki jollakin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettulla syrjäisimmällä alueella sijaitsevan lentopaikan ja muulla ETA:n alueella sijaitsevan lentopaikan välisistä lennoista aiheutuvat päästöt kunakin kalenterivuonna 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen 31 päivään joulukuuta 2023 saakka, jollei 28 b artiklassa tarkoitettua uudelleentarkastelusta muuta johdu.

Edellä olevia 11 a, 12 ja 14 artiklaa sovellettaessa muista kuin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista lennoista aiheutuvat todennetut päästöt katsotaan ilma-aluksen käyttäjän todennetuiksi päästöiksi.

2. Poiketen siitä, mitä 3 d artiklan 3 kohdassa säädetään, kunkin jäsenvaltion huutokaupalla myymien päästöoikeuksien määrää kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2013 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2026, vähennetään siten, että se vastaa kyseisen jäsenvaltion osuutta ilmailusta aiheutuvista päästöistä niiden lentojen osalta, joihin ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyä poikkeusta.

3. Poiketen siitä, mitä 3 g artiklassa säädetään, ilma-alusten käyttäjien ei tarvitse toimittaa tarkkailusuunnitelmia, joissa esitetään toimenpiteitä päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi, niiden lentojen osalta, joihin sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyä poikkeusta.

4. Poiketen siitä, mitä 3 g, 12, 15 ja 18 a artiklassa säädetään, jos ilma-aluksen käyttäjän vuosittaiset kokonaispäästöt ovat vähemmän kuin 25 000 tonnia hiilidioksidia tai jos ilma-aluksen käyttäjän vuosittaiset kokonaispäästöt ovat vähemmän kuin 3 000 tonnia hiilidioksidia muista kuin tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista lennoista, sen päästöt katsotaan todennetuiksi päästöiksi, jos ne on määritetty komission asetuksen (EU) N:o 606/2010 (*) nojalla hyväksytyä, vähän päästöjä aiheuttaville ilma-alusten käyttäjille tarkoitettua välinettä käyttäen, jonka tietoja Eurocontrol on täydentänyt päästökauppajärjestelmänsä tukivälineestä saaduilla tiedoilla. Jäsenvaltiot voivat soveltaa yksinkertaistettuja menettelyjä muihin kuin kaupallisiin ilma-alusten käyttäjiin, jos näillä menettelyillä saavutetaan samanlainen tarkkuus kuin vähän päästöjä aiheuttaville ilma-alusten käyttäjille tarkoitettulla välineellä.

5. Tämän artiklan 1 kohtaa sovelletaan maihin, joiden kanssa on tehty sopimus 25 tai 25 a artiklan nojalla, noudattaen kuitenkin tällaisen sopimuksen ehtoja.

28 b artikla

Komission kertomus ja uudelleentarkastelu koskien ICAOn maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen täytäntöönpanoa

1. Komissio antaa ennen 1 päivää tammikuuta 2027 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen päästöihin vuodesta 2021 alkaen sovellettavan maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen täytäntöönpanoa koskevien ICAOn neuvottelujen edistymisestä ja etenkin

- a) asiaa koskevista ICAOn välineistä, mukaan lukien standardit ja suositellut menettelytavat, sekä edistymisestä ICAOn toimenpidepaketin kaikkien osien täytäntöönpanossa ICAOn 41. yleiskokouksessa hyväksytyin pitkän aikavälin maailmanlaajuisen ei-sitovan tavoitteen saavuttamiseksi;
- b) ICAOn neuvoston hyväksymistä maailmanlaajuisista markkinaperusteista toimenpidettä koskevista suosituksista, mukaan lukien mahdolliset lähtötasojen muutokset;
- c) maailmanlaajuisen rekisterin perustamisesta;
- d) kolmansien maiden toteuttamista kansallisista toimenpiteistä, joilla pannaan täytäntöön maailmanlaajuinen markkinaperusteinen toimenpide, jota sovelletaan päästöihin vuodesta 2021 alkaen;
- e) kolmansien maiden CORSIA-järjestelmän päästöhyvityksiin osallistumisen asteesta, mukaan lukien niiden varaumien seuraukset kyseisen osallistumisen osalta; ja
- f) muusta asiaan liittyvästä kansainvälisestä kehityksestä ja sovellettavista välineistä sekä edistymisestä ilmailun kokonaisilmastovaikutuksen vähentämisessä.

Pariisin sopimuksen maailmanlaajuisen tilannekatsauksen mukaisesti komissio antaa kertomuksen myös pyrkimyksistä saavuttaa ilmailualan pitkän aikavälin maailmanlaajuinen ei-sitova tavoite ilmailun hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä nettonollatasolle vuoteen 2050 mennessä, mitä arvioidaan ensimmäisen alakohdan a–f alakohdassa tarkoitettujen kriteerien mukaisesti.

2. Komissio antaa viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2026 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se arvioi ICAOn maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen tinkimättömyyttä ympäristön kannalta, mukaan lukien se, kuinka hyvin siinä pyritään saavuttamaan Pariisin sopimuksen tavoitteet yleisesti, CORSIA-järjestelmän päästöhyvityksiin osallistumisen astetta, sen täytäntöönpanokelpoisuutta, avoimuutta, seuraamuksia noudattamatta jättämisestä, yleisöpalautetta koskevia menettelyjä, päästöhyvitysten laatua, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista, rekistereitä, vastuuvollisuutta ja biopolttoaineiden käyttöä koskevia sääntöjä. Komissio julkaisee kyseisen kertomuksen myös 1 päivään heinäkuuta 2026 mennessä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun komission kertomukseen on liitettävä lainsäädäntöehdotus tämän direktiivin muuttamiseksi tarvittaessa niin, että se on Pariisin sopimuksen lämpötilatavoitteen mukainen ja noudattaa unionin sitoumusta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä koko talouden laajuisesti vuoteen 2030 mennessä ja tavoitetta ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja jotta varmistetaan unionin ilmastotoimien tinkimättömyys ympäristön kannalta ja tehokkuus. Liitteenä olevaan ehdotukseen on tarvittaessa sisällyttävä EU:n päästökauppajärjestelmän soveltaminen ETA-alueen valtioissa sijaitsevista lentopaikoista ETA:n ulkopuolella sijaitseviin lentopaikkoihin lähteviin lentoihin tammikuusta 2027 alkaen ja ETA:n ulkopuolella sijaitsevista lentopaikoista saapuvien lentojen jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle, jos 2 kohdassa tarkoitettua kertomuksesta käy ilmi, että

- a) ICAOn yleiskokous ei 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä ole lujittanut CORSIA-järjestelmää pitkän aikavälin maailmanlaajuisen ei-sitovan tavoitteensa mukaisesti Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi; tai

- b) 25 a artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä luetellut valtiot edustavat alle 70:tä prosenttia kansainvälisen ilmailun päästöistä uusimpien saatavilla olevien tietojen perusteella,

Liitteenä olevassa ehdotuksessa on myös tarvittaessa annettava ilma-alusten käyttäjille mahdollisuus vähentää CORSIA-järjestelmän mukaisesta hyvityksestä kyseisillä reiteillä aiheutuneet kustannukset, jotta vältetään kaksinkertaisen maksun periminen. Jos tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut edellytykset eivät täyty, ehdotuksella on tarvittaessa muutettava tätä direktiiviä siten, että EU:n päästökauppajärjestelmää sovelletaan edelleen ainoastaan ETA:n sisäisiin lentoihin, Sveitsiin ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan suuntautuviin lentoihin sekä muihin kuin 25 a artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä lueteltuihin valtioihin suuntautuviin lentoihin.

(*) Komission asetus (EU) N:o 606/2010, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2010, tiettyjen vähän päästöjä aiheuttavien ilma-alusten käyttäjien polttoaineenkulutuksen arviointiin käytettävän ja Euroopan lennonvarmistusjärjestön (Eurocontrol) kehittämän yksinkertaistetun välineen hyväksymisestä (EUVL L 175, 10.7.2010, s. 25).”;

- 11) lisätään 30 artiklaan kohta seuraavasti:

”8. Vuonna 2026 komissio sisällyttää 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen seuraavat osatekijät:

- a) arviointi alle 1 000 kilometrin pituisten lentojen ympäristö- ja ilmastovaikutuksista ja pohdinta vaihtoehtoista kyseisten vaikutusten vähentämiseksi, mukaan lukien käytettävissä olevien julkisen liikenteen vaihtoehtojen liikennemuotojen tarkastelu ja kestävien lentopolttoaineiden käytön lisääminen;
- b) arviointi niiden toiminnanharjoittajien suorittamien lentojen ympäristö- ja ilmastovaikutuksista, joille on myönnetty poikkeus liitteessä I olevan taulukon sarakkeen ”Toiminnot” otsikon ”Ilmailu” h tai k alakohdan nojalla, sekä pohdinta vaihtoehtoista näiden vaikutusten vähentämiseksi;
- c) arviointi tämän direktiivin sosiaalisista vaikutuksista ilmailualalla, mukaan lukien vaikutukset työvoimaan ja lentomatrustuksen kustannuksiin; ja
- d) arviointi saarten ja syrjäisten alueiden lentoyhteyksistä, mukaan lukien kilpailukykyyn ja hiilivuotoon liittyvien näkökohtien sekä ympäristö- ja ilmastovaikutusten tarkastelu.

Edellä 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kertomus on tarvittaessa myös otettava huomioon tämän direktiivin tulevassa tarkistamisessa.”;

- 12) Muutetaan liitteet I ja IV tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säännökset kirjallisina komissiolle.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*3 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*4 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 10 päivänä toukokuuta 2023.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

R. METSOLA

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ROSWALL

LIITE

- 1) Muutetaan direktiivin 2003/87/EY liitteessä I olevan taulukon sarakkeessa "Toiminnot" oleva merkintä "Ilmailu" seuraavasti:
- a) lisätään ensimmäisen kohdan jälkeen kohta seuraavasti:
- "Kahdessa eri 25 a artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä luetellussa valtiossa sijaitsevien lentopaikkojen väliset lennot ja Sveitsin tai Yhdistyneen kuningaskunnan ja 25 a artiklan 3 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä lueteltujen valtioiden väliset lennot sekä 12 artiklan 6 ja 8 kohtaa ja 28 c artiklaa sovellettaessa kahdessa eri kolmannessa maassa sijaitsevien lentopaikkojen väliset lennot, kun ilma-alusten käyttäjät täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
- a) ilma-aluksen käyttäjällä on jonkin jäsenvaltion myöntämä lentotoimintalupa tai ne on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa, mukaan lukien kyseisen jäsenvaltion syrjäisimmät alueet ja sille kuuluvat merentakaiset alueet; ja
- b) niiden vuosittaiset hiilidioksidipäästöt 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen ovat yli 10 000 tonnia lentokoneista, joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on yli 5 700 kg ja joilla suoritetaan tämän liitteen soveltamisalaan kuuluvia lentoja, lukuun ottamatta niitä, joiden lähtö- ja saapumispaikka on samassa jäsenvaltiossa saman jäsenvaltion syrjäisimmät alueet mukaan luettuina; tätä alakohtaa sovellettaessa ei oteta huomioon seuraavan tyyppisten lentojen päästöjä:
- i) valtion tarkoituksiin suoritettavat lennot;
- ii) humanitaariset avustustennot;
- iii) lääkintälennot;
- iv) sotilaslennot;
- v) palonsammutuslennot;
- vi) lennot ennen humanitaarista avustuslentoa, lääkintälentoa tai palonsammutuslentoa tai sellaisen jälkeen edellyttäen, että tällaiset lennot suoritettiin samalla ilma-aluksella ja että ne olivat välttämättömiä niihin liittyvien humanitaaristen, lääketieteellisten tai palonsammutustoimien toteuttamiseksi tai että ilma-alus oli tällaisen toiminnan jälkeen sijoitettava uudelleen seuraavaa lentoa varten.”;
- b) korvataan i alakohdassa luku "30 000" luvulla "50 000”;
- 2) muutetaan direktiivin 2003/87/EY liitteessä IV olevan B osan kohta 'Hiilidioksidipäästöjen tarkkailu' seuraavasti:
- a) lisätään neljännen kohdan loppuun virke seuraavasti:
- "Lentopetrolin (Jet A1 tai Jet A) päästökerroin on 3,16 (t CO₂ / tonni polttoainetta).”;
- b) lisätään neljännen kohdan jälkeen kohta seuraavasti:
- "Direktiivin (EU) 2018/2001 25 artiklan mukaisten, uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa vetyä käyttävien muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden päästöt luokitellaan päästöttömiksi niitä käyttäville ilma-alusten käyttäjille, kunnes tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanosäädös hyväksytään.”.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2023/959,**annettu 10 päivänä toukokuuta 2023,****kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ja markkinavakauseron perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään ja sen toiminnasta annetun päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytty Pariisin sopimus ⁽⁴⁾, jäljempänä 'Pariisin sopimus', tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016. Pariisin sopimuksen osapuolet ovat sopineet pitävänsä maapallon keskilämpötilan nousun selvästi alle kahdessa celsiusasteessa suhteessa esiteolliseen aikaan ja pyrkivänsä toimiin, joilla lämpötilan nousu saataisiin rajattua 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan. Kyseistä sitoumusta on vahvistettu hyväksymällä UNFCCC:n nojalla 13 päivänä marraskuuta 2021 Glasgow'n ilmastopöytäkirja, jossa Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva UNFCCC:n osapuolten konferenssi toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat huomattavasti pienemmät, jos lämpötila nousee 2 celsiusasteen sijasta 1,5 celsiusastetta, ja päättää jatkaa toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen.
- (2) Tarve pysyä Pariisin sopimuksen 1,5 celsiusasteen tavoitteessa on entistäkin kiireellisempi, sillä hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin kuudennessa arviointiraportissaan esittämien havaintojen mukaan ilmaston lämpeneminen voidaan rajoittaa 1,5 celsiusasteeseen vain, jos ryhdytään välittömästi vähentämään maailmanlaajuisia kasvihuonekaasupäästöjä voimakkaasti ja pysyvästi tämän vuosikymmenen aikana.
- (3) Ilmastohaasteiden ja ympäristöön liittyvien haasteiden ratkaiseminen ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttaminen ovat keskeisellä sijalla 11 päivänä joulukuuta 2019 annetussa komission tiedonannossa "Euroopan vihreän kehityksen ohjelma".
- (4) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa yhdistetään kattava joukko toisiaan vahvistavia toimenpiteitä ja aloitteita, joilla pyritään saavuttamaan ilmastoneutraalius unionissa vuoteen 2050 mennessä, ja esitellään uusi kasvustrategia, jonka tavoitteena on tehdä unionista oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen, samalla kun talouskasvuun pyritään lisäämättä resurssien käyttöä. Tavoitteena on myös suojella, hoitaa ja lisätä unionin luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja vaikutuksilta. Tämä siirtymä vaikuttaa eri alojen työntekijöihin eri tavoin. Samalla tähän siirtymään liittyy sukupuolten tasa-arvoa koskevia näkökohtia ja sillä on erityinen vaikutus joihinkin

⁽¹⁾ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 175.

⁽²⁾ EUVL C 301, 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2023 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 25. huhtikuuta 2023.

⁽⁴⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

heikommassa ja haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten ikäihmisiin, vammaisiin henkilöihin, rodullisiin tai etnisiin vähemmistöihin kuuluviin henkilöihin sekä matalan ja alemman keskitulotason henkilöihin ja kotitalouksiin. Se asettaa myös suurempia haasteita tietyille alueille, erityisesti alueille, joilla on rakenteellisia haittoja, ja syrjäseutualueille sekä saarialueille. Siksi on varmistettava, että siirtymä on oikeudenmukainen ja osallistava niin, että ketään ei jätetä jälkeen.

- (5) Unioni ilmoitti 17 päivänä joulukuuta 2020 UNFCCC:lle kansallisesti määritellyn panoksensa, jonka neuvosto oli ensin hyväksynyt. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/410⁽⁶⁾, on yksi tämän ilmoituksen liitteessä olevassa tavoitteen yleisessä kuvauksessa mainituista välineistä, ja sitä voidaan tarkistaa tehostetun 2030 tavoitteen perusteella. Neuvosto totesi 24 päivänä lokakuuta 2022 antamissaan päätelmissä olevansa valmis mahdollisimman pian 55-valmiuspaketin keskeisiä osia koskevien neuvottelujen päättymisen jälkeen saattamaan ajan tasalle, jos tarpeen, unionin ja sen jäsenvaltioiden kansallisesti määritellyt panokset Glasgow'n ilmastoso-pimuksen 29 kohdan mukaisesti sen huomioon ottamiseksi, miten 55-valmiuspaketin keskeisten osien lopullisilla tuloksilla pannaan täytäntöön unionin yleistavoite, josta sovittiin Eurooppa-neuvostossa joulukuussa 2020. Koska direktiivillä 2003/87/EY perustettu EU:n päästökauppajärjestelmä on yksi unionin ilmastopolitiikan kulmakivistä ja sen keskeinen väline kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi kustannustehokkaasti, tällä direktiivillä hyväksytyt muutokset direktiiviin 2003/87/EY, myös sen soveltamisalaan, kuuluvat 55-valmiuspaketin keskeisiin osiin.
- (6) Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteuttamisen tarpeellisuus ja arvo ovat vain kasvaneet, kun otetaan huomioon covid-19-pandemian erittäin vakavat vaikutukset unionin kansalaisten terveyteen, elin- ja työoloihin ja hyvinvointiin. Nämä vaikutukset ovat osoittaneet, että yhteiskuntamme ja taloutemme on parannettava kykyään selviytyä ulkoisista häiriöistä ja toimittava varhaisessa vaiheessa ulkoisten häiriöiden vaikutusten ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi tavalla, joka on oikeudenmukainen eikä jätä jälkeen ketään, ei myöskään niitä, joita uhkaa energiaköyhyys. Eurooppalaiset ovat edelleen vahvasti sitä mieltä, että tämä koskee erityisesti ilmastomuutosta.
- (7) Unioni on sitoutunut vähentämään unionin koko talouden laajuisesti kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä UNFCCC:n sihteeristölle 17 päivänä joulukuuta 2020 toimitetussa päivitetystä kansallisesti määritellyssä panoksessa.
- (8) Antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119⁽⁷⁾ unioni on kirjannut lainsäädäntöön tavoitteen saavuttaa koko talouden laajuinen ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä sekä pyrkimyksen saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt. Mainitussa asetuksessa myös vahvistetaan sitovaksi unionin tavoitteeksi kasvihuonekaasujen nettopäästöjen (päästöt poistumien vähentämisen jälkeen) vähentäminen vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä ja säädetään, että komissio pyrkii sovittamaan kaikki tulevat toimenpide-ehdotukset tai lainsäädäntöehdotukset, talousarvioehdotukset mukaan lukien, yhteen mainitun asetuksen tavoitteiden kanssa ja, jos ehdotuksia ei soviteta yhteen tavoitteiden kanssa, perustelee tämän osana kyseisiin ehdotuksiin liittyvää vaikutustenarviointia.
- (9) Kaikkien talouden alojen on tarpeen edistää asetuksessa (EU) 2021/1119 säädettyjen päästövähennysten saavuttamista. EU:n päästökauppajärjestelmän tavoitetaso olisi sen vuoksi mukautettava vastaamaan vuoteen 2030 ulottuvaa koko talouden laajusta kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähennystavoitetta sekä tavoitetta saavuttaa ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja pyrkimystä saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt asetuksessa (EU) 2021/1119 säädetyllä tavalla.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/410, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyttä edistävien investointien edistämiseksi sekä päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta (EUVL L 76, 19.3.2018, s. 3).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puiteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (10) EU:n päästökauppajärjestelmällä olisi kannustettava tuotantoon laitoksissa, jotka vähentävät kasvihuonekaasupäästöjä osittain tai poistavat ne kokonaan. Sen vuoksi direktiivin 2003/87/EY liitteessä I olevaa joidenkin toimintojen luokkien kuvausta olisi muutettava sen varmistamiseksi, että EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan sisällytetään laitokset, jotka harjoittavat jotakin mainitussa liitteessä lueteltua toimintaa ja täyttävät samaan toimintaan liittyvän kapasiteettina ilmaistun kynnyksarvon mutta eivät aiheuta kasvihuonekaasupäästöjä, ja siten kyseisten alojen laitosten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Lisäksi päästöoikeuksien jakamisessa maksutta jonkin tuotteen tuotantoon ohjaavana periaatteena olisi otettava huomioon materiaalien potentiaali uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen, ja se, että vertailuarvon olisi oltava raaka-aineesta tai tuotantoprosessin tyypistä riippumaton, jos tuotantoprosesseilla on sama tarkoitus. Sen vuoksi on tarpeen muuttaa tiettyjen vertailuarvojen piiriin kuuluvien tuotteiden sekä prosessien ja päästöjen määritelmää, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset uusien, kasvihuonekaasupäästöjä vähentäviä tai kokonaan poistavia teknologioita ja olemassa olevia teknologioita käyttäville laitoksille. Ohjaavista periaatteista huolimatta kauden 2026–2030 tarkistetuissa vertailuarvoissa olisi edelleenkin tehtävä ero teräksen ja alumiinin primääri- ja sekundäärituotannon välillä. On myös tarpeen erottaa toisistaan jalostamojen ja vedyn vertailuarvojen päivitys, jotta voidaan ottaa huomioon jalostusalan ulkopuolella tapahtuvan vedyn, myös vihreän vedyn, tuotannon kasvava merkitys.
- (11) Kun tiettyjen vertailuarvojen piiriin kuuluvien tuotteiden sekä prosessien ja päästöjen määritelmiä on muutettu, on tarpeen varmistaa, etteivät tuottajat saa samoista päästöistä kaksinkertaista kompensatiota maksutta jaettavien päästöoikeuksien ja välillisten kustannusten korvaamisen muodossa, ja mukauttaa siten vastaavasti taloudellisia toimenpiteitä, joilla kompensoidaan sähkön hintoihin siirrettyjä välillisiä kustannuksia.
- (12) Neuvoston direktiivi 96/61/EY⁽⁸⁾ kumottiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/75/EU⁽⁹⁾. Direktiivin 2003/87/EY 2 artiklassa ja sen liitteessä IV olevat viittaukset direktiiviin 96/61/EY olisi saatettava ajan tasalle tämän mukaisesti. Kun otetaan tarve toteuttaa kiireellisesti koko talouden laajuisia päästövähennyksiä, jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa toimia EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi myös muilla politiikkatoimilla kuin direktiivin 2010/75/EU nojalla vahvistetuilla päästörajoilla.
- (13) Komissio kehottaa 12 päivänä toukokuuta 2021 antamassaan tiedonannossa ”Terve maapallo kaikille – EU:n toimintasuunnitelma ”Kohti ilman, veden ja maaperän saasteettomuutta” ohjaamaan unionia kohti saasteettomuutta vuoteen 2050 mennessä vähentämällä ilman, makean veden, merien ja maaperän pilaantuminen tasolle, jota ei enää pidetä haitallisena terveydelle ja luonnon ekosysteemeille. Direktiivi 2010/75/EU on tärkein väline, jolla säännellään ilmaan, veteen ja maaperään pääseviä pilaavia aineita, joten sen mukaisilla toimenpiteillä voidaan usein vähentää myös kasvihuonekaasupäästöjä. Direktiivin 2003/87/EY 8 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi varmistettava direktiivin 2003/87/EY lupavaatimusten ja direktiivin 2010/75/EU lupavaatimusten yhteensovittaminen.
- (14) Koska uusien innovatiivisten teknologioiden avulla voidaan usein vähentää sekä kasvihuonekaasujen että pilaavien aineiden päästöjä, on tärkeää varmistaa synergiat sekä kasvihuonekaasujen että pilaavien aineiden päästöjen vähentämiseen liittyvien toimien välillä, erityisesti direktiivin 2010/75/EU osalta, ja tarkastella niiden vaikuttavuutta tässä suhteessa.
- (15) Sähköntuottajien määritelmää käytettiin määritettäessä teollisuudelle maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäismäärä kaudella 2013–2020, mutta se johti yhteistuotantolaitosten erilaiseen kohteluun teollisuuslaitoksiin verrattuna. Jotta kannustettaisiin tehokkaan yhteistuotannon käyttöön ja luotaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille laitoksille, jotka saavat maksutta päästöoikeuksia lämmöntuotantoa ja kaukolämpöä varten, kaikki direktiivissä 2003/87/EY olevat viittaukset sähköntuottajiin olisi poistettava. Lisäksi komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/331⁽¹⁰⁾ täsmennetään yksityiskohtaisesti kaikkien teollisuuden prosessien osalta kelpoisuus saada maksutta jaettavia päästöoikeuksia. Sen vuoksi direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 3 kohdan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevat säännökset ovat vanhentuneet ja ne olisi kumottava.

⁽⁸⁾ Neuvoston direktiivi 96/61/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 1996, ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/331, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti (EUVL L 59, 27.2.2019, s. 8).

- (16) Kasvihuonekaasuja, joita ei päästetä suoraan ilmakehään, olisi pidettävä EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisina päästöinä, ja näiden päästöjen osalta olisi palautettava päästöoikeuksia, paitsi jos ne varastoidaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY⁽¹¹⁾ mukaiseen varastointipaikkaan tai ne ovat pysyvästi kemiallisesti sitoutuneita johonkin tuotteeseen siten, että ne eivät joudu ilmakehään tavanomaisessa käytössä eivätkä ne joudu ilmakehään tuotteen käyttöään jälkeen tapahtuvassa tavanomaisessa toiminnassa. Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään edellytykset, joiden täyttyessä kasvihuonekaasujen katsotaan olevan pysyvästi kemiallisesti sitoutuneita johonkin tuotteeseen siten, että ne eivät joudu ilmakehään tavanomaisessa käytössä eivätkä ne joudu ilmakehään tuotteen käyttöään jälkeisessä tavanomaisessa toiminnassa, mukaan lukien tapauksen mukaan hiilenpoistoa koskevan sertifikaatin hankkiminen, hiilenpoistojen sertifiointia koskevan sääntelyn kehitys huomioon ottaen. Tuotteen käyttöään jälkeinen tavanomainen toiminta olisi ymmärrettävä laajasti siten, että se kattaa kaiken tuotteen käyttöään jälkeen tapahtuvan toiminnan, mukaan lukien uudelleenkäyttö, uudelleenvalmistus, kierrätys ja loppukäsittely, kuten polttaminen ja kaatopaikkasijoitus.
- (17) Kansainvälinen meriliikennetoiminta, joka koostuu kahden eri jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvien satamien välisistä matkoista tai jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan sataman ja jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuulumattoman sataman välisistä matkoista, on ollut ainoa kuljetustapa, joka ei ole sisällynyt unionin aiempiin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskeviin sitoumuksiin. Unionissa myydyn polttoaineen päästöt yhdestä jäsenvaltiosta lähtevillä ja toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan saapuvilla matkoilla ovat kasvaneet noin 36 prosenttia vuodesta 1990. Nämä päästöt muodostavat lähes 90 prosenttia kaikista unionin vesiliikenteen päästöistä, koska unionissa myydyn polttoaineen päästöt matkoilla, joiden lähtö- ja saapumispaikka on samassa jäsenvaltiossa, ovat vähentyneet 26 prosenttia vuodesta 1990. Jos nykytilanteen annetaan jatkua, kansainvälisen meriliikennetoiminnan päästöjen ennustetaan kasvavan noin 14 prosenttia aikavälillä 2015–2030 ja 34 prosenttia aikavälillä 2015–2050. Jos meriliikennetoiminnan ilmastovaikutukset kasvavat ennustettua tahtia, se mitätöi merkittävällä tavalla muilla aloilla tehtyjä vähennyksiä, joilla pyritään torjumaan ilmastonmuutosta ja siten saavuttamaan vuoteen 2030 ulottuva koko talouden laajuinen kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähennystavoite, unionin ilmastoneutraaliustavoite viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja pyrkimys saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt asetuksessa (EU) 2021/1119 säädetyllä tavalla sekä Pariisin sopimuksen tavoitteet.
- (18) Komissio hyväksyi vuonna 2013 strategian meriliikenteen päästöjen sisällyttämiseksi asteittain kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevaan unionin politiikkaan. Tämän lähestymistavan ensimmäisenä vaiheena unioni otti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/757⁽¹²⁾ käyttöön meriliikenteen päästöjen tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän, jonka jälkeen ovat vuorossa meriliikenteen vähennystavoitteiden vahvistaminen ja markkinaperusteisen toimenpiteen soveltaminen. Lainsäätäjien direktiivissä (EU) 2018/410 ilmaisevan sitoumuksen mukaisesti Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) tai unionin toimet olisi aloitettava vuodesta 2023 alkaen, mukaan lukien sellaisen toimenpiteen hyväksymisen ja täytäntöönpanon valmistelu, jolla varmistetaan, että ala osallistuu asianmukaisesti Pariisin sopimuksessa sovittujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittaviin ponnisteluihin, ja kaikkien sidosryhmien tekemä tarkastelu asianmukaisesti huomioiden.
- (19) Direktiivin (EU) 2018/410 nojalla komission olisi raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle IMO:ssa tapahtuvasta edistymisestä kunnianhimoisen päästövähennystavoitteen hyväksymisessä ja siihen liittyvistä toimista sen varmistamiseksi, että meriliikenne osallistuu asianmukaisesti Pariisin sopimuksessa sovittujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittaviin ponnisteluihin. Ponnistelut maailmanlaajuisten meriliikenteen päästöjen rajoittamiseksi IMO:n kautta ovat käynnissä ja niitä olisi edistettävä, esimerkiksi panemalla nopeasti täytäntöön vuonna 2018 hyväksytty alusten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskeva IMO:n alustava strategia, jossa myös viitataan mahdollisiin markkinaperusteisiin toimenpiteisiin, joilla voitaisiin kannustaa vähentämään kansainvälisen meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjä. Vaikka IMO:ssa on äskettäin tapahtunut edistymistä, se ei ole kuitenkaan toistaiseksi ollut riittävää Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Meriliikenteen kansainvälisen luonteen vuoksi on tärkeää, että jäsenvaltiot ja unioni tekevät toimivaltansa puitteissa yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, jotta voidaan tehostaa diplomaattisia ponnisteluja maailmanlaajuisten toimenpiteiden vahvistamiseksi ja edistyä maailmanlaajuisten markkinaperusteisen toimenpiteen kehittämisessä IMO:n tasolla.

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/757, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 55).

- (20) Meriliikenteen hiilidioksidipäästöt (CO₂) muodostavat noin kolmesta neljään prosenttia unionin päästöistä. Komissio ilmoitti Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa aikovansa toteuttaa lisätoimenpiteitä meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi toimenpidekokonaisuudella, jonka avulla unioni voi päästä päästövähennystavoitteisiinsa. Tässä yhteydessä direktiiviä 2003/87/EY olisi muutettava meriliikenteen sisällyttämiseksi EU:n päästökauppajärjestelmään, jotta varmistetaan, että kyseinen ala osallistuu oikeudenmukaisella osuudella unionin tiukennettuihin ilmastotavoitteisiin ja Pariisin sopimuksen tavoitteisiin, joista 4 artiklan 4 kohdassa todetaan että kehittyneiden maiden olisi edelleen toimittava edelläkävijöinä sitoutumalla koko taloutensa laajuisiin päästövähennystavoitteisiin ja kannustetaan kehitysmaita siirtymään vähitellen koko taloutensa laajuisiin päästövähennys- tai -rajoitustavoitteisiin. Kansainvälisen lentoliikenteen päästöjä Euroopan ulkopuolella on pitänyt tammikuusta 2021 alkaen rajoittaa maailmanlaajuisilla markkinaperusteisilla toimilla, mutta käytössä ei ole toimia meriliikenteen päästöjen rajoittamiseksi tai hinnoittelemiseksi. Siksi on tarkoituksenmukaista, että EU:n päästökauppajärjestelmä kattaa osan jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan sataman ja kolmannen maan lainkäyttövaltaan kuuluvan sataman välisistä matkoista aiheutuvista päästöistä ja kolmas maa voi päättää aiheellisista toimista päästöjen muun osan suhteen.

Kun EU:n päästökauppajärjestelmä ulotetaan koskemaan meriliikennettä, siihen olisi sen vuoksi sisällytettävä puolet sellaisten alusten päästöistä, jotka tekevät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan päättyviä matkoja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuulumattomasta satamasta, puolet sellaisten alusten päästöistä, jotka tekevät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta satamasta lähteviä ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuulumattomaan satamaan päättyviä matkoja, sellaisten alusten kaikki päästöt, jotka tekevät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan päättyviä matkoja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta satamasta, ja kaikki päästöt jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvassa satamassa olon aikana. Tämä lähestymistapa on todettu toimivaksi keinoksi ratkaista yhteisen mutta eriytetyn vastuun ja kunkin valmiuksien periaatetta koskeva ongelma, joka on pitkään ollut haasteena UNFCCC:n yhteydessä. Kattamalla osa päästöistä, jotka aiheutuvat sekä saapuvista että lähtevistä matkoista unionin ja kolmansien maiden välillä, varmistetaan EU:n päästökauppajärjestelmän vaikuttavuus erityisesti siksi, että toimenpiteen ympäristövaikutus kasvaa verrattuna tilanteeseen, jossa maantieteellinen soveltamisala rajattaisiin matkoihin unionissa, ja samalla rajoitetaan sääntöjen kiertämiseksi tehtävien satamakäyntien riskiä ja riskiä jälleenlaivaustoiminnan siirtämisestä unionin ulkopuolelle. Jotta varmistettaisiin alan sujuva sisällyttäminen EU:n päästökauppajärjestelmään, laivayhtiöiden päästöoikeuksien palauttamista olisi asteittain lisättävä vuosina 2024 ja 2025 raportoitujen todennettujen päästöjen osalta.

Jotta voitaisiin suojella järjestelmän ympäristötavoitteiden tinkimättömyyttä tilanteessa, jossa meriliikenteen todennettuihin päästöihin verrattuna palautetaan kyseisiin vuosina vähemmän päästöoikeuksia, kunakin vuonna olisi todennettujen päästöjen ja palautettujen päästöoikeuksien välisen erotuksen määrittämisen jälkeen mitoitettava kyseistä erotusta vastaava määrä päästöoikeuksia. Vuodesta 2026 alkaen laivayhtiöiden olisi palautettava kaikkia niiden todennettuja päästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia. Meriliikenteen ilmastovaikutus tulee pääasiassa hiilidioksidipäästöistä, mutta muut kuin hiilidioksidipäästöt muodostavat huomattavan osan alusten päästöistä. Vuonna 2020 julkaistun IMO:n neljännen kasvihuonekaasupäästöselvityksen mukaan metaanipäästöt lisääntyivät huomattavasti kaudella 2012–2018. Metaani- ja dityppioksidipäästöt todennäköisesti lisääntyvät ajan mittaan varsinkin, kun kehitetään nesteytettyjä maakaasuja tai muita energialähteitä käytettäviksi aluksia. Ottamalla mukaan metaani- ja dityppioksidipäästöt voitaisiin edistää ympäristötavoitteiden tinkimättömyyttä ja kannustaa hyviin käytäntöihin. Kyseiset päästöt olisi ensin sisällytettävä asetukseen (EU) 2015/757 vuodesta 2024 alkaen ja sen jälkeen EU:n päästökauppajärjestelmään vuodesta 2026 alkaen.

- (21) Direktiivin 2003/87/EY soveltamisalan laajentaminen meriliikenteeseen muuttaa tällaisen liikenteen kustannuksia. Tällä soveltamisalan laajentamisella on vaikutusta unionin kaikkiin osiin, koska meriliikenteessä unionin satamiin ja satamista kuljetettavien tavaroiden lähtö- tai määräpaikka on eri jäsenvaltioissa, jotka voivat olla myös sisämaassa. Jäsenvaltioiden huutokauppaamien päästöoikeuksien jakaminen ei sen vuoksi saisi lähtökohtaisesti muuttua sen seurauksena, että meriliikenne sisällytetään direktiivin soveltamisalaan, ja kaikkien jäsenvaltioiden olisi osallistuttava siihen. Vaikutukset kohdistuvat jäsenvaltioihin kuitenkin vaihtelevassa määrin. Soveltamisalan laajentamisen vaikutus näkyy selvimmin niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat erittäin riippuvaisia meriliikenteestä. EU:n päästökauppajärjestelmän laajentaminen meriliikenteeseen vaikuttaa enemmän niihin jäsenvaltioihin, joiden merenkulkuala on niiden suhteelliseen kokoon verrattuna suuri. Sen vuoksi näille jäsenvaltioille on aiheellista antaa ajallisesti rajattua lisäapua lisäpäästöoikeuksien muodossa meriliikennetoiminnan vähähiilistämisen tukemiseksi ja tästä aiheutuvien hallinnollisten kustannusten kattamiseksi. Apua olisi otettava käyttöön asteittain sitä mukaa kuin palautusvelvoitteet otetaan käyttöön ja samalla vaikutus näihin jäsenvaltioihin kasvaa. Komission olisi direktiivin 2003/87/EY uudelleentarkastelun yhteydessä tarkasteltava kyseisen lisäavun merkityksellisyttä etenkin eri jäsenvaltioiden vastuulla olevissa laivayhtiöiden määrässä tapahtuvan kehityksen valossa.

- (22) EU:n päästökauppajärjestelmällä olisi edistettävä merkittävästi meriliikennetoiminnan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja tehokkuuden lisäämistä tällaisen toiminnan osalta. Direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 3 kohdan mukaiseen EU:n päästökauppajärjestelmän tulojen käyttöön olisi sisällytettävä muun muassa ilmastoystävällisen liikenteen ja joukkoliikenteen edistäminen kaikilla aloilla.
- (23) Jääluokiteltujen alusten laivastojen uudistaminen ja tällaisten alusten päästöjä vähentävän innovatiivisen teknologian kehittäminen vie aikaa ja edellyttää rahoitustukea. Jääluokiteltujen alusten jääolosuhteissa kulkemisen mahdollistava rakenne aiheuttaa sen, että tällä hetkellä nämä alukset kuluttavat enemmän polttoainetta ja aiheuttavat enemmän päästöjä kuin vain avovedessä kulkemaan suunnitellut vastaavankokoiset alukset. Tässä direktiivissä olisi sen vuoksi otettava käyttöön lippuvaltiosta riippumaton menetelmä, jonka avulla laivayhtiöt voivat vähentää palautettavia päästöoikeuksia 31 päivään joulukuuta 2030 saakka alustensa jääluokan perusteella.
- (24) Saaret, joilla ei ole maantie- tai rautatieyhteyttä mantereeseen, ovat muita alueita riippuvaisempia meriliikenteestä ja ovat yhteyksissään riippuvaisia meriyhteyksistä. Jotta väkiluvultaan pieniä saaria voitaisiin auttaa säilyttämään yhteytensä sitten, kun meriliikennetoiminta on sisällytetty direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan, on aiheellista säätää jäsenvaltion mahdollisuudesta pyytää poiketa väliaikaisesti mainitun direktiivin mukaisista palautusvelvoitteista tietyissä meriliikennetoiminnoissa saarilla, joiden väkiluku on alle 200 000 pysyvää asukasta.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi oltava mahdollista pyytää, että ylikansallinen palveluhankintasopimus tai ylikansallinen julkisen palvelun velvoite kahden jäsenvaltion välillä vapautettaisiin väliaikaisesti tietyistä direktiivin 2003/87/EY mukaisista velvoitteista. Kyseinen mahdollisuus olisi rajoitettava koskemaan yhteyksiä maarajaa toiseen jäsenvaltioon vailla olevan jäsenvaltion ja maantieteellisesti lähimpänä olevan jäsenvaltion välillä, kuten Kyproksen ja Kreikan välistä meriyhteyttä, jollainen on puuttunut yli kahden vuosikymmenen ajan. Kyseisellä väliaikaisella poikkeuksella otettaisiin huomioon pakottava tarve tarjota yleishyödyllistä palvelua ja varmistaa yhteydet sekä taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus.
- (26) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tunnustetut unionin syrjäisimpien alueiden erityispiirteet ja pysyvät rajoitukset sekä niiden suuri riippuvuus meriliikenteestä huomioon ottaen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tällaisten alueiden saavutettavuuden ja tehokkaiden yhteyksien säilyttämiseen meriliikenteen avulla. Sen vuoksi olisi säädettävä väliaikaisesta poikkeuksesta tiettyihin direktiivin 2003/87/EY mukaisiin velvoitteisiin, kun kyse on meriliikennetoiminnan päästöistä jäsenvaltion syrjäisimmällä alueella sijaitsevan sataman ja samassa jäsenvaltiossa sijaitsevan sataman, myös samalla syrjäisimmällä alueella tai saman jäsenvaltion toisella syrjäisimmällä alueella sijaitsevan sataman, välillä.
- (27) Meriliikennetoimintaa koskevia direktiivin 2003/87/EY säännöksiä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon tuleva kansainvälinen kehitys ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetut toimet, mukaan lukien toinen maailmanlaajuinen tilannekatsaus vuonna 2028 ja sen jälkeen joka viides vuosi tehtävät maailmanlaajuiset tilannekatsaukset, joiden tarkoituksena on tuottaa tietoa peräkkäisiä kansallisesti määriteltyjä panoksia varten. Kyseisiä säännöksiä olisi tarkasteltava myös siinä tapauksessa, että IMO hyväksyy maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Komission olisi tätä varten annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus 18 kuukauden kuluessa tämän toimenpiteen hyväksymisestä ja ennen kuin se otetaan käyttöön. Komission olisi tässä kertomuksessa tarkasteltava kyseisestä maailmanlaajuisesta markkinaperusteisesta toimenpidettä sellaisten seikkojen osalta kuin sen tavoitetaso Pariisin sopimuksen tavoitteiden valossa, sen yleinen tinkimättömyys ympäristön kannalta, myös verrattuna direktiivin 2003/87/EY meriliikennettä koskeviin säännöksiin, ja mahdolliset ongelmat, jotka liittyvät EU:n päästökauppajärjestelmän ja tämän toimenpiteen väliseen johdonmukaisuuteen. Komission olisi erityisesti otettava huomioon tähän maailmanlaajuiseen markkinaperusteiseen toimenpiteeseen osallistumisen aste, sen täytäntöönpanokelpoisuus, avoimuus, seuraamukset noudattamatta jättämisestä, yleisöpalautetta koskevat prosessit, päästöjen tarkkailu, raportointi ja todentaminen, rekisterit ja vastuuvollisuus. Kertomukseen olisi tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus direktiivin 2003/87/EY muuttamiseksi tavalla, joka on johdonmukainen unionin vuoteen 2030 ulottuvan ilmastotavoitteen ja asetuksessa (EU) 2021/1119 säädetyin ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa sekä unionin ilmastotoimien ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden ja tehokkuuden säilyttämistä koskevan tavoitteen kanssa, jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen täytäntöönpanon ja EU:n päästökauppajärjestelmän kanssa, välttämällä samalla merkittävä kaksinkertainen rasite ja pitäen mielessä unionin toimivalta säännellä sille kuuluvaa osaa kansainvälisen laivaliikenteen matkoista Pariisin sopimuksen velvoitteiden mukaisesti.

- (28) Direktiivin 2003/87/EY ulottaminen meriliikennetoimintaan nostaa laivaliikenteen kustannuksia, joten riski sääntöjen kiertämisestä on olemassa niin kauan kuin maailmanlaajuisista markkinaperusteista toimenpidettä ei ole. Välttelytarkoituksessa tehtävät satamakäynnit satamiin unionin ulkopuolella ja jälleenlaivaustoiminnan siirtäminen satamiin unionin ulkopuolella vähentävät meriliikennetoiminnan päästöjen kustannusten sisällyttämisestä hintoihin saatavia ympäristöhyötyjä ja voivat myös johtaa lisäpäästöihin, kun direktiivin 2003/87/EY vaatimusten välttely pidentää kuljettua matkaa. Sen vuoksi on aiheellista sulkea määritelmän ”käyntisatama” ulkopuolelle tietyt pysähdykset unionin ulkopuolisissa satamissa. Tällainen poissulkeminen olisi kohdistettava unionin lähistöllä sijaitseviin satamiin, joissa sääntöjen välttelyn riski on suurin. Jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta satamasta mitattu 300 meripeninkulman raja on oikeasuhteinen vastaus sääntöjen välttelyyn, sillä siinä tasapainotetaan lisärasite ja sääntöjen välttelyn riski. ”Käyntisataman” sulkemisen määritelmän ulkopuolelle olisi lisäksi koskettava ainoastaan konttialusten pysähdyksiä tietyissä unionin ulkopuolisissa satamissa, joissa konttien jälleenlaivaus muodostaa valtaosan konttiliikenteestä. Tällaisissa kuljetuksissa sääntöjen välttelyn riski lieventävien toimenpiteiden puuttuessa kattaa myös keskustataman siirtämisen unionin ulkopuolisiin satamiin, jolloin sääntöjen välttelyn vaikutukset pahenevat. Toimenpiteen oikeasuhteisuuden ja yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi olisi otettava huomioon kolmansissa maissa toteutetut toimenpiteet, joilla on vastaava vaikutus kuin direktiivillä 2003/87/EY.
- (29) Komission olisi tarkasteltava uudelleen direktiivin 2003/87/EY toimivuutta meriliikennetoiminnan osalta ottaen huomioon mainitun direktiivin soveltamisesta saadut kokemukset, myös sääntöjen välttelyn havaitseminen tällaisen käyttäytymisen estämiseksi varhaisessa vaiheessa, ja ehdotettava sitten toimenpiteitä direktiivin tehokkuuden varmistamiseksi. Tällainen toimenpide voisi sisältää tiukennettuja palautusvaatimuksia matkoille, joilla sääntöjen välttelyn riski on suurempi, kuten matkoille satamaan ja satamasta, joka sijaitsee unionin lähistöllä kolmannessa maassa, joka ei ole toteuttanut direktiivin 2003/87/EY kanssa samankaltaisia toimenpiteitä.
- (30) Päästöt aluksista, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000, muodostavat tämän direktiivin soveltamisala huomioon ottaen alle 15 prosenttia alusten päästöistä, mutta päästöt aiheuttaa suuri määrä aluksia. Hallinnolliseen toteutettavuuteen liittyvistä syistä on liian aikaista ottaa huomioon laivat, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000, siitä lähtien, kun meriliikenne sisällytetään EU:n päästökauppajärjestelmään, mutta niiden sisällyttäminen tulevaisuudessa parantaisi EU:n päästökauppajärjestelmän tehokkuutta ja mahdollisesti vähentäisi sääntöjen välttelyä aluksilla, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000. Komission olisi sen vuoksi 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa sen olisi tarkasteltava sellaisista aluksista, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000, mukaan lukien offshore-alukset, aiheutuvien päästöjen direktiiviin 2003/87/EY sisällyttämisen toteutettavuutta sekä taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia vaikutuksia.
- (31) EU:n päästökauppajärjestelmän noudattamisesta vastaavan henkilön tai organisaation olisi oltava laivayhtiö, joka määrittää aluksen omistajaksi tai muuksi organisaatioksi tai henkilöksi, kuten liikenteen harjoittajaksi tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtaajaksi, jolle aluksen omistaja on siirtänyt vastuun aluksen toiminnoista ja joka on vastuun ottaessaan suostunut ottamaan hoitaakseen kaikki alusten turvallista toimintaa ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevasta kansainvälisestä turvallisuusjohtamissäännöstöstä johtuvat velvoitteet ja vastuut. Tämä määritelmä perustuu asetuksen (EU) 2015/757 3 artiklan d alakohdassa olevaan ”yhtiön” määritelmään ja on IMO:n vuonna 2016 perustaman maailmanlaajuisen tiedonkeruujärjestelmän mukainen.
- (32) Aluksen päästöt ovat riippuvaisia muun muassa aluksen omistajan toteuttamista aluksen energiatehokkuustoimenpiteistä sekä aluksen polttoaineesta, kuljetetusta lastista, reitistä ja nopeudesta, jotka voivat olla eri tahon kuin aluksen omistajan valvonnassa. Muu taho kuin laivayhtiö saattaa sopimusjärjestelyn nojalla ottaa vastuun polttoaineen ostamisesta tai aluksen kasvihuonekaasupäästöihin vaikuttavien operatiivisten päätösten tekemisestä. Sopimuksen neuvotteluhetkellä erityisesti viimeksi mainitut seikat eivät ole tiedossa, joten direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvat aluksen lopulliset päästöt ovat epävarmoja. Kannustimet polttoainetehokkuutta koskevien operatiivisten toimenpiteiden toteuttamiseen ovat kuitenkin rajalliset, jollei hiilidioksidikustannuksia siirretä edelleen alusta liikennöivälle taholle. Saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti sekä tehokkuustoimenpiteiden toteuttamisen ja puhtaampien polttoaineiden käyttöönoton edistämiseksi laivayhtiöllä olisi sen vuoksi oltava kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus vaatia päästöoikeuksien palauttamisesta aiheutuneiden kustannusten korvaamista yhteisöltä, joka on suoraan vastuussa aluksen kasvihuonekaasupäästöihin vaikuttavista päätöksistä.

Tällaisesta korvausmekanismista voitaisiin määrätä sopimusjärjestelyllä, mutta jäsenvaltioilla ei pitäisi hallinnollisten kustannusten vähentämiseksi olla velvollisuutta varmistaa tai tarkistaa tällaisten sopimusten olemassaoloa, vaan niiden olisi sen sijaan säädettävä kansallisessa lainsäädännössä laivayhtiön lakisäätöisestä oikeudesta saada korvaus ja vastaavasta oikeussuojakeinosta tämän oikeuden toteuttamiseksi. Samoista syistä kyseinen oikeus, mukaan lukien mahdollinen korvaukseen liittyvä riita laivayhtiön ja alusta liikennöivän yhteisön välillä, ei saisi vaikuttaa laivayhtiön velvoitteisiin laivayhtiöstä vastaavaa hallinnointiviranomaista kohtaan eikä täytäntöönpanotoimenpiteisiin, jotka saattavat olla tarpeen tällaista yhtiötä vastaan sen varmistamiseksi, että kyseinen yhtiö noudattaa täysimääräisesti direktiiviä 2003/87/EY. Koska tarkoitus, jota oikeutta korvaukseen koskeva säännös palvelee, on läheisesti yhteydessä unioniin, erityisesti sen osalta, noudattaako laivayhtiö tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan suhteessa tiettyyn jäsenvaltioon, on kuitenkin tärkeää, että kyseistä oikeutta kunnioitetaan kaikkialla unionissa kaikissa sopimussuhteissa, joiden nojalla muu yhteisö kuin aluksen omistaja voi päättää kuljetetusta lastista tai reitistä ja aluksen nopeudesta, tavalla, jolla turvataan vääristymätön kilpailu sisämarkkinoilla, mihin voi sisältyä säännöksiä, joilla estetään tällaisten sopimusjärjestelyjen osapuolia kiertämästä oikeutta korvaukseen, mukaan lukien lainvalintalausekkeella.

- (33) Laivayhtiöiden hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi vain yhden jäsenvaltion olisi oltava vastuussa kustakin laivayhtiöstä. Komission olisi julkaistava EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvaa meriliikennetoimintaa harjoittaneista laivayhtiöistä alustava luettelo, jossa täsmennetään laivayhtiöstä vastaava hallinnointiviranomainen. Luettelo olisi päivitettävä säännöllisesti ja vähintään joka vuosi, jotta laivayhtiöt voidaan siirtää tarvittaessa toisen tällaisen hallinnointiviranomaisen vastuulle. Jäsenvaltiossa rekisteröityjen laivayhtiöiden osalta laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen olisi oltava kyseinen jäsenvaltio. Kolmannessa maassa rekisteröityjen laivayhtiöiden osalta laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen olisi oltava se jäsenvaltio, jossa laivayhtiöllä oli suurin arvioitu määrä satamakäyntejä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvilta matkoilta neljänä edeltävänä tarkkailuvuonna. Sellaisten laivayhtiöiden tapauksessa, jotka on rekisteröity kolmannessa maassa ja jotka eivät ole suorittaneet mitään direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvaa matkaa neljänä edeltävänä tarkkailuvuonna, laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen olisi oltava se jäsenvaltio, josta laivayhtiön alus on aloittanut tai johon se on päättänyt ensimmäisen mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvan matkansa. Komission olisi julkaistava ja tapauksen mukaan päivitettävä joka toinen vuosi luettelo direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvista laivayhtiöistä ja täsmennettävä kustakin laivayhtiöstä vastaava hallinnointiviranomainen. Laivayhtiöiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi noudatettava niiden vastuulla olevien laivayhtiöiden hallinnoinnissa yhdenmukaistettuja sääntöjä komission vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
- (34) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden hallinnoimat laivayhtiöt noudattavat direktiivin 2003/87/EY vaatimuksia. Jos laivayhtiö ei noudata näitä vaatimuksia ja jos vaatimusten noudattamista ei ole pystytty varmistamaan laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen lainvalvontatoimenpiteillä, jäsenvaltioiden olisi toimittava yhteisvastuullisesti. Jäsenvaltioiden, lukuun ottamatta sitä jäsenvaltiota, jonka lipun alla alus purjehtii, olisi voitava viimeisenä keinona evätä pääsy kyseisen laivayhtiön vastuulla olevilta aluksilta, ja jäsenvaltion, jonka lipun alla alus purjehtii, olisi voitava pysäyttää kyseinen alus.
- (35) Laivayhtiöiden olisi tarkkailtava meriliikennetoiminnasta aiheutuvia päästöjään ja raportoitava yhtiötason yhdistetyt päästötietonsa asetuksessa (EU) 2015/757 vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Yhtiötason yhdistettyjä päästötietoja koskevat selvitykset olisi todennettava mainitussa asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Suorittaessaan yhtiötason todentamista todentajan ei olisi todennettava alustason päästöselvityksiä eikä yhtiön vaihtumisen jälkeen tapahtuneita alustason selvityksiä, koska nämä alustason selvitykset on tuolloin jo todennettu.
- (36) Vastaavista ympäristönsuojeluun liittyvistä tehtävistä saatujen kokemusten perusteella Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) tai muun asiaankuuluvan organisaation olisi tarvittaessa ja toimeksiantonsa mukaisesti avustettava komissiota ja laivayhtiöstä vastaavia hallinnointiviranomaisia direktiivin 2003/87/EY täytäntöönpanossa. Koska EMSAlla on kokemusta asetuksen (EU) 2015/757 ja sen tietoteknisten välineiden täytäntöönpanosta, sen olisi avustettava laivayhtiöstä vastaavia hallinnointiviranomaisia erityisesti direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvasta meriliikennetoiminnasta aiheutuvien päästöjen tarkkailussa, raportoinnissa ja todentamisessa helpottamalla tietojenvaihtoa tai laatimalla suuntaviivoja ja kriteerejä. Komission olisi EMSAn avustamana pyrittävä

kehittämään asianmukaisia seurantavälineitä sekä ohjausta, jotta voidaan helpottaa ja koordinoita todentamis- ja täytäntöönpanotoimia, jotka koskevat direktiivin 2003/87/EY soveltamista meriliikenteeseen. Siinä määrin kuin käytännössä mahdollista, tällaiset välineet olisi asetettava jäsenvaltioiden ja todentajien saataville, jotta voidaan varmistaa paremmin niiden kansallisten säännösten, joilla direktiivi 2003/87/EY saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä tehokas täytäntöönpano.

- (37) Samanaikaisesti tämän direktiivin antamisen kanssa ollaan muuttamassa asetusta (EU) 2015/757, jotta voidaan vahvistaa tarkkailu-, raportointi- ja todentamissäännöt, jotka ovat tarpeen EU:n päästökauppajärjestelmän laajentamiseksi meriliikennetoimintaan, ja säätää muiden kasvihuonekaasujen ja alustyyppien päästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta.
- (38) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/2392 ⁽¹³⁾ muutettiin direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 kohtaa niin, että kaikki toiminnanharjoittajat voisivat käyttää kaikkia myönnettyjä päästöoikeuksia. Mainitun direktiivin 6 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukainen vaatimus, jonka mukaan kasvihuonekaasujen päästöluupiin sisältyvä velvoite palauttaa päästöoikeuksia, olisi yhdenmukaistettava vastaavasti.
- (39) Unionin vuoden 2030 päästövähennystavoitteen saavuttaminen edellyttää, että EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien alojen päästöjä vähennetään 62 prosenttia vuoden 2005 tasosta. EU:n päästökauppajärjestelmän koko unionin päästöoikeuksien määrää on tarpeen vähentää, jotta voidaan luoda tarvittava pitkän aikavälin hiilen hintasignaali ja sysäys kohti kyseistä hiilestä irtautumisen astetta. Päästöoikeuksien kokonaismäärää olisi vähennettävä vuosina 2024 ja 2026, jotta se saataisiin paremmin vastaamaan tosiasiallisia päästöjä. Lineaarista vähennyskerrointa olisi niin ikään korotettava vuosina 2024 ja 2026, jotta voitaisiin ottaa huomioon myös meriliikenteen päästöjen sisällyttäminen. Näistä muutoksista saatava jyrkemmin laskevan päästökaton mukainen kehityspolku johtaa merkittävästi suurempiin kumulatiivisiin päästövähennyksiin vuoteen 2030 mennessä kuin direktiivin (EU) 2018/410 nojalla olisi saatu aikaan. Meriliikenteen huomioon ottamiseen liittyvät luvut olisi johdettava meriliikennetoiminnan päästöistä, joita käsitellään direktiivin 2003/87/EY 3 g a artiklassa ja jotka raportoidaan asetuksen (EU) 2015/757 mukaisesti vuosien 2018 ja 2019 osalta unionissa ja Euroopan talousalueen ja Euroopan vapaakauppaliiton valtioissa, mukautettuna vuodesta 2021 vuoteen 2024 saakka lineaarisella vähennyskerroimella vuoden 2024 osalta. Lineaarista vähennyskerrointa olisi sovellettava vuonna 2024 koko unionin päästöoikeuksien määrän korotukseen kyseisenä vuonna.
- (40) Entistä kunnianhimoisempien ilmastotavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että ilmastosiirtymään osoitetaan huomattavasti julkisia ja yksityisiä resursseja unionissa ja myös jäsenvaltioissa. Unionin talousarvion huomattavien ilmastomenojen täydentämiseksi ja vahvistamiseksi kaikki huutokaupasta saatavat tulot, joita ei osoiteta unionin talousarvioon omina varoina, tai rahalliselta arvoltaan vastaava määrä tällaisia huutokaupasta saatavia tuloja olisi käytettävä ilmastoon liittyviin tarkoituksiin, lukuun ottamatta välillisten hiilidioksidikustannusten korvaamiseen käytettyjä tuloja. Direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 3 kohdan luetteloa ilmastoon liittyvistä tarkoituksista olisi laajennettava kattamaan muita tarkoituksia, joilla on myönteinen ympäristövaikutus. Tähän olisi sisällyttävä rahoitustuen käyttö pieni- ja keskituloisiin kotitalouksiin liittyviin sosiaalisiin näkökohtiin puuttumiseksi vähentämällä vääristäviä veroja sekä uusiutuvasta sähköstä perittävien verojen ja maksujen kohdennetun vähentämisen. Jäsenvaltioiden olisi raportoitava huutokaupasta saatujen tulojen käytöstä vuosittain Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 ⁽¹⁴⁾ 19 artiklan mukaisesti ja täsmennettävä tarvittaessa ja tapauksen mukaan, mitä tuloja käytetään ja mitä toimia toteutetaan niiden yhdenmukaistettujen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien ja alueellisten oikeudenmukaista siirtymää koskevien suunnitelmien täytäntöönpanoon.

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2392, annettu 13 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta voimassa olevan ilmailutoimintaa koskevan rajoitetun soveltamisen jatkamiseksi ja maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen vuonna 2021 alkavan täytäntöönpanon valmistelemiseksi (EUVL L 350, 29.12.2017, s. 7).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (41) Jäsenvaltioiden huutokaupasta saamat tulot kasvavat, kun meriliikenneala sisällytetään EU:n päästökauppajärjestelmään. Jäsenvaltioita kannustetaan sen vuoksi lisäämään EU:n päästökauppajärjestelmän tulojen käyttöä direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 3 kohdan nojalla siihen, että edistetään meriekosysteemien ja erityisesti merisuojealueiden suojelua, ennallistamista ja parempaa hoitoa.
- (42) Pariisin sopimuksen tavoitteiden toteuttamiseksi kehitysmaissa tarvitaan merkittäviä taloudellisia resursseja, ja Glasgow'n ilmastositomuksessa kehoitetaan osapuolina olevia kehittyneitä maita kiireellisesti ja merkittävästi kasvattamaan ilmastorahoitustaan. UNFCCC:n osapuolten 27. konferenssin (COP 27) valmistelutoimista annetuissa päätelmissään neuvosto muistuttaa, että unioni ja sen jäsenvaltiot ovat kansainvälisen julkisen ilmastorahoituksen suurin rahoittaja ja että vuodesta 2013 lähtien ne ovat yli kaksinkertaistaneet osuutensa ilmastorahoituksesta kehitysmaiden tukemiseksi. Kyseisissä päätelmissä myös toistetaan unionin ja sen jäsenvaltioiden vahva sitoumus lisätä edelleen kansainvälistä ilmastorahoitustaan, jotta saavutetaan kehittyneiden maiden yhteinen tavoite, joka on ottaa käyttöön vähintään 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuosittain mahdollisimman pian ja vuoteen 2025 saakka useista eri lähteistä, ja niissä odotetaan, että tavoitteeseen päästään vuonna 2023.
- (43) Jotta voitaisiin puuttua siirtymän tulonjakoon liittyviin ja sosiaalisiin vaikutuksiin alhaisen tulotason jäsenvaltioissa, 2,5 prosentin lisämäärä koko unionin päästöoikeuksien määrästä vuodesta 2024 vuoteen 2030 olisi käytettävä direktiivin 2003/87/EY 10 d artiklassa tarkoitetun modernisaatorahaston kautta rahoittamaan niiden jäsenvaltioiden energiasiirtymää, joiden bruttokansantuote (BKT) asukasta kohden oli alle 75 prosenttia unionin keskiarvosta vuosina 2016–2018.
- (44) Edunsaajajäsenvaltioiden olisi voitava käyttää modernisaatorahastoon osoitettuja varoja rahoittamaan investointeja, joihin osallistuu unionin vierekkäisiä raja-alueita, kun tällä on merkitystä edunsaajajäsenvaltioiden energiasiirtymän kannalta.
- (45) Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen kustannustehokkailla tekniikoilla olisi tarjottava lisäkannustimia. Kiinteille laitoksille vuodesta 2026 alkaen maksutta jaettavien päästöoikeuksien ehdoksi olisi tätä varten asetettava investoinnit energiatehokkuutta parantaviin ja päästöjä vähentäviin tekniikoihin, erityisesti suurten energiankäyttäjien osalta. Komission olisi varmistettava, ettei ehdollisuuden soveltaminen vaaranna tasapuolisia toimintaedellytyksiä, ympäristötavoitteiden tinkimättömyyttä tai yhdenvertaista kohtelua laitosten välillä unionissa. Komission olisi sen vuoksi annettava delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi, jotta voidaan puuttua mihin tahansa erityisesti edellä mainittujen periaatteiden osalta havaittuun seikkaan ja vahvistaa hallinnollisesti yksinkertaiset ehdollisuuden soveltamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU⁽¹⁵⁾ nojalla sovellettavien sääntöjen soveltamista. Kyseisten sääntöjen olisi oltava osa päästöoikeuksien jakamista maksutta koskevia yleisiä sääntöjä, niissä olisi käytettävä kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden osalta vakiintunutta menettelyä, ja niissä olisi vahvistettava määrääjät ja kriteerit toteutettujen energiatehokkuustoimenpiteiden tunnistamiseksi sekä kasvihuonekaasupäästöjä vähentäviä vaihtoehtoisia toimenpiteitä varten. Lisäksi olisi vahvistettava entisestään kannustimia vähentää kasvihuonekaasupäästöjä laitoksissa, joilla on suuri kasvihuonekaasujen päästöintensiteetti. Tätä varten tietyn tuotteen vertailuarvon mukaan suurimman päästöintensiteetin 20 prosentin joukkoon kuuluville kiinteille laitoksille vuodesta 2026 alkaen maksutta jaettavien päästöoikeuksien ehdoksi olisi asetettava myös ilmastoneutraaliussuunnitelmien laatiminen ja täytäntöönpano.
- (46) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/956⁽¹⁶⁾ nojalla perustetun hiilidioksidipäästöjen säätömekanismin (CBAM) on tarkoitus korvata hiilivuodon riskin ehkäisemiseksi direktiivin 2003/87/EY nojalla perustetut mekanismit. Siltä osin kuin toimialat ja toimialojen osat kuuluvat kyseisen toimenpiteen soveltamisalaan, niille ei pitäisi jakaa päästöoikeuksia maksutta. Tarvitaan kuitenkin siirtymäkausi, jonka aikana maksutta jaettavia päästöoikeuksia vähennetään asteittain, jotta tuottajat, tuojat ja elinkeinonharjoittajat voivat sopeutua uuteen järjestelmään. Maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähentäminen olisi toteutettava soveltamalla kerrointa CBAM:n toimialoille maksutta jaettaviin päästöoikeuksiin samalla kun CBAM otetaan käyttöön vaiheittain. CBAM-kertoimen olisi oltava 100 prosenttia mainitun asetuksen voimaantulon ja vuoden 2025 lopun välisellä jaksolla ja, jollei mainitun asetuksen 36 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamisesta muuta johdu, 97,5 prosenttia vuonna 2026, 95 prosenttia vuonna 2027, 90 prosenttia vuonna 2028, 77,5 prosenttia vuonna 2029, 51,5 prosenttia vuonna 2030, 39 prosenttia vuonna 2031, 26,5 prosenttia vuonna 2032 ja 14 prosenttia vuonna 2033. Vuodesta 2034 alkaen ei olisi sovellettava mitään CBAM-kerrointa.

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/956, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, hiilirajamekanismin perustamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 52).

Päästöoikeuksien jakamista maksutta koskevia asiaankuuluvia delegoituja säädöksiä olisi mukautettava vastaavasti CBAM:n soveltamisalaan kuuluvien toimialojen ja toimialojen osien osalta. Maksutta jaettavat päästöoikeudet, joita ei enää tämän laskelman perusteella tarjota CBAM:n toimialoille (CBAM-kysyntä), lisätään innovointirahastoon, jotta voidaan tukea innovointia vähähiilisiin teknologioihin, hiilidioksidin talteenottoon ja hyödyntämiseen, hiilidioksidin talteenottoon, kuljetukseen ja geologiseen varastointiin, uusiutuvaan energiaan ja energian varastointiin tavalla, joka edistää ilmastonmuutoksen hillitsemistä. Tässä yhteydessä erityistä huomiota olisi kiinnitettävä CBAM:n toimialoilla toteutettaviin hankkeisiin. Jotta voidaan ottaa huomioon CBAM:n ulkopuolisille toimialoille saatavilla oleva maksutta jaettavien päästöoikeuksien osuus, maksutta jaettavista päästöoikeuksista vähennettävä ja innovaatorahastossa saataville asetettava lopullinen määrä olisi laskettava sen perusteella, mikä osuus CBAM-kysynnällä on suhteessa kaikkien maksutta jaettavien päästöoikeuksia saavien toimialojen tällaisia päästöoikeuksia koskeviin tarpeisiin.

- (47) Jotta voitaisiin lieventää sellaisiin CBAM:n alaisiin tavaroihin liittyviä mahdollisia hiilivuotoriskejä, jotka tuotetaan unionissa vietäviksi kolmansiin maihin, joissa ei sovelleta EU:n päästökauppajärjestelmää tai vastaavaa hiilen hinnoittelumekanismia, ennen asetuksen (EU) 2023/956 mukaisen siirtymäkauden päättymistä olisi toteutettava arviointi. Jos kyseisessä arvioinnissa todetaan, että tällainen hiilivuotoriski on olemassa, komission olisi tarvittaessa esitettävä lainsäädäntöehdotus, jolla puututaan kyseiseen hiilivuotoriskiin tavalla, joka on Maailman kauppajärjestön sääntöjen mukainen. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava käyttää huutokaupasta saatavia tuloja puuttuakseen hiilivuodon mahdolliseen jäljelle jäävään hiilivuodon riskiin CBAM:n toimialoilla ja valtiontukisääntöjen mukaisesti. Jos ehdollisuussääntöjen mukaisen maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähentämisestä tulevia päästöoikeuksia ei käytetä kokonaan kasvihuonekaasujen päästöintensiteetiltään pienimpien laitosten vapauttamiseen monialaisen korjauskertoimen soveltamisesta, 50 prosenttia näistä jäljelle jäävistä päästöoikeuksista olisi lisättävä innovaatorahastoon. Loput 50 prosenttia olisi huutokaupattava jäsenvaltioiden puolesta, ja jäsenvaltioiden olisi käytettävä niistä saatavia tuloja puuttuakseen hiilivuodon mahdolliseen jäljelle jäävään hiilivuodon riskiin CBAM:n toimialoilla.
- (48) Jotta voitaisiin ottaa paremmin huomioon teknologian kehitys ja samalla varmistaa päästövähennyskannustimet ja palkita asianmukaisesti innovoinnista, vertailuarvojen vähimmäismukautus olisi korotettava 0,2 prosentista 0,3 prosenttiin vuodessa ja enimmäismukautus olisi korotettava 1,6 prosentista 2,5 prosenttiin vuodessa. Vertailuarvoja olisi siten kauden 2026–2030 osalta mukautettava 6–50 prosenttia verrattuna kaudella 2013–2020 sovellettavaan arvoon. Jotta laitoksille voidaan tarjota ennustettavuutta, komission olisi hyväksyttävä täytäntöönpanosäädökset maksutta jaettavien päästöoikeuksien tarkistettujen vertailuarvojen määrittämiseksi mahdollisimman pian ennen kauden 2026–2030 alkua.
- (49) Jotta voitaisiin tarjota kannustimia uusille läpimurtoteknologioille terästeollisuudessa ja välttää vertailuarvon huomattavan suhteeton pienentyminen sekä ottaa huomioon terästeollisuuden erityinen tilanne, kuten suuri päästöintensiteetti sekä kansainvälinen ja unionin markkinarakenne, on tarpeen poistaa laskelmasta kuuman metallin vertailuarvo kaudella 2026–2030 laitoksissa, jotka olivat toiminnassa viitekaudella 2021–2022 ja jotka tähän laskelmaan muutoin sisällytettäisiin kuumametallituotteen vertailuarvon määrittelyn tarkistamisen vuoksi.
- (50) Parhaiten suoriutuneiden ja innovoinnin palkitsemiseksi olisi monialaisen korjauskertoimen soveltamisen ulkopuolelle jätettävä laitokset, joiden kasvihuonekaasupäästöt alittavat tietyn vertailuarvon mukaan tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskiarvon. Päästöoikeudet, joita ei ehdollisuussääntöjen mukaisen maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähentämisen vuoksi jaeta, olisi käytettävä kattamaan maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähentämisessä oleva vaje, joka on muodostunut parhaiten suoriutuneiden jättämisestä monialaisen korjauskertoimen soveltamisen ulkopuolelle.
- (51) Jotta voitaisiin nopeuttaa talouden vähähiilistämistä lujittaen samalla unionin teollisuuden kilpailukykyä, innovaatorahastoon olisi asetettava saataville 20 miljoonaa lisäpäästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin jakaa maksutta, ja 5 miljoonaa lisäpäästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin huutokaupata. Kun komissio tarkastelee uudelleen komission asetuksessa (EU) N:o 1031/2010⁽¹⁷⁾ käyttöön otettua innovaatorahaston huutokauppojen ajoitusta ja jaksottamista tällä direktiivillä tehtyjen muutosten valossa, sen olisi harkittava sitä, että tarkistetun direktiivin 2003/87/EY ensimmäisinä täytäntöönpanovuosina asetettaisiin saataville suurempia määriä varoja, joilla voitaisiin vauhdittaa asianomaisten toimialojen vähähiilistämistä.

⁽¹⁷⁾ Komission asetukset (EU) N:o 1031/2010, annettu 12 päivänä marraskuuta 2010, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien huutokaupan ajoituksesta, hallinnoinnista ja muista näkökohdista (EUVL L 302, 18.11.2010, s. 1).

- (52) Kattava lähestymistapa innovointiin on olennaisen tärkeä asetuksen (EU) 2021/1119 tavoitteiden saavuttamiseksi. Tarvittavia tutkimus- ja innovointitoimia tuetaan unionin tasolla muun muassa Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta, johon sisältyy merkittävää rahoitusta ja uusia välineitä EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluville uusille aloille. Komission olisi sen vuoksi pyrittävä löytämään synergioita Horisontti Eurooppa -puiteohjelman ja tapauksen mukaan muiden unionin rahoitusohjelmien kanssa.
- (53) Innovaatorahastosta olisi tuettava innovatiivisia tekniikoita, prosesseja ja teknologioita, mukaan lukien tällaisten tekniikoiden, prosessien ja teknologioiden mittakaavan kasvattaminen, tavoitteena niiden laaja käyttöönotto unionissa. Avustuksilla tuettavien hankkeiden valinnassa olisi painotettava läpimurtoinnovointia.
- (54) Direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 kohdassa tarkoitettua innovaatorahaston soveltamisalaa olisi laajennettava tukemaan innovointia vähähiilisiin ja hiilettömiin teknologioihin ja prosesseihin, jotka koskevat polttoaineiden kulutusta rakennusten ja tieliikenteen ja muilla aloilla, mukaan lukien joukkoliikenteen muodot, kuten julkinen liikenne ja linja-autoliikennepalvelut. Lisäksi innovaatorahastosta olisi tuettava investointeja meriliikenteen vähähiilistämiseen, mukaan lukien investoinnit alusten energiatehokkuuteen, satamiin ja lähimerenkulkuun, alan sähköistämiseen, kestäviin vaihtoehtoihin polttoaineisiin, kuten uusiutuvista energialähteistä tuotettuun vetyyn ja ammoniakkiin, päästöttömiin käyttövoimateknologioihin, kuten tuuliteknologiaan, ja jääluokiteltuihin aluksiin liittyviin innovaatioihin. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä innovatiivisiin hankkeisiin, joilla edistetään meriliikennealan vähähiilistämistä ja sen kaikkien ilmastovaikutusten, myös mustahiilipäästöjen, vähentämistä. Komission olisi sisällytettävä tähän liittyviä aiheita innovaatorahaston ehdotuspyyntöihin. Kyseisissä pyynnöissä olisi otettava huomioon luonnon monimuotoisuuden suojeluun, meluhaittoihin ja vesien pilaantumiseen liittyviä seikkoja. Meriliikenteen osalta olisi voitava tukea hankkeita, joilla on selvää unionin lisäarvoa.
- (55) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/1122 ⁽¹⁸⁾ 9 artiklan nojalla silloin, kun ilma-alusten käyttäjät eivät enää suorita EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaa kuuluvia lentoja, niiden tilit asetetaan ”poissuljettuun” tilaan eikä kyseisiltä tileiltä voida enää panna vireille prosesseja. EU:n päästökauppajärjestelmän ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden säilyttämiseksi päästöoikeudet, joita ei myönnetä ilma-alusten käyttäjille niiden toiminnan päättymisen vuoksi, olisi käytettävä kattamaan mahdollinen vaje kyseisten toiminnanharjoittajien palautuksissa ja mahdolliset jäljelle jääneet päästöoikeudet olisi käytettävä nopeuttamaan toimia ilmastomuutoksen torjumiseksi lisäämällä ne innovaatorahastoon.
- (56) Keskittämällä komission tekninen apu jäsenvaltioille, joista on tähän mennessä esitetty vain vähän tai ei lainkaan hankkeita, voitaisiin saavuttaa tavoite siitä, että kaikista jäsenvaltioista jätettäisiin suuri määrä hankehakemuksia rahoituksen saamiseksi innovaatorahastosta. Tällä avulla olisi tuettava muun muassa toimia, joilla pyritään parantamaan jäsenvaltioissa, joista on tähän mennessä esitetty vain vähän tai ei lainkaan hankkeita, sijaitsevia hankkeita koskevien ehdotusten laatua, esimerkiksi jakamalla tietoja, kokemuksia ja parhaita käytäntöjä sekä tehostamalla kansallisten yhteyspisteiden toimintaa. Muita samaa tarkoitusta palvelevia toimenpiteitä olisivat tietoisuuden lisääminen rahoitusvaihtoehdoista ja näiden jäsenvaltioiden valmiuksien lisääminen mahdollisten hankehakijoiden yksilöimiseksi ja tukemiseksi. Lisäksi olisi edistettävä hankekumppanuuksia eri jäsenvaltioissa ja kumppaninetsintää mahdollisten hakijoiden välillä, erityisesti laajamittaisissa hankkeissa.
- (57) Jotta voitaisiin parantaa jäsenvaltioiden roolia innovaatorahaston hallinnoinnissa ja lisätä avoimuutta, komission olisi raportoitava ilmastomuutoskomitealle innovaatorahaston täytäntöönpanosta ja esitettävä analyysi rahoitettavien hankkeiden odotetuista vaikutuksista aloittain ja jäsenvaltioittain. Komission olisi myös toimitettava kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja julkistettava se. Komission olisi hakijoiden suostumuksella ilmoitettava jäsenvaltioille ehdotuspyynnön päättymisen jälkeen hakemuksista, jotka koskevat rahoituksen saamista hankkeille näiden alueella, ja annettava jäsenvaltioille yksityiskohtaiset tiedot näistä hakemuksista, jotta niiden olisi helpompi koordinoita tukea hankkeille. Komission olisi myös ilmoitettava jäsenvaltioille esivalittujen hankkeiden luettelosta ennen tuen myöntämistä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, etteivät kansalliset täytäntöönpanosäännökset vaikeuta innovointia ja että ne ovat teknologianeutraaleja, ja komission olisi annettava teknistä apua, erityisesti jäsenvaltioille, joissa tosiasiallinen osallistuminen on vähäistä, jotta voitaisiin parantaa tosiasiallista

⁽¹⁸⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/1122, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY täydentämisestä unionin rekisterin toiminnan osalta (EUVL L 177, 2.7.2019, s. 3).

maantieteellistä osallistumista innovaatorahastoon ja esitettyjen hankkeiden yleistä laatua. Komission olisi myös varmistettava kattava tarkkailu ja raportointi, mukaan lukien tiedot edistymisestä tosiasiallisessa laatuun perustuvassa maantieteellisessä kattavuudessa koko unionissa ja asianmukaisista jatkotoimista.

- (58) Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kattavan luonteen mukaisesti avustuksilla tuettavien hankkeiden valintaprosessissa olisi asetettava etusijalle hankkeet, joilla puututaan useisiin eri ympäristövaikutuksiin. Jotta voitaisiin tukea tuettavien teknologioiden tai ratkaisujen replikointia ja nopeuttaa niiden leviämistä markkinoilla, innovaatorahastosta rahoitettavissa hankkeissa olisi jaettava tietämystä muiden asiaan liittyvien hankkeiden sekä sellaisten unioniin sijoittautuneiden tutkijoiden kanssa, joilla on asiassa oikeutettu etu.
- (59) Hinnanerosopimukset, hiilen hinnanosopimukset ja kiinteän preemion sopimukset ovat tärkeitä tekijöitä teollisuuden päästövähennysten käynnistämisessä, sillä niillä edistetään uusien teknologioiden mittakaavan kasvattamista ja annetaan mahdollisuus taata innovatiivisiin ilmastoystävällisiin teknologioihin investoiville sijoittajille hinta, jolla palkitaan EU:n päästökauppajärjestelmässä vallitsevalla hiilen hintatasolla aikaansaadut vähennykset ylittävistä hiilidioksidipäästöjen vähennyksistä. Niiden toimenpiteiden valikoimaa, joita innovaatorahastosta voidaan tukea, olisi laajennettava kattamaan tuen antaminen hankkeille tarjouskilpailumenettelyssä, joka johtaa hinnanosopimusten, hiilen hinnanosopimusten tai kiinteän preemion sopimusten tekemiseen. EU:n päästökauppajärjestelmän tarjouskilpailumenettely olisi tärkeä mekanismi tuettaessa vähähiilistämisteknologioiden kehittämistä ja optimoitaessa käytettävissä olevien resurssien käyttö. Se antaisi myös varmuutta tällaisiin teknologioihin investoiville sijoittajille. Ehdollinen velka unionin talousarviossa voitaisiin minimoida varmistamalla riskien vähentäminen hinnanosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten suunnittelussa ja kattamalla sopimukset asianmukaisesti talousarviositoumuksella niin, että taataan täysi kattavuus ainakin hinnanosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten kahdella ensimmäisellä kierroksella määrärahoilla, jotka saadaan direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 kohdan nojalla jaettujen päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista.

Kiinteän preemion sopimuksissa tällaisia riskejä ei ole, koska oikeudellinen sitoumus katetaan vastaavalla talousarviositoumuksella. Komission olisi hinnanosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten kahden ensimmäisen kierroksen päättämisen jälkeen ja aina, kun se on jälkeensä tarpeen, myös tehtävä laadullinen ja määrällinen arvio niiden täytäntöönpanosta aiheutuvista taloudellisista riskeistä. Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla säädetään tällaisen arvioinnin tulosten perusteella asianmukainen rahoitusaste pikemminkin kuin täysi kattavuus hinnanosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten myöhemmille kierroksille. Tällaisessa lähestymistavassa voitaisiin ottaa innovaatorahastossa saatavilla olevien päästöoikeuksien lisäksi huomioon myös muut mahdolliset tekijät, jotka voivat vähentää taloudellisia riskejä unionin talousarviossa, kuten mahdollinen vastuunjako jäsenvaltioiden kanssa vapaaehtoisuuden pohjalta tai mahdollinen yksityisen sektorin jälleenvakuutusmekanismi. Sen vuoksi on tarpeen säätää poikkeuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁹⁾ X osaston tietyistä osista. Hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten kahden ensimmäisen tarjouskilpailukierroksen rahoitusasteen olisi oltava 100 prosenttia.

Poiketen siitä, mitä mainitun asetuksen 210 artiklan 1 kohdassa, 211 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 218 artiklan 1 kohdassa säädetään, tässä direktiivissä olisi kuitenkin vahvistettava seuraaville kierroksille 50 prosentin vähimmäisrahoitusaste sekä innovaatorahaston tuloista rahoittamiseen käytettävä 30 prosentin enimmäisosuus ja komission olisi voitava täsmentää tarvittava rahoitusaste hinnanosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten kahdesta ensimmäisestä ehdotuspyynnöstä saatujen kokemusten ja rahoittamiseen käytettävien tulojen määrän perusteella. Unionin talousarviosta katettavan rahoitusvastuun kokonaismäärä ei siten saisi ylittää 60:tä prosenttia innovaatorahaston huutokaupoista saaduista tuloista. Lisäksi, koska rahoitus tulee pääsääntöisesti innovaatorahastosta, olisi tehtävä poikkeuksia asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 212, 213 ja 214 artiklan sääntöihin, jotka koskevat asetuksen 212 artiklalla perustettua yhteistä vararahastoa. Hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten uudenlaisen luonteen vuoksi saattaa myös olla tarpeen poiketa mainitun asetuksen 209 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d ja h alakohdasta, koska niissä ei hyödynnetä vipu- tai kerrannaisvaikutuksia eivätkä ne perustu täysin ennakoarviointiin, 219 artiklan 3 kohdasta, koska niillä on yhteys 209 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaan, ja 219 artiklan 6 kohdasta, koska toteutuskumppaneilla ei ole takuun kattamia luottovastuita tai oman pääoman ehtoisia vastuita. Asetuksesta (EU, Euratom) 2018/1046 tehtävien poikkeusten käyttö olisi rajoitettava siihen, mikä on tarpeen. Komissiolle olisi siirrettävä valta muuttaa innovaatorahaston tuloista rahoittamiseen käytettävää enimmäisosuutta enintään 20 prosenttiyksiköllä yli tässä direktiivissä säädetyn osuuden.

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (60) Innovaatorahastoon sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU, Euratom) 2020/2092⁽²⁰⁾ perustettua yleistä ehdollisuusjärjestelmää unionin talousarvion suojaamiseksi.
- (61) Jos laitoksen toiminta keskeytetään tilapäisesti, maksutta jaettavat päästöoikeudet mukautetaan tuotantotasoihin, joiden raportointi vuosittain on pakollista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat lisäksi keskeyttää päästöoikeuksien myöntämisen laitoksille, jotka ovat keskeyttäneet toimintansa, niin kauan kuin ei ole näyttöä siitä, että ne aloittavat toimintaansa uudelleen. Toiminnanharjoittajia ei sen vuoksi pitäisi enää vaatia osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että niiden laitos aloittaa tuotannon uudelleen tietyn täsmennetyt ja kohtuullisen ajan kuluessa, jos toiminta keskeytetään väliaikaisesti.
- (62) Kiinteille laitoksille direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 2 kohdan nojalla maksutta myönnettyjen päästöoikeuksien korjaukset voivat edellyttää, että maksutta jaettavia päästöoikeuksia myönnetään lisää tai ylimääräisiä päästöoikeuksia siirretään takaisin. Näihin tarkoituksiin olisi käytettävä uusille osallistujille direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 7 kohdan nojalla varattuja päästöoikeuksia.
- (63) Sähköntuottajat ovat vuodesta 2013 lähtien olleet velvollisia ostamaan kaikki sähkön tuottamiseen tarvitsemansa päästöoikeudet. Eräillä jäsenvaltioilla on kuitenkin direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan mukaisesti mahdollisuus antaa siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia energia-alan nykyaikaistamiseksi kaudella 2021–2030. Kolme jäsenvaltiota on päättänyt käyttää kyseistä mahdollisuutta. Kun otetaan huomioon tarve nopeaan hiilestä irtautumiseen etenkin energia-alalla, asianomaisten jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää tällaisia siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia ainoastaan 31 päivään joulukuuta 2024 saakka toteutettaviin investointeihin. Niiden olisi voitava lisätä määrittämänsä osa niistä kauden 2021–2030 jäljellä olevista päästöoikeuksista, joita ei käytetä tällaisiin investointeihin, niiden päästöoikeuksien kokonaismäärään, jotka asianomainen jäsenvaltio saa huutokaupattaviksi, tai käyttää niitä tukeakseen investointeja modernisaatorahaston puitteissa. Lukuun ottamatta niiden ilmoittamiselle asetettua määräaika, modernisaatorahastoon siirrettyihin päästöoikeuksiin olisi sovellettava samoja investointeja koskevia sääntöjä, joita sovelletaan direktiivin 2003/87/EY 10 d artiklan 4 kohdan nojalla jo siirrettyihin päästöoikeuksiin. Jotta varmistettaisiin ennustettavuus ja avoimuus niiden päästöoikeuksien määrien osalta, jotka ovat joko huutokaupattavissa tai jaettavissa maksutta siirtymäajan, ja modernisaatorahaston hallinnoimien varojen osalta, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle jäljellä olevien päästöoikeuksien kuhunkin tarkoitukseen käytettävät määrät viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2024.
- (64) Modernisaatorahaston soveltamisala olisi sovittava yhteen unionin uusimpien ilmastotavoitteiden kanssa edellyttämällä, että investoinnit ovat johdonmukaisia Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja asetuksen (EU) 2021/1119 tavoitteiden kanssa, ja poistamalla tuki fossiilisiin polttoaineisiin perustuvaan energiantuotantoon liittyviltä investoinneilta, lukuun ottamatta tukea tällaisille investoinneille tuloista, jotka saadaan modernisaatorahastoon direktiivin 2003/87/EY 10 d artiklan 4 kohdan mukaisesti vapaaehtoisesti siirretyistä päästöoikeuksista. Tällaisille investoinneille olisi jatkossakin oltava tietyin edellytyksin mahdollista myöntää rajoitettua tukea tuloista, jotka saadaan mainitun direktiivin 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista päästöoikeuksista, erityisesti, jos toimintaa pidetään asetuksen (EU) 2020/852⁽²¹⁾ nojalla ympäristön kannalta kestävä, ja siltä osin kuin on kyse vuoteen 2027 saakka huutokaupattavista päästöoikeuksista. Viimeksi mainitun päästöoikeuksien luokan osalta muiden kuin kiinteiden fossiilisten polttoaineiden käyttöä jakeluketjun loppupäässä ei myöskään vuoden 2028 jälkeen saisi tukea tuloista, jotka saadaan huutokaupatuista päästöoikeuksista. Tämän lisäksi ensisijaisiin investointeihin modernisaatorahastosta osoitettava osuus olisi nostettava 80 prosenttiin direktiivin 2003/87/EY 10 d artiklan 4 kohdan mukaisesti siirrettyjen ja kyseisen direktiivin 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen modernisaatorahaston päästöoikeuksien osalta ja 90 prosenttiin koko unionin päästöoikeuksien määrän 2,5 prosentin lisämäärän osalta.

Ensisijaisten investointien soveltamisalaan olisi sisällytettävä energiatehokkuus, muun muassa teollisuuden, liikenteen, rakennusten, maatalouden ja jätehuollon aloilla, uusiutuvista lähteistä peräisin oleva lämmitys ja jäädytys sekä kotitalouksien tukeminen energiaköyhyyteen puuttumiseksi, myös maaseudulla ja syrjäseuduilla. Jotta voitaisiin lisätä avoimuutta ja arvioida paremmin modernisaatorahaston vaikutusta, investointikomitean olisi raportoitava ilmastomuutoskomitealle vuosittain investointien arvioinnista saaduista kokemuksista, varsinkin päästövähennyksen ja niiden kustannusten osalta.

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2020/2092, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, yleisestä ehdollisuusjärjestelmästä unionin talousarvion suojaamiseksi (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 1).

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävä sijoittamista helpottavasta kehiksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

- (65) Direktiivillä (EU) 2018/410 otettiin käyttöön säännöksiä, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat mitätöidä päästöoikeuksia huutokaupattavasta määrästä, kun sähköntuotantokapasiteettia suljetaan niiden alueella. Unionin entistä kunnianhimoisemmat ilmastotavoitteet ja niistä seuraava sähköalan kiihtyvä vähähiilistäminen huomioon ottaen tällaisen mitätöinnin merkitys on kasvanut. Komission olisikin arvioitava, voidaanko mitätöinnin käyttöä helpottaa jäsenvaltioissa muuttamalla direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyt asiaan liittyviä delegoituja säädöksiä.
- (66) Päästöoikeuksien maksutta tapahtuvan jaon mukautukset, jotka otettiin käyttöön direktiivillä (EU) 2018/410 ja pantiin täytäntöön komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/1842 ⁽²²⁾, ovat parantaneet maksutta tapahtuvan jaon tehokkuutta ja sen tarjoamia kannustimia mutta lisänneet hallinnollista taakkaa ja käytännössä estäneet soveltamasta maksutta jaettavien päästöoikeuksien aiempaa myöntämispäivää eli 28 päivää helmikuuta. Jotta päästöoikeuksien maksutta tapahtuvan jaon mukautukset voitaisiin ottaa paremmin huomioon, on aiheellista tehdä mukautuksia vaatimustenmukaisuuskieliin. Toimivaltaisten viranomaisten määräaika maksutta jaettavien päästöoikeuksien myöntämiseksi olisi sen vuoksi lykättävä 28 päivästä helmikuuta 30 päivään kesäkuuta ja toiminnanharjoittajien määräaika päästöoikeuksien palauttamiseksi 30 päivästä huhtikuuta 30 päivään syyskuuta.
- (67) Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2018/2066 ⁽²³⁾ vahvistetaan biomassasta aiheutuvien päästöjen tarkkailua koskevat säännöt, jotka ovat uusiutuvaa energiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen biomassan käyttöä koskevien sääntöjen mukaisia. Kun lainsäädännössä tarkennetaan biomassan kestävyyskriteerejä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2001 ⁽²⁴⁾ vahvistettujen uusimpien sääntöjen myötä, direktiivin 2003/87/EY 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanovallan siirto olisi nimenomaisesti ulotettava koskemaan tarvittavien mukautusten hyväksymistä biomassan, mukaan lukien biopolttoaineet, bionesteeet ja biomassapolttoaineet, kestävyyskriteerien soveltamiseksi EU:n päästökauppajärjestelmässä. Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään, miten otetaan huomioon nollakertoimen biomassan ja muista kuin nollakertoimen lähteistä peräisin olevan biomassan seoksista aiheutuvien päästöjen varastointi.
- (68) Muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset polttoaineet ja kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet voivat olla tärkeitä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi aloilla, joilla hiilestä irtautuminen on vaikeaa. Jos kierrätettyjä hiilipitoisia polttoaineita ja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita tuotetaan jonkin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan toiminnan yhteydessä talteen otetusta hiilidioksidista, päästöt olisi laskettava kyseiseen toimintaan kuuluviksi. Jotta varmistettaisiin, että muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet ja kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet edistävät kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, ja vältettäisiin kaksinkertainen laskenta tällaisten polttoaineiden osalta, on aiheellista nimenomaisesti laajentaa direktiivin 2003/87/EY 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta koskemaan sitä, että komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään tarvittavista mukautuksista hiilidioksidin mahdollisen vapautumisen huomioon ottamiseksi tavalla, jolla varmistetaan, että kaikki päästöt otetaan huomioon, myös kun tällaisia polttoaineita tuotetaan unionin ulkopuolella talteen otetusta hiilidioksidista, ja samalla vältetään kaksinkertainen laskenta ja varmistetaan, että käytössä on asianmukaisia kannustimia päästöjen ottamiseksi talteen, ottaen huomioon myös kyseisten polttoaineiden direktiivin (EU) 2018/2001 mukainen kohtelu.
- (69) Koska hiilidioksidia on tarkoitus kuljettaa myös muilla tavoin kuin putkistojen kautta, kuten laivalla ja kuorma-autolla, direktiivin 2003/87/EY liitteen I nykyinen soveltamisala varastointia varten tapahtuvan kasvihuonekaasujen kuljettamisen osalta olisi yhdenvertaiseen kohteluun liittyvistä syistä ulotettava koskemaan kaikkia kuljetusvälineitä riippumatta siitä, kuuluuko kuljetusväline EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin. Jos kuljetuksen päästöt kuuluvat myös muun direktiivin 2003/87/EY mukaisen toiminnan piiriin, päästöt olisi laskettava kyseiseen toiseen toimintaan kuuluviksi kaksinkertaisen laskennan estämiseksi.

⁽²²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1842, annettu 31 päivänä lokakuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY soveltamista koskevien sääntöjen vahvistamisesta siltä osin kuin on kyse tuotantotason muutoksista johtuvia päästöoikeuksien maksutta tapahtuvan jaon mukautuksia koskevista lisäjärjestelyistä (EUVL L 282, 4.11.2019, s. 20).

⁽²³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitettua kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista sekä komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 muuttamisesta (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 1).

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (70) Yksinomaan biomassaa käyttävien laitosten jättäminen EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle on johtanut tilanteisiin, joissa runsaasti biomassaa polttavat laitokset ovat saaneet ansiottomia voittoja, koska niiden maksutta saamat päästöoikeudet ovat olleet selvästi tosiasiallisia päästöjä suuremmat. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön nollakertoimen biomassan polttoa koskeva kynnysarvo, jonka ylittyessä laitokset jätetään EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle. Kynnysarvon käyttöönotto lisäisi varmuutta siitä, mitkä laitokset kuuluvat EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan, ja mahdollistaisi maksutta jaettavien päästöoikeuksien jakamisen tasaisemmin erityisesti niille aloille, joihin liittyy suurempi hiilivuodon riski. Kynnysarvo olisi asetettava 95 prosentin tasolle, jotta voidaan tasapainottaa edut ja haitat, joita laitosten EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan jäämiseen liittyy. Laitoksille, jotka ovat säilyttäneet fyysisen kapasiteetin fossiilisten polttoaineiden polttoon, ei sen vuoksi saisi antaa kannustimia palata tällaisten polttoaineiden käyttöön. Asettamalla kynnysarvoksi 95 prosenttia varmistettaisiin, että tapauksissa, joissa laitos käyttää fossiilisia polttoaineita voidakseen jäädä EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin ja hyötyä maksutta jaettavista päästöoikeuksista, tällaisten fossiilisten polttoaineiden käyttöön liittyvät hiilidioksidikustannukset olisivat tarpeeksi merkittävät toimiakseen pidäkkeenä.

Tällä kynnysarvolla varmistettaisiin myös, että huomattavan määrän fossiilisia polttoaineita käyttävät laitokset säilyvät EU:n päästökauppajärjestelmän tarkkailuvelvoitteiden piirissä, jolloin vältetään voimassa olevien tarkkailu-, raportointi- ja todentamisvelvoitteiden mahdollinen kiertäminen. Laitoksia, joissa poltetaan vähemmän nollakertoimen biomassaa, olisi samanaikaisesti jatkossakin kannustettava joustavan mekanismin avulla vähentämään entisestään fossiilisten polttoaineiden polttoa samalla, kun ne ovat vielä EU:n päästökauppajärjestelmän piirissä, kunnes kestävän biomassan käyttö niissä on niin merkittävää, ettei niitä ole enää perusteltua pitää EU:n päästökauppajärjestelmässä. Kokemukset ovat myös osoittaneet, että yksinomaan biomassaa käyttävien laitosten sulkeminen pois, mikä tosiasiallisesti tarkoittaa 100 prosentin kynnysarvoa lukuun ottamatta fossiilisten polttoaineiden polttoa käynnistyksen tai pysäytyksen aikana, edellyttää uudelleenarviointia ja tarkempaa määrittelyä. Fossiilisten polttoaineiden poltto käynnistyksen tai pysäytyksen aikana on mahdollista 95 prosentin kynnysarvolla.

- (71) Jotta voitaisiin tarjota kannustimia vähähiilisten ja hiilettömien teknologioiden käyttöönottoon, jäsenvaltioiden olisi tarjottava toiminnanharjoittajille mahdollisuus pysyä EU:n päästökauppajärjestelmän piirissä direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kuluvan ja seuraavan viisivuotiskauden loppuun saakka, jos laitos on muuttanut tuotantoprosessiaan vähentääkseen kasvihuonekaasupäästöjään eikä enää täytä kynnysarvoa, joka on 20 MW:n nimellinen kokonaislämpöteho.
- (72) Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA) julkaisi 28 päivänä maaliskuuta 2022 loppuraporttinsa päästöoikeuksista ja niihin liittyvistä johdannaisista. Raportti on kattava analyysi Euroopan hiilimarkkinoiden eheydestä, ja siitä on saatu asiantuntijatietoa ja suosituksia hiilimarkkinoiden asianmukaisen toiminnan säilyttämiseksi. Jotta markkinoiden eheyttä ja avoimuutta voitaisiin seurata jatkuvasti, ESMAn raportointi olisi toteutettava säännöllisesti. ESMA arvioi jo markkinakehitystä ja antaa tarvittaessa suosituksia omalla vastuualueellaan kertomuksessaan suuntauksista, riskeistä ja haavoittuvuuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010⁽²⁵⁾ 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Euroopan hiilimarkkinoiden analyysin, joka sisältää päästöoikeuksien huutokaupat sekä kauppapaikoilla tapahtuvan ja pörssin ulkopuolisen kaupankäynnin päästöoikeuksilla ja niiden johdannaisilla, olisi oltava osa tätä vuotuista raportointia. Tämä velvoite johtaisi ESMAn toteuttaman raportoinnin virtaviivaistamiseen ja mahdollistaisi markkinoiden väliset vertailut, erityisesti EU:n päästömekanismien ja hyödykejohdannaismarkkinoiden välillä olevien vahvojen kytkösten vuoksi.

Tällaisessa ESMAn säännöllisessä analyysissä olisi erityisesti seurattava mahdollista markkinoiden epävakautta ja hintakehitystä, huutokauppojen toimintaa ja kaupankäyntitoimia markkinoilla, likviditeettiä ja kaupattuja määriä sekä markkinaosapuolten luokkia ja kaupankäyntitapoja, mukaan lukien spekulatiivinen toiminta, joka vaikuttaa merkittävästi hintoihin. Sen arviointiin olisi tarvittaessa sisällyttävä suosituksia, joilla parannetaan markkinoiden eheyttä ja avoimuutta sekä raportointivelvoitteita ja tehostetaan markkinoiden väärinkäytön ehkäisemistä ja havaitsemista sekä autetaan ylläpitämään moitteettomasti toimivia päästöoikeuksien ja niiden johdannaisten markkinoita. Komission olisi otettava arvioinnit ja suositukset asianmukaisesti huomioon vuotuisen hiilimarkkinakertomuksen yhteydessä ja tarvittaessa hiilimarkkinoiden paremman toiminnan varmistamiseksi annettavissa kertomuksissa.

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (73) Jotta voitaisiin edelleen tarjota kannustimia kaukolämmityksen vähähiilistämisen edellyttämiin investointeihin ja puuttua korkeisiin energianhintoihin liittyviin sosiaalisiin näkökohtiin sekä kaukolämpölaitosten suureen kasvihuonekaasupäästöintensiteettiin, toiminnanharjoittajien olisi jäsenvaltioissa, joissa kaukolämmityksen päästöjen osuus on talouden kokoon verrattuna erittäin suuri, voitava hakea siirtymäajan maksutta jaettavia lisäpäästöoikeuksia kaukolämpölaitoksille ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien lisäarvo olisi investoitava päästöjen merkittävään vähentämiseen ennen vuotta 2030. Näiden vähennysten toteutumisen varmistamiseksi siirtymäajan maksutta jaettavien lisäpäästöoikeuksien ehdoksi olisi asetettava tehdyt investoinnit ja saavutetut päästövähennykset, jotka esitetään toiminnanharjoittajien asianomaisista laitoksistaan laatimissa ilmastoneutraaliussuunnitelmissa.
- (74) Odottamattomat tai äkilliset hinnannousut hiilimarkkinoilla voivat vaikuttaa kielteisesti markkinoiden ennustettavuuteen, joka on olennaisen tärkeää vähähiilistämisinvestointien suunnittelussa. Toimenpidettä, jota sovelletaan direktiivin 2003/87/EY II ja III luvun soveltamisalaan kuuluvilla päästöoikeusmarkkinoilla tapahtuvien liiallisten hinnanvaihtelujen johdosta, olisi sen vuoksi tiukennettava tarkan harkinnan jälkeen, jotta voitaisiin parantaa sen kykyä reagoida perusteettomaan hintavaihteluun. Jos päästöoikeuksien keskihinnan nousuun perustuva käynnistysedellytys täyttynyt, tätä sääntöperusteista suojatoimenpidettä olisi sovellettava automaattisesti, jolloin Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2015/1814 ⁽²⁶⁾ perustetusta markkinavakausvarannosta vapautetaan ennalta määritetty määrä päästöoikeuksia. Komission olisi seurattava tarkasti käynnistysedellytyksiä, ja ne olisi julkaistava kuukausittain avoimuuden parantamiseksi. Jotta voitaisiin varmistaa markkinavakausvarannosta vapautettujen päästöoikeuksien hallittu huutokauppaaminen tämän suojatoimenpiteen nojalla ja parantaa markkinoiden ennustettavuutta, toimenpidettä ei saisi soveltaa uudelleen ennen kuin päästöoikeuksien aiemmasta vapauttamisesta toimenpiteen piiriin kuuluvilla markkinoilla on kulunut vähintään kaksitoista kuukautta.
- (75) Komission 17 päivänä syyskuuta 2020 antamassa tiedonannossa "EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi" korostettiin, että päästöjen vähentämiseen rakennusten ja tieliikenteen aloilla liittyy erityisiä haasteita. Sen vuoksi komissio ilmoitti, että päästökauppaa voitaisiin laajentaa edelleen kattamaan myös rakennusten ja tieliikenteen päästöt, ja huomautti myös, että kaikkien polttoaineiden polttamisesta aiheutuvien päästöjen tuomisella järjestelmän piiriin saataisiin merkittäviä hyötyjä. Päästökauppaa olisi sovellettava polttoaineisiin, joita käytetään polttoon rakennuksissa, tieliikenteessä ja muissa kuin direktiivin 2003/87/EY liitteen I soveltamisalaan kuuluvissa teollisuuden toiminnissa, kuten teollisuuslaitosten lämmityksessä, jäljempänä 'rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialat'. Kyseisille toimialoille olisi perustettava erillinen mutta rinnakkainen päästökauppajärjestelmä, jotta vältettäisiin häiriöt toimivassa kiinteiden laitosten ja ilmailun päästökauppajärjestelmässä. Uuteen järjestelmään liittyy täydentäviä politiikkatoimia, joilla muokataan markkinatoimijoiden odotuksia ja pyritään luomaan hiilen hintasignaali koko taloudelle sekä tarjotaan toimenpiteitä aiheuttomien hintavaikutusten välttämiseksi. Aiemmat kokemukset ovat osoittaneet, että uuden järjestelmän kehittäminen edellyttää tehokkaan tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän perustamista. Jotta voitaisiin varmistaa synergiat ja johdonmukaisuus EU:n päästökauppajärjestelmän nykyisen unionin infrastruktuurin kanssa, on aiheellista ottaa käyttöön rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmä muuttamalla direktiiviä 2003/87/EY.
- (76) Jotta voitaisiin ottaa käyttöön tarvittava täytäntöönpanokehys ja tarjota järkevä aikataulu vuodeksi 2030 asetetun tavoitteen saavuttamiseksi, päästökauppa tieliikenteen, rakennusten ja muilla toimialoilla olisi aloitettava vuonna 2025. Ensimmäisinä vuosina säännellyillä yhteisöillä olisi oltava kasvihuonekaasujen päästölupa ja niiden olisi raportoitava päästösä vuosilta 2024–2026. Päästöoikeuksien myöntämistä näille yhteisöille ja niiden vaatimustenmukaisuusvelvoitteita olisi sovellettava vuodesta 2027 alkaen. Tämän jaksotuksen ansiosta päästökauppa voitaisiin käynnistää näillä aloilla hallitusti ja tehokkaasti. Sen myötä voitaisiin myös ottaa käyttöön toimenpiteet, joilla varmistetaan päästökaupan sosiaalisesti oikeudenmukainen käyttöönotto tieliikenteen, rakennusten ja muilla toimialoilla niin, että voidaan lieventää hiilen hinnan vaikutusta haavoittuviin kotitalouksiin ja liikenteen käyttäjiin.
- (77) Koska tieliikenteen, rakennusten ja muilla toimialoilla on hyvin paljon vähäisten päästöjen aiheuttajia, sääntelyn kohdetta ei ole mahdollista määrittää kasvihuonekaasupäästöjä suoraan aiheuttavien yhteisöjen tasolla, kuten kiinteiden laitosten ja ilmailun tapauksessa. Tekniseen toteutettavuuteen ja hallinnolliseen tehokkuuteen liittyvistä syistä on sen vuoksi tarkoituksenmukaisempaa määrittää sääntelyn kohde lähempänä jakeluketjun alkupäätä. Uuden päästökauppajärjestelmän vaatimustenmukaisuusvelvoitteen käynnistävänä tapahtumana olisi oltava sellaisten polttoaineiden luovutus kulutukseen, joita käytetään polttoon rakennusten ja tieliikenteen aloilla, myös kasvihuonekaasujen tieliikennekuljetuksessa geologista varastointia varten, sekä muilla toimialoilla, jotka ovat muita

⁽²⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/1814, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 264, 9.10.2015, s. 1).

kuin direktiivin 2003/87/EY liitteen I soveltamisalaan kuuluvia teollisuuden toimintoja. Kaksinkertaisen kattavuuden välttämiseksi tämä ei saisi koskea sellaisten polttoaineiden luovutusta kulutukseen, joita käytetään mainitun direktiivin liitteen I mukaisissa toiminnoissa.

- (78) Tieliikenteen, rakennusten ja muiden toimialojen säännellyt yhteisöt ja sääntelyn kohde olisi määriteltävä neuvoston direktiivillä (EU) 2020/262⁽²⁷⁾ perustetun valmisteverojärjestelmän mukaisesti, tarvittavin mukautuksin, koska kyseisessä direktiivissä säädetään jo kaikille kulutukseen luovutettujen polttoaineiden määrille luotettava valvontajärjestelmä valmisteverojen maksamista varten. Direktiivin 2003/87/EY mukaisia velvoitteita ei pitäisi soveltaa polttoaineiden loppukäyttäjien näillä aloilla.
- (79) Tieliikenteen, rakennusten ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmän piiriin kuuluviin säännelyihin yhteisöihin olisi sovellettava samanlaisia kasvihuonekaasujen päästölupavaatimuksia kuin kiinteiden laitosten toiminnanharjoittajiin. On tarpeen vahvistaa säännöt, jotka koskevat lupahakemuksia, lupien myöntämisen ehtoja, sisältöä ja uudelleentarkastelua sekä säännelyyn yhteisöön liittyviä muutoksia. Jotta uusi järjestelmä voisi käynnistyä hallitusti, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että uuden päästökauppajärjestelmän piiriin kuuluvilla säännellyillä yhteisöillä on voimassa oleva lupa järjestelmän käynnistyessä vuonna 2025.
- (80) Uuden päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien kokonaismäärän olisi noudatettava lineaarista kehityspolkua vuoden 2030 päästövähennystavoitteen saavuttamiseksi, kun otetaan huomioon rakennusten ja tieliikenteen toimialojen kustannustehokas panos eli 43 prosentin päästövähennykset vuoteen 2030 mennessä vuoteen 2005 verrattuna sekä uusien toimialojen yhteenlaskettu kustannustehokas panos eli 42 prosentin päästövähennykset vuoteen 2030 mennessä vuoteen 2005 verrattuna. Päästöoikeuksien kokonaismäärä olisi vahvistettava ensimmäisen kerran vuonna 2027, noudattaen vuodesta 2024 alkavaa kehityspolkua vuoden 2024 päästörajojen arvosta, joka lasketaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842⁽²⁸⁾ 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti katettujen toimialojen vuoden 2005 ja kauden 2016–2018 viitepäästöjen perusteella mainitun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan nojalla määritetyllä tavalla. Lineaarisen vähennyskertoimen olisi vastaavasti oltava 5,10 prosenttia. Vuodesta 2028 alkaen päästöoikeuksien kokonaismäärä olisi vahvistettava vuosilta 2024, 2025 ja 2026 raportoitujen keskimääräisten päästöjen perusteella, ja sitä olisi vähennettävä samalla absoluuttisella vuotuisella vähennyksellä, joka on vahvistettu vuodesta 2024 alkaen ja joka vastaa 5,38 prosentin lineaarista vähennyskerrointa suhteessa edellä määritellyn kehityspolun vastaavaan vuoden 2025 arvoon. Jos kyseiset päästöt ovat huomattavasti tätä kehityspolun arvoa suuremmat ja jos tällainen ero ei johdu pienistä eroista päästömittausten menetelmissä, lineaarista vähennyskerrointa olisi mukautettava vaaditun päästövähennyksen tason saavuttamiseksi vuonna 2030.
- (81) Päästöoikeuksien huutokauppa on yksinkertaisin ja taloudellisesti tehokkain menetelmä päästöoikeuksien jakamiseksi, ja sillä vältetään myös ansiottomat voitot. Sekä rakennusten että tieliikenteen toimialaan kohdistuu suhteellisen pieni tai olematon kilpailupaine unionin ulkopuolelta, eivätkä ne ole alttiita hiilivuodon riskille. Sen vuoksi rakennuksia ja tieliikennettä koskevat päästöoikeudet olisi jaettava ainoastaan huutokaupalla ilman maksutta tapahtuvaa jakoa.
- (82) Jotta varmistettaisiin uuden päästökauppajärjestelmän sujuva käynnistyminen ja otettaisiin huomioon säännelyjen yhteisöjen tarve suojautua tai ostaa päästöoikeuksia etukäteen hinta- ja likviditeettiriskin pienentämiseksi, suurempi määrä päästöoikeuksia olisi huutokaupattava varhaisessa vaiheessa. Vuonna 2027 huutokaupattavien määrien olisi sen vuoksi oltava 30 prosenttia suuremmat kuin vuoden 2027 päästöoikeuksien kokonaismäärä. Tämä määrä riittäisi tarjoamaan likviditeettiä sekä siinä tapauksessa, että päästöjä vähennetään vähennystarpeiden mukaisesti, että siinä tapauksessa, että päästövähennykset toteutuvat vasta vähitellen. Tätä huutokaupattavien määrien etupainottamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi vahvistettava direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 4 kohdan nojalla annettavassa huutokauppaan liittyvässä delegoidussa säädöksessä.

⁽²⁷⁾ Neuvoston direktiivi (EU) 2020/262, annettu 19 päivänä joulukuuta 2019, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä (EUVL L 58, 27.2.2020, s. 4).

⁽²⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (83) Huutokaupattavien osuuksien jakamista koskevilla säännöillä on suuri merkitys jäsenvaltioille huutokaupasta kertyvien tulojen kannalta, erityisesti kun otetaan huomioon tarve vahvistaa jäsenvaltioiden kykyä puuttua hiilen hintasignaalin sosiaalisiin vaikutuksiin rakennusten, tieliikenteen ja muilla aloilla. Huolimatta siitä, että kyseisillä uusilla aloilla on hyvin erilaiset ominaispiirteet, on aiheellista vahvistaa yhteinen jakamissääntö, joka on samanlainen kuin kiinteisiin laitoksiin sovellettava sääntö. Valtaosa päästöoikeuksista olisi jaettava kaikkien jäsenvaltioiden kesken sen perusteella, miten päästöt keskimäärin jakautuivat maantiekuljetuksessa, kaupallisissa ja julkisissa rakennuksissa sekä asuinrakennuksissa kaudella 2016–2018.
- (84) Hiilen hinnan käyttöönottoon rakennusten ja tieliikenteen aloilla olisi yhdistettävä tehokas sosiaalinen kompensatio, erityisesti olemassa oleva energiaköyhyyden taso huomioon ottaen. Noin 34 miljoonaa eurooppalaista eli lähes 6,9 prosenttia unionin väestöstä totesi vuonna 2021 tehdyssä unionin laajuisessa kyselytutkimuksessa, ettei heillä ollut varaa lämmittää kotiaan riittävästi. Tehokkaan sosiaalisen ja tulonjakoon liittyvän kompensatian aikaansaamiseksi jäsenvaltioita olisi vaadittava käyttämään rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan huutokaupasta saatavat tulot olemassa olevassa päästökauppajärjestelmässä jo täsmennettyihin ilmastoon ja energiaan liittyviin tarkoituksiin siten, että etusijalle asetetaan toimet, joilla voidaan osaltaan puuttua päästökaupan sosiaalisiin näkökohtiin rakennusten, tieliikenteen ja muilla toimialoilla, tai toimenpiteisiin, jotka on lisätty erityisesti kyseisiin toimialoihin liittyviin huolenaiheisiin puuttumiseksi, mukaan lukien direktiivin 2012/27/EU mukaiset asiaan liittyvät politiikkatoimet.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/955⁽²⁹⁾ perustetusta uudesta sosiaalisesta ilmatorahastosta annetaan erillistä rahoitusta jäsenvaltioille eniten alttiina olevien haavoittuvien ryhmien, erityisesti energia- tai liikenneköyhyydestä kärsivien kotitalouksien, tukemiseksi. Sosiaalisella ilmatorahastolla edistetään oikeudenmukaisuutta ja yhteisvastuuta jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä ja vähennetään samalla energia- ja liikenneköyhyyden riskiä siirtymän aikana. Se perustuu olemassa oleviin yhteisvastuumekanismeihin ja täydentää niitä luoden synergiaa muiden unionin meno-ohjelmien ja rahastojen kanssa. EU:n päästökauppajärjestelmän 50 miljoonaa päästöoikeutta direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 b kohdan nojalla ja rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan 150 miljoonaa päästöoikeutta sekä rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästöoikeuksien huutokauppaamisesta saadut tulot, yhteensä enintään 65 000 000 000 euroa, olisi väliaikaisesti ja poikkeuksellisesti käytettävä sosiaalisen ilmatorahaston rahoittamiseen ulkoisina käyttötarkoituksensa sidottuina tuloina, niin kauan kuin käydään keskusteluja ja neuvotteluja 22 päivänä joulukuuta 2021 annetusta komission ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä annetun päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053 muuttamisesta uuden EU:n päästökauppajärjestelmään perustuvan omien varojen lähteen ottamiseksi käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti.

On tarpeen säätää, että siinä tapauksessa, että hyväksytään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukainen päätös kyseisen uuden omien varojen lähteen käyttöönotosta, samat tulot lakkaavat olemasta ulkoisia käyttötarkoituksensa sidottuja tuloja, kun tällainen päätös tulee voimaan. Jos tällainen päätös hyväksytään, komission olisi sosiaalisen ilmatorahaston osalta tapauksen mukaan esitettävä tarvittavat ehdotukset asetuksen (EU) 2023/955 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tämä ei rajoita vuoden 2027 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevien neuvottelujen lopputulosta.

- (85) Huutokaupasta saatujen tulojen käyttöä koskeva raportointi olisi sovittava yhteen asetuksella (EU) 2018/1999 käyttöön otetun nykyisen raportoinnin kanssa.
- (86) Uuden päästökauppajärjestelmän piiriin kuuluvien säänneltyjen yhteisöjen olisi todennettujen päästöjensä osalta palautettava niiden kulutukseen luovuttamien polttoaineiden määriä vastaava määrä päästöoikeuksia. Niiden olisi palautettava päästöoikeuksia todennettujen päästöjensä osalta ensimmäisen kerran vuonna 2027. Hallinnollisen rasitteen minimoimiseksi eräitä voimassa olevaan kiinteiden laitosten ja ilmailun päästökauppajärjestelmään sovellettavia sääntöjä olisi alettava soveltaa rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen uuteen päästökauppajärjestelmään, tarvittavin mukautuksin. Tämä koskee erityisesti sääntöjä, jotka koskevat päästöoikeuksien siirtoa, palautusta ja mitätöimistä, sekä sääntöjä, jotka koskevat päästöoikeuksien voimassaoloa, seuraamuksia, toimivaltaisia viranomaisia ja jäsenvaltioiden raportointivelvoitteita.

⁽²⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/955, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, sosiaalisen ilmatorahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2021/1060 muuttamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

- (87) Tietyillä jäsenvaltioilla on jo kansallisia hiiliveroja, joita sovelletaan rakennuksiin, tieliikenteeseen ja direktiivin 2003/87/EY liitteen III soveltamisalaan kuuluviin muihin toimialoihin. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön vuoden 2030 loppuun saakka väliaikainen poikkeus. Direktiivin 2003/87/EY tavoitteiden saavuttamisen ja uuden päästökauppajärjestelmän johdonmukaisuuden varmistamiseksi tätä poikkeusta olisi oltava mahdollista soveltaa ainoastaan silloin, kun kansallinen verokanta on korkeampi kuin kyseisen vuoden keskimääräinen huutokauppahinta, ja sen olisi koskettava ainoastaan tällaista veroa maksavien säännelyjen yhteisöjen palautusvelvoitetta. Järjestelmän vakauden ja avoimuuden varmistamiseksi kansallinen vero, mukaan lukien asiaan liittyvät verokannat, olisi ilmoitettava komissiolle tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetetun määräajan päättyessä. Poikkeus ei saisi vaikuttaa sosiaalisen ilmatorahaston ulkoisiin käyttötarkoituksensa sidottuihin tuloihin tai rakennusten ja tieliikenteen toimialoilla ja muilla aloilla sovellettavan päästökaupan huutokaupasta saatuihin tuloihin perustuvaan omien varojen lähteeseen, jos sellainen otetaan käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti.
- (88) Jotta rakennusten, tieliikenteen ja muiden alojen päästökauppa olisi tehokasta, päästöjä olisi voitava seurata erittäin varmasti ja kohtuullisin kustannuksin. Päästöt olisi kohdennettava säännellyille yhteisöille kulutukseen luovutettujen polttoainemäärien perusteella ja yhdistettynä päästökertoimeen. Säännelyjen yhteisöjen olisi voitava luotettavasti ja täsmällisesti yksilöidä ja erottaa toisistaan alat, joilla polttoaineet luovutetaan kulutukseen, sekä polttoaineiden loppukäyttäjät, jotta vältetään ei-toivotut vaikutukset, kuten kaksinkertainen rasite. Niissä harvoissa tapauksissa, joissa ei voida välttää päästöjen kaksinkertaista laskentaa nykyisen EU:n päästökauppajärjestelmän ja uuden rakennusten, tieliikenteen ja muiden alojen päästökauppajärjestelmän välillä tai joissa syntyy kustannuksia päästöoikeuksien palauttamisesta direktiiviin 2003/87/EY kuuluvien toimintojen ulkopuolisten päästöjen osalta, jäsenvaltioiden olisi käytettävä tällaisia tuloja kompensoimaan kaksinkertainen laskenta, jota ei voida välttää, tai muut tällaiset rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen ulkopuoliset kustannukset unionin lainsäädännön mukaisesti. Komissiolle olisi sen vuoksi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen täytäntöönpano kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi ja sen välttämiseksi, että palautetaan rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmään kuulumattomia päästöjä vastaavia päästöoikeuksia, sekä taloudellisen korvauksen myöntämiseksi. Jotta mahdollisia kaksinkertaisen laskentaan liittyviä ongelmia voitaisiin edelleen vähentää, uuden päästökauppajärjestelmän tarkkailua ja palautusta koskevien määräaikojen olisi oltava kuukautta myöhemmin kuin nykyisen kiinteiden laitosten ja ilmailun järjestelmän määräaikojen. Jotta saataisiin riittävästi tietoa päästöoikeuksien kokonaismäärän vahvistamiseksi kaudeksi 2028–2030, säännelyjen yhteisöjen, joilla on lupa järjestelmän käynnistyessä vuonna 2025, olisi raportoitava asiaan liittyvät aiemmat päästösä vuodelta 2024.
- (89) Avoimuus hiilidioksidikustannusten suhteen sekä siitä, missä määrin ne siirretään edelleen kuluttajille, on olennaisen tärkeää, jotta kaikilla talouden aloilla voidaan toteuttaa nopeita ja kustannustehokkaita päästövähennyksiä. Tällä on erityisen suuri merkitys silloin, kun päästökauppajärjestelmä perustuu jakeluketjun alkupään velvoitteisiin. Uuden päästökauppajärjestelmän tarkoituksena on tarjota säännellyille yhteisöille kannustimia polttoaineiden hiilipitoisuuden alentamiseen, eikä kyseisten yhteisöjen pitäisi saada aiheettomia voittoja siirtämällä asiakkaille enemmän hiilidioksidikustannuksia kuin niille aiheutuu. Päästöoikeuksien täysimääräisellä huutokauppaamisella rakennusten, tieliikenteen ja muiden alojen päästökauppajärjestelmässä rajoitetaan jo tällaisten aiheuttomien voittojen syntymistä, mutta komission olisi seurattava, missä määrin säännellyt yhteisöt siirtävät hiilidioksidikustannuksia edelleen, jotta vältetään ansiottomat voitot. Komission olisi IV a luvun osalta raportoitava vuosittain, mahdollisuuksien mukaan polttoainetyypeittäin, unionin kuluttajille edelleen siirrettyjen hiilidioksidikustannusten keskimääräisestä tasosta.
- (90) On aiheellista ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla puututaan mahdolliseen liiallisen hinnannousun riskiin, joka voi heikentää kotitalouksien ja yksityishenkilöiden halukkuutta investoida kasvihuonekaasupäästöjensä vähentämiseen, jos se on erityisen korkea uuden päästökauppajärjestelmän käynnistyessä. Näillä toimenpiteillä olisi täydennettävä vuonna 2019 toimintansa aloittaneen markkinavakausvarannon tarjoamaa suojaa. Vaikka markkinat määrittävät jatkossakin hiilen hinnan, suojatoimenpiteet käynnistetään sääntöihin perustuvalla automaattisella mekanismilla, jolloin päästöoikeuksia vapautetaan markkinavakausvarannosta ainoastaan, jos yksi tai useampi päästöoikeuksien keskihinnan nousuun perustuvista konkreettisista käynnistysedellytyksistä täyttyy. Tämän täydentävän mekanismin olisi myös oltava erittäin reaktiivinen, jotta voidaan puuttua muista tekijöistä kuin markkinoiden perustekijöiden muuttumisesta johtuvaan liialliseen epävakauteen. Toimenpiteet olisi mukautettava liiallisen hinnannousun eri tasoihin, jotka johtavat eriasteisiin interventioihin. Komission olisi seurattava tarkasti käynnistysedellytyksiä ja hyväksyttävä toimenpiteet kiireellisesti, kun kyseiset edellytykset täyttyvät. Tämä ei saisi vaikuttaa mahdollisiin liitännäistoimenpiteisiin, joita jäsenvaltiot voisivat toteuttaa puuttuakseen kielteisiin sosiaalisiin vaikutuksiin.

- (91) Jotta voitaisiin lisätä kansalaisten varmuutta siitä, että hiilen hinta ei uuden päästökauppajärjestelmän alkuvuosina ylitä 45:tä euroa, on aiheellista ottaa käyttöön täydentävä hintavakausmekanismi, jonka avulla markkinavakausvarannosta vapautetaan päästöoikeuksia, jos hiilen hinta ylittää tämän tason. Toimenpidettä olisi lähtökohtaisesti sovellettava kerran 12 kuukauden jaksolla. Sitä olisi kuitenkin voitava soveltaa uudelleen samalla 12 kuukauden jaksolla, jos komissio ilmastonmuutoskomitean avustamana katsoo, että hintakehityksen vuoksi on perusteltua vapauttaa vielä päästöoikeuksia. Koska tämän mekanismin tarkoituksena on varmistaa vakaus uuden päästökauppajärjestelmän alkuvuosina, komission olisi arvioitava sen toimintaa sekä sitä, olisiko sitä jatkettava vuoden 2029 jälkeen.
- (92) Ennen rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan käynnistymistä sovellettavana täydentävänä suojamekanismina päästökaton ja palautusvelvoitteiden soveltamista olisi oltava mahdollista lykätä siinä tapauksessa, että kaasun tai öljyn tukkuhinnat ovat aikasuuntauksiin verrattuina poikkeuksellisen korkeita. Mekanismin olisi oltava automaattinen, mikä tarkoittaa sitä, että päästökaton ja palautusvelvoitteiden soveltamista lykätään vuodella, jos energian hintaan liittyvät konkreettiset käynnistysedellytykset täyttyvät. Viitehinnat olisi määritettävä kaasun ja öljyn tukkuarvojen vertailuarvosopimusten perusteella, jotka ovat välittömästi saatavilla ja merkityksellisimpiä loppukuluttajien kannalta. Kaasun ja öljyn hintaan liittyen olisi harkittava erillisiä käynnistymisen kynnsarvoja, sillä kaasun ja öljyn hintakehitys noudattelee erilaisia aikasuuntauksia. Markkinavarmuuden varmistamiseksi komission olisi selvennettävä lykkäyksen soveltamista riittävän ajoissa etukäteen tiedonannolla *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (93) Komission olisi seurattava rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan soveltamista, mukaan lukien hintojen lähentymisen aste suhteessa nykyiseen EU:n päästökauppajärjestelmään, ja tarvittaessa ehdotettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle uudelleentarkastelua, jotta voidaan parantaa näiden toimialojen päästökaupan tehokkuutta, hallintoa ja käytännön soveltamista hankitun tietämyksen sekä hintojen lähentymisen perusteella. Komissiota olisi vaadittava toimittamaan ensimmäinen näitä seikkoja koskeva kertomus 1 päivään tammikuuta 2028 mennessä.
- (94) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2003/87/EY 3 g a artiklan 2 kohdan, 3 g f artiklan 2 ja 4 kohdan, 10 b artiklan 4 kohdan, 12 artiklan 3 -d ja 3 -c kohdan, 14 artiklan 1 kohdan, 30 f artiklan 3 ja 5 kohdan sekä 30 h artiklan 7 kohdan yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Jotta voitaisiin varmistaa synergiat voimassa olevan sääntelykehityksen kanssa, mainitun direktiivin 14 ja 15 artiklassa tarkoitettu täytäntöönpanovaltan siirto olisi ulotettava kattamaan rakennukset, tieliikenne ja muita toimialoja. Tätä täytäntöönpanovaltaa, lukuun ottamatta direktiivin 2003/87/EY 3 g f artiklan 2 kohtaan ja 12 artiklan 3 -d ja 3 -c kohtaan liittyvää täytäntöönpanovaltaa, olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽³⁰⁾ mukaisesti.
- (95) Tässä direktiivissä ja muussa unionin lainsäädännössä, erityisesti asetuksessa (EU) 2021/1119, säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä uusinta tieteellistä näyttöä politiikkatoimien täytäntöönpanossa. Kun ilmastonmuutosta käsittelevä eurooppalainen tieteellinen neuvottelukunta tarjoaa tieteellistä neuvontaa ja antaa raportteja EU:n päästökauppajärjestelmästä, komission olisi sen vuoksi otettava tällaiset neuvonta ja raportit huomioon, erityisesti sen suhteen, tarvitaanko täydentäviä unionin politiikkatoimia ja toimenpiteitä, jotta varmistetaan asetuksen (EU) 2021/1119 tavoitteiden ja päämäärien noudattaminen, sekä täydentäviä unionin politiikkatoimia ja toimenpiteitä ilmailun ja meriliikenteen maailmanlaajuisen markkinaperusteisten toimenpiteiden tavoitetasoa ja ympäristötavoitteiden tinkimättömyyttä silmällä pitäen.
- (96) Jotta voitaisiin antaa tunnustusta EU:n päästökauppajärjestelmän tulojen panoksesta ilmastosiirtymässä, olisi otettava käyttöön EU:n päästökauppajärjestelmää koskeva merkintä. Muiden EU:n päästökauppajärjestelmästä peräisin olevan rahoituksen näkyvyyden varmistamiseksi toteutettujen toimenpiteiden ohella jäsenvaltioiden ja komission olisi varmistettava, että modernisaatorahastosta ja innovaatorahastosta tuetuissa hankkeissa ja toimissa on selkeästi mainittava, että rahoitus tulee EU:n päästökauppajärjestelmän tuloista, esittämällä niissä asianmukainen merkintä.

⁽³⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (97) Asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa esitetyn ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiseksi olisi vahvistettava vuoteen 2040 ulottuva unionin laajuinen ilmastotavoite asetuksen muuttamiseksi annetun lainsäädäntöehdotuksen pohjalta. EU:n päästökauppajärjestelmää olisi tarkasteltava uudelleen, jotta se voidaan sovittaa yhteen unionin vuoteen 2040 ulottuvan ilmastotavoitteen kanssa. Sen vuoksi komission olisi heinäkuuhun 2026 mennessä raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle useista EU:n päästökauppajärjestelmän näkökohdista ja liitettävä kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotus ja vaikutustenarviointi. Asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisesti etusijalle olisi asetettava suorat päästövähennykset, joita on tarpeen täydentää lisäämällä hiilipolttamia ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi. Sen vuoksi komission olisi heinäkuuhun 2026 mennessä raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle muiden näkökohtien ohella siitä, miten päästökaupan piiriin voitaisiin mahdollisesti sisällyttää päästöt, jotka on poistettu ilmakehästä ja varastoitu turvallisesti ja pysyvästi, esimerkiksi suoralla talteenotolla ilmasta, tarvittavia päästövähennyksiä kompensoimatta. Niin kauan kuin hiilen hinnoittelu ei kata kaikkia niitä tuotteen elinkaaren vaiheita, joissa talteen otettua hiilidioksidia käytetään, mikä koskee erityisesti jätteenpolttovaihetta, päästöjen ottaminen huomioon vain sillä hetkellä, kun ne vapautuvat tuotteista ilmakehään, johtaisi siihen, että ne laskettaisiin liian pieniksi.

Jotta hiilidioksidin talteenottoa voitaisiin säännellä tavalla, jolla vähennetään nettopäästöjä ja varmistetaan, että kaikki päästöt otetaan huomioon ja että vältetään kaksinkertaista laskentaa, luoden samalla taloudellisia kannustimia, komission olisi arvioitava heinäkuuhun 2026 mennessä, onko kaikki direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvat kasvihuonekaasupäästöt tosiasiallisesti otettu huomioon ja onko kaksinkertainen laskenta tosiasiallisesti vältetty. Sen olisi erityisesti arvioitava niiden kasvihuonekaasupäästöjen laskenta, jotka katsotaan talteen otetuiksi ja hyödynnetyiksi tuotteessa muulla kuin 12 artiklan 3 b kohdassa tarkoitettulla tavalla, ja otettava huomioon jakeluketjun loppupään vaiheet, mukaan lukien loppukäsittely ja jätteenpolto. Komission olisi tämän lisäksi raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle myös 20 MW:n nimellisen kokonaislämpötehon kynnysarvojen alentamisen toteutettavuudesta direktiivin 2003/87/EY liitteen I mukaisissa toiminnoissa ottaen huomioon ympäristöhyötyjen ja hallinnollisen rasitteen.

- (98) Komission olisi lisäksi heinäkuuhun 2026 mennessä arvioitava yhdyskuntajätteen polttolaitosten EU:n päästökauppajärjestelmään sisällyttämisen toteutettavuutta, myös niiden vuodesta 2028 tapahtuvaa sisällyttämistä silmällä pitäen, sekä raportoitava tästä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja arvioitava mahdollinen tarve antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus jättäytyä ulkopuolelle vuoden 2030 loppuun saakka, ottaen huomioon kaikkien päästövähennyksiä edistävien alojen merkityksen. Yhdyskuntajätteen polttolaitosten sisällyttäminen EU:n päästökauppajärjestelmään myötävaikuttaisi kiertotalouteen, kun sillä kannustettaisiin tuotteiden kierrätykseen, uudelleenkäyttöön ja korjaamiseen, ja edistäisi samalla koko talouden hiilestä irtautumista. Yhdyskuntajätteen polttolaitosten sisällyttäminen lujittaisi jätehierarkian mukaisen kestävän jätehuollon kannustimia ja loisi tasapuoliset toimintaedellytykset niiden alueiden välille, jotka ovat sisällyttäneet yhdyskuntajätteen polton EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan.

Jotta unionissa vältettäisiin jätteen uudelleensuuntaaminen yhdyskuntajätteen polttolaitoksista kaatopaikoille, mistä syntyy metaanipäästöjä, ja jotta vältettäisiin kolmansiin maihin suuntautuva jätteen vienti, joilla on mahdollisesti kielteinen vaikutus ympäristöön, komission olisi kertomuksessaan otettava huomioon mahdollinen uudelleensuuntaaminen jätteen loppusijoitukseen kaatopaikoille unionissa ja jätevientä kolmansiin maihin. Komission olisi otettava huomioon myös vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, ympäristötavoitteiden tinkimättömyys, yhteensopivuus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY⁽³¹⁾ tavoitteiden kanssa sekä luotettavuus ja tarkkuus päästöjen tarkkailun ja laskennan osalta. Jotta voitaisiin ottaa huomioon kaatopaikkojen metaanipäästöt ja välttää luomasta epätasaisia toimintaedellytyksiä, komission olisi lisäksi arvioitava mahdollisuutta sisällyttää EU:n päästökauppajärjestelmään muita jätehuoltoprosesseja, kuten kaatopaikkasijoitus, käyminen, kompostointi ja mekaanis-biologinen käsittely, kun se arvioi yhdyskuntajätteen polttolaitosten sisällyttämisen toteutettavuutta.

- (99) Jotta voidaan antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävää, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyt säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat huutokaupan ajoitusta, hallinnointia ja muita näkökohtia, ehdollisuuden soveltamista koskevia sääntöjä, innovaatorahaston toiminnan sääntöjä, hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten tarjouskilpailumekanismien sääntöjä, edellytyksiä arvioida, että kasvihuonekaasut ovat pysyvästi kemiallisesti sitoutuneet tuotteeseen ja direktiivin 2003/87/EY liitteessä III tarkoitettua toiminnan laajentamista muille toimialoille. Lisäksi, jotta voitaisiin varmistaa synergiat

⁽³¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

voimassa olevan sääntelykehysten kanssa, direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanovallan siirto huutokaupan ajoituksen, hallinnoinnin ja muiden näkökohtien osalta olisi ulotettava kattamaan rakennusten, tieliikenteen ja muut toimialat. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (100) EU:n nykyistä päästökauppajärjestelmää ja sen laajentamista meriliikenteeseen koskevia säännöksiä olisi sovellettava vuodesta 2024 alkaen ottaen huomioon tarve kiireellisiin ilmastotoimiin ja siihen, että kaikki toimialat osallistuvat päästövähennyksiin kustannustehokkaasti. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi saatettava näitä toimialoja koskevat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023. Määräajan rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmää koskevien säännösten saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi kuitenkin oltava 30 päivänä kesäkuuta 2024, sillä näiden alojen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä lupien myöntämistä koskevia sääntöjä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025 ja niiden hallittu täytäntöönpano edellyttää riittävää siirtymäaika. Jotta voitaisiin taata avoimuus ja luotettava raportointi, jäsenvaltioiden olisi tästä poiketen saatettava näiden toimialojen aiempien päästöjen raportointia koskeva velvoite osaksi kansallista lainsäädäntöä 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä, sillä tämä velvoite liittyy vuoden 2024 päästöihin. Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (101) Toimiva ja uudistettu EU:n päästökauppajärjestelmä, johon kuuluu markkinoita vakauttava väline, on yksi unionin keskeinen väline, jolla se voi saavuttaa vuoteen 2030 ulottuvan koko talouden laajuisen kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähennystavoitteen, unionin ilmastoneutraalustavoitteen viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja pyrkimyksen saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt asetuksessa (EU) 2021/1119 säädetyllä tavalla sekä Pariisin sopimuksen tavoitteet. Markkinavakaussarannalla pyritään puuttumaan markkinoiden nykyiseen epätasapainoon päästöoikeuksien tarjonnassa ja kysynnässä. Päätöksen (EU) 2015/1814 3 artiklassa säädetään, että varantoa on määrä tarkastella kolmen vuoden kuluttua sen toiminnan alkamisesta kiinnittäen erityistä huomiota prosenttimäärään, jota käytetään määrittämään markkinavakaussarantoon lisättävien päästöoikeuksien määrä, kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärään liittyvään kynnsarvoon, jonka perusteella päästöoikeuksia otetaan varantoon, sekä varannosta vapautettavien päästöoikeuksien määrään. Nykyinen kynnsarvo, jonka perusteella päästöoikeudet lisätään markkinavakaussarantoon, vahvistettiin vuonna 2018 EU:n päästöoikeusjärjestelmän viimeisimmän uudelleentarkastelun yhteydessä, kun taas lineaarisesta vähennyskerrointa korotetaan tämän direktiivin myötä. Sen vuoksi komission olisi osana markkinavakaussarannon toiminnan säännöllistä uudelleentarkastelua myös arvioitava tarve kyseisen kynnsarvon mahdolliselle mukautukselle direktiivin 2003/87/EY 9 artiklassa tarkoitettua lineaarisen kertoimen mukaisesti.
- (102) Kun otetaan huomioon tarve antaa vahvempi investointisignaali päästöjen vähentämiseksi kustannustehokkaasti ja jotta voidaan vahvistaa EU:n päästökauppajärjestelmää, päätöstä (EU) 2015/1814 olisi muutettava niin, että nostetaan prosenttiosuutta, jota käytetään markkinavakaussarantoon vuosittain lisättävien päästöoikeuksien määrittämiseksi. Kun kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on pienempi, varantoon otettavien päästöoikeuksien määrän olisi myös oltava yhtä suuri kuin kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän ja päästöoikeuksien varantoon ottamisen käynnistävän kynnsarvon välinen erotus. Näin estettäisiin huutokaupattaviin määriin liittyvä huomattava epävarmuus, joka syntyy, kun kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on lähellä kynnsarvoa, ja samalla varmistettaisiin, että ylijäämä saavuttaa sellaisen määrätason, jolla hiilimarkkinoiden katsotaan toimivan tasapainoisesti.
- (103) Sen varmistamiseksi, että markkinavakaussarantoon mitätöinnin jälkeen jäävien päästöoikeuksien määrä on ennakoitavissa, varannossa olevien päästöoikeuksien mitätöinti ei saisi enää olla riippuvainen edellisestä vuonna huutokaupatuista määristä. Sen vuoksi varannossa olevien päästöoikeuksien määräksi olisi vahvistettava 400 miljoonaa, joka vastaa kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän alemmaa kynnsarvoa.

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (104) Tähän direktiiviehdotukseen liitetyn vaikutustenenarvioinnin analyysi on myös osoittanut, että ilmailun nettokysyntä olisi sisällytettävä kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärään. Lisäksi, koska ilmailun päästöoikeuksia voidaan käyttää samalla tavoin kuin yleisiä päästöoikeuksia, ilmailun sisällyttäminen varantoon tekisi siitä tarkemman ja siten paremman välineen markkinoiden vakauden varmistamiseksi. Kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärää laskettaessa olisi otettava huomioon ilmailun päästöt ja ilmailulle myönnetyt päästöoikeudet tämän direktiivin voimaantuloa seuraavasta vuodesta alkaen.
- (105) Kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän laskennan selventämiseksi päätöksessä (EU) 2015/1814 olisi täsmennettävä, että päästöoikeuksien tarjontaan sisällytetään ainoastaan myönnetyt päästöoikeudet, joita ei lisätä markkinavakausvarantoon. Kaavassa ei myöskään saisi enää vähentää markkinavakausvarannossa olevien päästöoikeuksien määrää päästöoikeuksien tarjonnasta. Tällä muutoksella ei olisi olennaista vaikutusta kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän laskennan tulokseen eikä myöskään tätä määrää tai varantoa koskeviin aiempiin laskelmiin.
- (106) Jotta voitaisiin vähentää rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan käynnistämiseen liittyvää kysynnän ja tarjonnan välisten epäsuhtien riskiä ja saada se kestävämmän paremmin markkinahäiriöitä, näihin aloihin olisi sovellettava markkinavakausvarannon sääntöperusteista mekanismeja. Jotta varanto voisi olla toiminnassa järjestelmän käynnistymisestä alkaen, siihen olisi aluksi myönnettävä 600 miljoonaa päästöoikeutta rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppaa varten. Ensimmäisiin alempiin ja ylempiin kynnysarvoihin, jotka käynnistävät päästöoikeuksien vapauttamisen varannosta tai lisäämisen varantoon, olisi sovellettava yleistä uudelleentarkastelulauseketta. Muissa seikoissa, kuten kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän tai varannosta vapautettujen tai siihen lisättyjen päästöoikeuksien määrän julkaisemisessa, olisi noudatettava muiden alojen varannon sääntöjä.
- (107) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä kustannustehokkaasti ja taloudellisesti tavalla, joka vastaa tätä vuoteen 2030 ulottuvaa koko talouden laajuisista kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähennystavoitetta, laajennetun ja muutetun unionin laajuisen markkinaperusteisen mekanismin avulla, vaan ne voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (108) Direktiivi 2003/87/EY ja päätös (EU) 2015/1814 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiiviin 2003/87/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2003/87/EY seuraavasti:

- 1) korvataan 1 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Lisäksi tässä direktiivissä säädetään kasvihuonekaasujen päästövähennysten lisäämisestä siten, että voidaan auttaa saavuttamaan vähennysten tasot, joita pidetään tieteellisesti välttämättöminä vaarallisen ilmastomuutoksen välttämiseksi. Se edistää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119 (*) vahvistettujen unionin ilmastoneutraaliustavoitteen ja sen ilmastotavoitteiden ja siten Pariisin sopimuksen (**) tavoitteiden saavuttamista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

(**) EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.”;

2) korvataan 2 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Tätä direktiiviä sovelletaan liitteissä I ja III lueteltuihin toimintoihin sekä liitteessä II lueteltuihin kasvihuonekaasuihin. Jos laitos, joka kuuluu EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan, koska sen polttoyksiköt toimivat yli 20 MW:n nimellisellä kokonaislämpöteholla, muuttaa tuotantoprosessejaan vähentääkseen kasvihuonekaasupäästöjään eikä enää ylitä kyseistä kynnyksarvoa, jäsenvaltion, jossa laitos sijaitsee, on tarjottava toiminnanharjoittajalle mahdollisuudet pysyä tuotantoprosessin muutoksen jälkeen EU:n päästökauppajärjestelmän piirissä 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun kuluva ja seuraava viisivuotiskauden loppuun saakka. Kyseisen laitoksen toiminnanharjoittaja voi päättää, että laitos pysyy tuotantoprosessien muutoksen jälkeen EU:n päästökauppajärjestelmän piirissä ainoastaan kyseisen kuluva viisivuotiskauden loppuun saakka tai myös sitä seuraavalla viisivuotiskaudella. Asianomaisen jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi muutokset, jotka on tehty 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissiolle toimitettuun luetteloon.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2010/75/EU (*) johtuvien vaatimusten soveltamista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).";

3) muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) 'päästöillä' jonkin laitoksen lähteistä päästettyjä kasvihuonekaasuja, liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan käytettävästä ilma-aluksesta tai liitteessä I tarkoitettuun meriliikennetoimintaan käytettävistä aluksista päästettyjä tiettyjä tähän toimintaan liittyviä kaasuja tai liitteessä III lueteltuihin toimintoihin liittyviä päästettyjä kasvihuonekaasuja;"

b) korvataan d alakohta seuraavasti:

"d) 'kasvihuonekaasujen päästöluvalla' 5, 6 ja 30 b artiklan mukaisesti myönnettyä lupaa;"

c) kumotaan u alakohta;

d) lisätään alakohdat seuraavasti:

"w) 'laivayhtiöllä' laivan omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten liikenteen harjoittajaa tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtaajaa, jolle aluksen omistaja on siirtänyt vastuun aluksen toiminnosta ja joka on vastuun ottaessaan suostunut ottamaan hoitaakseen kaikki Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 336/2006 (*) liitteessä I vahvistetusta alusten turvallista toimintaa ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevasta kansainvälisestä turvallisuusjohtamissäännöstöstä johtuvat velvoitteet ja vastuut;

x) 'matkalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/757 (**) 3 artiklan c alakohdassa määriteltyä matkaa;

y) 'laivayhtiöstä vastaavalla hallinnointiviranomaisella' viranomaista, joka vastaa EU:n päästökauppajärjestelmän hallinnoinnista laivayhtiön osalta 3 g f artiklan mukaisesti;

z) 'käyntisatamalla' satamaa, johon alus pysähtyy lastaamaan tai purkamaan lastia taikka päästämään matkustajat alukseen tai aluksesta, tai satamaa, jossa offshore-alus pysähtyy vaihtamaan miehistön, siten, että lukuun ei oteta pysähdyksiä, joiden yksinomaista tarkoituksena on täydentää polttoaine- tai muita varastoja, vaihtaa muun aluksen kuin offshore-aluksen miehistö, siirtyä kuivatelakalle tai korjata alusta tai sen laitteita taikka molempia, pysähdyksiä satamaan sen vuoksi, että alus tarvitsee apua tai on merihädässä, satamien ulkopuolella tapahtuvia siirtoja aluksesta toiseen, pysähdyksiä, joiden yksinomaista tarkoituksena on suojautua huonolta säältä tai jotka ovat välttämättömiä etsintä- tai pelastustoimien vuoksi, eikä konttialusten pysähdyksiä lähialueilla sijaitsevassa konttien jälleenlaivaussatamassa, joka on merkitty 3 g a artiklan 2 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä olevaan luetteloon;

- a a) 'risteilymatkustaja-aluksella' matkustaja-alusta, jossa ei ole lastikantta ja joka on suunniteltu yksinomaan matkustajien kaupalliseen kuljettamiseen merimatalla yömajoituksessa;
- a b) 'hinnanerosopimuksella' komission ja tarjouskilpailumekanismilla, kuten huutokaupalla, valitun vähähiilisen tai hiilettömän tuotteen tuottajan välistä sopimusta, jonka mukaan tuottaja saa innovaatorahastosta tukea ja joka kattaa voittaneen hinnan (toteutushinnan) ja tuotetun vähähiilisen tai hiilettömän tuotteen hinnasta johdetun viitehinnan, läheisen korvaavan tuotteen markkinahinnan tai näiden kahden yhdistelmän välisen erotuksen;
- a c) 'hiilen hinnanerosopimuksella' komission ja tarjouskilpailumekanismilla, kuten huutokaupalla, valitun vähähiilisen tai hiilettömän tuotteen tuottajan välistä sopimusta, jonka mukaan tuottaja saa innovaatorahastosta tukea ja joka kattaa voittaneen hinnan, eli toteutushinnan, ja päästöoikeuksien keskihinnasta johdetun viitehinnan välisen erotuksen;
- a d) 'kiinteän preemion sopimuksella' komission ja tarjouskilpailumekanismilla, kuten huutokaupalla, valitun vähähiilisen tai hiilettömän tuotteen tuottajan välistä sopimusta, jonka mukaan tuottaja saa tukea kiinteän määrän tuotettua tuoteyksikköä kohti;
- a e) 'säännellyllä yhteisöllä' IV a luvun soveltamiseksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, polttoaineiden loppukuluttajia lukuun ottamatta, joka harjoittaa liitteessä III tarkoitettua toimintaa ja joka kuuluu johonkin seuraavista luokista:
- i) jos polttoaine kulkee neuvoston direktiivin (EU) 2020/262 (***) 3 artiklan 11 alakohdassa määritellyn verottoman varaston kautta, mainitun direktiivin 3 artiklan 1 alakohdassa määritelty valtuutettu varastonpitäjä, joka on mainitun direktiivin 7 artiklan nojalla velvollinen maksamaan valmisteverosaatavan;
- ii) jos tämän alakohdan i alakohtaa ei voida soveltaa, mikä tahansa muu henkilö, joka on direktiivin (EU) 2020/262 7 artiklan tai neuvoston direktiivin 2003/96/EY (****) 21 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla velvollinen maksamaan valmisteverosaatavan tämän direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien polttoaineiden osalta;
- iii) jos tämän alakohdan i ja ii alakohtaa ei voida soveltaa, mikä tahansa muu henkilö, joka jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on rekisteröitävä valmisteverovelvollisuutta varten, mukaan lukien direktiivin 2003/96/EY 21 artiklan 5 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettua valmisteverosta vapautetut henkilöt;
- iv) jos i, ii ja iii alakohtaa ei voida soveltaa tai jos useampi henkilö on yhteisvastuussa saman valmisteveron maksamisesta, mikä tahansa muu jäsenvaltion nimeämä henkilö;
- a f) 'polttoaineella' tämän direktiivin IV a luvun soveltamiseksi mitä tahansa direktiivin 2003/96/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua energiatuotetta, mukaan lukien mainitun direktiivin liitteessä I olevissa taulukoissa A ja C luetellut polttoaineet, sekä kaikkia muita mainitun direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita tarjotaan myytäväksi tai käytetään moottoripolttoaineena tai lämmityspolttoaineena, myös sähkön tuotantoon;
- a g) 'kulutukseen luovutuksella' tämän direktiivin IV a luvun soveltamiseksi direktiivin (EU) 2020/262 6 artiklan 3 kohdassa määriteltyä kulutukseen luovutusta;
- a h) 'kaasun TTF-hinnalla' IV a luvun soveltamiseksi sen seuraavan kuukauden kaasufutuurisopimuksen hintaa, jolla käydään kauppaa Gasunie Transport Services B.V.:n ylläpitämässä virtuaalisessa Title Transfer Facility (TTF) -kauppapaikassa;

- a) 'Brent-raakaöljyn hinnalla' IV a luvun soveltamiseksi raakaöljyn futuurien kuukausihintaa, jota käytetään öljyhankintojen vertailuhintana.

- (*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 336/2006, annettu 15 päivänä helmikuuta 2006, kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten täytäntöönpanosta yhteisössä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 3051/95 kumoamisesta (EUVL L 64, 4.3.2006, s. 1).
- (**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/757, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 55).
- (***) Neuvoston direktiivi (EU) 2020/262, annettu 19 päivänä joulukuuta 2019, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä (EUVL L 58, 27.2.2020, s. 4).
- (****) Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51).";

- 4) korvataan II luvun otsikko seuraavasti:

"Ilmailu ja meriliikenne";

- 5) korvataan 3 a artikla seuraavasti:

"3 a artikla

Soveltamisala

Jäljempänä olevia 3 b–3 g artiklaa sovelletaan liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan liittyvien päästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen. Jäljempänä olevia 3 g a–3 g artiklaa sovelletaan liitteessä I tarkoitettuun meriliikennetoimintaan.”;

- 6) korvataan 3 g artikla seuraavasti:

"3 g artikla

Tarkkailu- ja raportointisuunnitelmat

Hallinnoivan jäsenvaltion on varmistettava, että kukin ilma-aluksen käyttäjä toimittaa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tarkkailusuunnitelman, jossa esitetään toimenpiteitä päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi, ja että toimivaltainen viranomainen hyväksyy tällaiset suunnitelmat 14 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.”;

- 7) lisätään artiklat seuraavasti:

"3 g a artikla

Soveltaminen meriliikennetoimintaan

1. Päästöoikeuksien jakamista ja palautusvaatimuksia sovelletaan meriliikennetoiminnassa 50 prosenttiin päästöistä aluksilta, jotka, jotka tekevät matkoja, jotka alkavat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta ja päättyvät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuulumattomaan käyntisatamaan, 50 prosenttiin päästöistä aluksilta, jotka tekevät matkoja, jotka alkavat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta ja päättyvät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan, 100 prosenttiin päästöistä aluksilta, jotka tekevät matkoja, jotka alkavat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta ja päättyvät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan, ja 100 prosenttiin päästöistä aluksilta, jotka ovat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvassa käyntisatamassa.

2. Komissio vahvistaa 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä täytäntöönpanosäädöksillä luettelon lähialueilla sijaitsevista konttien jälleenlaivaussatamista ja sen jälkeen päivittää luettelon joka toinen vuosi 31 päivään joulukuuta mennessä.

Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä luetellaan satama lähialueilla sijaitsevana konttien jälleenlaivaussatamana, jossa konttien jälleenlaivausosuus TEU-yksiköiden (Twenty-foot Equivalent Unit) määränä mitattuna ylittää 65 prosenttia kyseisen sataman konttiliikenteen kokonaismäärästä viimeisimmältä 12 kuukauden jaksolta, jolta asiaankuuluvat tiedot ovat saatavilla, ja jos kyseinen satama sijaitsee unionin ulkopuolella mutta alle 300 meripeninkulman päässä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta satamasta. Tämän kohdan soveltamiseksi kontteja pidetään jälleenlai-

vattuina, kun ne puretaan aluksesta satamaan yksinomaan niiden lastaamiseksi toiseen alukseen. Komission ensimmäisen alakohdan nojalla vahvistamaan luetteloon eivät sisälly sellaiset kolmannessa maassa sijaitsevat satamat, joihin kyseinen kolmas maa tosiasiallisesti soveltaa tätä direktiiviä vastaavia toimenpiteitä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jäljempänä olevia 9, 9 a ja 10 artiklaa sovelletaan meriliikennetoimintaan samalla tavoin kuin muuhun EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvaan toimintoon, lukuun ottamatta seuraavaa poikkeusta 10 artiklan soveltamiseen.

Joulukuun 31 päivään 2030 saakka osa päästöoikeuksista osoitetaan jäsenvaltioille, joiden vastuulla oleva osuus laivayhtiöistä olisi 3 g f artiklan nojalla ollut niiden kunkin vuoden 2020 väestöön suhteutettuna ja vuosien 2018–2020 saatavilla olevien tietojen pohjalta enemmän kuin 15 laivayhtiötä miljoonaa asukasta kohti. Päästöoikeuksien määrän on vastattava 3,5:tä prosenttia päästöoikeuksien lisämäärästä, joka johtuu 9 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetun meriliikenteen päästökaton korottamisesta asianomaisena vuonna. Vuosien 2024 ja 2025 osalta päästöoikeuksien määrä kerrotaan lisäksi prosenttiosuuksilla, joita sovelletaan asianomaiseen vuoteen 3 g b artiklan ensimmäisen kohdan a ja b alakohdan mukaisesti. Tämän päästöoikeuksien osuuden huutokaupasta saatavat tulot olisi käytettävä 10 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa meriliikenteen osalta tarkoitettuihin tarkoituksiin sekä f ja i alakohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin. Päästöoikeuksien määräästä 50 prosenttia jaetaan asianomaisten jäsenvaltioiden kesken niiden vastuulla olevien laivayhtiöiden osuuden perusteella ja loput jaetaan tasaosuuksina niiden kesken.

3 g b artikla

Meriliikenteen vaatimusten asteittainen soveltaminen

Laivayhtiöt ovat velvollisia palauttamaan päästöoikeuksia seuraavan aikataulun mukaisesti:

- a) 40 prosenttia vuodelta 2024 raportoiduista todennetuista päästöistä, joihin sovellettaisiin 12 artiklan mukaisia palautusvaatimuksia;
- b) 70 prosenttia vuodelta 2025 raportoiduista todennetuista päästöistä, joihin sovellettaisiin 12 artiklan mukaisia palautusvaatimuksia;
- c) 100 prosenttia vuodelta 2026 ja kultakin sen jälkeiseltä vuodelta raportoiduista todennetuista päästöistä 12 artiklan mukaisesti.

Jos palautettujen päästöoikeuksien määrä on vuosina 2024 ja 2025 pienempi kuin meriliikenteen päästöt, kun todennettujen päästöjen ja palautettujen päästöoikeuksien välinen erotus on todettu kunkin vuoden osalta, on erotusta vastaava määrä päästöoikeuksia mitätöitävä, eikä huutokaupattava 10 artiklan mukaisesti.

3 g c artikla

Säännökset EU:n päästökauppajärjestelmän kustannusten siirtämisestä laivayhtiöltä toiselle taholle

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kun lopullinen vastuu polttoaineen hankkimisesta tai aluksen käytöstä tai molemmat ovat sopimusjärjestelyn nojalla muulla taholla kuin laivayhtiöllä, laivayhtiöllä on oikeus saada kyseiseltä taholta korvaus kustannuksista, jotka aiheutuvat päästöoikeuksien palauttamisesta.

Tässä artiklassa 'aluksen käytöllä' tarkoitetaan aluksen kuljettamasta lastista tai aluksen reitistä ja nopeudesta päättämistä. Laivayhtiölle jää vastuu päästöoikeuksien palauttamisesta 3 g b ja 12 artiklan edellyttämällä tavalla sekä niiden kansallisten säännösten yleisestä noudattamisesta, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden vastuulla olevat laivayhtiöt täyttävät 3 g b ja 12 artiklan päästöoikeuksien palauttamista koskevat velvoitteensa riippumatta siitä, että sellaisilla laivayhtiöillä on oikeus saada kaupallisilta toimijoilta korvaus kustannuksista, joita palauttamisesta aiheutuu.

3 g d artikla

Meriliikenteen päästöjen tarkkailu ja raportointi

Tämän direktiivin liitteessä I tarkoitetun meriliikennetoiminnan päästöjen osalta laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen on varmistettava, että sen vastuulla oleva laivayhtiö tarkkailee asiaankuuluvia parametreja ja raportoi niistä raportointikauden aikana ja toimittaa sille yhtiötason yhdistetyt päästötiedot asetuksen (EU) 2015/757 II luvun mukaisesti.

3 g e artikla

Meriliikenteen päästöjen todentamista ja akkreditointia koskevat säännöt

Laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen on varmistettava, että laivayhtiön tämän direktiivin 3 g d artiklan mukaisesti toimittamien laivayhtiötason yhdistettyjen päästötietojen raportointi todennetaan asetuksen (EU) 2015/757 III luvussa vahvistettujen todentamis- ja akkreditointisääntöjen mukaisesti.

3 g f artikla

Laivayhtiöstä vastaava hallinnointiviranomainen

1. Laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen on oltava
 - a) jäsenvaltiossa rekisteröidyn laivayhtiön tapauksessa se jäsenvaltio, jossa laivayhtiö on rekisteröity;
 - b) sellaisen laivayhtiön tapauksessa, jota ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa, se jäsenvaltio, johon on kohdistunut suurin arvioitu määrä kyseisen laivayhtiön neljänä edeltävänä tarkkailuvuonna tekemien 3 g a artiklassa määriteltyyn soveltamisalaan kuuluvien matkojen satamakäynneistä;
 - c) sellaisen laivayhtiön tapauksessa, jota ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa ja joka ei ole suorittanut mitään 3 g a artiklassa määriteltyyn soveltamisalaan kuuluvaa matkaa neljänä edeltävänä tarkkailuvuonna, se jäsenvaltio, josta laivayhtiön alus on aloittanut tai johon se on päättänyt ensimmäisen kyseisen artiklan soveltamisalaan kuuluvan matkansa.
2. Komissio vahvistaa parhaan käytettävissä olevan tiedon perusteella täytäntöönpanosäädöksillä
 - a) ennen 1 päivää helmikuuta 2024 luettelon laivayhtiöistä, jotka harjoittivat liitteessä I lueteltua 3 g a artiklassa määriteltyyn soveltamisalaan kuuluvaa meriliikennetoimintaa 1 päivänä tammikuuta 2024 tai sen jälkeen, ja yksilöi kunkin laivayhtiön hallinnointiviranomaisen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - b) ennen 1 päivää helmikuuta 2026 ja sen jälkeen joka toinen vuosi päivitetyn luettelon jäsenvaltiossa rekisteröityjen laivayhtiöiden siirtämiseksi toisen laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen vastuulle, jos ne ovat vaihtaneet rekisteröintijäsenvaltiota unionissa, tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tai sellaisten laivayhtiöiden sisällyttämiseksi, jotka ovat myöhemmin harjoittaneet liitteessä I lueteltua 3 g a artiklassa määriteltyyn soveltamisalaan kuuluvaa meriliikennetoimintaa, tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti; ja
 - c) ennen 1 päivää helmikuuta 2028 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi päivitetyn luettelon sellaisten laivayhtiöiden siirtämiseksi toisen laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen vastuulle, joita ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa, tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.
3. Laivayhtiöstä vastaava hallinnointiviranomainen, joka 2 kohdan nojalla vahvistetun luettelon mukaan on vastuussa laivayhtiöstä, säilyttää kyseisen vastuun riippumatta myöhemmistä muutoksista laivayhtiön toiminnassa tai rekisteröinnissä, kunnes kyseiset muutokset on merkitty päivitettyyn luetteloon.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi, jotka koskevat laivayhtiöstä vastaavien hallinnointiviranomaisten tämän direktiivin nojalla harjoittamaa laivayhtiöiden hallinnointia. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 g artikla

Raportointi ja uudelleentarkastelu

1. Jos Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) hyväksyy maailmanlaajuisen markkinaehtoisen toimenpiteen, jonka tavoitteena on meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, komissio tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen ottaen huomioon kyseisen hyväksytyyn toimenpiteen.

Komissio antaa tätä varten Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 18 kuukauden kuluessa tällaisen maailmanlaajuisen markkinaehtoisin toimenpiteen hyväksymisestä ja ennen kuin se otetaan käyttöön. Komissio tarkastelee kertomuksessa maailmanlaajuisista markkinaperusteista toimenpidettä seuraavien seikkojen osalta:

- a) sen kunnianhimon taso Pariisin sopimuksen tavoitteiden valossa;
- b) sen yleinen tinkimättömyys ympäristön kannalta, myös verrattuna tämän direktiivin meriliikennettä koskeviin säännöksiin; ja
- c) mahdolliset ongelmat, jotka liittyvät EU:n päästökauppajärjestelmän ja tämän toimenpiteen väliseen yhdenmukaisuuteen.

Komissio voi tarvittaessa liittää tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun kertomukseen lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin muuttamisesta tavalla, joka on johdonmukainen asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettujen unionin vuoteen 2030 ulottuvan ilmastotavoitteen ja ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa sekä unionin ilmastotoimien ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden ja tehokkuuden säilyttämistä koskevan tavoitteen kanssa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen täytäntöönpanon ja EU:n päästökauppajärjestelmän välillä ja samalla välttää merkittävä kaksinkertainen rasite.

2. Siinä tapauksessa, että IMO ei hyväksy vuoteen 2028 mennessä maailmanlaajuisista markkinaperusteista toimenpidettä, jonka tavoitteena on meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen Pariisin sopimuksen mukaisesti ja vähintään tasolle, joka vastaa tämän direktiivin nojalla toteutetuista unionin toimenpiteistä johtuvaa tasoa, komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se tarkastelee tarvetta soveltaa päästöoikeuksien jakamista ja palautusvaatimuksia yli 50 prosenttiin sellaisten alusten päästöistä, jotka tekevät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan käyntisataman ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuulumattoman käyntisataman välisiä matkoja, Pariisin sopimuksen tavoitteet huomioon ottaen. Komissio käsittelee kertomuksessa erityisesti edistymistä IMO:n tasolla ja tarkastelee, onko missään kolmannessa maassa käytössä tätä direktiiviä vastaavaa markkinaperusteista toimenpidettä, sekä arvioi riskiä siitä, että käytännöt sääntöjen välttelemiseksi lisääntyvät muun muassa sitä kautta, että siirrytään muihin liikennemuotoihin tai meriliikennekeskukset siirtyvät unionin ulkopuolisiin satamiin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tämän direktiivin muuttamisesta.

3. Komissio seuraa tämän luvun täytäntöönpanoa meriliikenteen osalta erityisesti, jotta voidaan havaita sääntelyn välttely tällaisen käytäytymisen estämiseksi varhaisessa vaiheessa, ottaen huomioon myös syrjäisimmät alueet, ja raportoi joka toinen vuosi vuodesta 2024 alkaen tämän luvun täytäntöönpanosta meriliikenteen osalta ja mahdollisista suuntauksista laivayhtiöiden osalta, jotka pyrkivät välttämään tämän direktiivin vaatimusten noudattamista. Komissio seuraa myös vaikutuksia, jotka koskevat muun muassa mahdollista kuljetuskustannusten nousua, markkinavääristymiä ja muutoksia satamaliikenteessä, kuten satamien välttelyä ja jälleenlaivauskeskusten siirtymistä, meriliikennealan yleistä kilpailukykyä jäsenvaltioissa ja erityisesti sellaisiin meriliikennepalveluihin kohdistuvia vaikutuksia, jotka tarjoavat alueellisen jatkuvuuden kannalta välttämättömiä palveluja. Komissio ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä tämän luvun tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi meriliikenteen osalta, erityisesti toimenpiteitä tällaisten suuntausten korjaamiseksi sellaisten laivayhtiöiden osalta, jotka pyrkivät välttämään tämän direktiivin vaatimuksia.

4. Komissio arvioi viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2028, onko asianmukaista jatkaa 3 g a artiklan 3 kohdan toisen alakohdan soveltamista 31 päivän joulukuuta 2030 jälkeen, ja antaa tarvittaessa tätä varten lainsäädäntöehdotuksen.

5. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026 kertomuksen, jossa se tarkastelee sellaisista aluksista, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000 mutta vähintään 400, mukaan lukien offshore-alkuset, aiheutuvien päästöjen tähän direktiiviin sisällyttämisen toteutettavuutta sekä taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia vaikutuksia, erityisesti asetuksen (EU) 2015/757 uudelleentarkasteluun liittyvän analyysin perusteella, joka on määrä toteuttaa 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä.

Kyseisessä kertomuksessa on myös otettava huomioon tämän direktiivin ja asetuksen (EU) 2015/757 keskinäiset yhteydet ja hyödynnettävä sen soveltamisesta saatuja kokemuksia. Komissio tarkastelee kertomuksessa myös sitä, miten tällä direktiivillä voidaan parhaiten ottaa huomioon uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden käyttöönotto elinkaariajattelun pohjalta. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotuksia.”;

- 8) korvataan 3 h artikla seuraavasti:

”3 h artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan muihin liitteessä I lueteltuihin toimintoihin kuin ilmailutoimintaan ja meriliikennetoimintaan liittyviin kasvihuonekaasujen päästölupiin ja päästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen.”;

- 9) korvataan 6 artiklan 2 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) velvoite palauttaa kunakin kalenterivuonna aiheutuneita, 15 artiklan mukaisesti todennettuja laitoksen kokonaispäästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia viimeistään 12 artiklan 3 kohdassa säädettyyn määräaikaan mennessä.”;

- 10) korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Yhteensovittaminen direktiivin 2010/75/EU kanssa

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos laitokset harjoittavat direktiivin 2010/75/EU liitteeseen I sisältyvää toimintaa, kasvihuonekaasujen päästöluvun myöntämisehdot ja -menettely sovitetaan yhteen mainitussa direktiivissä säädettyjen luvan myöntämisehtojen ja -menettelyn kanssa. Tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklassa säädetty vaatimukset voidaan sisällyttää direktiivissä 2010/75/EU säädettyihin menettelyihin.

Komissio tarkastelee tämän direktiivin ja direktiiviin 2010/75/EU välisten synergioiden vaikuttavuutta. Ympäristön ja ilmaston kannalta merkityksellisiä lupia on koordinoitava, jotta voidaan varmistaa unionin ilmasto- ja energiavoittojen saavuttamiseksi tarvittavien toimenpiteiden tehokas ja nopeampi toteuttaminen. Komissio voi antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin mahdollisen tulevan uudelleentarkastelun yhteydessä.”;

- 11) lisätään 9 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Vuonna 2024 koko unionin päästöoikeuksien määrää vähennetään 90 miljoonalla päästöoikeudella. Vuonna 2026 koko unionin päästöoikeuksien määrää vähennetään 27 miljoonalla päästöoikeudella. Vuonna 2024 koko unionin päästöoikeuksien määrää kasvatetaan 78,4 miljoonalla päästöoikeudella meriliikenteen sisällyttämiseksi. Lineaarinen vähennyskerroin on 4,3 prosenttia vuosina 2024–2027 ja 4,4 prosenttia vuodesta 2028 alkaen. Lineaarista vähennyskerrointa sovelletaan myös tämän direktiivin 3 g a artiklassa käsitelyihin päästöoikeuksiin, jotka vastaavat meriliikennetoiminnan keskimääräisiä päästöjä, jotka on raportoitu asetuksen (EU) 2015/757 mukaisesti vuosilta 2018 ja 2019. Komissio julkaisee koko unionin päästöoikeuksien määrän viimeistään 6 päivänä syyskuuta 2023.

Päästöoikeuksien määrää kasvatetaan 1 päivästä tammikuuta 2026 ja 1 päivästä tammikuuta 2027 alkaen, jotta voidaan ottaa huomioon meriliikennetoiminnan muiden kasvihuonekaasupäästöjen kuin hiilidioksidipäästöjen kattaminen ja offshore-alusten päästöjen kattaminen niiden viimeisimmän vuoden, jolta tiedot ovat saatavilla, päästöjen perusteella. Sen estämättä, mitä 10 artiklan 1 kohdassa säädetään, tästä määrän kasvattamisesta johtuvat päästöoikeudet asetetaan saataville innovoinnin tukemiseksi 10 a artiklan 8 kohdan mukaisesti.”;

- 12) muutetaan 10 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Vuosina 2021–2030 kaksi prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä huutokaupataan sellaisen rahaston perustamiseksi, jolla parannetaan energiatehokkuutta ja nykyaikaistetaan tiettyjen jäsenvaltioiden, jäljempänä ’edunsaajajäsenvaltiot’, energiajärjestelmiä, kuten 10 d artiklassa säädetään, jäljempänä ’modernisaattiorahasto’. Kyseisen päästöoikeuksien määrän edunsaajajäsenvaltioita ovat ne jäsenvaltiot, joiden BKT asukasta kohden markkinahintoina oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta vuonna 2013. Kyseistä päästöoikeuksien määrää vastaavat varat jaetaan liitteessä II b olevan A osan mukaisesti.

Lisäksi modernisaatorahastoa varten huutokaupataan 2,5 prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä vuosien 2024 ja 2030 välisenä aikana. Kyseisen päästöoikeuksien määrän edunsaajajäsenvaltioita ovat ne jäsenvaltiot, joiden BKT asukasta kohden markkinahintoina oli alle 75 prosenttia unionin keskiarvosta vuosina 2016–2018. Kyseistä päästöoikeuksien määrää vastaavat varat jaetaan liitteessä II b olevan B osan mukaisesti.”;

b) korvataan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään, lukuun ottamatta tuloja, jotka on todettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisiksi omiksi varoiksi ja otettu unionin talousarvioon. Jäsenvaltioiden on käytettävä nämä tulot, lukuun ottamatta tuloja, jotka käytetään tämän direktiivin 10 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen välillisten hiilidioksidikustannusten korvaamiseen, tai näiden tulojen rahallista arvoa vastaava määrä yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista.”;

c) korvataan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b–f alakohta seuraavasti:

”b) uusiutuvien energiamuotojen ja sähkönsiirtoverkkojen kehittäminen, jotta voidaan täyttää uusiutuvista lähteistä tuotettua energiaa koskeva unionin sitoumus ja yhteenliitettävyyttä koskevat unionin tavoitteet, ja muiden turvalliseen ja kestäväan vähähiiliseen talouteen siirtymistä edistävien teknologioiden kehittäminen sekä energiatehokkuuden tehostamista asiaan kuuluvissa säädöksissä sovitulla tasolla koskevan unionin sitoumuksen täyttämisen edistäminen, mukaan lukien itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien ja uusiutuvan energian yhteisöjen sähköntuotanto;

c) toimenpiteet, joilla pyritään välttämään metsäkato ja tukemaan turvemaiden, metsien ja muiden maa- tai meriekosysteemien suojelua ja ennallistamista, mukaan lukien näiden alueiden ja erityisesti merisuojelualueiden suojelua, ennallistamista ja parempaa hoitoa edistävät toimenpiteet, sekä lisäämään luonnon monimuotoisuutta edistävää metsitystä ja metsien uudelleenistutusta muun muassa kehitysmaissa, jotka ovat ratifioineet Pariisin sopimuksen, ja toimenpiteet, joilla pyritään siirtämään teknologiaa ja helpottamaan ilmastomuutoksen kielteisiin vaikutuksiin sopeutumista näissä maissa;

d) hiilidioksidin sitominen metsätoiminnan ja maaperän avulla unionissa;

e) erityisesti kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttävistä voimaloista ja usealta teollisuuden toimialalta ja toimialan osalta peräisin olevan hiilidioksidin ympäristön kannalta turvallinen talteenotto ja geologinen varastointi, myös kolmansissa maissa, ja innovatiiviset teknologiset hiilenpoistomenetelmät, kuten hiilidioksidin talteenotto suoraan ilmasta ja varastointi;

f) sellaisiin liikennemuotoihin investointi ja niihin siirtymisen nopeuttaminen, jotka edistävät merkittävästi alan vähähiilistämistä, mukaan lukien ilmastoystävällisten rautateiden matkustaja- ja rahtiliikenteen sekä linja-autoliikenteen palvelujen ja teknologioiden kehittäminen, toimenpiteet meriliikennealan vähähiilistämiseksi, mukaan lukien alusten ja satamien energiatehokkuuden parantaminen, innovatiiviset teknologiat ja infrastruktuuri sekä kestävät vaihtoehdot polttoaineet, kuten vety ja ammoniakki, jotka tuotetaan uusiutuvista energialähteistä, ja päästöttömät käyttövoimateknologiat sekä sellaisten toimenpiteiden rahoittaminen, joilla tuetaan lentoasemien vähähiilistämistä vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/94/EU kumoamisesta annettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen sekä tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamisesta kestäväälle lentoliikenteelle annettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen mukaisesti;”

d) korvataan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohta seuraavasti:

”h) energiatehokkuuden, kaukolämpöjärjestelmien ja lämpöeristyksen parantamiseen ja tehokkaisiin uusiutuviin kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmiin tähtäävät toimenpiteet tai toimenpiteet rakennusten pitkälle menevän ja vaihteittain pitkälle menevän perusparannuksen tukemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU (*) mukaisesti alkaen energiatehokkuudeltaan heikoimpien rakennusten perusparannuksesta;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).”;

e) lisätään 3 kohdan ensimmäiseen alakohtaan alakohdat seuraavasti:

”h a) rahoitustuen tarjoaminen pieni- ja keskituloisiin kotitalouksiin liittyviin sosiaalisiin näkökohtiin puuttumiseksi muun muassa vähentämällä vääristäviä veroja sekä uusiutuvasta sähköstä perittävien verojen ja maksujen kohdennettu vähentäminen;”

h b) sellaisten kansallisten ilmasto-osinkojärjestelmien rahoittaminen, joilla on todistetusti myönteinen ympäristövaikutus, joka on dokumentoitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 (*) 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa vuosittaisessa raportissa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).”;

f) korvataan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohhta seuraavasti:

”k) taitojen kehittäminen ja työvoiman uudelleenkohdentaminen, jotta voidaan edistää oikeudenmukaista siirtymää ilmastoneutraaliin talouteen erityisesti alueilla, joihin työpaikkojen siirtyminen on eniten vaikuttanut, tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa, ja investoiminen sellaisten työntekijöiden täydennys- ja uudelleen koulutukseen, joihin siirtymä mahdollisesti vaikuttaa, mukaan lukien meriliikenteen työntekijät;

l) mahdolliseen jäljelle jäävään hiilivuodon riskiin puuttuminen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/956 (*) liitteen I soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla siten, että tuetaan näiden toimialojen siirtymää ja edistetään niiden vähähiilistämistä valtiontukisääntöjen mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2023/956, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, hiilirajamekanismin perustamisesta (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 52).”;

g) lisätään 3 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohhta seuraavasti:

”Päättyessään, miten päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään, jäsenvaltioiden on otettava huomioon tarve jatkaa kansainvälisen ilmatorahoituksen lisäämistä ensimmäisen alakohdan j alakohdassa tarkoitetuissa haavoittuvassa asemassa olevissa kolmansissa maissa.”;

h) korvataan 3 kohdan toinen alakohhta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän kohdan säännökset, jos ne ovat hyväksyneet ja panevat täytäntöön verotuksellisia tai rahoitustukipolitiikkoja, mukaan lukien erityisesti kehitysmaiden osalta tai kansallisia sääntelypolitiikkoja, jotka laajentavat taloudellista tukea, jotka on laadittu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten ja joiden arvo vastaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tuloja.”;

i) korvataan 3 kohdan kolmas alakohhta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tulojen käytöstä ja tämän kohdan nojalla toteutetuista toimista asetuksen (EU) 2018/1999 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamissaan raporteissa yksilöiden tarvittaessa asianmukaisesti tulot ja toimet niiden kyseisen asetuksen mukaisesti toimitetun yhdenmukaisen kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman ja niiden Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1056 (*) 11 artiklan mukaisesti laaditun alueellisen oikeudenmukaista siirtymää koskevan suunnitelman täytäntöön panemiseksi.

Kyseisen raportoinnin on oltava riittävän yksityiskohtaista, jotta komissio voi arvioida, missä määrin jäsenvaltiot ovat noudattaneet ensimmäistä alakohhtaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/1056, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, oikeudenmukaisen siirtymän rahaston perustamisesta (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 1).”;

- j) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän direktiivin 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi huutokaupan ajoituksen, hallinnoinnin ja muiden näkökohtien osalta, mukaan lukien huutokaupan säännöt, jotka on asetettu edellytykseksi tulo-osuuden siirtämiselle unionin talousarvioon ulkoisina käyttötarkoitukseen sidottuina tuloina tämän direktiivin 30 d artiklan 4 kohdan mukaisesti tai omina varoina SEUT 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti, sen varmistamiseksi, että huutokauppa toteutetaan avoimella, yhdenmukaistetulla ja syrjimättömällä tavalla. Tämän vuoksi prosessin olisi oltava ennakoitavissa oleva, erityisesti huutokauppojen ajoituksen ja jaksottamisen sekä huutokaupan kohteeksi tulevien arvioitujen päästöoikeuksien määrien osalta.”;

- k) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio seuraa Euroopan hiilimarkkinoiden toimintaa. Se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle hiilimarkkinoiden toiminnasta ja muista asiaankuuluvista ilmasto- ja energiapolitiikoista vuosittain kertomuksen, jossa käsitellään muun muassa huutokauppojen toimintaa, likviditeettiä ja kaupankäyntimääriä ja joka sisältää yhteenvedon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (ESMA) tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti toimittamista tiedoista ja 10 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja taloudellisia toimenpiteitä koskevista jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että asiaa koskevat tiedot toimitetaan komissiolle vähintään kaksi kuukautta ennen kuin komissio hyväksyy kertomuksen.”;

- l) lisätään kohta seuraavasti:

”6. ESMA tarkastelee säännöllisesti Euroopan hiilimarkkinoiden eheyttä ja avoimuutta, erityisesti markkinoiden epävakauden ja hintakehityksen osalta, huutokauppojen toimintaa ja kaupankäyntitoimia päästöoikeuksien ja niiden johdannaisten markkinoilla, mukaan lukien pörssin ulkopuolinen kaupankäynti, likviditeettiä ja kaupattuja määriä sekä markkinaosapuolten luokkia ja kaupankäyntitapoja, mukaan lukien rahoitusalan välittäjien markkinasitoumukset. ESMA sisällyttää asiaa koskevat havainnot Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 (*) 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti antamiinsa arviointeihin ja antaa niissä tarvittaessa suosituksia. Tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen tehtävien suorittamiseksi ESMA ja asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset toimivat yhteistyössä ja vaihtavat yksityiskohtaisia tietoja kaikista liiketoimintatyypeistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014 (**) 25 artiklan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1).”;

- 13) muutetaan 10 a artikla seuraavasti:

- a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

- i) lisätään toisen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

”Jos laitosta koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU (*) 8 artiklan mukainen energiakatselmuksen suorittamista tai sertifioidun energianhallintajärjestelmän käyttöönottoa koskeva velvoite ja jos katselmusta koskevan kertomuksen tai sertifioidun energianhallintajärjestelmän suosituksia ei panna täytäntöön, maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrää vähennetään 20 prosenttia, paitsi jos kyseisten investointien takaisinmaksuaika ylittää kolme vuotta tai kyseisten investointien kustannukset ovat epäsuhtaisia. Maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrää ei saa vähentää, jos toiminnanharjoittaja osoittaa toteuttaneensa muita toimenpiteitä, jotka johtavat katselmusta koskevassa kertomuksessa tai sertifioidussa energianhallintajärjestelmässä suositeltuja toimenpiteitä vastaaviin kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin kyseisen laitoksen osalta.

Komissio täydentää tätä direktiiviä vahvistamalla tämän kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä hallinnollisesti yksinkertaiset yhdenmukaistetut säännöt tämän kohdan kolmannen alakohdan soveltamiseksi siten, että varmistetaan, että ehdollisuuden soveltaminen ei vaaranna tasapuolisia toimintaedellytyksiä, ympäristötavoitteiden tinkimättömyyttä tai laitosten yhdenvertaista kohtelua kaikkialla unionissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2012/27/EU nojalla sovellettavien sääntöjen soveltamista. Näissä yhdenmukaistetuissa säännöissä on erityisesti vahvistettava määräajat ja kriteerit toteutettujen energiatehokkuustoimenpiteiden tunnustamiselle sekä kasvihuonekaasupäästöjä vähentäville vaihtoehtoisille toimenpiteille käyttäen kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden osalta tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdan mukaista menettelyä.

Tämän kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi kyseisessä alakohdassa tarkoitettua 20 prosentin vähennystä sovelletaan, jos sellaisten laitosten toiminnanharjoittajat, joiden laitosten kasvihuonekaasupäästöt ylittävät päästötasojen 80. prosentin asiaankuuluvien tuotteiden vertailuarvojen osalta, eivät ole 1 päivään toukokuuta 2024 mennessä laatineet ilmastoneutraaliussuunnitelmaa kullekin näistä laitoksista sen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien toimintojen osalta. Suunnitelman on sisällettävä 10 b artiklan 4 kohdassa eritellyt asiat, ja se on laadittava kyseisessä artiklassa säädettyjen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti. Jäljempänä olevan 10 b artiklan 4 kohdan katsotaan viittaavan ainoastaan laitostasoon. Jäljempänä olevassa 10 b artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja välitavoitteiden saavuttaminen on todennettava 31 päivänä joulukuuta 2025 päättyvän kauden osalta ja sen jälkeen joka viidennen vuoden 31 päivänä joulukuuta päättyvän kauden osalta 15 artiklassa säädettyjä todentamis- ja akkreditointimenettelyjä noudattaen. Maksutta jaettavia päästöoikeuksia, ei myönnetä 80 prosenttia ylittävältä osalta, jos välitavoitteiden saavuttamista ei ole todennettu vuoden 2025 loppuun ulottuvan kauden tai kauden 2026–2030 osalta.

Päästöoikeudet, joita ei jaeta sen vuoksi, että maksutta jaettavia päästöoikeuksia on vähennetty tämän kohdan kolmannen ja viidennen alakohdan mukaisesti, käytetään laitosten vapauttamiseen mukautuksesta tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti. Jos päästöoikeuksia jää jäljelle, kyseisistä päästöoikeuksista 50 prosenttia asetetaan saataville innovoinnin tukemiseksi tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti. Loput 50 prosenttia kyseisistä päästöoikeuksista on huutokaupattava tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja jäsenvaltioiden olisi käytettävä näistä saatavat tulot mahdolliseen jäljelle jäävään hiilivuodon riskiin puuttumiseksi asetuksen (EU) 2023/956 liitteen I soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla siten, että tuetaan näiden toimialojen siirtymää ja edistetään niiden vähähiilistämistä valtioneuvoston sääntöjen mukaisesti.

Maksutta jaettavia päästöoikeuksia ei myönnetä toimialoilla tai toimialojen osilla toimiville laitoksille, jos ne kuuluvat muiden asetuksessa (EU) 2023/956 vahvistettujen hiilivuodon riskin torjumiseksi toteutettavien toimenpiteiden piiriin. Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä on mukautettava vastaavasti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).";

ii) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

"Kullakin toimialalla ja toimialan osalla vertailuarvot lasketaan periaatteessa tuotteille eikä tuotantopanoksille, jotta kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset ja energiatehokkuudesta saatavat säästöt kunkin tuotantoprosessin aikana kyseisellä toimialalla tai toimialan osalla ovat mahdollisimman suuret. Jotta voidaan tarjota lisäkannustimia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi sekä varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset laitoksille, jotka käyttävät uusia, kasvihuonekaasupäästöjä vähentäviä tai kokonaan poistavia teknologioita ja laitoksille, jotka käyttävät olemassa olevia teknologioita, määritettyjä unionin laajuisia ennakolta asetettuja vertailuarvoja on tarkasteltava niiden soveltamiseksi kaudella 2026–2030, jotta olemassa olevien tuotteiden vertailuarvojen määritelmää ja järjestelmän rajoja voidaan mahdollisesti muuttaa pitäen ohjaavina periaatteina potentiaalia uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen ja sitä, että vertailuarvojen olisi oltava riippumattomia raaka-aineesta ja tuotantoprosessin tyypistä, jos tuotantoprosesseilla on sama tarkoitus. Komissio pyrkii hyväksymään täytäntöönpanosäädökset maksutta jaettavien päästöoikeuksien tarkistettujen vertailuarvojen määrittämiseksi 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti mahdollisimman pian ja ennen kauden 2026–2030 alkua.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jollei asetuksen (EU) 2023/956 soveltamisesta muuta johdu, maksutta jaettavia päästöoikeuksia ei myönnetä mainitun asetuksen liitteessä I lueteltujen tavaroiden tuotannolle.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, asetuksen (EU) 2023/956 liitteessä I lueteltujen tavaroiden tuotannolle myönnetään mainitun asetuksen ensimmäisinä soveltamisvuosina maksutta jaettavia päästöoikeuksia vähennettyinä määrinä. Kyseisten tavaroiden tuotantoon on sovellettava maksutta jaettavia päästöoikeuksia vähentävää kerrointa (CBAM-kerroin). CBAM-kerroin on 100 prosenttia mainitun asetuksen voimaantulon ja vuoden 2025 lopun välisellä jaksolla ja, jollei mainitun asetuksen 36 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamisesta muuta johdu, 97,5 prosenttia vuonna 2026, 95 prosenttia vuonna 2027, 90 prosenttia vuonna 2028, 77,5 prosenttia vuonna 2029, 51,5 prosenttia vuonna 2030, 39 prosenttia vuonna 2031, 26,5 prosenttia vuonna 2032 ja 14 prosenttia vuonna 2033. Vuodesta 2034 ei sovelleta mitään CBAM-kerrointa.

Maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähennys lasketaan vuosittain asetuksen (EU) 2023/956 liitteessä I lueteltujen tavaroiden tuotannolle maksutta jaettavien päästöoikeuksien kysynnän keskimääräisenä osuutena verrattuna kaikkien laitosten laskettuun maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaiskysyntään tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona. Tähän laskelmaan sovelletaan CBAM-kerrointa.

Maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähentämisestä johtuvat päästöoikeudet asetetaan saataville innovoinnin tukemiseksi 8 kohdan mukaisesti.

Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä osana tämän direktiivin 10 artiklan 5 kohdan mukaista Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavaa vuosittaista kertomustaan hiilivuotoriskiä sellaisten tavaroiden osalta, jotka kuuluvat CBAM:n soveltamisalaan ja jotka tuotetaan unionissa vietäviksi kolmansiin maihin, joissa ei sovelleta EU:n päästökauppajärjestelmää tai vastaavaa hiilen hinnoittelumeکانismia. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti hiilivuotoriskiä toimialoilla, joihin CBAM:ää sovelletaan, ja varsinkin vedyn roolia ja nopeutettua käyttöönottoa sekä kyseisillä toimialoilla tuotettujen tavaroiden kauppavirtojen ja tuotesidonnaisten päästöjen kehitystä maailmanmarkkinoilla. Jos kertomuksessa todetaan, että unionissa tuotettuihin tavaroihin, jotka viedään sellaisiin kolmansiin maihin, joissa ei sovelleta EU:n päästökauppajärjestelmää tai vastaavaa hiilen hinnoittelumeکانismia, liittyy hiilivuotoriski, komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, jolla puututaan mainittuun hiilivuotoriskiin tavalla, joka on Maailman kauppajärjestön sääntöjen, myös tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen XX artiklan, mukainen ja jossa otetaan huomioon laitosten vähähiilistäminen unionissa.”;

c) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan kolmannen alakohdan c alakohta seuraavasti:

”c) vertailuarvot määritetään kaudeksi 2026–2030 samalla tavoin kuin tämän alakohdan a ja d alakohdassa säädetään, ottaen huomioon tämän alakohdan e alakohta, ja perusteena käytetään vuosien 2021 ja 2022 osalta 11 artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja vuotuisen vähennyksen soveltamista kunkin vuoden osalta vuosien 2008 ja 2028 välillä.”;

ii) lisätään kolmanteen alakohtaan alakohdat seuraavasti:

”d) jos vuotuinen vähennys on yli 2,5 prosenttia tai alle 0,3 prosenttia, vertailuarvot kaudeksi 2026–2030 ovat kaudella 2013–2020 sovellettavat vertailuarvot vähennettynä toisella näistä kahdesta prosenttiosuudesta sen mukaan, kumpi on merkityksellinen kunkin vuoden osalta vuosien 2008 ja 2028 välillä;

e) 1 kohdan kahdeksannen alakohdan nojalla sovellettava vertailuarvojen määritelmien ja järjestelmän rajojen muuttaminen ei vaikuta kuumametallituotteen vertailuarvon vuotuisen vähennykseen kaudella 2026–2030.”;

iii) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Poiketen tästä aromaattisia aineita ja synteetikaasuja koskevia vertailuarvoja mukautetaan samalla prosenttiosuudella kuin jalostamoiden vertailuarvoja, jotta säilytetään kyseisten tuotteiden tuottajien tasapuoliset toimintaedellytykset.”;

d) kumotaan 3 ja 4 kohta;

e) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jotta noudatetaan 10 artiklassa määritettyä huutokaupattavien päästöoikeuksien osuutta, kunakin vuonna, jona maksutta jaettavien päästöoikeuksien yhteenlaskettu määrä ei saavuta huutokaupattavaa osuutta noudattavaa enimmäismäärää, jäljellä olevat päästöoikeudet kyseiseen määrään saakka on käytettävä estämään tai rajoittamaan maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähennystä, jotta noudatetaan huutokaupattavaa osuutta myöhempinä vuosina. Jos kuitenkin saavutetaan enimmäismäärä, maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrää on mukautettava vastaavasti. Kaikki tällaiset mukautukset on tehtävä yhdenmukaisella tavalla. Mukautuksesta vapautetaan kuitenkin laitokset, joiden kasviuonekaasupäästöjen tasot alittavat tehokkaimpien 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskiarvon jollakin toimialalla tai toimialan osalla unionissa asiaankuuluvien vertailuarvojen osalta mukautuksen soveltamisvuonna.”;

f) korvataan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön taloudellisia toimenpiteitä tämän kohdan toisen ja neljännen alakohdan mukaisesti sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, jotka ovat alttiita todelliselle hiilivuodon riskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretyistä kasviuonekaasupäästöjen kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia, edellyttäen, että tällaiset taloudelliset toimenpiteet ovat valtiontukisääntöjen mukaisia eivätkä etenkin aiheuta aiheettomia kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla. Käyttöön otetuilla taloudellisilla toimenpiteillä ei pitäisi korvata maksutta jaettavien päästöoikeuksien kattamia välillisiä kustannuksia tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettuihin vertailuarvoihin perustuvien maksutta jaettavien päästöoikeuksien kattamia välillisiä kustannuksia. Jos jäsenvaltio käyttää määrän, joka on 25 prosenttia suurempi kuin 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen huutokauppatulot kyseisenä vuonna, jolloin välilliset kustannukset ovat aiheutuneet, sen on esitettävä perustelut kyseisen määrän ylittämiseksi.”;

g) korvataan 7 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Vuodesta 2021 alkaen päästöoikeudet, joita ei 19, 20 ja 22 kohdan mukaisesti ole jaettu laitoksille, lisätään tämän kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti varattujen päästöoikeuksien määrään.”;

h) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. 345 miljoonaa päästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin jakaa maksutta tämän artiklan nojalla, ja 80 miljoonaa päästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin huutokaupata 10 artiklan nojalla, sekä tämän artiklan 1 a kohdassa tarkoitettua maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähennyksestä johtuvat päästöoikeudet on osoitettava rahastolle, jäljempänä 'innovaatorahasto', jonka tarkoituksena on tukea innovointia vähähiilisiin ja hiilettömiin tekniikkoihin, prosesseihin ja teknologioihin, jotka edistävät merkittävästi tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien alojen hiilestä irtautumista sekä edistävät saasteettomuus- ja kiertotaloustavoitteita, muun muassa hankkeita, joiden tarkoituksena on tällaisten tekniikoiden, prosessien ja teknologioiden mittakaavan kasvattaminen, jotta voitaisiin edistää niiden laajaa käyttöönottoa unionissa. Tällaisiin hankkeisiin on liityttävä merkittäviä kasviuonekaasupäästöjen vähentämismahdollisuuksia, ja niiden on edistettävä energia- ja resurssisäästöjä vuoteen 2030 ulottuvien unionin ilmasto- ja energiatavoitteiden mukaisesti.

Komissio etupainottaa innovaatorahaston päästöoikeuksia varmistaakseen, että käytettävissä on riittävästi resursseja innovoinnin edistämiseen, mukaan lukien mittakaavan kasvattaminen.

Päästöoikeuksia, joita ei myönnetä ilma-alusten käyttäjille niiden toiminnan päättymisen vuoksi ja joita ei tarvita kattamaan kyseisten toiminnanharjoittajien palautusten vajetta, on käytettävä myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun innovointitukeen.

Tämän lisäksi 5 miljoonaa päästöoikeutta 3 c artiklan 5 ja 7 kohdassa tarkoitettua määrästä, joka liittyy ilmailun päästöoikeuksiin vuodeksi 2026, on asetettava saataville tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua innovointitukea varten.

Lisäksi markkinavakausvarannosta peräisin olevalla 50 miljoonalla jakamattomalla päästöoikeudella on täydennettävä jäljellä olevia, 300 miljoonasta päästöoikeudesta saatavia tuloja, jotka ovat käytettävissä kaudella 2013–2020 komission päätöksen 2010/670/EU (*) mukaisesti, ja niitä on käytettävä oikea-aikaisesti tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun innovointitukeen.

Innovaatorahasto kattaa liitteissä I ja III luetellut alat sekä tuotteet ja prosessit, joilla korvataan liitteessä I luetelluilla aloilla tuotettuja tai käytettyjä hiili-intensiivisiä tuotteita ja prosesseja, mukaan lukien innovatiiviset uusiutuvan energian ja energian varastoinnin teknologiat ja ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja hyödyntäminen, joka edistää merkittävästi ilmastomuutoksen hillitsemistä, erityisesti muiden kuin vältettävissä olevien prosessipäästöjen osalta, minkä lisäksi innovaatorahasto edistää osaltaan ympäristön kannalta turvalliseen hiilidioksidin talteenottoon, kuljetukseen ja geologiseen varastointiin erityisesti muiden kuin

vältettävissä olevien teollisuusprosessipäästöjen osalta sekä hiilidioksidin talteenottoon suoraan ilmakehästä turvallisen, kestävä ja pysyvän varastoinnin avulla tähtäävien hankkeiden rakentamista ja toimintaa maantieteellisesti tasapainoisesti jakautuneissa paikoissa. Innovaatorahastosta voidaan myös tukea läpimurtoteknologioita ja -infrastruktuureja, mukaan lukien vähähiilisten ja hiilettömien polttoaineiden tuottaminen, meriliikenne-, ilmailu-, rautatie- ja tieliikennealan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi, mukaan lukien joukkoliikenteen muodot, kuten julkinen liikenne ja linja-autoliikennepalvelut.

Ilmailun osalta siitä voidaan myös tukea sähköistämistä ja toimia ilmailun kokonaisilmastovaikutusten vähentämiseksi.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota asetuksen (EU) 2023/956 soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla toteutettaviin hankkeisiin, joilla tuetaan vähähiilisiä teknologioita, hiilidioksidin talteenottoa ja hyödyntämistä, hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia, uusiutuvaa energiaa sekä energian varastointia koskevaa innovointia tavalla, joka edistää ilmastonmuutoksen hillitsemistä, pyrkien siihen, että näiden alojen hankkeille myönnetään vuosina 2021–2030 huomattava osuus tämän artiklan 1 a kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien rahallista arvoa vastaavasta määrästä. Komissio voi lisäksi käynnistää ennen vuotta 2027 ehdotuspyyntöjä mainitun asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota myös hankkeisiin, joilla edistetään meriliikennealan vähähiilistämistä, ja sisällyttää tarvittaessa innovaatorahaston ehdotuspyyntöihin sitä koskevia aiheita, muun muassa meriliikenteen sähköistämistä ja sen kaikkiin ilmastovaikutuksiin, myös mustahiilipäästöihin, puuttumista. Tällaisissa ehdotuspyynnöissä on lisäksi kiinnitettävä hankkeiden valintaperusteissa erityisesti huomiota mahdollisuuksiin parantaa myös luonnon monimuotoisuuden suojelua sekä vähentää hankkeiden ja investointien aiheuttamaa meluhaittaa ja vesien pilaantumista.

Innovaatorahastosta voidaan 8 a kohdan mukaisesti tukea hankkeita tarjouskilpailumenettelyillä, kuten hinnanerosopimuksilla, hiilen hinnanerosopimuksilla tai kiinteän preemion sopimuksilla, sellaisten vähähiilistämisteknologioiden tukemiseksi, joissa hiilen hinta ei välttämättä ole riittävä kannustin.

Komissio pyrkii löytämään synergioita innovaatorahaston ja Horisontti Eurooppa -puiteohjelman välillä, erityisesti suhteessa eurooppalaisiin kumppanuuksiin, sekä saamaan tarvittaessa aikaan synergioita innovaatorahaston ja muiden unionin ohjelmien välillä.

Kaikkien jäsenvaltioiden alueilla toteutettavat hankkeet, myös pienimuotoiset ja keskikokoiset hankkeet, ja meriliikenteen osalta hankkeet, joilla on selvää unionin lisäarvoa, ovat tukikelpoisia. Tukea saavien teknologioiden on oltava innovatiivisia, ja ne eivät saa olla kaupallisesti toteuttamiskelpoisia samassa mittakaavassa ilman tukea, mutta niiden on edustettava läpimurtoratkaisuja tai oltava riittävän kypsiä soveltamista varten esikaupallisessa mittakaavassa.

Komissio varmistaa, että innovaatorahaston käyttöön tarkoitetut päästöoikeudet huutokaupataan tämän direktiivin 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti. Huutokaupan tuotot ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 (**) 21 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja. Useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana toteutettavia toimia koskevat talousarviositoumukset voidaan jakaa usealle eri varainhoitovuodelle vuotuisiksi eriksi.

Komissio antaa pyynnöstä teknistä apua jäsenvaltioille, joissa tosiasiallinen osallistuminen innovaatorahaston hankkeisiin on vähäistä, jotta voidaan lisätä pyynnön esittäneiden jäsenvaltioiden valmiuksia tukea alueellaan hanke-ehdotusten tekijöiden pyrkimyksiä tehdä hakemuksia rahoituksen saamiseksi innovaatorahastosta ja siten parantaa tosiasiallista maantieteellistä osallistumista innovaatorahastoon ja esitettyjen hankkeiden yleistä laatua. Komissio huolehtii innovaatorahaston rahoituksen tosiasiallisesta laatuun perustuvasta maantieteellisestä kattavuudesta koko unionissa ja varmistaa sen edistymisen kattavan seurannan sekä asianmukaiset jatkotoimet.

Komissio ilmoittaa hakijoiden suostumuksella jäsenvaltioille ehdotuspyynnön päättymisen jälkeen hakemuksista, jotka koskevat rahoituksen saamista hankkeille näiden alueella, ja antaa jäsenvaltioille yksityiskohtaiset tiedot näistä hakemuksista, jotta niiden olisi helpompi koordinoita tukea hankkeille. Lisäksi komissio ilmoittaa jäsenvaltioille esivalittujen hankkeiden luettelosta ennen tuen myöntämistä.

Hankkeet on valittava avoimella valintamenettelyllä teknologianeutraalisti tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettujen innovaatorahaston tavoitteiden mukaisesti sekä objektiivisten ja avointen perusteiden mukaisesti ottaen huomioon se, missä määrin hankkeilla edistetään merkittävästi unionin ilmasto- ja energiata-

voitteita sekä edistetään saasteettomuus- ja kiertotaloustavoitteita tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, sekä tarvittaessa se, missä määrin hankkeilla edistetään sellaisten päästövähennysten saavuttamista, jotka ovat selvästi alle 2 kohdassa tarkoitettujen vertailuarvojen. Hankkeilla on oltava potentiaalia laajaan soveltamiseen tai ilmastoneutraaliin talouteen siirtymisestä aiheutuvien kustannusten merkittävään vähentämiseen asiaankuuluvilla toimialoilla. Etusijalle on asetettava innovatiiviset teknologiat ja prosessit, joilla puututaan useisiin eri ympäristövaikutuksiin. Hiilidioksidin talteenottoon ja hyödyntämiseen liittyvien hankkeiden on johdettava päästöjen nettovähennykseen ja varmistettava hiilidioksidipäästöjen välttäminen tai pysyvä varastointi. Ehdotuspyyntöjen kautta myönnettyjen avustusten tapauksessa enintään 60:tä prosenttia hankkeiden asiaankuuluvista kustannuksista voidaan tukea ja näistä kustannuksista enintään 40 prosenttia ei tarvitse olla riippuvainen kasvihuonekaasupäästöjen todennetusta välttämisestä sillä edellytyksellä, että ennalta määritetyt välitavoitteet saavutetaan käytetyllä teknologialla. Tarjouskilpailumenettelyn kautta myönnetyn tuen sekä teknisen avun tapauksessa enintään 100:aa prosenttia hankkeiden asiaankuuluvista kustannuksista voidaan tukea. Yhdistettyjen hankkeiden tarjoamat päästövähennysmahdollisuudet useilla eri aloilla ja myös lähialueilla on otettava huomioon hankkeiden valintaperusteissa.

Innovaatorahastosta rahoitettavilta hankkeilta on edellytettävä tietämyksen jakamista muiden asiaan liittyvien hankkeiden sekä sellaisten unioniin sijoittautuneiden tutkijoiden kanssa, joilla on asiassa oikeutettu etu. Komissio määrittelee tietämyksen jakamisen ehdot ehdotuspyynnöissä.

Ehdotuspyyntöjen on oltava avoimia ja läpinäkyviä. Komissio pyrkii ehdotuspyyntöjä valmistellessaan varmistamaan, että kaikki alat ovat asianmukaisesti edustettuina. Komissio toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ehdotuspyynnöistä tiedotetaan mahdollisimman laajasti ja erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi siltä osin kuin on kyse innovaatorahaston toiminnan säännöistä, mukaan lukien valintamenettelyt ja -perusteet, sekä tukikelpoisista aloista ja tuen eri tyyppejä koskevista teknisistä vaatimuksista.

Hanke voi saada tämän kohdan mukaisesta mekanismista tukea enintään 15 prosenttia tähän tarkoitukseen käytettävissä olevien päästöoikeuksien kokonaismäärästä. Nämä päästöoikeudet on otettava huomioon 7 kohdan mukaisesti.

Komissio raportoi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 ja sen jälkeen joka vuosi tämän direktiivin 22 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle ilmastonmuutoskomitealle innovaatorahaston täytäntöönpanosta ja esittää tässä yhteydessä analyysin rahoitettavista hankkeista aloittain ja jäsenvaltioittain sekä siitä, miten hyväksytyjen hankkeiden odotetaan edistävän asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettua ilmastoneutraaliustavoitetta. Komission toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja julkaisee kyseisen kertomuksen.

(*) Komission päätös 2010/670/EU, annettu 3 päivänä marraskuuta 2010, sellaisten kaupallisten demonstrointihankkeiden, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi, ja innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita käsittelevien demonstrointihankkeiden rahoittamista koskevista perusteista ja toimenpiteistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY perustetun yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän yhteydessä (EUVL L 290, 6.11.2010, s. 39).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).";

i) lisätään kohdat seuraavasti:

"8 a. Tarjouskilpailumekanismiin perusteella myönnettyjen hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten osalta on huolehdittava asianmukaisesta kattamisesta talousarviositoumuksilla, jotka perustuvat innovaatorahastossa saatavilla olevien päästöoikeuksien huutokaupasta saatuihin tuloihin, ja nämä talousarviositoumukset voidaan jakaa usealle eri varainhoitovuodelle vuotuisiksi eriksi. Tarjouskilpailumekanismiin kahdella ensimmäisellä kierroksella hinnanerosopimuksiin ja hiilen hinnanerosopimuksiin liittyvän rahoitusvastuun kattaminen on varmistettava kokonaisuudessaan määrärahoilla, jotka perustuvat innovaatorahastolle 8 kohdan nojalla jaettujen päästöoikeuksien huutokaupasta saatuihin tuloihin.

Komissio voi sille kahdeksannessa alakohdassa siirretyn toimivallan nojalla päättää kattaa vain osan hinnanerosopimuksiin ja hiilen hinnanerosopimuksiin liittyvästä rahoitusvastuusta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun keinoihin ja loppuosan käyttäen muita keinoja, laadullisen ja määrällisen arvion perusteella, jonka komissio tekee hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten täytäntöönpanosta aiheutuvista taloudellisista riskeistä tarjouskilpailumekanismien kahden ensimmäisen kierroksen päättämisen jälkeen ja aina, kun se on jälkeensä tarpeen, noudattaen varovaisuusperiaatetta, jonka mukaan varoja ja voittoja ei saa yliarvioida eikä velkoja ja tappioita aliarvioida. Komissio pyrkii rajoittamaan muiden keinojen käyttämistä rahoitusvastuiden kattamiseksi.

Jos komissio toteaa arvion perusteella, että hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten kaikkien mahdollisuuksien hyödyntämiseksi tarvitaan muita keinoja rahoitusvelan kattamiseksi, se pyrkii siihen, että nämä muut keinot ovat keskenään tasapainossa. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 210 artiklan 1 kohdassa säädetään, komissio selvittää, missä määrin tämän kohdan kahdeksannessa alakohdassa säädetyn delegoidun säädöksen mukaisia muita keinoja on käytetty rahoitusvelan kattamiseen.

Loppuosa rahoitusvastuusta on katettava riittävällä tavalla ottaen huomioon asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 X osaston periaatteet, joita on tarvittaessa mukautettu hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten erityispiirteisiin, poikkeamalla mainitun asetuksen 209 artiklan 2 kohdan d ja h alakohdasta, 210 artiklan 1 kohdasta, 211 artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohdasta, 212, 213 ja 214 artiklasta, 218 artiklan 1 kohdasta sekä 219 artiklan 3 ja 6 kohdasta. Muista keinoista rahoitusvelan kattamiseksi, rahoitusasteesta ja tarvittavista poikkeuksista säädetään tarvittaessa tämän kohdan kahdeksannessa alakohdassa säädettyssä delegoidussa säädöksessä.

Komissio saa käyttää enintään 30 prosenttia innovaatorahastolle 8 kohdan nojalla jaettujen päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten rahoittamiseen.

Rahoitusasteen on oltava vähintään 50 prosenttia unionin talousarviosta hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten osalta katettavan rahoitusvastuun kokonaismäärästä. Komissio ottaa rahoitusastetta vahvistaessaan huomioon tekijät, jotka voivat vähentää unionin talousarvioon kohdistuvia taloudellisia riskejä innovaatorahastossa saatavilla olevien määrärahojen lisäksi, kuten mahdollinen vastuunjako jäsenvaltioiden kanssa vapaaehtoisuuden pohjalta tai mahdollinen yksityisen sektorin jälleenvakuutusmekanismi. Komissio tarkastelee rahoitusastetta uudelleen vähintään kolmen vuoden välein sen delegoidun säädöksen soveltamispäivästä, jossa se vahvistetaan ensimmäisen kerran.

Keinottelumielessä tehtävien hakemusten välttämiseksi tarjouskilpailuun osallistumisen ehdoksi voidaan asettaa se, että hakijat maksavat vakuuden, jonka ne menettävät, jos sopimusta ei täytetä. Tällaiset menetetyt vakuudet käytetään innovaatorahastoa varten asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 21 artiklan 5 kohdan mukaisina ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina. Maksut, jotka tuensaaja maksaa tuen myöntävälle viranomaiselle hinnanerosopimuksen tai hiilen hinnanerosopimuksen ehtojen mukaisesti, jos viitehinta on toteutushintaa korkeampi (takaisinmaksut), käytetään innovaatorahastoa varten mainitun asetuksen 21 artiklan 5 kohdan mukaisina ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän direktiivin 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi, jotta voidaan antaa yksityiskohtaisia säännöksiä mahdollisista muista keinoista rahoitusvelan kattamiseksi ja tarvittaessa rahoitusasteesta ja tarvittavista lisäpoikkeuksista asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 X osastoon tämän kohdan neljännen alakohdan mukaisesti sekä lisäksi tarjouskilpailumekanismien toimintaa koskevista säännöistä erityisesti vakuuksien ja takaisinmaksujen osalta.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän kohdan viidennen alakohdan muuttamiseksi korottamalla kyseisessä alakohdassa tarkoitettua 30 prosentin rajaa enintään yhteensä 20 prosenttiyksiköllä, jos se on tarpeen hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten kysyntään vastaamiseksi ottaen huomioon tarjouskilpailumekanismien ensimmäisistä kierroksista saadut kokemukset ja tarve löytää innovaatorahastosta myönnettävässä tuessa asianmukainen tasapaino avustusten ja tällaisten sopimusten välillä.

Innovaatiorahastosta annettavan rahoitustuen on oltava oikeassa suhteessa tässä artiklassa vahvistettuihin toimintapoliittisiin tavoitteisiin, eikä se saa johtaa aiheettomiin sisämarkkinoiden vääristymiin. Tätä varten tukea on myönnettävä ainoastaan kattamaan lisäkustannuksia tai investointiriskejä, joita sijoittajat eivät pysty kantamaan tavanomaisissa markkinaolosuhteissa.

8 b. 40 miljoonaa päästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin jakaa maksutta tämän artiklan nojalla, ja 10 miljoonaa päästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin huutokaupata tämän direktiivin 10 artiklan nojalla, on asetettava saataville Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/955 (*) perustetun sosiaalisen ilmatorahaston käyttöön. Komissio varmistaa, että sosiaalisen ilmatorahaston käyttöön tarkoitettujen päästöoikeudet huutokaupataan vuonna 2025 tämän direktiivin 10 artiklan 4 kohdassa ja kyseisen artiklan mukaisesti hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä tarkoitettujen periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti. Kyseisestä huutokaupasta saadut tulot ovat asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 21 artiklan 5 kohdan mukaisia ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, ja ne käytetään sosiaaliseen ilmatorahastoon sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/955, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, sosiaalisen ilmatorahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2021/1060 muuttamisesta (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 1).;

j) korvataan 19 kohta seuraavasti:

"19. Toimintansa lopettaneelle laitokselle ei saa jakaa maksutta päästöoikeuksia. Laitosten, joiden kasvihuonekaasujen päästölupa on mennyt umpeen tai peruutettu, ja laitosten, joiden toiminta tai toiminnan uudelleen aloittaminen on teknisesti mahdotonta, katsotaan lopettaneen toimintansa.;"

k) Lisätään kohta seuraavasti:

"22. Kun on tarpeen tehdä korjauksia 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti maksutta jaettaviin päästöoikeuksiin, korjaukset tehdään tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti varattujen päästöoikeuksien määrästä saaduista päästöoikeuksista tai lisäämällä määrään päästöoikeuksia.;"

14) lisätään 10 b artiklan 4 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"jäsenvaltioissa, joissa kaukolämmityksen päästöjen osuus unionin kyseisistä kokonaispäästöistä, jotka on jaettu jäsenvaltioiden BKT-osuudella unionin yhteenlasketusta BKT:stä, oli keskimäärin vuosina 2014–2018 enemmän kuin viisi kaukolämmön osalta, kaukolämmölle myönnetään kaudella 2026–2030 maksutta ylimääräisiä päästöoikeuksia, jotka ovat 30 prosenttia 10 a artiklan nojalla vahvistetusta määrästä, edellyttäen, että kyseisten ylimääräisten maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa vastaava investointimäärä sijoitetaan päästöjen merkittävään vähentämiseen ennen vuotta 2030 tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen ilmastoneutraaliussuunnitelmien mukaisesti ja että kyseisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja välitavoitteiden saavuttaminen vahvistetaan tämän kohdan neljännen alakohdan mukaisesti suoritettussa todentamisessa.

Kaukolämmöntuotannon toiminnanharjoittajien on 1 päivään toukokuuta 2024 mennessä laadittava ilmastoneutraaliussuunnitelma laitoksille, joille ne hakevat ylimääräisiä maksutta jaettavia päästöoikeuksia tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Suunnitelman on oltava johdonmukainen asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetun ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa, ja siinä on esitettävä:

- a) toimenpiteet ja investoinnit, joilla saavutetaan ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä laitos- tai yritystasolla, lukuun ottamatta päästöhyvitysten käyttöä;
- b) välitavoitteet, joilla mitataan edistymistä 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä ja sen jälkeen joka viidennen vuoden 31 päivään joulukuuta mennessä ilmastoneutraaliuden saavuttamisessa tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla;
- c) arvio kunkin tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden ja investoinnin vaikutuksesta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen.

Tämän kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttaminen on todennettava 31 päivänä joulukuuta 2025 päättyvän kauden osalta ja tämän jälkeen kunkin viidennen vuoden 31 päivänä joulukuuta päättyvän kauden osalta 15 artiklassa säädettyjä todentamis- ja akkreditointimenettelyjä noudattaen. Maksutta jaettavia päästöoikeuksia ei myönnetä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päästöoikeusmäärän ylittävältä osin, jos välitavoitteiden saavuttamista ei ole todennettu vuoden 2025 loppuun ulottuvan kauden tai kauden 2026–2030 osalta.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään tämän kohdan kolmannen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tietojen vähimmäissisältö sekä tämän kohdan kolmannessa alakohdassa ja 10 a artiklan 1 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettujen ilmastonutraaliussuunnitelmien muoto. Komissio pyrkii löytämään synergioita unionin lainsäädännössä säädettyjen vastaavien suunnitelmien kanssa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

15) korvataan 10 c artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on vaadittava edunsaajina olevia sähköä tuottavia laitoksia ja verkonhaltijoita raportoimaan viimeistään kunkin vuoden 28 päivänä helmikuuta niiden valittujen investointien täytäntöönpanosta, mukaan lukien maksutta jaettujen päästöoikeuksien ja investoinneista aiheutuneiden kulujen tasapaino ja tuettujen investointien tyypit. Jäsenvaltioiden on raportoitava tästä komissiolle, ja komissio julkistaa nämä raportit.”;

16) lisätään artikla seuraavasti:

”10 c a artikla

Aikaisempi määräaika siirtymäajan maksutta jaettaville päästöoikeuksille energia-alan nykyaikaistamiseksi

Poiketen siitä, mitä 10 c artiklassa säädetään, asianomaiset jäsenvaltiot voivat antaa laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia kyseisen artiklan mukaisesti ainoastaan 31 päivään joulukuuta 2024 saakka toteutettavia investointeja varten. Kulloisenkin jäsenvaltion määrittämä osa asianomaisten jäsenvaltioiden käytettävissä 10 c artiklan mukaisesti kaudella 2021–2030 olevista päästöoikeuksista, joita ei käytetä tällaisiin investointeihin, on:

- a) lisättävä niiden päästöoikeuksien kokonaismäärään, jotka asianomainen jäsenvaltio saa huutokaupattavaksi 10 artiklan 2 kohdan nojalla; tai
- b) käytettävä investointien tukemiseen 10 d artiklassa tarkoitettua modernisaatiorahaston puitteissa 10 d artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksista saatuihin tuloihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2024 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan sekä 10 d artiklan 4 kohdan toisesta virkkeestä poiketen 10 d artiklan mukaisesti käytettävät päästöoikeuksien määrät.”;

17) muutetaan 10 d artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Perustetaan kaudeksi 2021–2030 rahasto tukemaan edunsaajajäsenvaltioiden ehdottamia investointeja, mukaan lukien pienimuotoisten investointihankkeiden rahoitus, energiajärjestelmien nykyaikaistamiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi, jäljempänä 'modernisaatiorahasto'. Modernisaatiorahasto rahoitetaan 10 artiklan mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saaduilla tuloilla kyseisessä artiklassa tarkoitettujen edunsaajajäsenvaltioiden osalta.

Tuettujen investointien on oltava tämän direktiivin tavoitteiden sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon ja asetuksen (EU) 2021/1119 sekä Pariisin sopimuksessa esitettyjen pitkän aikavälin tavoitteiden mukaisia. Edunsaajajäsenvaltiot voivat tarvittaessa käyttää modernisaatiorahaston varoja rahoittamaan investointeja, joihin osallistuu unionin vierekkäisiä raja-alueita. Modernisaatiorahastosta ei anneta tukea fossiilisia polttoaineita käyttäville energiantuotantolaitoksille. Tämän artiklan 4 kohdan mukaisen ilmoituksen piiriin kuuluvista päästöoikeuksista saatavat tulot voidaan kuitenkin käyttää investointeihin, joihin liittyy kaasumaisia fossiilisia polttoaineita.

Lisäksi tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista päästöoikeuksista saatavat tulot voidaan käyttää investointeihin, joihin liittyy kaasumaisia fossiilisia polttoaineita, jos toimintaa pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852 (*) mukaisesti ympäristön kannalta kestävässä ja asianmukaisesti perusteltuna energiaturvallisuuden varmistamiseksi, edellyttäen, että energiantuotannon osalta päästöoikeudet huutokaupataan ennen 31 päivää joulukuuta 2027 ja sellaisten investointien osalta, joihin liittyy kaasun käyttöä jakeluketjun loppupäässä, päästöoikeudet huutokaupataan ennen 31 päivää joulukuuta 2028.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Vähintään 80 prosenttia 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista päästöoikeuksista ja tämän artiklan 4 kohdan mukaisen ilmoituksen piiriin kuuluvista päästöoikeuksista saatavista tuloista ja vähintään 90 prosenttia 10 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetuista päästöoikeuksista saatavista tuloista on käytettävä tukemaan investointeja seuraaviin:

- a) uusiutuvista lähteistä saatavan sähkön tuotanto ja käyttö, mukaan lukien uusiutuva vety;
- b) uusiutuvista energialähteistä tuotettu lämpö ja jäähdytys;
- c) energian kokonaiskulutuksen vähentäminen parantamalla energiatehokkuutta muun muassa teollisuudessa, liikenteessä, rakennuksissa, maataloudessa ja jätehuollossa;
- d) energian varastointi ja energiaverkkojen nykyaikaistaminen, mukaan lukien kysyntäpuolen hallinta, kaukolämpöverkot, sähkönsiirtoverkot, jäsenvaltioiden välisten yhteenliittäntöjen lisääminen ja infrastruktuuri päästötöntä liikkuvuutta varten;
- e) pienituloisten kotitalouksien tukeminen, myös maaseudulla ja syrjäseudulla, energiaköyhyyteen puuttumiseksi ja lämmitysjärjestelmien nykyaikaistamiseksi; ja
- f) oikeudenmukainen siirtymä edunsaajajäsenvaltioissa hiilestä riippuvaisilla alueilla niin, että tuetaan työntekijöiden uudelleensijoittamista, uudelleenkoulutusta ja ammattitaidon parantamista, koulutusta, työnhakualoitteita ja startup-yrityksiä käyden vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan ja työmarkkinaosapuolten kanssa, tapauksen mukaan jäsenvaltioiden alueellisiin oikeudenmukaista siirtymää koskeviin suunnitelmiinsa asetuksen (EU) 2021/1056 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohdan mukaisesti sisällyttämien asiaan liittyvien toimien mukaisesti ja niitä edistään.”

c) korvataan 11 kohta seuraavasti:

”11. Investointikomitea raportoi komissiolle vuosittain investointien arvioinnista saaduista kokemuksista, erityisesti päästövähennysten ja niiden kustannusten osalta. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 investointikomitean havainnot huomioon ottaen 2 kohdassa tarkoitettuja hankkeiden aloja ja perusteita, joilla investointikomitea tekee suosituksensa.

Investointikomitea huolehtii vuosikertomuksen julkaisemisesta. Komissio toimittaa julkaisun Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”;

18) lisätään artikla seuraavasti:

”10 f artikla

Ei merkittävää haittaa -periaate

Edunsaajajäsenvaltiot ja komissio käyttävät 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen innovaatorahaston käyttöön tämän direktiivin 10 a artiklan 8 kohdan nojalla tarkoitettujen päästöoikeuksien ja tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien huutokaupasta kertyvät tulot asetuksen (EU) 2020/852 17 artiklassa vahvistettujen ”ei merkittävää haittaa” -kriteerien mukaisesti, jos tällaisia tuloja käytetään taloudelliseen toimintaan, jolle on vahvistettu mainitun asetuksen 10 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti tekniset arviointikriteerit, joilla määritetään, aiheuttaako taloudellinen toiminta merkittävää haittaa yhdelle tai useammalle asiaankuuluvalla ympäristötavoitteelle.”;

- 19) korvataan 11 artiklan 2 kohdassa päivämäärä ”helmikuun 28 päivään” päivämäärällä ”kesäkuun 30 päivään”;
- 20) korvataan IV luvun otsikko seuraavasti:

”Ilmailuun, meriliikenteeseen ja kiinteisiin laitoksiin sovellettavat säännökset”;

- 21) muutetaan 12 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämät päästöoikeudet tunnustetaan toiminnanharjoittajan, ilma-aluksen käyttäjän tai laivayhtiön 3 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.”;

- b) kumotaan 2 a kohta;

- c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden, hallinnoivien jäsenvaltioiden ja laivayhtiöstä vastaavien hallinnointiviranomaisten on varmistettava, että kunkin vuoden 30 päivään syyskuuta mennessä

- a) kunkin laitoksen toiminnanharjoittaja palauttaa kyseisestä laitoksesta edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia;
- b) kukin ilma-aluksen käyttäjä palauttaa sen edellisenä kalenterivuonna aiheuttamia ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia;
- c) kukin laivayhtiö palauttaa sen edellisenä kalenterivuonna aiheuttamia ja 3 g e artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia.

Jäsenvaltioiden, hallinnoivien jäsenvaltioiden ja laivayhtiöstä vastaavien hallinnointiviranomaisten on varmistettava, että ensimmäisen alakohdan mukaisesti palautetut päästöoikeudet mitätöidään tämän jälkeen.”;

- d) lisätään 3 kohdan jälkeen kohdat seuraavasti:

”3 -e. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädetään, laivayhtiöt voivat palauttaa 5 prosenttia vähemmän päästöoikeuksia kuin niiden todennetut päästöt, jotka syntyvät 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä jääluokitelluilla aluksilla, edellyttäen, että tällaisilla aluksilla on HELCOM-suosituksen 25/7 perusteella vahvistettu jääluokka IA tai IA Super tai vastaava jääluokka.

Jos palautettujen päästöoikeuksien määrä on pienempi kuin todennetut päästöt, erotusta vastaava määrä päästöoikeuksia on mitätöitävä, kun todennettujen päästöjen ja palautettujen päästöoikeuksien välinen ero on todettu kunkin vuoden osalta, eikä huutokaupattava 10 artiklan mukaisesti.

3 -d. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa ja 16 artiklassa säädetään, komissio säätää täytäntöönpanosäädöksellä jäsenvaltion pyynnöstä, että jäsenvaltioiden on katsottava, että kyseisissä säännöksissä esitetyt vaatimukset täyttyvät eikä niiden pidä ryhtyä toimiin laivayhtiöitä vastaan niiden 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä syntyvien päästöjen osalta, jotka aiheutuvat muilla matkustaja-aluksilla kuin risteilymatkustaja-aluksilla ja ro-ro-matkustaja-aluksilla suoritetuista matkoista kyseisen pyynnön esittäneen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan saaren, jolla ei ole maantie- tai rautatieyhteyttä mantereeseen ja jonka vakituinen väkiluku on alle 200 000 pysyvää asukasta vuonna 2022 viimeisimpien saatavilla olevien parhaiden tietojen mukaan, sataman ja saman jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan sataman välillä, sekä tällaisten alusten kyseisiin matkoihin liittyvistä toimista satamassa.

Komissio julkaisee luettelon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista saarista ja asianomaisista satamista ja pitää luettelon ajan tasalla.

3 -c. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa ja 16 artiklassa säädetään, komissio säätää täytäntöönpanosäädöksellä kahden sellaisen jäsenvaltion yhteisestä pyynnöstä, joista yhdellä ei ole maarajaa muiden jäsenvaltioiden kanssa ja joista toinen jäsenvaltio on maantieteellisesti lähimpänä jäsenvaltiota, jolla ei ole tällaista maarajaa, että jäsenvaltioiden on katsottava, että näissä säännöksissä asetetut vaatimukset täyttyvät eikä niiden pidä ryhtyä toimiin laivayhtiöitä vastaan niiden 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä syntyvien päästöjen osalta, jotka aiheutuvat näiden kahden jäsenvaltion välillä matkustaja- tai ro-ro-matkustaja-aluksilla suoritetuista matkoista ylikansallisen palveluhankintasopimuksen tai ylikansallisen julkisen palvelun velvoitteen yhteydessä, yhteisessä pyynnössä esitetyn mukaisesti, sekä tällaisten alusten tällaisiin matkoihin liittyvistä toimista satamassa.

3 -b. Päästöoikeuksien palauttamisvelvoitetta ei muodostu päästöistä, jotka syntyvät 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä matkoista jäsenvaltion syrjäisimmällä alueella sijaitsevan sataman ja samassa jäsenvaltiossa sijaitsevan sataman välillä, mukaan lukien saman jäsenvaltion syrjäisemmällä alueella sijaitsevien satamien väliset matkat ja saman jäsenvaltion syrjäisimmillä alueilla sijaitsevien satamien väliset matkat, sekä tällaisten alusten tällaisiin matkoihin liittyvästä toimista satamassa.”;

- e) korvataan 3 -a kohta seuraavasti:

”3 -a. Tarpeen mukaan ja niin kauan kuin tämä on tarpeellista EU:n päästökauppajärjestelmän ympäristötoimien tunkimättömyyden suojelemiseksi EU:n päästökauppajärjestelmän toiminnanharjoittajat, ilma-aluksen käyttäjät ja laivayhtiöt eivät saa käyttää sellaisen jäsenvaltion myöntämiä päästöoikeuksia, jonka toiminnanharjoittajia, ilma-aluksen käyttäjiä ja laivayhtiöitä koskevat velvoitteet ovat päättyneet. Jäljempänä 19 artiklassa tarkoitettuun delegoituun säädökseen on sisällyttävä toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.”;

f) lisätään kohta seuraavasti:

”3 b. Velvoitetta palauttaa päästöoikeuksia ei muodostu sellaisista kasvihuonekaasupäästöistä, jotka katsotaan talteen otetuiksi ja hyödynnetyiksi siten, että ne ovat pysyvästi kemiallisesti sitoutuneet tuotteeseen siten, että ne eivät joudu ilmakehään tavanomaisessa käytössä, mukaan lukien tuotteen käyttöänsä jälkeen tapahtuva tavanomainen toiminta.

Komissio antaa 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vaatimuksia katsoa, että kasvihuonekaasut ovat pysyvästi kemiallisesti sitoutuneet tuotteeseen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.”;

g) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet varmistaakseen, että päästöoikeudet mitätöidään milloin tahansa sen henkilön pyynnöstä, jonka hallussa ne ovat. Jos sähköntuotantokapasiteettia suljetaan jäsenvaltioiden alueella kansallisten lisätoimenpiteiden vuoksi, jäsenvaltiot voivat mitätöidä päästöoikeuksia 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua huutokaupattavasta kokonaismäärästään enintään määrän, joka vastaa asianomaisen laitoksen todennettuja keskimääräisiä päästöjä viiden vuoden aikana ennen sulkemista, ja niitä kannustetaan voimakkaasti tekemään näin. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaisesta suunnitellusta mitätöinnistä tai ilmoitettava sille mitätöimättä jättämisen syyt 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.”;

22) korvataan 14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisista järjestelyistä, jotka koskevat päästöjen sekä tarvittaessa tämän direktiivin liitteessä I lueteltuja toimintoja koskevien tietojen tarkkailua ja raportointia sekä sellaista tämän direktiivin nojalla raportoitavilla reiteillä syntyvien ilmailusta johtuvien muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutusten tarkkailua ja raportointia, joka perustuu tämän direktiivin liitteessä IV vahvistettuihin tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin ja tämän artiklan 2 ja 5 kohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä on täsmennettävä myös kunkin kasvihuonekaasun lämmitysvaikutus ja otettava huomioon ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutuksia koskeva ajan tasalla oleva tieteellinen tietämys päästöjen ja niiden vaikutusten, myös ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutusten, tarkkailu- ja raportointivaatimuksissa. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä on säädettävä, että on sovellettava direktiivissä (EU) 2018/2001 vahvistettuja biomassan käyttöä koskevia kestävyyskriteerejä ja kasvihuonekaasupäästövähennyyskriteerejä, joihin on tehty tarvittavat mukautukset tämän direktiivin soveltamiseksi, jotta biomassan päästökerroin voidaan katsoa nollassa. Niissä on täsmennettävä, miten otetaan huomioon nollakertoimen lähteiden ja muiden kuin nollakertoimen lähteiden seoksista aiheutuvien päästöjen varastointi. Niissä on myös täsmennettävä, miten otetaan huomioon muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden päästöt, ja varmistettava, että tällaiset päästöt otetaan huomioon ja vältetään kaksinkertainen laskenta.”;

23) muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava niiden toiminnanharjoittajien, ilma-alusten käyttäjien ja laivayhtiöiden nimien julkistaminen, jotka ovat rikkoneet tämän direktiivin vaatimuksia palauttaa riittävä määrä päästöoikeuksia.”;

b) korvataan 3 kohdassa päivämäärä ”huhtikuun 30 päivänä” päivämäärällä ”syyskuun 30 päivänä”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Edellä 3 kohdassa säädettyjä seuraamuksia sovelletaan myös laivayhtiöihin.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”11 a. Tulosataman jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi, kun se on antanut ensin asianomaiselle laivayhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, antaa laivayhtiöille, jotka eivät ole täyttäneet palautusvelvoitteita kahdella tai useammalla perättäisellä raportointikaudella ja joiden osalta vaatimusten noudattamista ei ole onnistuttu varmistamaan muilla täytäntöönpanotoimenpiteillä, karkotusmääräyksen, joka on annettava tiedoksi komissiolle, Euroopan meriturvallisuusvirastolle (EMSA), muille jäsenvaltioille ja asianomaiselle lippuvaltiolle. Karkotusmääräyksen seurauksena jokaisen jäsenvaltion, lukuun ottamatta sitä jäsenvaltiota, jonka lipun alla alus purjehtii, on kiellettyä asianomaisen laivayhtiön aluksilta pääsy satamiinsa, kunnes laivayhtiö täyttää palautusvelvoitteet 12 artiklan mukaisesti. Kun alus purjehtii jonkin jäsenvaltion lipun alla ja saapuu johonkin sen satamista tai havaitaan jossakin sen satamista, asianomaisen jäsenvaltion on, kun se on antanut ensin asianomaiselle yhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, pysäytettävä alus, kunnes laivayhtiö täyttää palautusvelvoitteensa.

Kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu laivayhtiön alus havaitaan jossakin sen jäsenvaltion satamista, jonka lipun alla se purjehtii, asianomainen jäsenvaltio voi, kun se on antanut ensin asianomaiselle laivayhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, antaa pysäyttämismääräyksen, kunnes laivayhtiö täyttää palautusvelvoitteensa. Sen on ilmoitettava tästä komissiolle, EMSAlle ja muille jäsenvaltioille. Tällaisen pysäyttämismääräyksen antamisen seurauksena jokaisen jäsenvaltion on toteutettava samat toimenpiteet kuin ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen mukaisen karkotuspäätöksen jälkeen.

Tämän kohdan säännökset eivät rajoita merihädässä olevien alusten tapauksessa sovellettavien kansainvälisten merenkulkua koskevien sääntöjen soveltamista.”;

24) korvataan 18 b artikla seuraavasti:

”18 b artikla

Komission, EMSAn ja muiden asiaankuuluvien organisaatioiden antama apu

1. Komissio, hallinnoiva jäsenvaltio ja laivayhtiöstä vastaavat hallinnointiviranomaiset voivat 3 c artiklan 4 kohdan sekä 3 g, 3 g d, 3 g e, 3 g f, 3 g g ja 18 a artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi pyytää apua EMSAlta tai muulta asiaankuuluvilta organisaatioilta ja tehdä tätä varten asianmukaisia sopimuksia näiden organisaatioiden kanssa.

2. Komissio pyrkii EMSAn avustamana kehittämään asianmukaisia välineitä ja ohjausta, jotta voidaan helpottaa ja koordinoita todentamis- ja täytäntöönpanotoimia, jotka liittyvät tämän direktiivin soveltamiseen meriliikenteeseen. Siinä määrin kuin käytännössä mahdollista tällainen ohjaus ja tällaiset välineet asetetaan jäsenvaltioiden ja todentajien saataville tiedonjakotarkoituksissa ja jotta voidaan varmistaa paremmin niiden kansallisten säännösten tehokas täytäntöönpano, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.”;

25) muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle 8 päivästä huhtikuuta 2018 määräämättömäksi ajaksi 3 c artiklan 6 kohdassa, 3 d artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 4 kohdassa, 10 a artiklan 1, 8 ja 8 a kohdassa, 10 b artiklan 5 kohdassa, 12 artiklan 3 b kohdassa, 19 artiklan 3 kohdassa, 22 artiklassa, 24 artiklan 3 kohdassa, 24 a artiklan 1 kohdassa, 25 a artiklan 1 kohdassa, 28 c artiklassa ja 30 j artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 c artiklan 6 kohdassa, 3 d artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 4 kohdassa, 10 a artiklan 1, 8 ja 8 a kohdassa, 10 b artiklan 5 kohdassa, 12 artiklan 3 b kohdassa, 19 artiklan 3 kohdassa, 22 artiklassa, 24 artiklan 3 kohdassa, 24 a artiklan 1 kohdassa, 25 a artiklan 1 kohdassa, 28 c artiklassa ja 30 j artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.”;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Edellä olevien 3 c artiklan 6 kohdassa 3 d artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 4 kohdan, 10 a artiklan 1, 8 tai 8 a kohdan, 10 b artiklan 5 kohdan, 12 artiklan 3 b kohdan, 19 artiklan 3 kohdan, 22 artiklan, 24 artiklan 3 kohdan, 24 a artiklan 1 kohdan, 25 a artiklan 1 kohdan, 28 c artiklan tai 30 j artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”;

26) korvataan 29 artikla seuraavasti:

”29 artikla

Hiilimarkkinoiden paremman toiminnan varmistamiseksi annettava kertomus

Jos hiilimarkkinoista 10 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen määräajoin annettavat kertomukset sisältävät näyttöä siitä, että hiilimarkkinat eivät toimi asianmukaisesti, komissio antaa kolmen kuukauden kuluessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotuksia, joiden tarkoituksena on lisätä hiilimarkkinoiden ja niihin liittyvien johdannaismarkkinoiden avoimuutta ja parantaa niiden eheyttä ja joissa käsitellään korjaavia toimenpiteitä, joilla parannetaan niiden toimintaa sekä tehostetaan markkinoiden väärinkäytön ehkäisemistä ja havaitsemista.”;

27) korvataan 29 a artikla seuraavasti:

”29 a artikla

Liiallisten hinnanvaihtelujen johdosta toteutettavat toimenpiteet

1. Jos päästöoikeuksien keskihinta kuutena edeltävänä kalenterikuukautena on yli 2,4-kertainen verrattuna päästöoikeuksien keskihintaan edeltävien kahden vuoden viitejakson aikana, markkinavakausvarannosta vapautetaan 75 miljoonaa päästöoikeutta päätöksen (EU) 2015/1814 1 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päästöoikeuksien hinta on II ja III luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien osalta 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti järjestettyjen huutokauppojen hinta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu edeltävien kahden vuoden viitejakso on kahden vuoden jakso, joka päättyy ennen kyseisessä alakohdassa tarkoitetun kuuden kalenterikuukauden kauden ensimmäistä kuukautta.

Jos tämän kohdan ensimmäisen alakohdan edellytys täyttyy eikä 2 kohtaa sovelleta, komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asiaa koskevan ilmoituksen, jossa ilmoitetaan päivämäärä, jona edellytys on täyttynyt.

Komissio julkaisee kunkin kuukauden kolmen ensimmäisen työpäivän kuluessa päästöoikeuksien keskihinnan edeltäviltä kuudelta kalenterikuukaudelta ja päästöoikeuksien keskihinnan edeltävien kahden vuoden viitejaksolta. Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu edellytys ei täyty, komissio julkaisee myös hintatason, joka päästöoikeuksien keskihinnan olisi saavutettava seuraavan kuukauden aikana kyseisessä alakohdassa tarkoitetun edellytyksen täyttämiseksi.

2. Kun 1 kohdan mukainen edellytys päästöoikeuksien vapauttamiselle markkinavakauserävarannosta on täyttynyt, kyseisessä kohdassa tarkoitetun edellytyksen katsotaan täyttyneen uudestaan vasta vähintään 12 kuukauden kuluttua edellisen vapauttamisen päättymisestä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä.”;

28) muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tätä direktiiviä tarkastellaan säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon kansainvälinen kehitys ja pyrkimykset Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi sekä ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen osapuolten konferensseista johtuvat asiaan liittyvät sitoumukset.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Myös tämän direktiivin 10 a ja 10 b artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä eräiden sellaisten energiaintensiivisten teollisuudenalojen tukemiseksi, jotka saattavat olla alttiina hiilivuodolle, tarkastellaan säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon muiden merkittävien talouksien ilmastopoliittiset toimenpiteet. Tässä yhteydessä komissio tarkastelee myös, olisiko välillisten kustannusten kompensoimiseen liittyviä toimenpiteitä yhdenmukaistettava edelleen. CBAM:n toimialoihin sovellettavia toimenpiteitä tarkastellaan säännöllisesti uudelleen asetuksen (EU) 2023/956 soveltamisen perusteella. Komissio arvioi ennen 1 päivää tammikuuta 2028 ja sen jälkeen joka toinen vuosi osana mainitun asetuksen 30 artiklan 6 kohdan mukaista kertomustaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle CBAM:n vaikutuksia hiilivuodon riskiin, myös viennin osalta.

Kertomuksessa arvioidaan tarvetta toteuttaa lisätoimenpiteitä, myös lainsäädäntötoimenpiteitä, hiilivuotoriskeihin puuttumiseksi. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle aina Pariisin sopimuksen mukaisesti tehtävän maailmanlaajuisen tilannekatsauksen jälkeen ja tarkastelee tällöin erityisesti unionin lisäpolitiikkojen ja -toimenpiteiden tarvetta ottaen huomioon unionin ja sen jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen tarpeelliset vähennykset, myös suhteessa tämän direktiivin 9 artiklassa tarkoitettuun lineaariseen vähennyskertoimeen. Komissio voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia tämän direktiivin muuttamisesta erityisesti asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmastoneutraaliustavoitteen ja mainitun asetuksen 4 artiklassa vahvistettujen unionin ilmastotavoitteiden noudattamisen varmistamiseksi. Tätä varten komissio ottaa lainsäädäntöehdotusta tehdessään huomioon muun muassa mainitun asetuksen 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ennustetun ohjeellisen unionin kasvihuonekaasubudjetin kaudeksi 2030–2050.”;

d) lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Komissio raportoi 31 päivään heinäkuuta 2026 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavista näkökohdista ja liittää kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen ja vaikutustenarvioinnin:

a) miten ilmakehästä poistettavien ja turvallisesti ja pysyvästi varastoitavien kasvihuonekaasujen aikaansaamat negatiiviset päästöt voitaisiin ottaa huomioon ja miten nämä negatiiviset päästöt voitaisiin kattaa päästökaupalla, mukaan lukien tarvittaessa tällaisen kattamisen selkeä soveltamisala ja tiukat kriteerit sekä takeet sen varmistamiseksi, että tällaisilla poistumilla ei korvata asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettujen unionin ilmastotavoitteiden mukaisia välttämättömiä päästövähennyksiä;

b) 20 MW:n nimellisen kokonaislämpötehon kynnysarvojen alentamisen toteutettavuus liitteen I mukaisissa toiminnoissa vuodesta 2031 alkaen;

c) onko kaikki tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kasvihuonekaasupäästöt tosiasiallisesti katettu ja onko kaksinkertainen laskenta tosiasiallisesti vältetty; se arvioi erityisesti niiden kasvihuonekaasupäästöjen laskentaa, jotka katsotaan talteen otetuiksi ja hyödynnetyiksi tuotteessa muulla kuin 12 artiklan 3 b kohdassa tarkoitetulla tavalla.

6. Tarkastellessaan tätä direktiiviä uudelleen tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti komissio analysoi, miten voidaan luoda kytköksiä EU:n päästökauppajärjestelmän ja muiden hiilimarkkinoiden välille estämättä asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettujen ilmastoneutraaliustavoitteen ja unionin ilmastotavoitteiden saavuttamista.

7. Komissio esittää 31 päivään heinäkuuta 2026 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se arvioi yhdyskuntajätteen polttolaitosten EU:n päästökauppajärjestelmään sisällyttämisen toteutettavuutta, myös niiden vuodesta 2028 tapahtuvaa sisällyttämistä silmällä pitäen ja siten, että mukana on arvio mahdollisesta tarpeesta antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus jättäytyä ulkopuolelle 31 päivään joulukuuta 2030 saakka. Komissio ottaa tässä yhteydessä huomioon kaikkien päästövähennyksiä edistävien alojen merkityksen sekä mahdollisen jätteen uudelleensuuntaamisen loppusijoitukseen kaatopaikoille unionissa ja jätteiden viennin kolmansiin maihin. Komissio ottaa lisäksi huomioon asiaankuuluvat perusteet, kuten vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, ympäristötavoitteiden tinkimättömyys, yhteensopivuus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY (*) tavoitteiden kanssa sekä luotettavuus ja tarkkuus päästöjen tarkkailun ja laskennan osalta. Komissio liittyy kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen tämän luvun säännösten soveltamiseksi kasvihuonekaasujen päästölupiin sekä lisäpäästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen yhdyskuntajätteen polttolaitoksille sekä mahdollisen jätteen uudelleensuuntaamisen estämiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun direktiivin 4 artiklan soveltamista.

Komissio arvioi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa kertomuksessa myös mahdollisuutta sisällyttää EU:n päästökauppajärjestelmään muita jätehuoltoprosesseja, erityisesti kaatopaikkoja, jotka aiheuttavat metaani- ja dityppioksidipäästöjä unionissa. Komissio voi tarvittaessa liittää kertomukseen myös lainsäädäntöehdotuksen tällaisten muiden jätehuoltoprosessien sisällyttämisestä EU:n päästökauppajärjestelmään.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).”;

29) lisätään 30 artiklan jälkeen luku seuraavasti:

”IV a luku

Rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmä

30 a artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan päästöihin, kasvihuonekaasujen päästölupiin, päästöoikeuksien myöntämiseen ja palauttamiseen, tarkkailuun, raportointiin ja todentamiseen liitteessä III tarkoitetun toiminnan osalta. Tätä lukua ei sovelleta II ja III luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin.

30 b artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen mikään säännelty yhteisö ei harjoita liitteessä III tarkoitettua toimintaa, ellei kyseisellä säännellyllä yhteisöllä ole toimivaltaisen viranomaisen tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti myöntämää lupaa.

2. Säännellyn yhteisön toimivaltaiselle viranomaiselle tämän artiklan 1 kohdan nojalla jättämän tämän luvun mukaista kasvihuonekaasujen päästölupaa koskevan hakemuksen on sisällettävä vähintään kuvaus seuraavista:

a) säännelty yhteisö;

- b) polttoainetyypit, joita se luovuttaa kulutukseen ja joita käytetään polttoon liitteessä III tarkoitetuilla toimialoilla, sekä tapa, jolla se vapauttaa kyseiset polttoaineet kulutukseen;
- c) liitteessä III tarkoitettua toimintaa varten kulutukseen luovutettujen polttoaineiden loppukäyttö;
- d) päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi suunnitellut toimenpiteet 14 ja 30 f artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti;
- e) yleistajuinen tiivistelmä tämän kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.

3. Toimivaltainen viranomainen myöntää kasvihuonekaasujen päästöluvan, jolla myönnetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle säännellylle yhteisölle lupa liitteessä III tarkoitettua toimintaa varten, jos se on vakuuttunut siitä, että kyseinen yhteisö kykenee tarkkailemaan päästöjä, jotka vastaavat liitteen III mukaisesti kulutukseen luovutettuja polttoainemääriä, ja raportoimaan niistä.

4. Kasvihuonekaasujen päästöluvien on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) säännellyn yhteisön nimi ja osoite;
- b) kuvaus tavoista, joilla säännelty yhteisö luovuttaa polttoaineet kulutukseen tämän luvun soveltamisalaan kuuluvilla aloilla;
- c) luettelo polttoaineista, joita säännelty yhteisö luovuttaa kulutukseen tämän luvun soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla;
- d) 14 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetut vaatimukset täyttävä tarkkailusuunnitelma;
- e) 14 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetut raportointivaatimukset;
- f) velvoite palauttaa kunakin kalenterivuonna aiheutuneita, 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaava määrä tämän luvun mukaisesti myönnettyjä päästöoikeuksia 30 e artiklan 2 kohdassa säädetyn määräajan mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat sallia, että säännellyt yhteisöt päivittävät tarkkailusuunnitelmia lupaa muuttamatta. Säänneltyjen yhteisöjen on toimitettava päivitetty tarkkailusuunnitelmat toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyttäväksi.

6. Säännellyn yhteisön on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista muutoksista, jotka koskevat sen toiminnan luonnetta tai sen kulutukseen luovuttamia polttoaineita ja jotka saattavat edellyttää kasvihuonekaasujen päästöluvan päivittämistä. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa päivitettävä lupa 14 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti. Jos tämän luvun soveltamisalaan kuuluva säännelty yhteisö vaihtuu, toimivaltaisen viranomaisen on päivitettävä lupa ja merkittävä siihen uuden säännellyn yhteisön nimi ja osoite.

30 c artikla

Päästöoikeuksien koko unionin lukumäärä

1. Tämän luvun mukaisesti vuodesta 2027 alkaen myönnettävien päästöoikeuksien koko unionin lukumäärää vähennetään vuosittain lineaarisesti vuodesta 2024 alkaen. Vuoden 2024 määrä määritellään vuoden 2024 päästörajoiksi, jotka lasketaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842 (*) 4 artiklan 2 kohdan mukaisten, tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien toimialojen vertailupäästöjen perusteella soveltaen lineaarista vähennyskerrointa kaikkiin mainitun asetuksen soveltamisalaan kuuluviin päästöihin. Määrää vähennetään vuoden 2024 jälkeen vuosittain 5,10 prosentin lineaarisella vähennyskerroimella. Komissio julkaisee 1 päivään tammikuuta 2025 mennessä koko unionin päästöoikeuksien määrän vuodeksi 2027.

2. Tämän luvun mukaisesti kunakin vuonna vuodesta 2028 alkaen myönnettävien koko unionin päästöoikeuksien määrää vähennetään vuosittain lineaarisesti vuodesta 2025 alkaen tämän luvun mukaisesti raportoitujen vuosien 2024–2026 keskimääräisten päästöjen perusteella. Päästöoikeuksien määrä vähenee 5,38 prosentin lineaarisella vähennyskerroimella, paitsi jos sovelletaan liitteessä III a olevan 1 kohdan edellytyksiä, jolloin määrä vähenee lineaarisella vähennyskerroimella, joka on mukautettu liitteessä III a olevassa 2 kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Komissio julkaisee 30 päivään kesäkuuta 2027 mennessä koko unionin päästöoikeuksien määrän vuodeksi 2028 sekä tarvittaessa mukautetun lineaarisen vähennyskerroimen.

3. Tämän luvun mukaisesti myönnettävää unionin laajuista päästöoikeuksien määrää mukautetaan kunkin vuoden osalta vuodesta 2028 alkaen palautettujen päästöoikeuksien määrän kompensoimiseksi 30 f artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa ei ole ollut mahdollista välttää päästöjen kaksinkertaista laskentaa tai joissa on palautettu tämän luvun soveltamisalaan kuulumattomia päästöjä vastaavia päästöoikeuksia. Mukautuksen on vastattava tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien kokonaismäärää, joka on kompensoitu kyseisenä raportointivuotena 30 f artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

4. Jäsenvaltion, joka sisällyttää 30 j artiklan nojalla yksipuolisesti liitteessä III tarkoitettua toiminnan aloille toimialoja, joita ei ole lueteltu kyseisessä liitteessä, on varmistettava, että säännelty yhteisö toimittaa asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään asianomaisen vuoden 30 päivänä huhtikuuta asianmukaisesti perustellun raportin 30 f artiklan mukaisesti. Jos toimitetut tiedot ovat asianmukaisesti perusteltuja, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä komissiolle viimeistään asianomaisen vuoden 30 päivänä kesäkuuta. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettävien päästöoikeuksien määrää mukautetaan ottaen huomioon säänneltyjen yhteisöjen asianmukaisesti perusteltu raportti.

30 d artikla

Päästöoikeuksien huutokauppa liitteessä III tarkoitettua toimintaa varten

1. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöoikeudet huutokaupataan vuodesta 2027 alkaen, paitsi jos ne lisätään päätöksellä (EU) 2015/1814 perustettuun markkinavakauserävarantoon. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöoikeudet huutokaupataan erillään tämän direktiivin II ja III luvun soveltamisalaan kuuluvista päästöoikeuksista.

2. Tämän luvun mukainen päästöoikeuksien huutokauppa aloitetaan vuonna 2027 määrällä, joka vastaa 130:tä prosenttia vuonna 2027 huutokaupattavien päästöoikeuksien määrästä ja joka määritetään kyseisen vuoden koko unionin päästöoikeuksien määrän ja vastaavien huutokauppaosuuksien ja -määrien perusteella tämän artiklan 3–6 kohdan nojalla. Huutokaupattavaa ylimääräistä 30 prosenttia on käytettävä ainoastaan päästöoikeuksien palauttamiseen 30 e artiklan 2 kohdan nojalla, ja ne voidaan huutokaupata 31 päivään toukokuuta 2028 saakka. Ylimääräiset 30 prosenttia on vähennettävä kaudella 2029–2031 huutokaupattavista määristä. Näitä varhaisia huutokauppoja koskevat ehdot vahvistetaan tämän artiklan 7 kohdan ja 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Vuonna 2027 luodaan 600 miljoonaa tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaa päästöoikeutta markkinavakauserävarantoon päätöksen (EU) 2015/1814 1 a artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Tämän luvun mukaisesti myönnetty 150 miljoonaa päästöoikeutta huutokaupataan ja kaikki näistä huutokaupoista saatavat tulot asetetaan asetuksella (EU) 2023/955 perustetun sosiaalisen ilmastonrahaston käyttöön vuoteen 2032 saakka.

4. Komissio varmistaa jäljellä olevasta päästöoikeuksien määrästä ja saavuttaakseen yhdessä tämän artiklan 3 kohdassa ja tämän direktiivin 10 a artiklan 8 b kohdassa tarkoitetuista päästöoikeuksista saatujen tulojen kanssa 65 000 000 000 euron enimmäismäärän, että tämän luvun soveltamisalaan kuuluvia päästöoikeuksia huutokaupataan lisämäärä, joka asetetaan asetuksella (EU) 2023/955 perustetun sosiaalisen ilmastonrahaston käyttöön vuoteen 2032 saakka.

Komissio varmistaa, että tämän artiklan 3 kohdassa ja tässä kohdassa tarkoitettua sosiaalisen ilmastonrahaston käyttöön tarkoitettua päästöoikeuksia huutokaupataan 10 artiklan 4 kohdassa ja kyseisen artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä tarkoitettujen periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti.

Tämän artiklan 3 kohdassa ja tässä kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien huutokaupasta saadut tulot ovat asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 21 artiklan 5 kohdan mukaisia ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, ja ne käytetään sosiaaliseen ilmastonrahastoon sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Sosiaaliseen ilmastonrahastoon 10 a artiklan 8 b kohdan, tämän artiklan 3 kohdan ja tämän kohdan mukaisesti kohdennettava vuotuinen määrä saa olla enintään

- a) 4 000 000 000 euroa vuonna 2026;
- b) 10 900 000 000 euroa vuonna 2027;

- c) 10 500 000 000 euroa vuonna 2028;
- d) 10 300 000 000 euroa vuonna 2029;
- e) 10 100 000 000 euroa vuonna 2030;
- f) 9 800 000 000 euroa vuonna 2031;
- g) 9 400 000 000 euroa vuonna 2032.

Jos tämän luvun mukaisesti perustettua päästökauppajärjestelmää lykätään 30 k artiklan nojalla vuoteen 2028, sosiaalisen ilmastorahaston käyttöön tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti asetettava enimmäismäärä on 54 600 000 000 euroa. Tällöin sosiaaliseen ilmastorahastoon kohdennettavat vuotuiset määrät saavat yhteenlaskettuina olla enintään 4 000 000 000 euroa vuosina 2026 ja 2027, ja 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2032 välisenä ajanjaksona asianomainen vuotuinen määrä saa olla enintään

- a) 11 400 000 000 euroa vuonna 2028;
- b) 10 300 000 000 euroa vuonna 2029;
- c) 10 100 000 000 euroa vuonna 2030;
- d) 9 800 000 000 euroa vuonna 2031;
- e) 9 000 000 000 euroa vuonna 2032.

Jos tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta huutokaupasta saadut tulot todetaan omiksi varoiksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti, tämän direktiivin 10 a artiklan 8 a kohtaa, tämän artiklan 3 kohtaa ja tätä kohtaa ei sovelleta.

5. Jäsenvaltioiden on huutokaupattava tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien kokonaismäärä sen jälkeen, kun siitä on vähennetty tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut määrät, ja jaettava se jäsenvaltioiden välillä osuuksina, jotka ovat saman suuruiset kuin kyseisen jäsenvaltion osuus asetuksen (EU) 2018/842 4 artiklan kohdan mukaisista, mainitun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti perusteellisesti tarkastelluista vertailupäästöistä tämän direktiivin liitteessä III olevan toisen kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen päästölähde-luokkien osalta keskimäärin kaudella 2016–2018.

6. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään, lukuun ottamatta tuloja, jotka ovat tämän artiklan 4 kohdan mukaisia ulkoisia käyttötarkoituksensa sidottuja tuloja, tai tuloja, jotka on todettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisiksi omiksi varoiksi ja otettu unionin talousarvioon. Jäsenvaltioiden on käytettävä tulonsa tai näiden tulojen rahallista arvoa vastaava määrä yhteen tai useampaan tämän direktiivin 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista tarkoituksista siten, että etusijalle asetetaan toimet, joilla voidaan osaltaan vaikuttaa tämän luvun mukaisen päästökaupan sosiaalisiin näkökohtiin, tai yhteen tai useampaan seuraavista:

- a) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on edistää rakennusten lämmityksen ja jäähdytyksen vähähiilistämistä tai rakennusten energiatarpeiden vähentämistä, mukaan lukien uusiutuvien energialähteiden integrointi ja niihin liittyvät direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 11 kohdan ja 12 ja 20 artiklan mukaiset toimenpiteet, sekä toimenpiteet taloudellisen tuen antamiseksi energiatehokkuudeltaan heikoimmissa rakennuksissa asuville pienituloisille kotitalouksille;
- b) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on päästöttömien ajoneuvojen käyttöönoton nopeuttaminen tai taloudellisen tuen antaminen päästöttömien ajoneuvojen täysin yhteentoimivan tankkaus- ja latausinfrastruktuurin käyttöönottoon, tai toimenpiteet, joilla kannustetaan siirtymistä julkiseen liikenteeseen ja parannetaan multimodaalisuutta tai joilla annetaan taloudellista tukea pieni- ja keskituloisiin liikenteen käyttäjiin liittyviin sosiaalisiin näkökohtiin puuttumiseksi;
- c) niiden ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelman rahoittaminen asetuksen (EU) 2023/955 15 artiklan mukaisesti;
- d) taloudellisen korvauksen myöntäminen polttoaineiden loppukuluttajille 30 f artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa ei ole ollut mahdollista välttää päästöjen kaksinkertaista laskentaa tai joissa on palautettu tämän luvun soveltamisalaan kuulumattomia päästöjä vastaavia päästöoikeuksia.

Jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän kohdan säännökset, jos ne ovat hyväksyneet ja panevat täytäntöön verotuksellisia tai rahoitustukipolitiikkoja tai rahoitustukea tarjoavia sääntelypolitiikkoja, jotka on laadittu tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten ja joiden arvo vastaa tässä luvussa tarkoitettua päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja kyseisessä alakohdassa tarkoitettuja tuloja.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tulojen käytöstä ja tämän kohdan nojalla toteutetuista toimista sisällyttämällä nämä tiedot asetuksen (EU) 2018/1999 nojalla toimitettuihin raportteihinsa.

7. Tämän luvun mukaisesti myönnettyihin päästöoikeuksiin sovelletaan 10 artiklan 4 ja 5 kohtaa.

30 e artikla

Päästöoikeuksien siirto, palautus ja mitätöiminen

1. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin, säännelyihin yhteisöihin ja päästöoikeuksiin sovelletaan 12 artiklaa, lukuun ottamatta kyseisen artiklan 3 ja 3 a kohtaa, 4 kohdan toista ja kolmatta virkettä sekä 5 kohtaa. Tätä varten

- a) viittauksia päästöihin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin;
- b) viittauksia laitosten toiminnanharjoittajiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin säännelyihin yhteisöihin;
- c) viittauksia päästöoikeuksiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöoikeuksiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 päivästä tammikuuta 2028 alkaen, että säännely yhteisö palauttaa joka vuosi 31 päivään toukokuuta mennessä 15 ja 30 f artiklan mukaisesti säännellyn yhteisön tämän luvun soveltamisalaan kuuluvia, 15 ja 30 f artiklan mukaisesti todennettuja edellisen kalenterivuoden kokonaispäästöjä vastaavan määrän, joka vastaa liitteen III mukaisesti kulutukseen luovutettujen polttoaineiden määrää ja että nämä päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jos tiettyyn jäsenvaltioon sijoittautuneeseen säännelyyn yhteisöön sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2030 saakka kansallista hiiliveroa, joka on voimassa vuosina 2027–2030 ja joka kattaa liitteessä III tarkoitetun toiminnan, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi vapauttaa kyseisen säännellyn yhteisön tämän artiklan 2 kohdan mukaisesta velvoitteesta palauttaa päästöoikeuksia tietynä viitevuonna edellyttäen, että:

- a) asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle mainitusta kansallisesta hiiliverostaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 ja että kansallinen lainsäädäntö, jossa vahvistetaan vuosina 2027–2030 sovellettavat verokannat, on viimeistään kyseisenä päivänä tullut voimaan; asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikista kansallisen hiiliveron myöhemmistä muutoksista;
- b) kyseisen säännellyn yhteisön tosiasiallisesti maksama asianomaisen jäsenvaltion kansallinen hiilivero on viitevuonna korkeampi kuin tämän luvun nojalla perustetun päästökauppajärjestelmän keskimääräinen huutokaupan selvityshinta;
- c) säännely yhteisö noudattaa täysimääräisesti kasvihuonekaasujen päästölupia koskevan 30 b artiklan ja päästöjänsä tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevan 30 f artiklan mukaisia veloitteita;
- d) asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle tällaisen vapautuksen soveltamisesta ja sitä vastaavan tämän alakohdan g alakohdan ja 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti mitätöitävien päästöoikeuksien määrän viimeistään viitevuotta seuraavan vuoden toukokuun 31 päivänä;
- e) komissio ei vastusta poikkeuksen soveltamista sillä perusteella, että ilmoitettu toimenpide ei ole tässä kohdassa säädettyjen edellytysten mukainen, kolmen kuukauden kuluessa tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta tai kahden kuukauden kuluessa tämän alakohdan d alakohdassa tarkoitettua asianomaista vuotta koskevasta ilmoituksesta;

- f) asianomainen jäsenvaltio ei huutokauppaa 30 d artiklan 5 kohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien määrää tietyin viitevuoden osalta ennen kuin tämän kohdan mukaisesti mitätöitävien päästöoikeuksien määrä on määritetty tämän alakohdan g alakohdan mukaisesti; asianomainen jäsenvaltio ei saa huutokaupata mitään 30 d artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesta lisäpäästöoikeuksien määrästä;
- g) asianomainen jäsenvaltio mitätöi viitevuoden osalta 30 d artiklan 5 kohdassa tarkoitettua huutokauppaamiensa päästöoikeuksien kokonaismäärästä tietyin määrän päästöoikeuksia, joka vastaa kyseisen säännellyn yhteisön tämän luvun mukaisia todennettuja päästöjä viitevuoden osalta; jos tämän alakohdan f alakohdan soveltamista seuraavana viitevuonna huutokaupattavien päästöoikeuksien määrä on pienempi kuin tämän kohdan mukaisesti mitätöitävien päästöoikeuksien määrä, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että se mitätöi erotusta vastaavan päästöoikeuksien määrän viitevuotta seuraavan vuoden loppuun mennessä; ja
- h) asianomainen jäsenvaltio sitoutuu tämän alakohdan a alakohdan mukaisen ensimmäisen ilmoituksen yhteydessä käyttämään yhteen tai useampaan 30 d artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuun tai tarkoitettuun toimenpiteeseen määrän, joka vastaa tuloja, joihin 30 d artiklan 6 kohtaa olisi sovellettu ilman tätä poikkeusta; sovelletaan 30 d artiklan 5 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa, ja komissio varmistaa, että niiden nojalla saadut tiedot ovat tässä alakohdassa tehdyn sitoumuksen mukaisia.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdan mukaisesti mitätöitävien päästöoikeuksien määrä ei vaikuta tämän direktiivin 30 d artiklan 4 kohdan nojalla käyttöön otettuihin ulkoisiin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin tai neuvoston päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053 (**) mukaisiin unionin talousarvion omiin varoihin, jotka ovat peräisin tämän direktiivin 30 d artiklan mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista, jos nämä omat varat on otettu käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan nojalla.

4. Sairaaloille, jotka eivät kuulu III luvun soveltamisalaan, voidaan myöntää taloudellinen korvaus niille tämän luvun mukaisten päästöoikeuksien palauttamisen vuoksi siirretyistä kustannuksista. Tätä varten sovelletaan soveltuvin osin tämän luvun säännöksiä, joita sovelletaan kaksinkertaiseen laskentaan.

30 f artikla

Tarkkailu, raportointi, päästöjen todentaminen ja akkreditointi

1. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin, säännelyihin yhteisöihin ja päästöoikeuksiin sovelletaan 14 ja 15 artiklaa. Tätä varten
- a) viittauksia päästöihin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin;
- b) viittauksia liitteessä I lueteltuun toimintaan on pidettävä viittauksina liitteessä III tarkoitettuun toimintaan;
- c) viittauksia toiminnanharjoittajiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin säännelyihin yhteisöihin;
- d) viittauksia päästöoikeuksiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöoikeuksiin
- e) viittauksia 15 artiklassa olevaan päivämäärään pidetään viittauksina 30 päivään huhtikuuta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin säännelty yhteisö tarkkailee kunakin kalenterivuonna vuodesta 2025 alkaen päästöjä, jotka vastaavat liitteen III nojalla kulutukseen luovutettujen polttoaineiden määriä. Niiden on myös varmistettava, että kukin säännelty yhteisö raportoi nämä päästöt toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavana vuonna vuodesta 2026 alkaen 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 päivästä tammikuuta 2028 alkaen, että kukin säännelty yhteisö raportoi joka vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä vuoteen 2030 saakka, kuinka suuren osuuden tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien palauttamiseen liittyvistä kustannuksista se on keskimäärin siirtänyt kuluttajille edellisenä vuonna. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat tällaisten raporttien vaatimuksia ja asiakirjamalleja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelunnettelyä noudattaen. Komissio arvioi toimitetut raportit ja raportoi havainnoistaan vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Jos komissio toteaa, että hiilidioksidikustannusten siirtämiseen liittyy epäasianmukaisia käytäntöjä, raportin yhteydessä voidaan tarvittaessa antaa lainsäädäntöehdotuksia, joilla pyritään puuttumaan tällaisiin epäasianmukaisiin käytäntöihin.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin säännelty yhteisö, jolla on 30 b artiklan mukainen lupa 1 päivänä tammikuuta 2025, raportoi vuoden 2024 historialliset päästönsä 30 päivään huhtikuuta 2025 mennessä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännellyt yhteisöt pystyvät yksilöimään ja dokumentoimaan luotettavasti ja täsmällisesti polttoainetyypeittäin kulutukseen luovutetun polttoaineen täsmälliset määrät, joita käytetään polttoon liitteessä III tarkoitetuilla toimialoilla, sekä säänneltyjen yhteisöjen kulutukseen luovuttamien polttoaineiden loppukäytön. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet rajoittaakseen riskiä, että tämän luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöt ja II ja III luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöt lasketaan kahteen kertaan, sekä riskiä, että palautetaan tämän luvun soveltamisalaan kuulumattomia päästöjä koskevia päästöoikeuksia.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi ja sen välttämiseksi, että palautetaan tämän luvun soveltamisalaan kuulumattomia päästöjä koskevia päästöoikeuksia, sekä taloudellisen korvauksen myöntämiseksi polttoaineiden loppukuluttajille tapauksissa, joissa tällaista kaksinkertaista laskentaa tai palauttamista ei voida välttää. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Polttoaineiden loppukuluttajille myönnettävän taloudellisen korvauksen laskenta perustuu päästöoikeuksien keskihintaan kyseisenä raportointivuotena 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti järjestetyissä huutokaupoissa.

6. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevat periaatteet esitetään liitteessä IV olevassa C osassa.

7. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöjen todentamisperusteet esitetään liitteessä V olevassa C osassa.

8. Jäsenvaltiot voivat 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti sallia yksinkertaistettuja tarkkailu-, raportointi- ja todentamistoimenpiteitä säännellyille yhteisöille, joiden kulutukseen luovutettujen polttoaineiden määriä vastaavat vuotuiset päästöt ovat alle 1 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia.

30 g artikla

Hallinnointi

Tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin, säännelyihin yhteisöihin ja päästöoikeuksiin sovelletaan 13 ja 15 a artiklaa, 16 artiklan 1, 2, 3, 4 ja 12 kohtaa sekä 17, 18, 19, 20, 21, 22, 22 a, 23 ja 29 artiklaa. Tätä varten

- a) viittauksia päästöihin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin;
- b) viittauksia toiminnanharjoittajiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin säännelyihin yhteisöihin;
- c) viittauksia päästöoikeuksiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöoikeuksiin.

30 h artikla

Liiallisen hinnannousun johdosta toteutettavat toimenpiteet

1. Jos päästöoikeuksien keskihinta tämän direktiivin 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti järjestetyissä huutokaupoissa on yli kolmena peräkkäisenä kuukautena yli kaksinkertainen verrattuna päästöoikeuksien keskihintaan edeltävinä kuutena peräkkäisenä kuukautena tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien huutokaupoissa, 50 miljoonaa tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaa päästöoikeutta vapautetaan markkinavakausvarannosta päätöksen (EU) 2015/1814 1 a artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Vuosina 2027 ja 2028 ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy, kun yli kolmena peräkkäisenä kuukautena päästöoikeuksien keskihinta on yli puolitoistakertainen verrattuna päästöoikeuksien keskihintaan edeltävien kuuden peräkkäisen kuukauden viitejakson aikana.

2. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päästöoikeuksien keskihinta ylittää 45 euron hinnan kahden peräkkäisen kuukauden ajan, 20 miljoonaa tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaa päästöoikeutta vapautetaan markkinavakausvarannosta päätöksen (EU) 2015/1814 1 a artiklan 7 kohdan mukaisesti. Hinnat sidotaan vuoden 2020 Euroopan kuluttajahintaindeksiin. Päästöoikeuksia vapautetaan tässä kohdassa säädetyllä mekanismilla 31 päivään joulukuuta 2029 saakka.

3. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien keskihinta on yli kolminkertainen verrattuna päästöoikeuksien keskihintaan edeltävinä kuutena peräkkäisenä kuukautena, 150 miljoonaa tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaa päästöoikeutta vapautetaan markkinavakausvarannosta päätöksen (EU) 2015/1814 1 a artiklan 7 kohdan mukaisesti.
4. Jos 2 kohdassa tarkoitettu edellytys on täyttynyt samana päivänä kuin 1 tai 3 kohdassa tarkoitettu edellytys, lisäpäästöoikeuksia vapautetaan ainoastaan 1 tai 3 kohdan nojalla.
5. Komissio esittää ennen 31 päivää joulukuuta 2029 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se arvioi, onko 2 kohdassa tarkoitettu mekanismi ollut tehokas ja olisiko sen soveltamista jatkettava. Komissio liittää tarvittaessa kertomukseen lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin muuttamisesta mekanismin mukauttamiseksi.
6. Jos yksi tai useampi 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä on täyttynyt ja päästöoikeuksia on sen johdosta vapautettu, lisäpäästöoikeuksia ei vapauteta tämän artiklan nojalla aiemmin kuin 12 kuukautta sen jälkeen.
7. Jos tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu edellytys on täyttynyt uudelleen tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettun 12 kuukauden ajanjakson jälkipuoliskolla, komissio arvioi asetuksen (EU) 2018/1999 44 artiklalla perustettun komitean avustamana toimenpiteen tehokkuutta ja voi päättää täytäntöönpanosäädöksellä, että tämän artiklan 6 kohtaa ei sovelleta. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään tämän direktiivin 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
8. Jos yksi tai useampi 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä on täyttynyt eikä 6 kohtaa sovelleta, komissio julkaisee viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* päivämäärän, jona 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu edellytys on täyttynyt tai tarkoitettut edellytykset ovat täyttyneet.
9. Jäsenvaltioiden, joita koskee velvoite toimittaa korjaava toimintasuunnitelma asetuksen (EU) 2018/842 8 artiklan mukaisesti, on otettava asianmukaisesti huomioon kahden edellisen vuoden aikana tapahtuneen tämän artiklan 2 kohdan mukaisen lisäpäästöoikeuksien vapauttamisen vaikutukset, kun ne harkitsevat mainitun asetuksen 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen lisätoimien toteuttamista mainitun asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi.

30 i artikla

Tämän luvun uudelleentarkastelu

Komissio antaa 1 päivään tammikuuta 2028 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän luvun säännösten täytäntöönpanosta siltä osin kuin on kyse niiden tehokkuudesta, hallinnoinnista ja käytännön soveltamisesta, mukaan lukien päätöksen (EU) 2015/1814 mukaisten sääntöjen soveltaminen. Komissio liittää tarvittaessa kyseiseen kertomukseen lainsäädäntöehdotuksen tämän luvun muuttamisesta. Komissio arvioi 31 päivään lokakuuta 2031 mennessä, onko mahdollista sisällyttää tämän direktiivin liitteen III soveltamisalaan kuuluvat alat päästökauppajärjestelmään, joka kattaa tämän direktiivin liitteessä I luetellut alat.

30 j artikla

Menettelyt liitteessä III tarkoitettun toiminnan yksipuoliseksi laajentamiseksi muille aloille, joihin ei sovelleta II ja III lukua

1. Vuodesta 2027 alkaen jäsenvaltiot voivat soveltaa päästökauppaa tämän luvun mukaisesti toimialoihin, joita ei ole lueteltu liitteessä III, ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, tämän luvun nojalla perustettun päästökauppajärjestelmän tinkimättömyys ympäristön kannalta sekä suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuus, edellyttäen, että komissio hyväksyy toiminnan laajentamisen liitteessä III tarkoitetuille toimialoille.

Siirretään komissiolle valta antaa 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun laajentamisen hyväksymistä, lupaa lisäpäästöoikeuksien myöntämiseen ja luvan myöntämistä muille jäsenvaltioille liitteessä III tarkoitetun toiminnan laajentamiseen. Hyväksyessään tällaisia delegoituja säädöksiä komissio voi myös täydentää toiminnan laajentamista lisäsäännöillä, jotka koskevat toimenpiteitä, joilla puututaan mahdolliseen kaksinkertaiseen laskentaan, mukaan lukien lisäpäästöoikeuksien myöntäminen sellaisten päästöoikeuksien kompensoimiseksi, jotka on palautettu polttoaineiden käytöstä liitteessä I luetelluissa toiminnoissa. Taloudellisten toimenpiteiden, joita jäsenvaltiot toteuttavat yritysten hyväksi toimialoilla ja toimialojen osilla, jotka ovat alttiita todelliselle hiilivuotoriskille sen vuoksi, että polttoaineiden hintoihin siirretyistä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu merkittäviä välillisiä kustannuksia yksipuolisen laajentamisen vuoksi, on oltava valtioneuvoston mukaisia, eivätkä ne saa aiheuttaa aiheettomia kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla.

2. Tämän artiklan mukaisen luvan nojalla myönnetty lisäpäästöoikeudet on huutokaupattava 30 d artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Sen estämättä, mitä 30 d artiklan 1–6 kohdassa säädetään, liitteessä III tarkoitettua toimintaa tämän artiklan mukaisesti yksipuolisesti laajentaneiden jäsenvaltioiden on päätettävä, miten kyseisten lisäpäästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään.

30 k artikla

Rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan lykkäminen vuoteen 2028, jos energianhinnat ovat poikkeuksellisen korkeat

1. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 15 päivään heinäkuuta 2026 mennessä ilmoituksen siitä, onko jompikumpi tai kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttynyt:

- a) kaasun keskimääräinen TTF-hinta 30 päivänä kesäkuuta 2026 päättyneen kuuden kalenterikuukauden aikana on korkeampi kuin kaasun keskimääräinen TTF-hinta helmi- ja maaliskuussa 2022;
- b) Brent-raakaöljyn keskihinta 30 päivänä kesäkuuta 2026 päättyneen kuuden kalenterikuukauden aikana on yli kaksinkertainen verrattuna Brent-raakaöljyn keskihintaan viitenä edeltävänä vuotena; tämä viiden vuoden viitejakso on viiden vuoden jakso, joka päättyy ennen kyseisen kuuden kalenterikuukauden kauden ensimmäistä kuukautta.

2. Jos jompikumpi tai kumpikin 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) poiketen siitä, mitä 30 c artiklan 1 kohdassa säädetään, vuosi 2028 on ensimmäinen vuosi, jonka osalta vahvistetaan koko unionin päästöoikeuksien määrä ja, poiketen siitä, mitä 30 c artiklan 3 kohdassa säädetään, vuosi 2029 on ensimmäinen vuosi, jonka osalta mukautetaan koko unionin päästöoikeuksien määrää;
- b) poiketen siitä, mitä 30 d artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien huutokaupan alkamista lykätään vuoteen 2028;
- c) poiketen siitä, mitä 30 d artiklan 2 kohdassa säädetään, ensimmäisenä vuonna huutokaupattavat päästöoikeuksien lisämäärät vähennetään kaudella 2030–2032 huutokaupattavista määristä ja ensimmäiset päästöoikeudet markkinavakausvarantoon luodaan vuonna 2028;
- d) poiketen siitä, mitä 30 e artiklan 2 kohdassa säädetään, määräaika, johon mennessä päästöoikeudet on palautettava ensimmäisen kerran, lykätään 31 päivään toukokuuta 2029 vuoden 2028 kokonaispäästöjen osalta;
- e) poiketen siitä, mitä 30 i artiklassa säädetään, määräaika, johon mennessä komissio antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle, lykätään 1 päivään tammikuuta 2029.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

(**) Neuvoston päätös (EU, Euratom) 2020/2053, annettu 14 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom kumoamisesta (EUVL L 424, 15.12.2020, s. 1).";

30) lisätään luku seuraavasti:

”IV b luku

Tieteellinen neuvonta ja rahoituksen näkyvyys

30 l artikla

Tieteellinen neuvonta

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 401/2009 (*) 10 a artiklalla perustettu ilmastonmuutosta käsittelevä eurooppalainen tieteellinen neuvottelukunta, jäljempänä 'neuvottelukunta', voi omasta aloitteestaan antaa tätä direktiiviä koskevaa tieteellistä neuvontaa ja laatia sitä koskevia raportteja. Komissio ottaa huomioon neuvottelukunnan neuvonnan ja raportit, erityisesti siltä osin kuin ne koskevat:

- a) tarvetta toteuttaa muita unionin politiikkatoimia ja toimenpiteitä tämän direktiivin 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja päämäärien noudattamisen varmistamiseksi;
- b) unionin täydentävien politiikkatoimien ja toimenpiteiden tarvetta, kun otetaan huomioon ICAOn sopimukset maailmanlaajuisista toimenpiteistä ilmailun ilmastovaikutusten vähentämiseksi sekä tämän direktiivin 3 g artiklassa tarkoitettun IMO:n maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen tavoitetaso ja ympäristötavoitteiden tinkimättömyys.

30 m artikla

Tiedotus, viestintä ja julkisuus

1. Komissio varmistaa 10 a artiklan 8 kohdassa tarkoitettun EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista peräisin olevan rahoituksen näkyvyyden

- a) varmistamalla, että tällaisen rahoituksen saajat ilmaisevat kyseisen rahoituksen alkuperän ja varmistavat unionin rahoituksen näkyvyyden, erityisesti kun ne tekevät tunnetuksi hankkeita ja niiden tuloksia, tarjoamalla johdonmukaista, olennaista ja oikeasuhteista kohdennettua tietoa useille kohderyhmille, mukaan lukien tiedotusvälineet ja suuri yleisö; ja
- b) varmistamalla, että tällaisen rahoituksen saajat käyttävät asianmukaista merkintää, jossa lukee "(Osa) rahoitettu EU:n päästökauppajärjestelmästä (innovaatorahasto)" ja jossa on esillä unionin tunnus ja rahoituksen määrä; jos merkinnän käyttö ei ole toteutettavissa, innovaatorahasto on mainittava kaikessa viestintätoiminnassa, myös strategisissa paikoissa yleisön näkyvillä olevilla ilmoitustauluilla.

Komissio vahvistaa 10 a artiklan 8 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä tarvittavat vaatimukset, joilla varmistetaan innovaatorahastosta myönnettävän rahoituksen näkyvyys, mukaan lukien vaatimus mainita kyseinen rahasto.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 10 d artiklassa tarkoitettun EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista peräisin olevan rahoituksen näkyvyys tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetyn mukaisesti, mukaan lukien vaatimus mainita modernisaatorahasto.

3. Jäsenvaltioiden on pyrittävä kansalliset olosuhteet huomioon ottaen varmistamaan EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista, joiden käytöstä ne päättävät 3 d artiklan 4 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan ja 30 d artiklan 6 kohdan mukaisesti, rahoitettujen toimien tai hankkeiden rahoituksen lähteen näkyvyys.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 401/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta (EUVL L 126, 21.5.2009, s. 13).”;

31) muutetaan direktiivin 2003/87/EY liitteet I, II b, IV ja V tämän direktiivin liitteen I mukaisesti, ja lisätään direktiiviin 2003/87/EY liitteet III ja III a tämän direktiivin liitteen I mukaisesti.

2 artikla

Päätöksen (EU) 2015/1814 muuttaminen

Muutetaan päätös (EU) 2015/1814 seuraavasti:

1) muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio julkaisee kunakin vuonna kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän seuraavan vuoden 1 päivään kesäkuuta mennessä. Kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on 1 päivästä tammikuuta 2008 laitosten ja laivayhtiöiden osalta myönnettyjen ja muiden kuin varantoon lisättyjen päästöoikeuksien kumulatiivinen määrä, mukaan lukien päästöoikeuksien määrä, joka kyseisellä kaudella on myönnetty direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se oli voimassa 18 päivään maaliskuuta 2018, 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sekä laitosten hyödyntämät oikeudet käyttää EU:n päästökauppajärjestelmän nojalla kansainvälisiä hyvityksiä, kyseisen vuoden 31 päivään joulukuuta saakka; tästä vähennetään EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvista laitoksista ja laivayhtiöistä peräisin olevien todennettujen päästöjen kumulatiivinen määrä tonneina 1 päivän tammikuuta 2008 ja kyseisen vuoden 31 päivän joulukuuta väliseltä ajalta sekä direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti mitätöidyt päästöoikeudet. Huomioon ei oteta vuosien 2005 ja 2007 välisenä kolmivuotiskautena syntyneitä päästöjä sekä näitä päästöjä varten myönnettyjä päästöoikeuksia. Ensimmäisen kerran määrä julkaistaan viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2017.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. Kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän laskennassa otetaan vuodesta 2024 alkaen huomioon ilmailun osalta myönnettyjen päästöoikeuksien kumulatiivinen määrä sekä EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisten ilmailun todennettujen päästöjen kumulatiivinen määrä tonneina 1 päivän tammikuuta 2024 ja kunkin saman vuoden 31 päivän joulukuuta väliseltä ajalta, lukuun ottamatta lentojen päästöjä reiteillä, joihin sovelletaan direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 6 kohdan nojalla laskettuja hyvityksiä.

Kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärää laskettaessa direktiivin 2003/87/EY 3 g b artiklan mukaisesti mitätöidyt päästöoikeudet katsotaan myönnetyiksi päästöoikeuksiksi.”;

c) korvataan 5 ja 5 a kohta seuraavasti:

"5. Jos kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on 833–1 096 miljoonaa, jäsenvaltioiden direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 2 kohdan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrästä vähennetään päästöoikeuksia määrä, joka vastaa kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän, sellaisena kuin se on vahvistettu uusimmassa tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa julkaisussa, ja 833 miljoonan erotusta, ja mainittu määrä lisätään varantoon 12 kuukauden jaksoksi, joka alkaa kyseisen vuoden syyskuun 1 päivästä. Jos kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on yli 1 096 miljoonaa, jäsenvaltioiden direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 2 kohdan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrästä vähennetään päästöoikeuksia määrä, joka vastaa 12:ta prosenttia kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärästä, ja mainittu määrä lisätään varantoon 12 kuukauden jaksoksi, joka alkaa kyseisen vuoden syyskuun 1 päivästä. Poiketen siitä, mitä tämän alakohdan toisessa virkkeessä säädetään, virkkeessä tarkoitettu prosenttiosuus kaksinkertaistetaan 31 päivään joulukuuta 2030 saakka.

Direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja päästöoikeuksia ei 31 päivään joulukuuta 2030 saakka oteta huomioon määrittäessä jäsenvaltioiden osuuksia kyseisestä kokonaismäärästä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tämän kohdan mukaisesti vähennettävien päästöoikeuksien kokonaismäärään.

5 a. Ellei 3 artiklan mukaisesti toteutetussa ensimmäisessä uudelleentarkastelussa toisin päätetä, vuodesta 2023 alkaen ne varannossa säilytettävät päästöoikeudet, joiden määrä on yli 400 miljoonaa, eivät enää ole voimassa.”;

d) korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Jos jonakin vuonna ei sovelleta tämän artiklan 6 kohtaa ja direktiivin 2003/87/EY 29 a artiklan 1 kohdan edellytys on täyttynyt, varannosta vapautetaan 75 miljoonaa päästöoikeutta ja ne lisätään jäsenvaltioiden mainitun direktiivin 10 artiklan 2 kohdan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrään. Jos varannossa on alle 75 miljoonaa päästöoikeutta, kaikki varannossa olevat päästöoikeudet vapautetaan tämän kohdan nojalla. Jos mainitun direktiivin 29 a artiklan 1 kohdan edellytys täyttyy, varannosta kyseisen artiklan mukaisesti vapautettavat määrät on

jaettava tasaisesti kolmen kuukauden ajanjaksolle, joka alkaa viimeistään kahden kuukauden kuluttua päivästä, jona mainitun direktiivin 29 a artiklan 1 kohdan edellytys täyttyy, minkä komissio on ilmoittanut kyseisen kohdan neljännen alakohdan mukaisesti.”;

2) lisätään artikla seuraavasti:

”1 a artikla

Markkinavakausvarannon toiminta rakennusten ja tieliikenteen aloilla ja muilla aloilla

1. Direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöoikeudet lisätään tämän päätöksen 1 artiklan nojalla perustetun varannon erilliseen osioon ja vapautetaan siitä tässä artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Tämän artiklan mukainen päästöoikeuksien varantoon lisääminen alkaa 1 päivänä syyskuuta 2028. Direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöoikeudet lisätään varantoon, säilytetään siellä ja vapautetaan sieltä erillään tämän päätöksen 1 artiklan soveltamisalaan kuuluvista päästöoikeuksista.

3. Vuonna 2027 luodaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu osio direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Kyseisessä alakohdassa tarkoitettut päästöoikeudet, joita ei ole vapautettu varannosta, eivät ole 1 päivästä tammikuuta 2031 alkaen enää voimassa.

4. Komissio julkaisee direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien kunakin vuonna kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän seuraavan vuoden 1 päivään kesäkuuta mennessä erikseen tämän päätöksen 1 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvien kierrossa olevien päästöoikeuksien määrästä. Tämän artiklan mukainen kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on kyseisen luvun soveltamisalaan kuuluvien 1 päivästä tammikuuta 2027 myönnettyjen päästöoikeuksien kumulatiivinen määrä, josta vähennetään kyseisen luvun soveltamisalaan kuuluvien todennettujen päästöjen kumulatiivinen määrä tonneina 1 päivän tammikuuta 2027 ja kyseisen vuoden 31 päivän joulukuuta väliseltä ajalta sekä kyseisen luvun soveltamisalaan kuuluvat direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti mitätöidyt päästöoikeudet. Ensimmäisen kerran määrä julkaistaan viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2028.

5. Jos kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä, sellaisena kuin se on vahvistettu uusimmassa tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa julkaisussa, on yli 440 miljoonaa, direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien, jäsenvaltioiden mainitun direktiivin 30 d artiklan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrästä vähennetään 100 miljoonaa päästöoikeutta ja mainittu määrä lisätään varantoon 12 kuukauden jaksoksi, joka alkaa kyseisen vuoden syyskuun 1 päivästä.

6. Jos kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on alle 210 miljoonaa, varannosta vapautetaan 100 miljoonaa direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvaa päästöoikeutta ja mainittu määrä lisätään kyseisen luvun soveltamisalaan kuuluvien, jäsenvaltioiden mainitun direktiivin 30 d artiklan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrään. Jos varannossa on alle 100 miljoonaa päästöoikeutta, kaikki varannossa olevat päästöoikeudet vapautetaan tämän kohdan nojalla.

7. Direktiivin 2003/87/EY 30 h artiklan mukaisesti varannosta vapautettavat määrät lisätään mainitun direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien, jäsenvaltioiden mainitun direktiivin 30 d artiklan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrään. Varannosta vapautettavat määrät on jaettava tasaisesti kolmen kuukauden ajanjaksolle, joka alkaa viimeistään kahden kuukauden kuluttua päivästä, jona edellytykset ovat *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* direktiivin 2003/87/EY 30 h artiklan 8 kohdan mukaisesti julkaistun ilmoituksen perusteella täyttyneet.

8. Direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöoikeuksiin sovelletaan tämän päätöksen 1 artiklan 8 kohtaa ja 3 artiklaa.

9. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, jos jompikumpi tai kumpikin direktiivin 2003/87/EY 30 k artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päästöoikeuksien varantoon lisääminen alkaa 1 päivänä syyskuuta 2029 ja tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja päivämääriä lykätään vuodella.”;

3) korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio seuraa varannon toimintaa direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 5 kohdassa säädettyssä kertomuksessa. Kertomuksessa olisi otettava huomioon asian kannalta merkitykselliset vaikutukset kilpailukykyyn, erityisesti teollisuuden alalla, mukaan lukien suhteessa BKT-, työllisyys- ja investointi-indikaattoreihin. Kolmen vuoden kuluessa varannon toiminnan alkamisesta ja tämän jälkeen viiden vuoden välein komissio tarkastelee varantoa Euroopan hiilimarkkinoiden sujuvaa toimintaa koskevan analyysin perusteella ja tekee tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kussakin uudelleentarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota prosenttimäärään, jota käytetään määrittämään varantoon tämän päätöksen 1 artiklan 5 kohdan mukaisesti lisättävien päästöoikeuksien määrä, kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärään liittyvän kynnyksarvon numeerinen arvo, myös kyseisen kynnyksarvon mahdollisen mukautuksen toteuttamiseksi direktiivin 2003/87/EY 9 artiklassa tarkoitetun lineaarisen kertoimen mukaisesti, sekä tämän päätöksen 1 artiklan 6 tai 7 kohdan mukaisesti varannosta vapautettavien päästöoikeuksien määrä. Uudelleentarkastelunsa yhteydessä komissio tarkastelee myös varannon vaikutusta kasvuun, työllisyyteen ja unionin teollisuuden kilpailukykyyn sekä hiilivuotoriskiin.”

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 1 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023. Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2024.

Jäsenvaltioiden on tästä poiketen saatettava seuraavien artiklojen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024:

- a) tämän direktiivin 1 artiklan 3 alakohdan a–a i alakohta;
- b) tämän direktiivin 1 artiklan 29 alakohta lukuun ottamatta kyseisellä alakohdalla lisättyä direktiivin 2003/87/EY 30 f artiklan 4 kohtaa; ja
- c) tämän direktiivin 1 artiklan 31 alakohta kyseisellä alakohdalla direktiiviin 2003/87/EY lisättyjen liitteiden III ja III a osalta.

Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Siirtymäsäännökset

Noudattaessaan tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvoitettaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansallista lainsäädäntöä, jolla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan u alakohta, 10 a artiklan 3 ja 4 kohta, 10 c artiklan 7 kohta ja liitteessä I olevat 1 ja 3 kohta, sellaisena kuin niitä sovelletaan 4 päivänä kesäkuuta 2023, sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2025. Poiketen siitä, mitä 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetään, niiden on sovellettava kansallisia säännöksiään, joilla näihin säännöksiin tehdyt muutokset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, 1 päivästä tammikuuta 2026.

*5 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 2 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2024.

*6 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 10 päivänä toukokuuta 2023.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
R. METSOLA

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. ROSWALL

LIITE

1) Muutetaan direktiivin 2003/87/EY liite I seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja prosessien tutkimiseen, kehittämiseen tai testaamiseen. Tämä direktiivi ei koske laitoksia, joissa 14 artiklan mukaisesti vahvistettujen kriteerien mukaisesta biomassan poltosta aiheutuvat päästöt muodostavat 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla edeltävällä asiaankuuluvalla viisivuotiskaudella keskimäärin yli 95 prosenttia kasvihuonekaasujen keskimääräisistä kokonaispäästöistä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laskettaessa laitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa, jotta voidaan päättää sen sisällyttämisestä EU:n päästökauppajärjestelmään, on laskettava yhteen nimelliset lämpötehot kaikista siihen kuuluvista teknisistä yksiköistä, joissa laitoksessa poltetaan polttoaineita. Kyseisiä yksiköitä voivat olla muun muassa kaikentyypiset kattilat, polttimet, turbiinit, lämmittimet, polttouunit, polttolaitokset, kalsinointiuunit, prosessiuunit, uunit, kuivaamot, moottorit, polttokennot, kemialliseen kiertoon perustuvat polttoyksiköt, soihdut ja termiset tai katalyyttiset jälkipolttoyksiköt. Nimellistä kokonaislämpötehoa laskettaessa ei oteta huomioon yksiköitä, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 3 MW.”;

c) muutetaan taulukko seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen rivi seuraavasti:

”Polttoaineiden poltto laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW (lukuun ottamatta ongelmajätteen ja yhdyskuntajätteen polttolaitoksia) Tammikuun 1 päivästä 2024 alkaen polttoaineiden poltto yhdyskuntajätteen polttolaitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW, 14 ja 15 artiklaa sovellettaessa	Hiilidioksidi”
---	----------------

ii) korvataan toinen rivi seuraavasti:

”Öljyn jalostaminen polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW	Hiilidioksidi”
--	----------------

iii) korvataan viides rivi seuraavasti:

”Raudan tai teräksen tuotanto (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa	Hiilidioksidi”
--	----------------

iv) korvataan seitsemäs rivi seuraavasti:

”Primaarialumiinin tai alumiinioksidin tuotanto	Hiilidioksidi ja perfluorihiihivedyt”
---	---------------------------------------

v) korvataan viidestoista rivi seuraavasti:

”Kipsin kuivaus tai kalsinointi tai kipsilevyjen ja muiden kipsituotteiden valmistus, kun kalsinoidun kipsin tai kuivatun sekundaarisen kipsin tuotantokapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä	Hiilidioksidi”
--	----------------

vi) korvataan kahdeksastoista rivi seuraavasti:

"Hiilimustan tuotanto, johon liittyy orgaanisten aineiden kuten öljyn ja tervan sekä krakkaus- ja tislusjäännösten karbonointi, kun tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä	Hiilidioksidi"
---	----------------

vii) korvataan kahdeskymmenesneljäs rivi seuraavasti:

"Vetykaasun (H ₂) ja synteesikaasun tuotanto, jonka tuotantokapasiteetti ylittää 5 tonnia päivässä	Hiilidioksidi"
--	----------------

viii) korvataan kahdeskymmenesseitsemäs rivi seuraavasti:

"Kasvihuonekaasujen kuljettaminen geologista varastointia varten direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan, lukuun ottamatta päästöjä, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan muun toiminnan piiriin	Hiilidioksidi"
--	----------------

ix) lisätään viimeisen uuden rivin jälkeen viivalla erotettu rivi seuraavasti:

"Meriliikenne Asetuksen (EU) 2015/757 soveltamisalaan kuuluva meriliikennetoiminta, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 2 artiklan 1 a kohdan sekä 31 päivään joulukuuta 2026 saakka 2 artiklan 1 b kohdan soveltamisalaan kuuluvaa meriliikennetoimintaa	Hiilidioksidi 1 päivästä tammikuuta 2026 alkaen, metaani ja dityppioksidi"
--	--

2) korvataan direktiivin 2003/87/EY liite II b seuraavasti:

"LIITE II b

A OSA

10 ARTIKLAN 1 KOHDAN KOLMANNESSA ALAKOHDASSA TARKOITETTU VAROJEN JAKAMINEN MODERNISAATIORA-HASTOSTA

	Osuus
Bulgaria	5,84 %
Tšekki	15,59 %
Viro	2,78 %
Kroatia	3,14 %
Latvia	1,44 %
Liettua	2,57 %
Unkari	7,12 %
Puola	43,41 %
Romania	11,98 %
Slovakia	6,13 %

B OSA

10 ARTIKLAN 1 KOHDAN NELJÄNNESSÄ ALAKOHDASSA TARKOITETTU VAROJEN JAKAMINEN MODERNISAATIORAHASTOSTA

	Osuus
Bulgaria	4,9 %
Tšekki	12,6 %
Viro	2,1 %
Kreikka	10,1 %
Kroatia	2,3 %
Latvia	1,0 %
Liettua	1,9 %
Unkari	5,8 %
Puola	34,2 %
Portugali	8,6 %
Romania	9,7 %
Slovakia	4,8 %
Slovenia	2,0 %

3) Lisätään direktiiviin 2003/87/EY liitteet III ja III a ja seuraavasti:

"LIITE III

IV a LUVUN SOVELTAMISALAAN KUULUVA TOIMINTA

Toiminta	Kasvihuonekaasut
<p>Rakennusten, tieliikenteen ja muilla toimialoilla polttoon käytettävien polttoaineiden luovutus kulutukseen. Tähän toimintaan eivät sisälly:</p> <p>a) liitteessä I luetelluissa toiminnoissa käytettyjen polttoaineiden luovutus kulutukseen, paitsi jos niitä käytetään polttoon kuljetettaessa kasvihuonekaasuja geologista varastointia varten, kuten kyseisessä liitteessä olevan taulukon kahdennelläkymmenennelläseitsemännellä rivillä esitetään tai polttoon EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle 27 a artiklan nojalla jätetyissä laitoksissa;</p> <p>b) sellaisten polttoaineiden luovutus kulutukseen, joiden päästökerroin on nolla;</p> <p>c) polttoaineena käytettävän ongelmajätteen tai yhdyskuntajätteen luovutus kulutukseen.</p> <p>Rakennusten ja tieliikenteen alojen on vastattava seuraavia päästölähteitä, jotka on määritelty IPCC:n vuonna 2006 antamissa kansallisia kasvihuonekaasuinventaariorioita koskeissa ohjeissa, ja näihin määritelmiin on tehtävä tarvittavat muutokset seuraavasti:</p> <p>a) lämmön ja sähkön yhteistuotanto (päästölähdeluokan koodi 1A1a ii) ja lämpölaitokset (päästölähdeluokan koodi 1A1a iii), sikäli kuin ne tuottavat lämpöä tämän kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuja toimintoja varten joko suoraan tai kaukolämpöverkkojen kautta;</p>	Hiilidioksidi
<p>b) tieliikenne (päästölähdeluokan koodi 1A3b), lukuun ottamatta maatalousajoneuvojen käyttöä päällystetyillä teillä;</p> <p>c) kaupallinen / julkinen (päästölähdeluokan koodi 1A4a);</p> <p>d) asuinrakennukset (päästölähdeluokan koodi 1A4b).</p>	

Toiminta	Kasvihuonekaasut
Muiden alojen on vastattava seuraavia päästölähteitä, jotka on määritelty IPCC:n vuonna 2006 antamissa kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita koskevista ohjeista: a) energiateollisuus (päästölähdeluokan koodi 1A1), lukuun ottamatta tämän liitteen toisen kohdan a alakohdassa määriteltyjä luokkia; b) teollisuus ja rakentaminen (päästölähdeluokan koodi 1A2).	

LIITE III a

30 c ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTU LINEAARISEN VÄHENNYSKERTOIMEN MUKAUTTAMINEN

1. Jos IV a luvun mukaisesti raportoidut keskimääräiset päästöt vuosilta 2024–2026 ovat yli 2 prosenttia suuremmat kuin 30 c artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty vuoden 2025 määrä ja jos kyseiset erot eivät johdu alle 5 prosentin erosta IV a luvun mukaisesti raportoitujen päästöjen ja IV a luvun soveltamisalaan kuuluvia aloja koskevista UNFCCC:n päästölähdeluokista peräisin olevia unionin vuoden 2025 kasvihuonepäästöjä koskevien inventaariotietojen välillä, lineaarinen vähennyskerroin lasketaan mukauttamalla 30 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lineaarista vähennyskerrointa.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukainen mukautettu lineaarinen vähennyskerroin määritetään seuraavasti:

$$\text{LRF}_{\text{adj}} = 100 \% * [\text{MRV}_{[2024-2026]} - (\text{ESR}_{[2024]} - 6 * \text{LRF}_{[2024]} * \text{ESR}_{[2024]})] / (5 * \text{MRV}_{[2024-2026]}), \text{ jossa}$$

LRF_{adj} on mukautettu lineaarinen vähennyskerroin;

$\text{MRV}_{[2024-2026]}$ on IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien todennettujen päästöjen keskiarvo vuosilta 2024–2026;

$\text{ESR}_{[2024]}$ on vuoden 2024 päästöjen arvo, joka määritetään 30 c artiklan 1 kohdan mukaisesti IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien alojen osalta;

$\text{LRF}_{[2024]}$ on 30 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lineaarinen vähennyskerroin.”

4) Muutetaan direktiivin 2003/87/EY liite IV seuraavasti:

a) muutetaan A osan jakso ”Laskenta” seuraavasti:

i) korvataan kolmannen kohdan viimeinen virke ”Biomassan päästökerroin on 0.” seuraavasti:

”Biomassan, joka täyttää direktiivissä (EU) 2018/2001 vahvistetut biomassan käyttöä koskevat kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästövähennyskriteerit, joihin on tehty tämän direktiivin soveltamiseksi tarvittavat mukautukset, jotka vahvistetaan tämän direktiivin 14 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, päästökerroin on nolla.”;

ii) korvataan viides kohta seuraavasti:

”Direktiivin 2010/75/EU mukaisia hapettumiskertoimia on käytettävä, ellei toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että toiminnalle ominaiset kertoimet ovat tarkempia.”

b) Korvataan B osan jakson ”Hiilidioksidipäästöjen tarkkailu” neljännen kohdan viimeinen virke ”Biomassan päästökerroin on nolla.” seuraavasti:

”Biomassan, joka täyttää direktiivissä (EU) 2018/2001 vahvistetut biomassan käyttöä koskevat kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästövähennyskriteerit, joihin on tehty tämän direktiivin soveltamiseksi tarvittavat mukautukset, jotka vahvistetaan tämän direktiivin 14 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, päästökerroin on nolla.”;

c) lisätään C osa seuraavasti:

”C OSA

Liitteessä III tarkoitettua toimintaa vastaavien päästöjen tarkkailu ja raportointi

Päästöjen tarkkailu

Päästöjä tarkkaillaan laskennallisesti.

Laskenta

Päästöt on laskettava seuraavalla kaavalla:

Kulutukseen luovutettu polttoaine \times päästökerroin

Kulutukseen luovutettuun polttoaineeseen on sisällyttävä säännellyn yhteisön kulutukseen luovuttaman polttoaineen määrä.

Laskelmissa on käytettävä IPCC:n vuoden 2006 inventaario-ohjeista tai kyseisten ohjeiden päivityksistä saatuja oletuspäästökertoimia, elleivät hyväksytyjä analyttisiä menetelmiä käyttävien riippumattomien ja akkreditoitujen laboratorioiden määrittämät polttoainekohtaiset päästökertoimet ole tarkempia.

Kunkin säännellyn yhteisön ja polttoaineen osalta on laadittava erilliset laskelmat.

Päästöjen raportointi

Kunkin säännellyn yhteisön on sisällytettävä raporttiinsa seuraavat tiedot:

A. Säännellyn yhteisön tunnistetiedot, muun muassa

- säännellyn yhteisön nimi;
- sen osoite, johon kuuluu mm. postinumero ja maa;
- sen kulutukseen luovuttamien polttoaineiden tyyppi ja sen toiminta, jonka kautta se luovuttaa polttoaineet kulutukseen, sekä käytetty teknologia;
- yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, faksinumero ja sähköpostiosoite; ja
- säännellyn yhteisön omistajan ja mahdollisen emoyhtiön nimi.

B. Kustakin kulutukseen luovutetun polttoaineen tyypistä, jota käytetään polttoon liitteessä III tarkoitetuilla aloilla ja jonka päästöt lasketaan,

- kulutukseen luovutetun polttoaineen määrä;
- päästökertoimet;
- kokonaispäästöt;
- kulutukseen luovutetun polttoaineen loppukäyttö; ja
- epävarmuus.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet, joiden avulla raporttien laatimista koskevat vaatimukset voidaan yhdistää jo olemassa oleviin raportointivaatimuksiin, jotta voidaan minimoida yrityksille raportoinnista aiheutuva taakka.”;

5) Lisätään direktiivin 2003/87/EY liitteeseen V C osa seuraavasti:

”C OSA

Liitteessä III tarkoitettua toimintaa vastaavien päästöjen todentaminen

Yleiset periaatteet

1. Todentamisen piiriin kuuluvat kunkin liitteessä III tarkoitettua toimintaa vastaavat päästöt.
2. Todentamisen menettelyssä otetaan huomioon 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettava päästöraportti ja edellisen vuoden tarkkailutiedot. Todentamisen kohteena ovat tarkkailujärjestelmien luotettavuus, uskottavuus ja tarkkuus sekä ilmoitetut päästöluvut ja -tiedot, erityisesti:
 - a) raportoidut kulutukseen luovutetut polttoaineet ja niihin liittyvät laskelmat;

- b) päästökertoimien valinta ja käyttö;
- c) kokonaispäästöjen määrittämiseksi laaditut laskelmat.
3. Raportoidut päästöt voidaan vahvistaa vain, jos päästöt ovat luotettavien ja uskottavien lukujen ja tietojen perusteella kohtalaisen varmasti määritettävissä. Kohtalainen varmuus edellyttää säännellyn yhteisön osoittavan, että:
- a) raportoiduissa tiedoissa ei ole ristiriitaisuuksia;
- b) tiedot on kerätty sovellettavissa olevien tieteellisten vaatimusten mukaisesti; ja
- c) säännellyn yhteisön keräämät tiedot ovat täydellisiä ja johdonmukaisia.
4. Todentajalle on järjestettävä pääsy kaikkiin todentamisen kohteena oleviin paikkoihin, ja todentajalle on annettava kaikki tiedot todentamisen kohteesta.
5. Todentajan on otettava huomioon, onko säännelty yhteisö rekisteröity unionin ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS).
- Menetelmät
Strategia-analyysi
6. Todentamisen on perustuttava kaikkien säännellyn yhteisön kulutukseen luovuttamien polttoaineiden määrien strategia-analyysiin. Todentajalla on tämän vuoksi oltava yleiskäsitys kaikista toiminnoista, joiden kautta säännelty yhteisö luovuttaa polttoaineita kulutukseen, ja niiden merkityksestä päästöjen kannalta.
- Prosessianalyysi
7. Esitetyt tiedot todennetaan paikalla säännellyn yhteisön tiloissa silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Todentaja määrittelee pistokokein raportoitujen lukujen ja tietojen luotettavuuden.
- Riskianalyysi
8. Todentaja arvioi kaikki tavat, joilla säännelty yhteisö luovuttaa polttoaineita kulutukseen, todetakseen säännellyn yhteisön kokonaispäästöjä koskevien tietojen luotettavuuden.
9. Todentajan on edellä mainitun arvioinnin perusteella nimenomaisesti nimettävä tekijät, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja muita päästöjen tarkkailuun ja raportointiin liittyviä seikkoja, jotka voivat aiheuttaa virheitä kokonaispäästöjen määrittelyssä. Tämä koskee erityisesti yksittäisten päästölähteiden päästöjen tason määrittämiseksi tarvittavia laskelmia. Erityistä huomiota on kiinnitettävä tekijöihin, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja edellä mainittuihin tarkkailuun liittyviin seikkoihin.
10. Todentajan on otettava huomioon tehokkaat riskinhallintamenetelmät, jos säännelty yhteisö käyttää sellaisia epävarmuuden minimoimiseksi.
- Raportti
11. Todentaja laatii päästöjen vahvistamisesta raportin, jossa todetaan, onko 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päästöraportti tyydyttävä. Selvityksessä on nimettävä kaikki tehdyn todentamisen kannalta oleelliset seikat. 14 artiklan 3 kohdan mukainen päästöraportti voidaan julistaa tyydyttäväksi, jos kokonaispäästöjä ei todentajan mielestä ole ilmoitettu oleellisesti väärin.
- Todentajan vähimmäispätevyysvaatimukset
12. Todentajan on oltava säännelystä yhteisöstä riippumaton ja suoritettava tehtävänsä ammattimaisen johdonmukaisesti ja objektiivisesti. Todentajan on tunnettava:
- a) tämän direktiivin säännökset ja asiaa koskevat standardit sekä komission 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamat ohjeet;

- b) todennettavia toimintoja koskevat lainsäädännölliset ja hallinnolliset vaatimukset; ja
 - c) kaikkia tapoja, joilla säännely yhteisö luovuttaa polttoaineita kulutukseen, ja erityisesti lukujen keräämistä, mittaamista, laskentaa ja raportointia koskevien tietojen syntyä.
-

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

■ Euroopan unionin
julkaisutoimisto
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI